

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

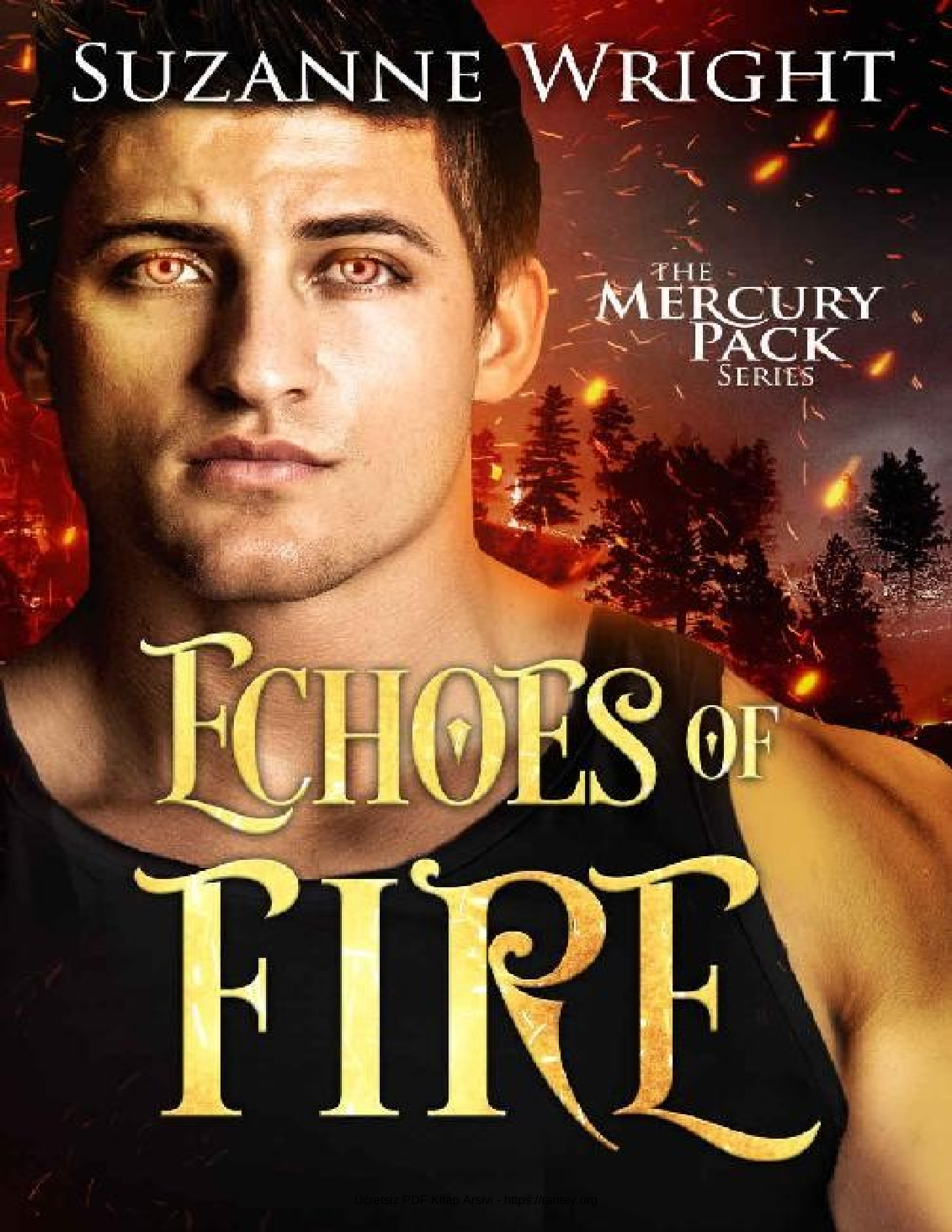
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SUZANNE WRIGHT

THE
MERCURY
PACK
SERIES

ECHOES OF
FIRE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ECHOES OF FIRE

AYRICA SUZANNE WRIGHT

Rags Shiver'dan

İÇİNİZDEKİ KARANLIK SERİSİ

Alev

Alev

Yanan

Küller

Közler

DAMARLARINIZIN DERİNLİKLERİNDE SERİSİ

İşte Cinsiyetçi Vampirler

Bağlayan Isırık

Azabın Tadı

Tüketilmiş

Kırılmış

ANKA SÜRÜSÜ SERİSİ

Vahşi Günahlar

Kötü Arzular

Şehvetli Sırlar

Karanlık

İçgüdüler Vahşi

Dürtüler

Şiddetli Takıntılar

Vahşi Açlık

MERCURY PACK SERISI

İhtiyaç Ruhu
Ayartma Gücü
Unutuluşun Cazibesi

SUZABJBJ E WRIGHT

ECHOES FIRE

THE MERCURY PACK SERIES

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, kuruluşlar, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır.

Metnin telif hakkı © 2018 Suzanne Wright'a aittir Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Montlake Romance tarafından yayınlandı,
Seattle www.apub.com

Amazon, Amazon logosu ve Montlake Romance, Amazon.com, Inc. veya bağlı kuruluşlarının ticari markalarıdır.

ISBN-13: 9781503904880
ISBN-10: 1503904881

Kapak tasarımı Erin Dameron Hill

Kapak fotoğrafı Sara Eirew

Taboo dizisinin yaratıcıları için-Bu kitapta tılandım ve ara verip Taboo'yu izledim. Dizi o kadar yaratıcı, karmaşık ve zekiceydi ki sonrasında yeniden şarj olduğumu hissettim ve tıkanıklık ortadan kalktı. Yani evet, teşekkürler! (İkinci seriyi sabırsızlıkla bekliyorum.)

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ
BÖLÜM İKİNCİ
BÖLÜM
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
DÖRDÜNCÜ
BÖLÜM BEŞİNCİ
BÖLÜM
ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM YEDİ
BÖLÜM SEKİZ
BÖLÜM DOKUZ
BÖLÜM ON
ON BİRİNCİ
BÖLÜM ON İKİNCİ
BÖLÜM
BÖLÜM ON ÜÇ BÖLÜM
ON DÖRT BÖLÜM ON BEŞ
ON ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM ON YEDİ BÖLÜM
ON SEKİZ BÖLÜM ON
DOKUZ BÖLÜM YIRMI
YIRMI BİRİNCİ BÖLÜM
YIRMI İKİNCİ BÖLÜM
TEŞEKKÜR YAZAR
HAKKINDA

BİRİNCİ BÖLÜM

L Tuvalet kabininin fayans kaplı duvarına yaslanan Madisyn Drake, elini karnına bastırırken acı içinde nefes aldı. Lanet olsun, on beş dakika önce de iyiydi. Dokunma açılığıyla ilgili bir şeydi bu; birikme yoktu. Uyarı vermeden ve sertçe vuruyordu.

Kabinin dışında kızlar kıkırdıyor, sohbet ediyor ve tuvaletin kapalı kapısından bile duyulabilen gümbür gümbür müzik eşliğinde şarkı söylüyorlardı. Enigma, tıpkı bir yıldan uzun süredir çalıştığı kulüp gibi sadece şekil değiştirenlere özeldi. Ama iki mekân arasındaki benzerlikler burada sona eriyordu.

Velvet Lounge klas ve şıktı. Müzik çok yüksek değildi, flaş ışıkları yanıp sönmüyordu ve hava sigara dumanıyla kirlenmemişti. Çılgınca popüler olan bu mekânın sahibi Mercury Pack'ti. Eğer yakın müttefik oldukları bir sürüden bir dişi kurtla en iyi arkadaşları olmasaydı, muhtemelen Madisyn'i yalnız bir şekil değiştiren olduğu için işe almazlardı.

Velvet Lounge'da çalışmaktan keyif alıyor ve burayı diğer kulüplere tercih ediyordu. Ama bu gece, "klas "a ihtiyacı yoktu. Enigma'nın sağladığı şeye ihtiyacı vardı - sıradan bir seks yapma fırsatı. Buraya gelmek için işten izin almasının nedeni de buydu.

Şekil değiştirenler dokunsal yaratıklardı ve sosyal ve cinsel dokunuşa ihtiyaç duyarlardı. Bu ihtiyaçlar karşılanmadığında dokunma açlığının başladığı belirli bir nokta yoktu; kişiye göre değişiyordu. Madisyn için seks yapmadan altı ay geçirmek zorlayıcıydı - bu yüzden son iki haftadır ara sıra ateş basmaları, gece terlemeleri, karın krampları, kaşıntılı bir cilt ve onu gergin ve sinirli yapan bir huzursuzluk yaşıyordu. Ayrıca, libidosu sık sık aşırıya kaçıyor, bu da onu daha da sinirli yapıyordu.

Belli bir sıçan piçi olmasaydı bununla hiç uğraşmayacaktı. En iyi arkadaşı Makenna ona yürüyen şans tilsimi diyordu ve şansın Madisyn'den yana olduğu doğrudu. Ama iş aşk hayatına geldiğinde, onu büyük bir hayal kırıklığına uğratmıştı. Bir süre için kısa ve sık ilişkilerle mutlu olmuştu. Ama kısa bir süre önce yalnızlık acısı onu vurmuştu ve bunu hafifletememişti. Lucah'ın bunu yapabileceğini düşünmüştü. Daha fazla yanılmış olamazdı.

İnternette randevu almak Madisyn'e göre değildi ama PlusOne.com bazı şekil değiştirenleri gerçek eşleriyle başarılı bir şekilde buluşturmakla kalmamış, pek çoğunun imprint yapmasını sağlamıştı. Hemen hemen her şeye hazır olduğu için denemeye karar vermişti. O ve Lucah her gün iletişim kuruyorlardı; düşüncelerini, geçmişlerini ve hatta bazı sırlarını paylaşıyorlardı. Lucah onun ideal erkek versiyonuydu. Kendine güvenen. Koruyucu. Zeki. Harika bir mizah anlayışı.

Adamın aynı zamanda lanet olası bir yalancı olduğu ortaya çıktı, bu da tüm "ideal" olayını ciddi şekilde boşa çıkardı ve kızın onu yumruklamak istemesine neden oldu.

Defalarca onu şahsen görmeyi arzuladığını söylemişti, ama her zaman onun için "uygun bir zaman olmamasının" bir nedeni vardı. Bir kez bile görüntülü sohbet kullanarak konuşmamışlardı. Ona ilk kez yüz yüze konuştuklarında yüz yüze olmalarını istediğini söylemişti. İlk başta kulağa hoş gelmişti. Ama adam buluşmayı erteledikçe, kız daha da huzursuz olmaya başlamıştı.

Lucah'ın ilk mesajına yanıt vermeden önce, profilinin saçmalık olmadığından emin olmak için Lucah hakkında ev ödevini yapmıştı. Eşleşmemiş bir aslan değiştirici olduğu, sürüsünde bir infazcı olduğu ve sürüsünün Kaliforniya'da bulunduğu doğrudu. Yine de onun bir şeyler sakladığından emindi.

Lucah'ın flört profilinde sahte fotoğraflar kullandığından şüphelenmişti. Beş ay boyunca sadece mesajlaşıp telefonlaştıktan sonra Lucah'ın geçmişini derinlemesine araştırdı ve internette bazı fotoğraflarını bulmayı başardı - PlusOne.com profilinden çok farklı fotoğraflar. Keşfettiği tek şey bu değildi. Görünüşe göre, gururu birkaç yıl önce bir başkasıyla savaşmıştı. Lucah ağır yaralanmıştı ve o zamandan beri komadaydı. Oh, evet. Koma.

Bu, konuştuğu adamın Lucah Finch olmadığı anlamına geliyordu... peki kimdi bu adam? Profilindeki fotoğraflardaki adam olmadığı kesindi. Tersine bir resim araması, fotoğrafların İsveçli bir modele ait olduğunu ortaya çıkarmıştı.

Beyninde o kadar çok soru dolaşıyordu ki... Neden böyle bir şey yapmıştı? Ve neden o? Ona söylediği her şey doğru muydu?

Madisyn kimliğini bulup bulmamakta tereddüt etmişti, böylece o pisliğin izini sürebilecek ve bütün pisliklerini ortaya dökebilecekti. Ama buna karşı çıkmaya karar vermişti - teknolojinin arkasına saklanacak kadar zavallı ve birlikte olduğu insanlarla yüzleşecek cesareti bile olmayan biri için daha fazla enerji harcamanın bir anlamı yoktu.

Onun yerine, saçmalıklarını yüzüne vurdu, "Adım hakkında yalan söyledim ama sana gerçek beni verdim ve seni seviyorum" saçmalığını görmezden geldi ve telefonu kapattı. Daha sonra numarasını engellemiş, PlusOne.com hesabını silmiş ve kafasındaki piçi lanetlemişti. Bu bir ay önceydi. İki hafta sonra dokunma açlığı baş gösterdi. O zamandan beri birkaç kez Enigma'ya gelip bu sorunu çözmeyi ummuştu ama kedisi

ihanete o kadar sinirlenmişti ki, karşılaştığı her erkeğe pençelerini bilemek istiyordu.

Madisyn de aynı derecede kızgındı. Onun için bir eğlenceden başka bir şey olmadığını bilmek son derece aşağılayıcıydı. Gecelerini onun ne kadar aptal olduğuna gülererek geçirdiğine şüphe yoktu. Eğer onu ele geçirirse, gecelerini ağlayarak geçirecekti çünkü yüzüne demir bir çubukla vurmuştu.

Tuvaletin kapısı gıcırdayarak açıldı ve topuklu ayakkabılar karo zemin üzerinde tıkırdadı. "O burada. Kokusunu alabiliyorum."

Madisyn kafasını kaldırdı.

"Hey, kedicik, kedicik! Seninle konuşmak istiyoruz."

Oh, şimdi ne olacak? Sesi tanı mıyordu ama Madisyn'in dans ettiği adama bağırıp çağıran sırtlanın bir arkadaşı olabilirdi. Yatak arkadaşı olduklarını hemen anlayan ve onun için kavga etmeye hiç niyeti olmayan Madisyn çekip gitmişti. Belki de bu dişi için yeterli olmamıştı.

"Saklanıyorsun, öyle mi kedicik?" diye kıs kıs güldü dişi. "Dışarı çık ve bizimle oyna."

Tanrım, bu saçmalık için hiç sabrı yoktu. Dokunma açlığı onu bu kadar zorlarken olmazdı. Madisyn kabinden çıktığında, daracık deri elbiseler giymiş, ağır dövme li üç kadının kendisine hançer gibi baktığını gördü. Ayrıca çıkışı da kapatmışlardı ve içlerinden biri kapıyı kilitlemişti.

Madisyn homurdandı. Ve bunun ne yapması gerekiyordu? Onu korkutmak mı? Onların kokularını aldı. Sırtlan değil. Ayılar. Hah. Ellerini yıkamak için lavaboya geçerken, "Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu.

Sıska kızıl saçlı gülümsedi. "Bunu sorman hoşuma gitti. Çünkü bizim için yapabileceğin çok büyük bir şey var. Ve bunu yapacaksın."

Madisyn yavaşça sert bir kaş kaldırdı. "Bu bir gerçek mi?"

"Biliyor musun, kedileri hiç sevmemişimdir," dedi çıkış engelleyicisi, ağarmış sarı saçlarını omzunun üzerinden savurarak.

Madisyn nevrotik sürtüklerden hiç hoşlanmazdı ve sarışın kesinlikle öyle görünüyordu. İçinin derinliklerinde kedisi pençelerini açtı ve karanlık bir ses çıkardı.

Kızıl saçlı elini sarışına doğru kaldırdı. "Boş konuşmak yok, Leanna. Bu bize yakışmaz."

Madisyn iç çekerek ellerini sert kâğıt havlularla kuruladı. "Kızlar, bu her neyse gerçekten hiç havamda değilim."

Dişi domuzlar güldü. Üçüncü dişi kızıl saçlıya baktı ve "Çok tatlı, değil mi Charity?" dedi.

"Öyle." Charity çenesini kaldırdı, gözlerini Madisyn'e dikti. "Daisy Wilkins."

Madisyn gerilmemek için kendini zorladı. "Peki ya o?"

Kızıl saçlı, Madisyn'in aptalı oynamayıp söz konusu dişi domuzu tanıımıyormuş gibi davranmasına şaşırılmış gibi gözlerini kırıştırdı. "Senin çalıştığın barınakta kaldı."

"O yaptı."

"Ama o gitti." "Gitti."

"Nerede?"

Aynanın karşısına geçen Madisyn, "Kim bilmek istiyor?" diye sorarken yansımada kızıl saçlı kadının gözleriyle çok kısa bir süre karşılaştı.

"Biz Maverick Klanı'ndanız," dedi Charity kibirli bir şekilde, sanki kraliyet ailesindenmişler gibi. "O da bizden biri."

"Gerçekten mi?" Madisyn dudaklarını büzdü. "Bu çok garip. Bana Gunther Klanı'ndan olduğunu söylemişti." Daisy ona Maverick siyah ayıları hakkında da çok şey anlatmıştı. Bir motosiklet kulübü gibi görünen Philadelphia klanı, yasadışı uyuşturucu üretimi ve dağıtımı da dahil olmak üzere birçok suç faaliyetine karışmıştı.

Maverickler aynı zamanda diğer Kuzey Amerika ayı klanlarının da üzerinde hüküm sürüyordu. Her yeni Alfa atandığında, diğer klanların her birinden genç bir dişi alırlardı.

klanlara kimin yetkili olduğunu hatırlatmak için. Maverick Alfa Daisy'nin bölgesine gelip onu almaya niyetlendiğinde Daisy kaçmıştı.

"Daisy'yi barınağa kadar takip ettik," dedi Charity. "Ve yakındaki bir şarküteride bir adamla güzel bir sohbet yaptığımda, nasıl kaçtığımı ama barınaktan sorumlu insanların güvenilir olup olmadığından emin olmadığımı anlattığımda, bana senin gerçek bir anlaşma olduğuna dair güvence verdi. Tacizci eski sevgilim için endişelenmemem gerektiğini, çünkü orada Madisyn adında bir kızın bana saklanacak bir yer bulacağını söyledi."

Lanet Charles. Acıklı hikâyelere bayılırdı. Aslında sakinlere yer bulma işiyle Makenna ilgileniyordu ama dışı kurdun bir yavrusu ve ilgisine ihtiyaç duyan talepkâr bir eşi olduğu için Madisyn bu işi devralmıştı.

"Tam siz ayrılırken evinize vardık. Bizi Daisy'ye götürebileceğinizi düşünerek sizi takip ettik ama onun yerine buraya geldiniz." Charity'nin gözleri kısıldı. "Onu bizden saklayabileceğinizi düşünerek bir yere koydunuz. Saklayamazsın kedicik. Alfa'm onu istiyor ve her zaman istediğini alır. O yüzden neden uyarıları ve tehditleri bir kenara bırakıp bana onu nerede bulabileceğimi söylemiyorsun?"

Madisyn dönüp dışı domuzlara baktı. "Peki neden ondan vazgeçmek için ona güvenli bir yer bulma zahmetine gireyim ki?"

"Çünkü eğer yapmazsan yüzünü keserim. Sonra da Alfa'ma işbirliği yapmadığını söylemek zorunda kalacağım. Ve inan bana onunla gerçekten uğraşmak istemezsin. Kendisine ait olanı ondan sakladığın için seni parçalara ayıracaktır." İleriye doğru yürürken pençelerini çıkardı ve saç spreyinin kokusu, tuvaletin çamaşır suyu ve sabun kokularını kısa süreliğine bastırdı. "Son şansın, kedicik. Nerede? Daisy nerede? Daisy nerede?"

Onlara bir şey söylemeye niyeti olmayan Madisyn sadece onlara baktı. Kendisiyle başa çıkmak için ayı formlarına geçmelerinden endişelenmiyordu. Belki de çok büyük oldukları içindi ama ayılar şekil değiştirmekte yavaştı. Bu sırada

Bir kişinin bir formdan diğesine geğtiği dönemde son derece savunmasızdı. Bu nedenle, dişi domuzların yakın bir karşılaşma sırasında yer değiştirmeleri pek olası değildi.

Birisi kapıyı açmaya çalışırken kapı tıkırdadı ama üçüncü dişi onlara oradan çıkmaları için hırlayınca hemen vazgeçtiler.

Charity Madisyn'e sırttı. "Kimse seni kurtarmayacak. Biri kilidi a mayı başarsa bile Cady içeri girmelerine izin vermez. Biliyor musun, bundan zevk alacağım. Kedcikleri parçalamak her zaman keyfimi yerine getirir. Umarım  ığlık atmayı seviyorsundur."

"Komik. Eski sevgilim de aynı şeyi söyledi. O da hayal kırıklığına uğramıştı."

Leanna başını eğdi. "Dayak yemek üzere olan birine göre çok sakinsin. Sen nesin?" Madisyn var o soru a çok. Onun cins son derece nadirdi ve şekil değiştirenler arasında pek de iyi bir  ne sahip değildi. Kendi türünün "sevimli, tüylü d e h ř e t yığınları" olarak tanımlandığını sık sık duymuştu. Acı ama gerçek.

Onun türü evcil bir ev kedisinden çok daha büyük olmayabilirdi ama çok s a l d ı r g a n d ı l a r . Bu yüzden dürüstçe, "Annenin muhtemelen bulaşmaman konusunda seni uyardığı bir şey" diye cevap verdi.

" yle mi?" Charity kıs kıs güldü. "   öfkeli domuzla boy  l  şebileceğinden şüpheliyim."

Madisyn suratını astı. "Dört yapamaz mısın?"

Cady kıkırdadı. "Ne küstahlık. Seni alt edemeyeceğimizi mi düşünüyorsun?"

Madisyn onu bir aşağı bir yukarı s zd . "Formda görünüyorsun. 'Yuvarlak' da bir şekil, değil mi?"

Cady homurdandı. "Evet, seni kesinlikle güzelce dilimleyeceğiz."

"Deneyebilirsin," dedi Madisyn. "Ama ben olsam tavsiye etmezdim o."

Charity pençelerini kıpırdatarak kaşlarını kaldırdı. " yle mi? Neden?"

"Çünkü senin kemikli kışını uykumda bile tekmeleyebilirim." Madisyn hızla saldırdı. Kaltağın boğazına sert bir yumruk indirdi. Şok, dişi domuzun gözlerinin açılmasına neden oldu ve boğazını kavrarken boğuk bir nefes çekti. Madisyn jilet gibi keskin pençeleriyle göğsünü yardı, kumaşı, eti ve -sırf kaltaklık olsun diye- bir meme ucunu yırttı. Kanın keskin kokusu havayı doldurdu ve kedisi memnuniyetle dişlerini gösterdi.

Charity'nin gözleri öfke ve kararlılıkla kısıldı. Madisyn'e bir hamle yaptı; Madisyn hızlıydı. Madisyn daha hızlıydı. Geri çekildi, böylece domuzun pençeleri sadece yanağını sıyırdı.

Adrenalin pompalayan Madisyn onun memesini yumrukladı ve ardından bacağını kırarak ayağını Charity'nin dizine çarptı. Ayı geriye doğru sendeleyerek bir kabine girdi ve ayağı kaydı, bacakları tutmazken başını tuvalete çarptı.

Cady hırlayarak çantasını Madisyn'e fırlattı ve ardından saldırdı. Madisyn çantayı savuşturdu ve yumruğunu dişi domuzun çenesine indirdi. Dişi domuz gülünç derecede yüksek topuklarının üzerinde sallanırken Madisyn onun saçlarını yumrukladı ve kafasını bir, iki, üç kez tezgâha vurdu. Domuz gevşedi ve Leanna tampon makinesini duvardan kapıp Madisyn'e doğru çekerken Madisyn onu kabaca kenara fırlattı.

Hızla kenara çekildi ve kolunu el kurutma makinesine çarparken küfretti. Acı onu kesip geçti. Orospu çocuğu.

Makine yere düştü ve patlayarak açıldı, tamponlar etrafa saçıldı, domuzun üzerlerinde kaymasına ve garip bir şekilde kışının üzerine düşmesine neden oldu. Madisyn kırık m a k i n e y i kaptığı gibi Leanna'nın kafasına tekrar, tekrar ve t e k r a r vurdu. Dişi domuz hızla göz kırptı,

sersemlemişti, şakağından kan damlıyordu. Memnun olan

Madisyn makineyi yere bıraktı ve başını salladı. "Sanırım burada işimiz bitti." Tam o sırada Charity tökezleyerek kabinden çıktı. Madisyn'in suratına kan tükürdü, kaltak. Ve o da

bunun için ödeme yap.

Madisyn yer değiştirerek kedisine özgürlük verdi. Tıslayan hayvan bir anda giysi birikintisinden dışarı fırladı ve dişi domuzun kafasına sarıldı, yüzünü sertçe ısırđı, uzun jilet gibi keskin dişlerini deriye ve kaslara batırdı. Dişi domuzun acı çığlıklarına bayılan kedi, acımasızca onu penęeleyerek göz kapaklarını, burnunu, yanaklarını ve dudaklarını parçaladı.

Dişi domuz onu yakaladı, ancak küçük kedi onu tuttuğu yerden sıyrıldı, kafasının arkasına tırmandı ve kafatasının tabanını ısırđı. Dişi domuz çığlık atarak onu bir kez daha yakaladı. Kedi, dişi domuzun arkasından yere düştü ve insan yarısı hızla yüzeye doğru hamle yaparken geri çekildi.

Tam Charity onunla yüzleşmek için dönerken, Madisyn penęelerini domuzun karnının derinliklerine sapladı ve onun acı içinde iki büküm olmasına neden oldu. Penęelerini geri çekmedi. Hayır, onları biraz kıvırdı ve daha yukarı itti. "Yanlış bir hareket yaparsan bağırsaklarını değerim, yalan yok."

Charity Madisyn'in bileğini tuttu ama Madisyn karşılık vermedi. İç organlarına büyük zarar vermeden hareket edemezdi. Gözleri acıyla parlayarak, "Orospu" diye tükürdü.

"Biliyorum. Ama benim türüm merhametiyle tanınmaz."

Domuzun gözlerinde korku parıldıyordu. "Söylediklerinde haklılar - pallas kedileri çılgın orospu çocuklarıdır."

"Sadece bok kafalılar varlığımızı kirletme cüretini gösterdiğinde." Madisyn üzüntüyle içini çekti. "Geçmeme izin vermeliydin. Ama vermedin. İçini kemiren acı gerçekten de kendi hatan. şimdi, burada işimiz bitti mi?"

Charity şiddetle başını salladı.

"Güzel." Madisyn elini geri çekip penęelerini kınına soktu ve dişi domuzun yavaşça duvara yaslanıp aşağı kaymasını izledi. Madisyn hızla üstünü ve eteğini çekerken, Leanna sürünerek hâlâ baygın olan Cady'nin yanına gitti ama Madisyn'in gözlerine bakmadı ya da ayağa kalkmaya çalışmadı.

Madisyn çantasını tezgâhtan aldıktan sonra, "şimdi hepiniz kendinizi yerden kaldıracak, pisliği temizleyecek ve yaygara çıkarmadan dışarı çıkacaksınız."

Böylece kimse kulübe alınmaz ve gururunuz da zedelenmemiş olur. Bu gereksiz sahne bizim küçük sırrımız olacak."

Madisyn kapıya doğru bir hamle yaptıktan sonra kilidi çevirip açtı ve kendini güvenlik görevlilerinden biriyle karşı karşıya buldu. Orospu çocuğu.

Gözleri onun yanından geçip genişledi. "Ne oldu lan burada?"

Madisyn ön dişlerini yaladı. "Tökezlediler."

Bracken Slater dirseklerini bara dayayarak şişesinden uzun bir yudum aldı ve soğuk sıvının boğazından aşağı kaymasına izin verdi. Velvet Lounge hafta sonları her zaman kalabalık olurdu ama Pazar geceleri daha az olurdu, bu yüzden o zaman tercih ederdi. Kulüp aslında Black Velvet Lounge olarak biliniyordu ama paket burayı satın aldığı anda adını kısaltmıştı. Müzik ve atmosfer de bira kadar iyiydi. Kendisine doğru yöneltilen suçlayıcı bakışlar olmasaydı, sakinleşebilirdi.

Yanındaki infazcıya yan gözle bir bakış attı. "Bana bebek bakıcılığı yapmak zorunda değilsin Jesse. Kafayı bulup kavga çıkarmayacağım."

"İçgüdülerimin yanlış olduğuna ve sürüden ayrılmayı düşünmediğine dair beni temin edene kadar bu tabureden kalkmayacağım. Düşünüyorsun, değil mi?"

Bracken içini çekti. "Hayır, belki bir süreliğine dolaşmaya çıkabilirim ama resmi olarak sürüden ayrılmıyorum."

"Dolaşmak bir şey değil mi sanki?" Jesse homurdandı. "Boş ver onu, Bracken. Herkesten uzaklaşıyordun. Hepimiz seni rahat bıraktık çünkü ihtiyacın olan buydu. Bize geri döneceğini düşündük ama dönmedin. Sürüden bir süreliğine ayrılmak hiçbir şeye çözüm olmaz. Sadece kendini cezalandırmış olursun."

Bracken ona kızgın bir bakış fırlattı. "Kendimi cezalandırmak istemiyorum."

"Sürünle çevrili olmak şu anda senin için en iyi şey. Bizden uzaklaşmak ters etki yaratır ve bir nevi kendini cezalandırmak olur." Jesse yaklaşırken bar taburesi ahşap zemine sürtündü. "Hissettiğin suçluluk duygusu anlamsız, Brack. Yas tutma sürecinin normal bir parçası ama anlamsız. O gün olanlar senin suçun değil."

Bracken birasından daha fazla içti. Bir insan ailesiyle arabalı sinemaya gittiği bir gezinin ölümle sonuçlanacağını düşünmezdi. Kurşun sesleri ya da patlamaların gürültüsünü duymayı beklemezler. Etraflarındaki insanların acı içinde ağlayarak yere düşmelerini izlemeyi beklemezler.

Ailesinin çığlıklarını hâlâ duyabiliyordu. Bazen kanlarının kokusunu aldığına bile yemin edebilirdi. En çok da, bir kurşunun sırtına saplanıp göğsünden çıktığı ve kucağındaki bebeğin ağlamayı kestiği o anı hissedebiliyordu. Ve Bracken küçük çocuğun öldüğünü biliyordu. Göğsündeki ani sıcaklığın sadece kendi kanı olmadığını biliyordu. Aşağı baktığında beyin ve kafatası parçaları göreceğini biliyordu. Ve gördü de.

Daha sonra, ailesinin tiyatrodan sağ kurtulan tek üyeleri olan annesi ve kız kardeşinin gözlerinin önünde yitip gitmesini izlemişti. İkisi de çiftleşme bağlarının kopmasından kurtulmak için savaşmamıştı ve bunun için onları suçlayamazdı.

Şimdi hepsi gitmişti. Anne babası, kardeşleri, kız kardeşinin eşi ve yeğeni ölmüştü ama Bracken hayattaydı. Ve eğer bu ona bir anlam ifade ediyorsa lanet olsun. Hayden sadece üç aylıktı. Zar zor yaşıyordu. Yaşama şansı bile olmayan birinin doğmasının ne anlamı vardı ki?

Bracken'ın kız kardeşi Ashley, oğlunu güvenli bir yere götürmesi için ona güvenmişti ... ama o güvenmemişti. Hayden'ı hayal kırıklığına uğratmıştı. Onu yüzüstü bırakmıştı. Kendini yüzüstü bırakmıştı.

İlk başlarda gündelik hayata dönmekte zorlanmıştı, hatta buna hakkı olmadığını düşünmüştü. Rahatlayamadı. Yemek yiyemiyordu. Uyuyamıyordu. Call of Duty bile oynayamamıştı çünkü ateşlenen mermilerin sesi onu o güne geri götürüyordu. Aynı şekilde, dünya etrafında cehenneme dönerken kendini bir kez daha bir tarlanın ortasında bulmadan patlamış mısır koklayamamıştı.

Yani flashbacklere kadar her gün COD oynamıştı. durdu ve koku artık onu rahatsız etmeyene kadar her gün patlamış mısır yedi. Diğer zamanlarda, orada öylece oturup saldırıyı tekrar tekrar yaşıyordu. Anlamlandırmaya çalışıyordu. Kendine işkence ediyordu. O bir infazcıydı; yaptığı şey insanları korumaktı ama kendi ailesini korumakta başarısız olmuştu.

Bracken kendini sürünün geri kalanından soyutlamak için elinden geleni yapmıştı. İçmişti. Ve içti. İçti de içti. Jesse ve bir diğer sürü arkadaşı Zander bir müdahalede bulunmuşlardı. Üçü kardeş kadar yakındı ama iki kurt Bracken'a ulaşamamıştı... çünkü Bracken kendisine ulaşılmasını istemiyordu.

Bracken'a ulaşan, Beta dişisinin üvey kardeşi ve Hareket'in (şekil değiştiren karşıtı aşırılıkçılara misilleme yapan bir grup şekil değiştiren) bir oyuncusu olan Cain Holt'tu. Hareket'in saldırıdan sorumlu piçlerin icabına bakmayı planladığını, ancak Bracken'ın aklını başına toplamayı kabul etmesi koşuluyla Cain'in ona isimlerini vereceğini ve meseleyi ona bırakacağını söylemişti.

Cain üç hafta sonra geri geldi. Bracken'ın aklı başındaydı.

İntikam almaya odaklanan Bracken, aşırılık yanlılarının izini sürmek için tek başına yola çıkmıştı. Ve kendisi hakkında bazı şeyler keşfetmişti. Bir, avlanmada çok ama çok iyiydi. İkincisi, iş intikam almaya geldiğinde çok yaratıcı olabiliyordu.

İşkence. Üç, soğukkanlılıkla öldürebilir ve bunun için bir dakika bile uykusunu kaybetmezdi.

Hiç merhamet göstermemişti. Yalvarışlar ve özürler onu etkilememişti. O şerefsizleri öldürmekle kalmamış, tüm gruplarını barındıran yerleşkeyi de yok etmişti. Orayı ateşe vermiş ve yanışını izlemiş, acı çığlıklarını dinlemiş ... ve hiçbir şey hissetmemişti - acımasız bir tatmin bile.

Şekil değiştiren karşıtı aşırılık yanlısı diğer gruplar, mükemmel bir nedeni olduğu için suçlunun Bracken olduğuna inanıyordu, ancak onu suçlara bağlayan hiçbir fiziksel kanıt yoktu. Yine de insan yetkililerin gözünde bir şüpheli olarak kaldı.

Radikallerin ölümünün kendisine bir parça huzur getirmesini beklemese de, yine de getireceğini ummuştu. Ama getirmedi. Bracken'ın avlanmaya devam etmesini sağlayan şey, içini kemiren huzursuzluk hissiydi. Şimdi o da yok olmuştu. Ailesinin intikamını alma dürtüsü olmadan, kendini başıboş ve amaçsız hissediyordu. Hareketlerine devam etti. Yemek yedi. Nefes aldı. Uyudu. Ama yaşamadı.

Onun kurdu da benzer şekilde huzursuzlukla alay ediyordu. Bölgelerini keşfederek ve sürü arkadaşları tarafından kuşatılmış olarak huzur bulmak ikisini de atlatmıştı.

İnfazcı pozisyonu Bracken'a eskiden bir amaç veriyordu ama artık aynı gururu duymuyordu. Görevi bırakmayı denemişti ve evet, bunun nedeni kısmen başkalarını güvende tutma sorumluluğunu hak etmediğini düşünmesiydi. Alfa'sı Nick ona açıkça istifasını kışına sokmasını söylemiş, kendisine "iyileşmek" için zaman tanımasını istemişti.

Nick'in fark etmediği şey Bracken'ın iyileşemeyeceğiydi. Artık o kadar çok geriye dönüş yaşamasa da, artık keder ve öfkeyle hareket etmese de, duygular hâlâ oradaydı. Sadece yüzeyin altında kaynıyorlardı ve her zaman onu alaşağı etmeye hazırdılar.

Bir daha asla eskisi gibi olamayacaktı, yakınından bile geçemeyecekti. O daha sertti. Bağlantısız. Aşırı dikkatli.

Gülemiyor ya da rahatlayamıyordum. Ve karakterinin karanlık tarafı

-rasyonelliğin sınırlarında gezinen, öngörülemez ve çabuk öfkelenen taraf- çoğu zaman kontrolü ele geçirdi.

"Peki ya Shiloh?" Jesse arkadaşının kuzenini kastederek sordu.

Bracken'ın kaşları çatıldı. "Peki ya o?"

"Saldırıdan önce onu oldukça sıkı takip ediyordun. Harley'e söylediğine göre, o zamandan beri onunla temasa geçmemişsin. Bu, işleri kaldığı yerden devam ettirmeyeceğin anlamına mı geliyor?"

"Açacak bir şey yok. Onunla hiç ciddi olmadım." Ayrıca, geçmiş yaşamının bir parçası gibi hissediyordu. Artık uyum sağlayamadığı bir dünyanın parçası. Artık gidemeyeceği bir yolun parçası.

"Claudia Brookson'ın onu uyardığını biliyor muydun?"

Bracken'ın kafası döndü. "Ne?"

"Çok kibar bir şekilde Shiloh'ya senin her türlü teklifini reddetmesini önerdi. Shiloh boş bir ifadeyle ona baktı ama ikizi Claudia'ya saldırmaya çalıştı. Görünüşe göre dişi kurt seni sürüsüne çekmeye çalışmaktan vazgeçmiyor. Buraya geldiğinden beri seni izliyor."

Bracken fark etmişti. Onu cesaretlendirmek istemediği için sırtını ona dönmemişti. Güçlü, zengin, saygın -suçlu demeye bile gerek yok- bir Alfa kurdunun en küçük kızı olan Claudia oldukça şımartılmış bir preneşti ama şımarık, bencil bir velet değildi. Aslında, Hareket'e sponsor olmuş ve şekil değiştirenler için pek çok halkla ilişkiler çalışması yapmıştı. Güzel ve karizmatikti, ülkenin en sevilen şekil değiştireni haline gelmişti.

Sık sık dergilerde ve gündüz kuşağı TV programlarında yer alıyor, moda ve hem insanlar hem de şekil değiştirenler için geçerli olan diğer konular hakkında konuşuyordu. Onların türünün olumlu yanlarını sunmakta ve o kadar ilişkilendirilebilir görünmekte harikaydı ki insanlar onun insan olmadığını kolayca unutabiliyordu. Kısacası, şekil değiştirenlerin insan gibi görünmesini sağlıyordu.

Ayrıca aşırılık yanlılarının itibarını sarsmak için mükemmel bir iş çıkardı, bu yüzden onlar için büyük bir

hedefti

ve güçlü, baskın kurtlardan oluşan bir güvenlik ekibi vardı. İki ay önce kulübe gelerek Bracken'a kişisel koruması olmasını teklif etmişti. Harekete sponsor olduğu için ona saygı duyuyordu ama sürüsünden ayrılmak ya da herhangi birinin koruması olmak gibi bir niyeti yoktu, bu yüzden teklifini kibarca geri çevirmişti.

Kadının seksin de masada olacağını açıkça belirttiği düşünülürse, birçok erkek bunu yapmasının delilik olduğunu düşünebilirdi. Kadın ona daha büyük bir miktar para teklif ettiğinde bile, adam onu yine geri çevirmişti. Ama görünüşe göre kadın vazgeçmiyordu.

Jesse, "Hiçbir şeyden mahrum bırakılmaya alışık olmadığını hissediyorum," dedi.

Muhtemelen hayır, diye düşündü Bracken, ama gerçekten ilgilenmiyordu. "İşimiz bitti mi?" Sadece huzur içinde bir içki içmek istiyordu.

"Sürüklenmeyeceğine dair bana söz vermezsen olmaz."

"O kadar da büyük bir mesele değil."

"Kesinlikle öyle, özellikle de geri döneceğinden emin olmadığım için."

Bracken şişesini sıkıca kavradı. "Yani kendi hayatıma son verecek aptalca bir şey yapacağımdan mı endişeleniyorsun?"

"Saldırıdan sonraki ilk birkaç ay Ally'den ne kadar nefret ettiğini bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Ondan nefret etmişti. Kahin onun öleceğini görmemiş olsaydı, sinema salonunda ortaya çıkıp onu iyileştirmezdi. Ailesiyle birlikte ölmüş olacaktı, tıpkı daha sonra ölmüş olmayı dilediği gibi. "Ondan nefret etmiyorum."

"Şimdi değil, hayır, ama hala yaşadığın için kendini suçlu hissediyorsun. Kendi hayatına son vermeyeceksin ama ölümü rahatlatıcı bulacaksın. Tekrar ortadan kaybolmanı istemediğimiz için bizi suçlayamazsın. Ben ya da Zander olsaydık, bizi evde görmek isterdin. Yanımızda olmana izin vermemizi isterdin. Tek istediğim bu, Brack. Hepimizin istediği bu."

Bracken birasının kalanını h  p  rdeterek içti ve boş    eyi bara vurdu. "Arkada ının yanına git Jesse. Muhtemelen VIP bölümünde seni bekliyordur ve sabırlı bir insan değildir."

"Harley gelip seninle konu mam için beni çok teşvik etti." "Ve konuştuk da. Artık bitti."

Jesse başını salladı. "Tam bir ba  belasısın, Brack." Ama bunu şefkatle söylemişti. "Bak, yapmamız gereken-" Telefonu çaldı ve cebinden çıkardı. "Ben Nick." Jesse ba parma ını ekranın üzerinde kaydıldı ve cevap verdi, "Hey

. . . Ne? Ah, kahretsin. Anladım."

Bracken kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

Jesse telefonunu cebine koydu. "Ben Madisyn." Kurdunun kulakları dikildi.

"Madisyn mi?"

"Enigma'da bir tartışmaya karı mı ."

Pençelerini çıkaran kurdu hırladı. "Ne tür bir tartışma?"

Jesse tabureden atladı. "Mek nın sahibi onu barmaidlerimizden biri olarak tanıdı ve Nick'i aradı, o da şimdi gidip onu almamı istiyor."

Bracken elindeki    eyi kenara itti ve ayağa kalktı. "Ben onu getiririm." Jesse tereddüt etti. "Sorun değil. Ben-"

"Onu getirece imi söyledim."

" iyordun."

"Bir bira içtim ve bunu sen de biliyorsun." Bracken kulübe girdiğinden beri sürü arkadaşları onu  ahin gibi izliyordu ve bu onu çok kızdırmı tı. "Madisyn'i eve götürdükten sonra seni arayıp olanları anlatacağım."

Bracken do ruca çıkışa yöneldi, aldığı her nefeste ona küfrediyordu. Gidip onu almak istiyor muydu? Hayır, çünkü dramaya ihtiya ı yoktu. Ama onun iyi olduğunu kendi gözleriyle görmezse kurdu bütün gece pe ini bırakmazdı. Bracken onun iyi olduğundan şüphe etmiyordu. Eğer bir kavgaya karı mı  olsaydı, kulübün sahibi bunu söylerdi. Kavganın iki erkek arasında olması muhtemeldi.

Bu tür şeyler şekil değiştirenlerin gece kulüplerinde çok olur.

Bracken dışarıda cipine doğru ilerledi ve içeri girdi. Birkaç dakika içinde otoparktan çıkıyordu. Ve hâlâ kafasının içinde ona küfrediyordu.

Madisyn Drake tipik bir kedi idi. Zarif. Yalnız. Bağımsız. Kendi davulunun ritmine göre yürürdü. Ve kurdu ona karşı çok korumacı davranmaya başlamıştı.

Bracken'ın tipi değildi ama çarpıcı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Ağır kapaklı, bulanık mavi gözleri ona yaklaşmakta olan bir fırtınayı düşündürüyordu. Simetrik yüzü hafifçe kalp şeklindeydi ve birçok kadının imreneceği yüksek elmacık kemiklerine sahipti. Bir de gözlerinin birden fazla kez kaydığı yay şeklindeki dolgun, ısırılabilir ağzı vardı. Kızıl kanlı herhangi bir erkek onun olağanüstü günahkâr kıvrımlarını keşfetmeyi ya da yüzünün etrafına ve köprücük kemiğine kadar dalgalı dalgalı dökülen şık siyah saçlarını avuçlamayı düşünürdü. Sinirli, pürüzlü tarzı ona seksi bir yatak başı görünümü veriyordu.

Dahası, onda dikkatini çeken, kelimelere tam olarak dökemediği başka bir şey daha vardı. Kurdunun da dikkatini çekmeyi asla başaramadı. Canavar onun güçlü yırtıcı damarını ve tıpkı bir Alfa'nın yapacağı gibi hiçbir şeyi kaçırmayan keskin gözlerle çevresini sık sık taramasını seviyordu.

O ve Bracken başlangıçta biraz çatışmışlardı, çünkü ikisi de pek çok açıdan birbirlerine benziyorlardı. İkisi de güvenmekte yavaştı. İkisi de insanlarla uğraşmayı severdi. Ve ikisi de kimse için geri adım atmıyordu.

Başka bir nedenden ötürü ona ısınması zor olmuştu. O ve kurdu her zaman mükemmel bir uyum içinde olmuşlardı. Sevdikleri ve sevmedikleri şeyler aynıydı ve her zaman bir birim olarak çalışmışlardı. Madisyn, kurduyla anlaşmazlık yaşadıkları tek konuydu. Kurdu onu istiyordu. Bracken istemiyordu. Ve kurdu bu konuyu kapatmayı reddediyordu. Onun kendi kurduyla çatışma halinde hissetmesine neden olabilirdi. Başlangıçta Bracken bu yüzden ona kızmaktan kendini alamamıştı.

Ama sevimli olmak için hiçbir çaba göstermemesine rağmen ondan hoşlanmamayı imkansız buluyordu. Hatta sırf dalga geçmek için insanlara hangi cins kedi olduğunu söylemeyi bile reddediyordu. Bracken arkadaş olduklarını söyleyecek kadar ileri gitmezdi ama onun yanında olmak kolaydı. Aslında, bugünlerde onun yanında olmayı kendi sürü arkadaşlarının yanında olmaktan daha kolay buluyordu. Sürüsü onun üzerine titrer ve ona çocuk eldivenleriyle davranırdı. Madisyn öyle değildi. Ona asla sempati ve ilgiye ihtiyacı varmış gibi davranmadı. Hiçbir zaman iyi olup olmadığını sormadı, konuşması için baskı yapmadı ya da duymaktan bıktığı teselliler sunmadı.

Kafası allak bullaktı ve dengede olmaktan çok uzaktı ama Madisyn -her zaman olduğu gibi- onun saçmalıklarını kabul etmeyi reddetti. O da ona karşılık verdi. Ona kırılmış gibi davranmayan ya da bakmayan birinin etrafında olmak ferahlatıcıydı

. . . bu da ona olduğunu unutturdu.

Muhtemelen barınakta yolunu kaybetmiş insanlarla karşılaşmıştı, belki de ona bebeklik yapılmasını istemediğini orada öğrenmişti. Ama Bracken onun da bir kayıp yaşayıp yaşamadığını merak etmekten kendini alamıyordu. Kendini onu çok sık "merak ederken" buluyordu, tıpkı onu çok fazla izlerken bulduğu gibi.

Son zamanlarda kendinde olmadığını fark etmişti. Gergindi. Kıpır kıpır. Her zamankinden daha sabırsızdı. Bracken ona sorunun ne olduğunu sormuş ama o onu başından savmıştı. Bu sürpriz değildi. Hayatında Madisyn'den daha özel biriyle hiç karşılaşmamıştı.

Velvet Lounge'da erkekler sürekli ona asılıyor, ama o onları öyle hızlı geri çeviriyordu ki, kurdu bunu sonsuz derecede eğlenceli buluyordu. Bracken onun birkaç kez cep telefonundan bir erkekle konuştuğunu duymuştu ve biriyle ilişkisi olduğundan şüpheleniyordu. Normalde kurdu buna saygı duyardı ama Madisyn'i sınırların dışında görmüyordu. Kurduna göre diğer erkek önemsizdi, onun dikkatini çekmiyordu ve Madisyn üzerinde hiçbir hakkı yoktu.

Sonunda Enigma'nın önüne geldiğinde, Bracken cipten atladı. Kulübe girmek için bekleyen uzun insan kuyruğunu görmezden gelerek fedailerin yanına yürüdü. Daha o ağzını açmadan, içlerinden en iri yarı olanı konuştu.

"Sen Bracken Slater'sın." Sesinde saygı vardı.

Bracken kutup ayısı olduğunu hissetti. Aşırılık yanlısı saldırılardan sonra resmi medyanın her yerine asılmıştı, bu yüzden kolayca tanınabilirdi. "Benim."

"Patronum sürünüzden birinin geleceğini söyledi. Kedi için mi buradasın?"

Bracken başını salladı.

"Patronun ofisinde. Size oraya kadar eşlik edeceğim." Bracken'a kendisini takip etmesini işaret ederek içeri girdi, kalabalık dans pistini geçti ve onları asansöre açılan bir yan kapıdan geçirdi. Metal kapılar açılıp içeri adım attıklarında kutup ayısı gülümseyerek, "Güzel bir şey, değil mi?" dedi.

Bracken'ın kurdu üst dudağını geriye doğru sıyırdı. "Öyle." "Ve kendini nasıl idare edeceğini çok iyi biliyor."

Hem Bracken hem de kurdu hareketsiz kaldı. "Bu da ne demek oluyor? Neden bir şeylerle uğraşmak zorunda kalsın ki?"

Kutup ayısının kaşları çatıldı. "Mason ne olduğunu Alfa'ya anlatmadı mı?"

Bir ding sesi duyuldu ve asansörün kapıları açıldı. Bracken ayıyı beklemedi. Üzerinde "Ofis" yazan kapıya doğru yürüdü.

Yaklaştıkça bir koku ona doğru sürüklendi ... nane şekeri, bahar yağmuru ve yabani çilek. Kurduyla Madisyn hakkında her zaman hemfikir oldukları bir şey varsa o da Madisyn'in muhteşem koktuğuydu. Kurdu her zaman onun kokusunu içine çeker, tatlı ve vahşi karışımını severdi. Bu sefer öyle olmadı. Çünkü kokuya karışmış bir şey vardı. Kan.

Kurdu saldırdı.

İKİNCİ BÖLÜM

H nemli havluyla yüzünü sildikten sonra Madisyn kaşlarını kaldırarak karşısında oturan kaplana baktı. "Hepsini aldım mı?"

Bay "Lütfen bana Mason deyin" Grant gülümsemesini bastırıyor gibiydi. "Her şeye sahipsin."

Artık kana bulanmış olan havluyu masanın kenarına bıraktı ve deri koltuğa yaslandı. Kulübün sahibi olduğunu düşünürsek, adamın tuvalette domuzlarla kavga ettiği için ona kızmasını beklerdi. Onun yerine eğlenmiş görünüyordu. Ya da belki şaşkın.

Doğruca eve gitmek istemişti ama Nick'i aramakta ısrar etmişti. Alfa'ya hemen rapor vermezse, sürünün koruması altında olduğu düşünülürse, kendini Bok Sokağı'nda bulacağından endişelendiğini söyleyebilirdi. Mason ayrıca dişi domuzların onu kulübün dışında beklemeye karar verebileceğinden de endişe ediyordu. Eğer ona bir şey olursa, Nick bundan onu sorumlu tutabilirdi. Şekil değiştirenler arasında bir kavgaya neden olmak istemiyordu, bu yüzden Merkür kurtlarından birinin onun için gelmesini beklemeyi kabul etti.

Madisyn boynunu büktü ve içini çekti. Cildinde böcek sürüleri gibi gezinen kaşıntıları görmezden gelmek için mücadele ederken tüm vücudu kaskatı kesilmişti.

"Tartışmaya neyin yol açtığını bana anlatmaya hazır mısın?" diye sordu Mason.

"Dediğim gibi, takıldılar."

"Aynı şeyi sürdürüyorlar. Ama ikimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz. Güvenlik kameram var, Madisyn. Sana Madisyn diyebilir miyim?"

"Hayır."

Ağzı seğırdi. "Görüntüleri izledim Bayan Drake. Ne olduğunu biliyorum. Ama ses kaydı yok, bu yüzden ne söylendiğini bilmiyorum. Sizi kışkırttıkları çok açık. Neden?"

"Bakın, tuvalete verdiğim zarar için özür dilerim ama o sürtüklerin ağzını burnunu kırdığım için özür dilemiyorum."

Mason başını eğdi ve merakla ona baktı. "Görüntülerde yer değiştirdiğini gördüğümde oldukça şaşırdım. Daha önce bir pallas kedisiyle hiç karşılaşmamıştım."

"Hmm." İnsanlar kendi ırkının hayvan muadillerine Pallas'ın kedileri ya da hatta manullar diyordu ama şekil değiştirenler "pallas kedisi" demeyi tercih ediyordu.

"Annem her zaman sizin türünüzün doğanın acımasız bir hilesi olduğunu söylerdi. Sizler yürüyen, nefes alan peluş oyuncaklarsınız - o kadar kabarık ve sevimlisiniz ki insanlar sizin tehlikeli olduğunuzu asla düşünmez. Ama bu kadar küçük yaratıklar için delice bir tavrınız var ve hiç umurunuzda değil. 'Sabırlarını dürt ve çılgınlığın başlamasını bekle' dedi."

Madisyn homurdandı. Onun türünün saldırganlık seviyesi biraz yüksekti ama sorun başlatmazlardı. Sadece her zaman sonlandırdıklarından emindiler. Yine de diğer ırklar sırf biraz çılgın oldukları için onlardan hoşlanmama eğilimindeydi. "Bu gece tek yaptığım kendimi savunmaktı."

"Peki neden kendinizi savunma ihtiyacı duydunuz?"

Ona barınak işinden bahsetmek istemiyordu, o yüzden yalan söyledi. "Bir adamla dans etmemden hoşlanmadılar - görünüşe göre onun için konuşuluyor. Bilirsin aylar oldukça bölgeci olabiliyor."

Kapı hızla açıldı ve karşısında uzun boylu, zayıf, sağlam yapılı bir öfke figürü duruyordu. Odadaki gerilim milyonlarca kademe arttı. Bracken.

Madisyn'in hormonları mutlu bir dans yaptı. Her kızın içini kıpır kıpır ederdi. Çelik gibi kayrak grisi gözler. Şehvetli bir ağız. Keskin elmacık kemikleri. Temiz traşlı köşeli çene. Kısa mürekkep siyahı saçlar. Görünüşünün çok güzel olduğunu inkâr etmek mümkün değildi.

Yine de çekiciliği bundan daha derindi. Bracken güç, baskınlık ve karanlık, tanımlanamaz bir sınırla doluydu. Aynı zamanda ilkel bir şekilde çekici olan sessiz bir kim olduğumu biliyorum ve kanıtlayacak hiçbir şeyim yok gücü yayıyordu.

Bir zamanlar onda ulaşılabilir bir şeyler de vardı. Artık öyle değil. Tehdit onun her yerine damgasını vurmuştu. Yüzünün sert açılarında, doğrudan bakışlarında, yırtıcı duruşunda ve sık sık kendini doğal olmayan bir şekilde hareketsiz tutma biçimindeydi - tıpkı şu anda yaptığı gibi. Ne zaman bu hale gelse, ona bir yılanı hatırlatıyordu. Soğukkanlı. Sessiz. Ölümcül. Saldırmak için kıvrılmış.

Kısacası, Bracken Slater göz ardı edilme tehlikesiyle karşı karşıya olan bir kişi değildi.

Madisyn'in arzulamaktan başka bir şey yapamadığı bir paketti. Elbette bunu ona asla belli etmezdi. Onun nasıl bir dişi istediğini görmüştü ve onun tipi olmadığını biliyordu. Ayrıca, ailesini kaybedene kadar bir margay kedisi şekil değiştiren peşindeydi ve muhtemelen yakında buna geri dönecekti. Ama Madisyn onun fantezisini seviyordu. Sahip olamayacağın birini istemenin güvenli bir yanı vardı - seni asla incitemez ya da sana ihanet edemezdi.

Bracken kapıyı tekmeleyerek kapattı ve ona doğru ilerledi. Onu hareket ederken izlemek her zaman bir zevkti. Bracken asla yürümezdi, sinsice dolaşırdı. Yavaşça. Kasıtlı olarak. Akıcı bir şekilde. Kasları tişörtünün ve kot pantolonunun altında nefis bir şekilde kıvrılıyor ve dalgalanıyordu. Evet, bundan biraz isterdi.

Kedisi ona dikkatle baktı, dumanlı sedir ağacı, sıcak karanfil ve koyu amberden oluşan kışkırtıcı kokusunu içine çekti. Doğuştan huysuz ve son derece asosyal olan kedi, insanlardan kolayca rahatsız oluyordu ama kurdun arkadaşlığını biraz katlanılabilir buluyordu. Kedi kurdun gücünü ve aurasını seviyordu.

zar zor dizginlenen saldırganlık. Tehlikeye bu kadar yakın olma hissi bile hoşuna gidiyordu. Ama şu anki ruh haliyle, yine de adamın yüzünü kafatasından koparabilirdi... çünkü.

Madisyn'i tepeden tırnağa taradı, yanağındaki sıyrıklara ve giysilerindeki kana baktı. Gözleri kurt gibi parladı ve içinden bir hırıltı yükseldi.

"Ne oldu?" Sesi bir kırbaç gibiydi. "Sana da merhaba," diye tersledi Madisyn.

"Bay Slater," diye selamladı Mason başını sallayarak. "Sizinle tanıştığımıza memnun oldum. Ben Mason Grant."

Kaplanın gözlerinde saygı görüyordu ama aynı zamanda bir miktar endişe de vardı. Radikallere yaptıklarından sonra çoğu insan Bracken'dan korkuyordu. Ulaşılamayan adamlara ulaşmıştı. Bulunamayan bir yerleşke bulmuştu. Dokunulmaz olduğu iddia edilen insanları öldürdü. Ve Bracken intikam almak için her yola başvurabilecek, çok becerikli, yılmaz, acımasız bir avcı olarak ün kazanmıştı... ve yolunu kesen herkesin vay haline.

Bazılarının düşündüğü kadar rahat biri olduğundan değil. Alfa dişisi Shaya bir keresinde ona ne demişti?

"Çok az insan Bracken'ı gerçekten anlayabilir. Yumuşak başlı ve şakacı olabilir ve fazla tartışmaz çünkü onu gücendirmek zordur ama soğukkanlı bir öfkesi vardır. Bir adamın ağzını burnunu kırmasını izledim ve bir kez bile yüz ifadesinde kayıtsızlıktan başka bir şey yoktu. Bir rakibini şakağına indirdiği bir yumruktan başka bir şey yapmadan yendiğini ve sonra sanki hiçbir şey olmamış gibi gününe devam ettiğini gördüm. Bracken patlamaz. Buza dönüşür."

Shaya'nın bahsettiği o rahat ve şakacı yanını kaybetmişti. Ne kadar üzücü olsa da, nadiren . . . gözlerinde hayat vardı. Onlara bakmak bazen açık bir mezara bakmak gibi gelirdi. Ama tam o anda öfkeyle parlıyorlardı.

"Madisyn. Ne oldu? Ne oldu?" Bracken ondan yayılan bir hâkimiyetle sordu.

"Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil."

"Bayan Drake tuvalette domuzlarla karşı karşıya geldi," diye araya girdi Mason.

Bracken'ın gözleri kaplana kaydı. "Yüzleşmek mi?" diye ısırdı. "Çoğul mu?"

"Evet, üç kişi vardı. İçlerinden biri Bayan Drake'in dans ettiği erkek üzerinde hak iddia ettiğini düşündü. Durumu o idare etti. Aslında, güvenlik görevlim gürültü şikâyetini araştırmaya gittiğinde ayakta kalan tek kişi oydu."

Bracken ona geri döndü. "Dur bir dakika. Üç ayıyla kavga mı ettin?"

"Bilerek değil," dedi Madisyn.

Dişlerini sıktı. "Neredeler?" "Bir utanç havuzunda oturuyorlar."

Kaplanın etrafında dönen Bracken kaşlarını çattı. "Bunu neden Alfa'ya söylemedin? Bir kavgaya karıştığını söylemiştin."

Mason iç çekti. "Sürünüzün koruması altındaki birinin saldırıya uğradığını söyleseydim, ona zarar vereni ezmeye hazır bir sürü insan ortaya çıkardı. Buna gerek yoktu. Bayan Drake üçünü de yendi. Kamera kayıtlarımız var. Ses kaydı olmasa bile, nefsi müdafaa yaptığı açıktı. İlk yumruğu o attı, evet, ama onu köşeye sıkıştırmışlardı. Tek yaptığı önleyici bir saldırı yapmaktı. Domuzları kulüpten men ettim ve yollarına gönderdim."

"Beni de yasaklamıyor musunuz?" Madisyn sordu.

Mason kaşlarını çattı. "Kendini savunduğun için mi? Hayır." Öne doğru eğildi, endişeli görünüyordu. "Ayı klanının intikam almak istemesi muhtemel - özellikle de sen yalnız bir şekil değiştiren olduğun ve son derece baskın üç dişinin sürüsüne bir dayak attığın için. Bunun peşini bırakmaları zor olacaktır." Masasının üzerindeki kutudan bir kartvizit çıkardı. "Eğer sana sorun çıkarırlarsa beni ara."

Bracken öfkelen-di ve kurdu dişlerini göster-di. Kaplanın saçlarını yumruklamamak ve kafasını kendi masasına vurmamak için Tanrı'ya karşı dürüst bir mücadele verdi. "Eğer sorun yaşarsa, beni ya da sürü arkadaşlarımdan birini arayabilir."

Mason omuz silkti ve sandalyesine geri oturdu. "Daha fazla arkadaşla sahip olmaktan asla zarar gelmez."

Evet, ama Bracken Mason'ın Madisyn'in arkadaşla olmaktan çok daha fazlasıyla ilgilendiğini görebiliyordu. Bu da onu ilgilendirirdi, diye hatırlattı Bracken kendine. Onun için hiçbir şeydi. Hiçbir şey değildi.

"Gidelim," dedi Bracken ona. Kapıya doğru ilerledi, çekerek açtı ve önce onun çıkması için çenesini eğdi. Kız acele etmedi. Hayır, her kedi gibi kendi hızında hareket etti. Kurdu ona daha yakın olmak için derisini itti; onu izlemek hoşuna gidiyordu. Onun duruşu, kendine güveni ve kedilere özgü bir kibir içeren hafif ayaklı zarafetiyle yürümesi hoşuna gidiyordu.

Kapıya ulaştığında Mason, "Sizi yakında tekrar görmeyi umuyorum Bayan Drake," dedi.

"Hı-hı," dedi ona bakmadan.

Madisyn hırlayan Bracken'ı asansöre kadar takip etti. "Aşağı" düğmesine sertçe bastı. Öfkesi dalga dalga yayılıyor, kedisinin öfkesini harekete geçiriyor ve Madisyn'in sabrını zorluyordu. Gecenin bölünmesine sinirlendiği için onu suçlayamazdı ama gelmesini o istememişti.

Küçük kasılmalar rahmini sarsarken hafif bir kaşıntı koluna doğru ilerledi. Lanet olsun. Güçlü, baskın erkeklerin yanındayken bu durum sık sık oluyordu - sanki vücudu onların dokunma açlığını giderebileceğini hissediyordu. Ve Madisyn yapabileceği tek şeyi yaptı. Onu sakladı.

Asansörün kapıları bir ding sesiyle açıldı. İçeri girdiklerinde adam hâlâ hırıliyordu. Sabrı tükenen kadın, "Keser misin şunu?" diye bağırdı.

Bracken dişlerini sıktı. "Kanının kokusu beni çileden çıkarıyor." Bu hem onu hem de kurdunu rahatsız etmişti.

Biri ona zarar vermişti. Canavar onları avlamak ve dişi olmalarını umursamadan bedelini ödetmek istiyordu. "Sana asla dokunmamalıydılar."

Üç baskın ayıyı alt etmesi Bracken'ı şaşırttı mı? Hayır. O lanet bir kaçıktı. Hepsini alt etmesi onu şaşırttı mı? Evet, dişi ayıların erkeklerden bile daha saldırgan olduğu biliniyordu. Yine de bu karşılaşmadan yüzünde birkaç pençe izinden başka bir şey olmadan kurtulmuştu. Bu tür bir güç her baskın erkek için tahrik ediciydi ve o da bir istisna değildi. Lanet olası kaplan da öyle.

Adam Mason'ın kartvizitini elinden kapıp yırtarken Madisyn gözlerini kırıştırdı. "Neyin var senin?"

"Ona söylediğim gibi, onun yardımına ihtiyacın yok. Grubunuzun geri kalanı nerede?"

"Hangi grup?"

"Birlikte geldiğin insanlar."

"Yalnız geldim."

Bracken sustu. "Yalnız mı geldin?" Kurdu dişlerini sıktı, çünkü bu onun buraya kızlar gecesi için gelmediği anlamına geliyordu. Buraya sevişmeye gelmişti. Yanağındaki bir kas kıpırdadı. "Erkek arkadaşının bundan hoşlanacağından şüpheliyim."

Biriyle çıktığını bilmesine şaşıran Madisyn kaşlarını çatı. "O iş bitti." Birini aldattığını düşünmesine de çok içerlemişti.

"Yani buraya onu sisteminden atmak için geldin." Bu Bracken'ı rahatsız etmedi. Hem de hiç. Gerçekten. Kurdu mu? O farklıydı. Canavarın karanlık öfkesini kontrol altında tutan tek şey, üzerinde seks kokusu olmamasıydı. "Ne kadar klişe."

Madisyn kıs kıs güldü. "Taşaklarını geri istediğinde bana seslen Slater, bir süredir çantamdalar."

Bracken'ın ağzı seğirdi. "Nerede olduklarını merak ediyordum."

Madisyn sadece burnunu çekti. Yalnız kalmak istiyordu. Cildi kaşınıyor ve sinirleri yıpranıyordu. Daha da kötüsü, midesindeki spazmlar giderek güçleniyordu, bu da libidosunun yakında harekete geçeceğini kesin bir işaretiydi. Ve adamın tam orada olması da yardımcı olmuyordu. Uzun bacakları, güçlü yapısı ve güçlü duruşuyla etrafındaki tüm alanı kaplıyor ve asansörün havasını emiyor gibiydi.

Öfkelendi. "Tüm kişisel alanımı yemek yerine biraz yana kayabilir misin?"

Ona karşılık vermek yerine yavaşça kaşlarını kaldırdı. Büyümüş olsa bile, o soğukkanlı ve kontrollüydü, oysa kız sinirli ve gergindi. Bu onu sadece daha fazla sinirlendiriyordu.

"Birisi bu sabah bir kase dolusu Bitch Flakes yedi."

"Dostum, ben iki tane yedim."

Asansörün kapıları açıldı ve adam onun kolunu yakaladı.

"Hadi gidelim-" Kaşlarını çattı. "Çok ateşlisin."

Yanlış anlamış gibi davrandı. "Teşekkürler, Slater. İtiraf etmeliyim ki benden hoşlandığını düşünmemiştim. Yine de gözlerinin göğüslerime çok takıldığını fark ettim."

Çok güzel göğüslere benziyorlardı -küçük ama yuvarlak ve dolgun. Bracken onun haklı olduğunu kabul etmeden önce kışını cilalardı. Homurdandı. "Senin göğüslerinden daha büyük tavuk göğüsleri yedim ben."

Madisyn, "Ve senin taşıyor gibi görüldüğün aletinden daha uzun topuklu ayakkabılar giydim," diye karşılık verdi. Derisi sanki bir şey onu geriyormuş gibi dayanılmaz bir şekilde gerilirken ve karıncalanırken kaskatı kesildi. Tuhaf hislere alışkındı, dalgaya binerken dişlerini sıktı. Birden Bracken tepesinde belirdi.

"Sorun nedir?"

Duyguları kaybolurken arka dişlerinin kilidini açmaya zorladı. "Bu hileli bir soru mu? Az önce üç domuz tarafından saldırıya uğradım."

Gözlerini kısmıştı. "Canın yanıyor." Gözleri onun üzerinde gezindi. "Neresi?"

"Başım ağrıyor, hepsi bu. Gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz?"

Ona şüpheli bir bakış atan adam, onu asansörden dışarı çekti. Onun kendisine dokunmasını istemiyordu; tutuşu bir damga gibiydi ve bunu iliklerine kadar hissediyor gibiydi. Bundan hiç hoşlanmamıştı. Ama ondan uzaklaşmak işe yaramayacaktı. Onu dışarı çıkarmasına izin vermek en iyisi gibi görünüyordu. Oradan ne kadar çabuk çıkarlarsa, o kadar çabuk eve dönebilirdi.

Madisyn onun diğer bedenlerin kendisine dokunmasını engellemek için önünde yürümesini bekliyordu. Bunun yerine, dans pistini geçerlerken Madisyn'in yanında yürüdü, eli Madisyn'in başının arkasındaydı, vücudu sanki bir ünlüye kalabalıkta eşlik eden bir korumaymış gibi Madisyn'i omzunun koruması altında tutuyordu.

İnsanlar onunla saygılı bir şekilde başlarını sallayıp kısaca ona baktılar ve onu Bracken'la birlikte gördüklerini unutmayacaklarını biliyordu. Onun koruması altında olduğu mesajını alacaklarını biliyordu. Bracken'ın bunu tam olarak bu yüzden yaptığını da biliyordu.

Kulübün dışında, onu doğrudan cipine götürdü ve yolcu kapısını açtı. "Bin arabaya."

İçeri atlayan Madisyn, karnının alt kısmına bir kramp daha girerken nefesinin altından küfretti. Bracken'la kapalı bir alanda olmayı hiç de istemiyordu; dokunma açlığını daha da şiddetlendirecekti ve bu da ihtiyacı olan son şeydi.

Madisyn adresini söyleyerek camını indirdi ve serin hava almak istedi. Adam arabayı sürerken bakışlarını manzaradan ayırmadı ve yalnızmış gibi davranmaya çalıştı. Ama bir metreden uzun, evcilleşmemiş hayvan enerjisini görmezden gelmek zordu.

Tanrım, eve dönmek için sabırsızlanıyordu. Soğuk bir duş serinlemesine yardımcı olacaktı. Sığınma evinden ilk çıktığında bir apartman dairesinde yaşamıştı ama pek iyi gitmemişti. Sığınma evinin de hemen hemen aynı olduğunu düşünürsek, belki de bu kadar çok insanı barındıran bir binada yaşarken kendini rahat hissetmeliydi ama onun boşluğa ihtiyacı vardı. Sessizliğe. Evi küçüktü ama rahattı. Mahalle

suç oranı düşük değildi ama sokağı nispeten sessizdi. Bu onun için yeterince iyiydi ve-

"Kalçanın nesi var?" Kadın

gözlerini kırptırdı. "Yok bir şey."

"Tırmalamaya devam ediyorsun."

Kahretsin, fark etmemişti bile. "Ne yani, hiç kaşınmadın mı?"

Bracken'ın elleri direksiyonda kenetlendi. "Peki erkek arkadaşınla aranızda ne sorun çıktı?"

"Dediğim gibi, bitti."

"Seni terk mi etti?"

Onun bu küstahlığı karşısında kaşlarını çattı. "Herkes benden nefret etmiyor, Bracken."

Kaşları çatıldı. "Senden nefret etmiyorum. Ama eğer bir gün trafiğe çıkarsan, bunu benim yapmış olma ihtimalim çok yüksek."

"Oh, bu çok hoş."

Kızın kendisine doğru çevirdiği bakış karşısında içini çekti. "Şaka kaldıramıyor musun?"

"Sende var mı?"

Tanıdık şakalaşmaları rahatlatıcı bulan kurdu gevşemeye başladı. Bracken bunu asla yüksek sesle söylemezdi ama atışmalarından keyif alıyordu. Onun kıvrak zekâsına ve en az verdiği kadar iyi bok alabilmesine saygı duyuyordu. "Tuvalette ne oldu?"

"Sana zaten söyledim."

"Hayır, Grant bana söyledi. Sorularımın etrafında dans ettin. Ayıların isimlerini ya da hangi klandan olduklarını biliyor musun?" Çünkü Alfa'yı misilleme yapmayı aklından bile geçirmemesi konusunda uyarmak için zaman ayırmıştı.

"Onların siyah ayı olduğunu biliyorum."

"Ve sen hâlâ sorularımın etrafında dans ediyorsun," dedi Bracken kırmızı ışıktaki dururken. "Neden ..." Adamın kaşları, Madisyn'in kalçasını tırnakları deriyi aşındıracak kadar sert bir şekilde kaşındığını fark edince birbirine çarptı. "Kahretsin Madisyn, derini acıtacaksın." Elini itti ve kalçasını ovarak sıyrıkları yatıştırdı ve ...

Dürüst olmak gerekirse ne olduğunu bilmiyordu. Birden eli kalçasından ayrıldı ve pençelerinin uçları boğazına bastırıldı.

Gözleri kediye döndü ve öfke ve açık bir tehditle parladı. Kurdu yüzeye çıktı ve kediye baktı. Bracken'ın beklediği gibi baskın hamleye meydan okumak yerine, kurdu kediye sakinleştirmek ve güven vermek için bir tür yatıştırıcı "Benimle güvendesin" gümbürtüsü çıkardı.

Tısladı, onu sınamaması için bir uyarı gibiydi. Sonra iki hayvan da geri çekildi ve Bracken kendini tekrar Madisyn'e bakarken buldu. "Bu da neydi böyle?" diye sordu.

Elini indirdi ve dümdüz önüne baktı. "Yok bir şey," dedi sertçe. "Kedim aylarla olan kavgadan sonra biraz sinirli."

Trafik ışığının yeşile döndüğünü görünce vites değiştirdi ve arabayı ileri sürdü. "Konuya dönersek, tam olarak ne oldu?"

"Tanrım, Slater, kemiği olan bir köpek gibisin." Bu yüzden Slater'ın arabayı sürerken onu sorgulamaya devam etmesi Madisyn'i şaşırtmadı. Ona hiçbir şey söylemedi. Barınak işi barınak işiydi, bu kadar basit. Adamın bitmek bilmeyen sorularından daha sinir bozucu olan, midesindeki krampların giderek şiddetlenmesiydi.

Adam evin önünde durduğunda rahat bir nefes aldı. "Bıraktığın için teşekkürler," dedi emniyet kemerini çıkararak.

"Ön bahçenizde ekin çemberleri olmasının bir nedeni var mı?"

"Yandaki yaşlı piçi korkutuyor."

Kaşlarını çattı. "Neden o bir piç?"

"Şekil değiştirenlerden hoşlanmıyor ve bu konuda oldukça açık sözlü. Görüşürüz." Yolunda daha birkaç adım atmıştı ki, kafasına hücum eden sıcaklık görüşünü bulanıklaştırdı ve karnına bir ağrı saplandı. Tökezledi, neredeyse kış üstü düşecekti. Ve sonra Bracken oradaydı, eve girmesine yardım ediyordu.

"Neyin var Madisyn? Hasta mısın? Ally'yi arayabilirim. O-"

"Hayır," dedi Madisyn, sanki görüşündeki siyah noktaları temizleyecekmiş gibi gözlerini kırıpıştırarak. Dokunma açlığı iyileştirilebilecek bir şey değildi; bu şekilde işlemiyordu. Koridordan daha ileri gitmeyi reddederek çenesini kaldırdı ve soğukkanlı görünmek için elinden geleni yaptı. "Artık iyiyim." Tamam, bu bir yalandı. Ayakta olmasının tek nedeni kedisinin acının bir kısmını omuzlamasıydı.

"Yardım istemekten ya da kabul etmekten hoşlanmadığını biliyorum Madisyn, ama-"

Kız sinirlendi. "Beni tanıımıyorsun."

Başını yavaşça eğdi. "Yapabileceğim seni korkutuyor, değil mi? Ne yani, kimsenin çok yaklaşmasını istemiyor musun?"

Kadın homurdandı. "Öyle olsaydı, yargılayacak konumda olmazdın. Etrafınızdaki insanlara olan bağlılığınız sizi boğuyor, değil mi? Kalabalık bir dolaba sıkışmış gibi hissettiriyor. Yalnız kalmak istiyorsunuz ama kalamıyorsunuz, ama yalnız kalmayı hak ettiğinizi düşünüyorsunuz. Sürü arkadaşlarını yakınında istiyorsun ama artık onlara kendinden pek bir şey vermiyorsun."

Kaşları kalktı. "Psikanalizinin beni savunmaya geçirip geri adım attırması mı gerekiyor?"

"Ne olduğu zerre kadar umurumda değil-" Karnına güçlü bir kramp girdi ve iki büklüm oldu. "Lanet olsun."

"Bana sorunun ne olduğunu söylemelisin ve bunu hemen yapmalısın."

Geri çekildi ve kendini doğrulmaya zorladı. "Gitmeni istiyorum." Onun gitmesine ihtiyacı vardı. Kokusu ve yakınlığı hiç yardımcı olmuyordu.

Bracken elini alnına götürdü. Sıcaktı. Kaşınıyordu. Huysuz. Sinirliydi. Acı içindeydi. Ah, kahretsin. "Dokunma açlığı." Bunu nasıl gözden kaçırmıştı? Kadın tekrar iki büklüm oldu. Bracken küfretti ve onu duvara yasladı. Gözleri parladı ve pençeleri dışarı fırladı. Eğer yakalamasaydı

Her iki bileğini de başının üzerinde sabitlediğinde, şimdi derisinin katmanları eksik olacaktı.

Bir eliyle bileklerini yerinde tutarken, diğer elini üstünün altından geçirdi. "Şşş, her şey yolunda," diye fısıldadı kulağına, bir yandan da usulca karnını okşuyordu. "Benimle nefes al, hadi. Nefes al. İşte böyle."

Avucunun altındaki krampları hissedebiliyordu. O kadar güçlüydüler ki, kızın nasıl olup da yere yığılmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ayrıca yakın zamana kadar bir ilişkisi varken nasıl dokunma açlığı çekebildiğine dair hiçbir fikri yoktu. Hiç mantıklı gelmiyordu ama şimdi onu sorgulamanın zamanı değildi.

Karnına masaj yapmaya ve kulağına yatıştırıcı sözler fısıldamaya devam etti, ten tene temasın yardımcı olacağını umarak, söz konusu tenin ne kadar inanılmaz derecede yumuşak olduğunu görmezden geldi. Kedisi ya sakinleşti ya da acının altında zayıfladı, çünkü mücadele ondan akıp gitti. Kurdu ona sürtünerek rahatlatmak istedi.

Kasılmaların gücü kısa sürede azalmaya başladı, ama sonra başka bir şey oldu: Kadının ihtiyacının kokusu ona doğru sürüklendi, güçlü ve baş döndürücü. Bu koku başının dönmesine ve kanının yoğunlaşmasına neden oldu. Saniyeler içinde Bracken'ın siki dolmuş ve ağırlaşmış, fermuarını zorluyordu. Tek odağı kadın olan kurdundan aç bir hırıltı yükseldi.

Bracken o fırtınalı mavi gözlerle karşılaştı ve oradaki ihtiyaç sırrını görünce neredeyse inliyordu. Hafifçe nefes alıyordu, dudakları ayrılmıştı ve adamın tek düşünebildiği etli alt dudağını ısırmaktı. Göğüsleri her hırıltılı nefeste kabarıyor, adamın dikkatini kremsi kürelere çekiyordu. Kahretsin, meme uçları küçük, sıkı noktalar halindeydi ve adamın ağzını sulandırıyordu.

Madisyn kendi lanet bedeni üzerindeki kontrol eksikliğinden utanarak, "Git," diye homurdandı. Hava cinsel enerjiyle çatırdıyor ve tıslıyor gibiydi ve bu da dokunma açlığını kışkırtıyordu. "Eğer gidersen çabuk geçer." Ve eğer gitmezse

Gitseydi, onun üzerine atlardı. Atlardı. Bunu durdurmak imkansızdı. Kendini bu kadar boş ve muhtaç hissederken olmazdı. "Git buradan."

Bracken başını salladı. "Şu anda bana ihtiyacın var." Ağzını onunkine yapıştırdı ve dilini içine soktu... ve bunun bir hata olduğunu hemen anladı. Onun tadı -tatlı ve egzotik- onda kolayca bir bağımlılık yaratabilirdi. Ama durabilirse ne âlâ.

Onu duvara yaslayarak kalçalarını ileri doğru itti, klitorisine sürtündü, onun hışırtılı, horoz sertleştirici iniltisini yuttu. Kimsenin tadı bu kadar güzel olmamalıydı. Hiç kimse.

Ellerini bırakan Bracken onun saçlarını avuçladı ve başını eğerek daha derine indi, daha fazlasını aldı. Daha fazlasını talep ediyordu. Alabildiğinin en iyisini verdi - saçlarını çekti, dilini emdi, dudağını ısırды, ensesini tırmaladı, sikinin klitorisi üzerindeki her sert kayışına doğru eğildi. Ve adam buna bayıldığını inkâr edemiyordu.

Madisyn'in zihninin arkasındaki bir ses bunun kötü olduğunu, onu çekici bulmadığını, sadece ona yardım ettiğini haykırıyordu. Gururu onu kendinden uzaklaştırması gerektiğini söylüyordu ama dalga dalga üzerine gelen ihtiyaç gururunu bir kenara itti.

Sert dokunuşu acıdan biraz uzaktı, hoşuna gitmişti. Sanki doyamıyormuş gibi ağzını yemesi hoşuna gitmişti. Hiç tereddüt etmemesi ya da onun tepkilerini test etmemesi hoşuna gitmişti. Sanki her şeye hakkı varmış gibi istediğini yapıyordu.

Hoşuna gitmeyen şey, adamın onu boşaltmak için acele ediyor gibi görünmemesiydi. Kendini şımartmakla meşgul görünüyordu - meme uçlarını çimdikliyor, boynunu emiyor, kıcını sıkıyordu. Bu hem zevk hem de işkenceydi ve artık buna dayanamıyordu.

Ellerini gömleğinin altına sokarak onu kendine çekmeye çalıştı ama işe yaramadı. "Bracken."

Kadının sesindeki emir notası Bracken'ın hırlamasına neden oldu. Bakışlarını onunkilere çevirdi. "Daha bitmedi." Ve sonra üstünün boynunu aşağı çekerek göğüslerini serbest bıraktı ve

meme ucunu ağzına aldı. Kadının pençelerinin sırtına batmasıyla hırladı. Kanının kokusunu aldı ve derisini parçaladığını anladı. Onu işaretlemişti. Bu onu kızdırmalı, geri çekilmesine neden olmalıydı. Ama yapmadı. Meme ucunu daha sert emdi, dişlerinin ucunu hissetmesine izin verdi.

Nefes alış verişi hızlanırken eli saçlarını sertçe çekiştirdi ve boşalmaya yakın olduğunu fark etti. Hayır. Onun boşalmasını hissetmek istiyordu. Bracken kızın eteğini kaldırdı, tangasını çıkardı ve onu sertçe avuçladı. "Sırılsıklam." İki parmağını onun içine soktu. Tanrım, hayatında hiç bu kadar ateşli bir am hissetmemişti. Sanki bir cehennem gibiydi.

Nazik değildi; bu onu o anda boşaltmazdı. Hayır, tıpkı sikiyle yapmak istediği gibi parmaklarını onun daracık amına defalarca soktu. Ağzına karşı inledi, sanki sahip olduğu tek dayanak noktasıymış gibi saçlarını kavradı. Kurdu onu teşvik etti, elinin her tarafına boşalmasını hissetme ihtiyacını besledi. Ve bu bir ihtiyaçtı. Onun paramparça olduğunu görmeli, duymalı ve hissetmeliydi.

Madisyn'in iç duvarları parmaklarının etrafında çırpınmaya ve titremeye başladığında, Bracken onun klitorisini parmakladı. "Gel, Madisyn. Şimdi." Kız boşalırken başı geriye düştü, parmaklarının etrafında sıkıştı ve dalgalandı. Aleti zonkluyor, hemen orada ve o anda onun içinde olmak için can atıyordu. Kızın çıplak boynuna bakarken kendini tutamadı. Onu ısırıldı. Sertçe. Kan tadı aldı. Umursamadı bile. Daha sert ısırıldı ve kurdu onaylarcasına homurdandı.

Aletini kızın içine sokmaya nefes almaktan daha fazla ihtiyaç duyan Bracken, fermuarını yırtarak açtı ve-

Cep telefonu çaldı, buz gibi bir kova su gibi davrandı ve ikisini de o andan uzaklaştırdı.

Madisyn kızarak sessizce kendine lanet okudu ve kuruyan boğazını temizledi. Adamın gözlerinde pişmanlık görmeyi bekliyordu. Onun yerine, nefesini kesen vahşi bir ihtiyaç vardı. "Elini şimdi geri alabilirsin." İçindeki parmaklar makaslanarak amında bir sarsıntı yarattı ve

Sonra yavaşça geri çekti, bakışlarını hep onun üzerinde tuttu.

Adam geri çekildiğinde Madisyn, adam fermuarını iliklerken elbiselerini hızla düzelitti. Kramplar durmuş, gerginlik gitmiş ve teni artık yanmıyordu. Ama boynu yanıyordu ve-

Gözleri onunkilere kaydı... tam da onun parmaklarını emerek temizlemesini izleyeceği sırada. Karnı sıkıştı. "Kan akıttın," diye suçladı.

"Sen de öyle."

İçten içe irkildi. Onu işaretlemek istememişti. Sadece onun acele etmemesine sinirlenmiş ve ceza olarak pençelerini ona batırmıştı. Sadece çok sert batırmıştı. "Özür dilerim." Adam özrüne karşılık vermedi, sadece ona baktı. Neredeyse homurdanacaktı - adam kendi başına bir kanundu.

Etrafına bakınan Madisyn koridordaki aynaya baktı. Ve ağzı açık kaldı. Isırık derin ve belirgindi. Elbette iyileşecekti, çünkü iddia edilen bir iz değildi, ama ... "Bu iz bırakacak."

"Biliyorum."

Kadın ona bakakaldı. "Tüm söyleyeceğin bu mu? Aklından ne geçiyordu?" Düşünüyor muydu? Düşünmemişti. Duyguların içinde boğulmakla çok meşguldü. Ve şimdi de utanç içinde boğuluyordu. Onun her yerindeydi. Onu pençelemişti. Parmaklarının arasında parçalanmıştı. Ve adam onu sadece bir iyilik olarak boşaltmıştı.

Yanakları alev alev yanıyordu. Adamın onu gerçekten istemediğini biliyordu ama buna engel olmamıştı. İtiraz etmeyi aklından bile geçirmemişti. Hayır, kafasının içindeki küçük sesi görmezden gelmiş ve ona verebileceği her şeyi almıştı. Ne isterse yapmasına izin verecekti. Aptalca, Drake, gerçekten aptalca.

Bracken'ın telefonu tekrar çaldı ama cevap vermedi. Aralarındaki kısa mesafeyi bir adımda kat etti. "Vücudunun artık sakinleştiğini hissedebiliyorum. Dokunma açlığın tekrar alevlendiğinde bana gel."

Şok olmuştu, bir an için kelimeler kifayetsiz kaldı. "Sana mı? Ciddi olamazsın."

"Çok ciddiylim."

"Benim de gururum var, Bracken. Bir iyilik olarak tekrar parmaklanmak istemiyorum."

Kızın üzerine eğilerek kaşlarını çatı. "Seni iyilik olsun diye mi getirttiğimi sanıyorsun?"

"Dokunma açlığı olmasaydı bana asla o şekilde dokunmazdın," diye ısrar etti. "Asla. Bunun ışığında, ihtiyacım olduğunda arayacağım kişi sen değilsin."

Hızla parlayan gözleriyle Madisyn'in çenesini kavradı. "Beni dinle, Madisyn. İşaretim üzerindeyken başka bir adamın sana dokunmasına izin verirsen, lanet boynunu kırarım. Yaparım ve umurumda bile olmaz. O yüzden tekrar ediyorum: Dokunma açlığın tekrar alevlendiğinde bana gel."

Madisyn tısladı. "Mantıklı davranmıyorsun."

"Bugünlerde bu çok nadir görülen bir şey değil." Çenesindeki tutuşunu yumuşatarak başparmağını dolgun alt dudağının üzerinde gezdirdi ve orada dişlerinin izini bırakmadığına pişman oldu. "Ben, Madisyn, sen bana gel." Bu sözlerle onu serbest bıraktı ve ön kapıya yöneldi. Tam kapıyı açarken Madisyn konuştu.

"Peki ya yapmazsam?"

Omzunun üzerinden ona baktı. "Sonuçlarına katlanmaya hazır ol." Dışarı adım atarak, "Arkamdan kapıyı kilitle." dedi.

Kapıya doğru ilerlerken, adamın cipine yönelmesini ve sürücü tarafına ulaşmak için etrafından dolanmasını izledi. Sonra yukarı baktı. Onun gözleriyle karşılaştı. Ve onun gözlerini görmezden gelmemesi için yapılan uyarıyı gördü-

Bir araç Bracken'a çarpıp onu havaya savururken lastikler gıcırdadı. Yüreği hoplayarak patikadan aşağı koştu ve Bracken'ın sırt üstü yattığı, gözlerinin kapalı olduğu ve kafasının kanadığı yola çıktı. "Aman Tanrım." Bir yanı suçlu arabayı kovalayıp oradan uzaklaşmak istiyordu.

-Özellikle de Leanna'nın kapıya doğru eğildiğini gördüğünde.

Yolcu penceresinden sırtarak baktı ama Madisyn bunun yerine onun yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Bracken? Bracken!"

Bracken kulaklarındaki çınlamaya rağmen kadın sesini duydu. Onu sisten kısmen dışarı sürükledi ve gözlerini zorla açtı. Her şey bulanıktı. Kahretsin, başı ağrıyordu. Acı gözlerini kör ediyordu. Tek istediği uyumaktı. Ama o ses onu bir çapa gibi olduğu yerde tutuyordu.

"Ally, bana gelmelisin, Tanrı'ya şükür! Lütfen acele et." Madisyn telefonunu cebine koydu. "Bracken, o lanet gözlerini açık tut! Ally'yi aradım. Çoktan yola çıkmış bile - önsezi falan görmüş."

Görüşünü netleştirmek için iki kez göz kırptı ve fırtınalı mavi gözler onunkilerle kilitlendi. Tek görebildiği onlar olana kadar onu bir Hoover gibi içine çekti. Etrafındaki diğer her şey kaybolup gitmişti. Zihninde bir burkulma hissi vardı, tıpkı ham cinsel ihtiyacın sistemine çarpması, damarlarından akması ve düşüncelerinin dönmesine neden olması gibi. Alma, sahip olma ve sahiplenme dürtüsü onu zihinsel, fiziksel ve duygusal olarak dövüyordu.

Zaten çarpmakta olan başı daha da sertleşti ve kafatası patlayacakmış gibi hissetti. Ve sonra, sanki beyni o anda bağın çekiminin yoğunluğuna dayanamamış gibi, çekim kayboldu, sanki bir elastik geri çekildi. Gözlerini kırptırdı, uyku onu altına çekmeye başladığında görüşünün kenarları kararıyordu.

Ham ihtiyaç gitmişti. Bağın çekiciliği gitmişti. Ama bilgi oradaydı.

Eşi. Madisyn Drake onun gerçek eşiydi.

Dünyası kararmadan önce aklına gelen son düşünce buydu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

B Racken'ın gözleri irkilerek açıldı ve beyaz tavana baktı. Yatağında değildi. Aslında, o tanımadığı bir yaşam alanında bir kanepede uzanıyordu. Ama nerede olduğunu biliyordu, çünkü odaya sinen kokuyu tanıyordu. Ve bu kokunun artık onun için yepyeni bir anlamı vardı. Onun bir parçası olan birine aitti.

Kurdu, eşinin ininde olduğu için memnun bir şekilde alçak sesle homurdanarak Bracken'ı onu bulmaya itti. Bracken'ın zorlanmaya ihtiyacı yoktu, ayağa kalktı. Araba kazasını zihninde tekrar canlandırırken kaşlarını çatı. Birisi arabasını onun yan tarafına çarpmıştı. Kasıtlı olarak. Acımasızca. Evin içinde bir yerlerde kısık bir sesle konuştuğunu duyduğu sürü arkadaşı olmasaydı, şu anda kötü bir durumda olurdu. Ve eğer Madisyn'in onun eşi olduğunu yeni keşfetmiş olmasaydı, tek düşündüğü o piçi avlamak olurdu. Şu anda önceliği küçük kedisini bulmak ve onunla konuşmaktı.

Bracken onu sandığı gibi tanısaydı, eşini bulduğu gerçeği karşısında -hiç değilse kafasında- çılgına dönerdi. Madisyn yüzeysel etkileşimde iyiydi ama pek sosyal sayılmazdı. İnsanlarla pek arkadaşlık etmezdi. Bu anlamda duygusal bir yalnızdı. Hatta yalnız şekil değiştiren yaşam tarzını seviyor gibiydi. Sahip olmak

Eş, özellikle de sürünün bir parçası olan bir eş, her şeyi değiştirebilirdi. Ve bu erkek onun gibi tam bir enkaz olduğunda, bundan sonra ne olacağı konusunda endişelenmek için her türlü nedeni olurdu.

Artık pek çok şey anlamlıydı -kokusuna verdiği ilkel tepki, kurdunun ona giderek artan bağlılığı ve Bracken'ın dikkatini çeken onda neden her zaman tanımlanamaz bir şey olduğu. Çiftleşme bağının gerginliği ortadan kalkmıştı ama geride duyguların yankılarını bırakmıştı. Koruyuculuk. Sahiplenme. Özlem. Temel bir şefkat. Ve bunlar onu açıklayamadığı bir şekilde ona bağlıyor gibiydi.

Bracken ayağa kalktı ve sesleri takip ederek mutfağa gitti. Betaları ve Madisyn masada otururken Jesse ve Zander tezgâha yaslanmışlardı. Hepsi kahve içiyor, sohbete o kadar dalmışlardı ki onu fark etmeleri bir an aldı. İlk Madisyn fark etti. Ona gülümsemedi ya da herhangi bir şekilde selam vermedi, sadece soğuk ve rahat bir şekilde ona baktı. Ayrıca yakasını kaldırarak damgasını örtmüş ve sürüden gizlemişti.

Çiftleşme bağının çekiciliğini hissetmediğine neredeyse inanabilirdi. Neredeyse. Kadife Salon'da bara baktığı süre boyunca onu hoşuna gittiğinden daha fazla izlemişti. Ve Madisyn'in duygularını yüzünden saklamakta çok iyi olduğunu, ama başka şekillerde dışarı sızdıklarını öğrenmişti. Endişeli olduğunda sık sık parmaklarını bükerdi... tıpkı şu anda yaptığı gibi. Evet, tam da onun düşündüğü gibi çıldırıyordu.

Cehennem gibi bir gece geçirmişti, değil mi? Ayılarla bir kavga. Dokunma açlığıyla bir savaş. Koridorunda, vurup kaçan bir sürücü tarafından ezilmesini izlediği birinden orgazm olmuştu. Ve sonra, her şeyin üstüne, eşini tam önünde bayılmadan hemen önce keşfetmişti. Zavallı bebek muhtemelen biraz yalnız kalabilmek için hepsini evden atma dürtüsüyle savaşıyordu.

Doğruca ona doğru gitmek ve onu kollarının arasına almak cazip geliyordu. Ama onu kucağına alıp hissettiği kadar bile bölgeci görünmemesinin imkânı yoktu. Sürüsü onların gerçek eşler olduğunu kolayca tahmin edebilirdi. Sorular, tebrikler ve çiftleşme törenleri hakkında konuşmalar olacaktı. Madisyn'in zaten olduğundan daha fazla korkmasını istemiyordu. Önce konuşmaları gerekiyordu ve bunu yalnız yapmaları gerekiyordu.

Mutfağa doğru bir adım daha attı ve sürü arkadaşları ona doğru baktı.

Jesse'nin gülümsemesi gergindi. "Seni ayakta görmek güzel. Kafana oldukça sert bir darbe almışsın. Kafatasın çatlamış, birkaç kaburgan kırılmış."

Ally ona bıkkın bir bakış attı ama Ally onun gözlerindeki endişeyi gördü. "Telefonuna hiç cevap vermez misin? Vurkaç olayıyla ilgili bir öngörü gördüm ve seni uyarmak için aramaya çalıştım." Madisyn'e o kadar odaklanmıştı ki aramaları görmezden gelmişti. Tezgâha doğru ilerleyerek, "Başka bir şey var mı?" diye sordu.

Kahve demlikte mi?"

"Evet." Zander dolaptan bir kupa aldı. "Madisyn bize arabanın tarifini verdi, plakası hariç, ama sürücüyü tam olarak göremedi. Sen gördün mü?"

"Hayır," diye yanıtladı Bracken, fincana kahve doldururken. "Araba bana yandan çarptı. Bu bir kaza değildi." Elinde kupa, Madisyn'in yanındaki koltuğa oturdu ve kalçasını onunkine bastırdı. Madisyn gerilmedi ya da geri çekilmedi ama bacağını kendi bacağıyla iterek geçme hareketi yaptı. Adam yapmadı elbette. Artık onun kendisine ait olduğunu bildiğine göre, onun alanına büyük ölçüde girmiş olacaktı ve buna alışması gerekiyordu. "Arabanın geldiğini duydum ama hiç dikkat etmedim. Sabit bir hızda ilerliyordu. Bana yaklaşına kadar hızlanmadı."

"Madisyn ön koltukta oturan kişiyi Enigma'da başına bela olan domuzlardan biri olarak tanıdı," dedi Derren. "Gururlarının büyük bir darbe aldığını anlamamıza yetecek kadar. Seni buraya kadar takip etmiş olmalılar ve sonra da senin

Madisyn'in erkek arkadaşı olduğunu ve senin üzerinden ona saldırmaya karar verdiğini söyledi. Seni takip eden birini fark ettin mi?"

"Kimse yoktu." Dikkati Madisyn'in üzerindeydi ama Bracken her zaman aşırı farkındalık sahibiydi. Biri onu takip ediyor olsaydı fark ederdi.

"Ya bir şekilde senin tespitinden kaçmayı başardılar ya da adresini başka bir şekilde öğrendiler," dedi Ally.

"Madisyn bize ilk isimlerini verdi," dedi Derren Bracken'a. "Hangi klandan olabileceklerini bulmaya çalışacağız. Kimliklerini tespit etmemize yardımcı olacak başka bir şey aklına gelirse bizimle irtibata geçeceğine söz verdi. Onları bulacağız ve bunu onlara ödeteceğiz."

Bracken başını salladı. Kızgın olsa da, öfkelenip sürükleri avlamak için can atmıyordu. Tek istediği Madisyn'le yalnız kalmaktı. Sürü arkadaşları daha sonra evden çıktıklarında Bracken oyalandı ve onlara uzun sürmeyeceğine dair güvence verdi. Kafaları karışmış görünüyordu ama yorum yapmadan gittiler.

Lavaboda bardak yıkamakta olan Madisyn'le yalnız kalınca kalçasını tezgâha dayadı ve onu izledi. Onu içine çekti. Kendisi için doğmuş olan dişiye bulduğunu bilmekten zevk aldı. Asla başkasına ait olamayacak bir şekilde ona ait olan kadını. O sadece ona aitti. Ve şu anda yalnızmış gibi davranmak için elinden geleni yapıyordu. Sinirlenmesi mi yoksa eğlenmesi mi gerektiğine karar veremiyordu.

"Hissettiğini biliyorum," dedi. "Bağ. Oradaydı." Ona yan gözle bir bakış fırlattı. "Bir şey hissettim."

Bu küstahça yanıt karşısında içinde öfke alevlendi. "Bir çiftleşme bağının çekiciliğini hissettin Madisyn. Sakın bunu inkâr etme."

Madisyn iç geçirerek yüzünü tamamen ona döndü. Çiftleşme bağının onu çektiğini hissettiğinde çok şaşırmıştı. Onu ilk günden beri istemesine rağmen, o zamanlar karşılıklı bir elektriklenme olmamıştı. Hiçbir his

ona herhangi bir şekilde ilgi duyuyor gibi görünüyordu. Aslında, sık sık onu biraz kızdırdığı hissine kapılıyordu ... ki bunu eğlenceli bulduğunu itiraf edebilirdi.

Artık sertleşmiş olan infazcı bir zamanlar doğası gereği flörtçüydü ama onunla hiç flört etmemişti. Daha önce onu parmaklarıyla boşaltmış olsa da, bunun nedeni onu gerçekten çekici bulması değildi. Ne demişti? "Şu anda bana ihtiyacın var." Ona ihtiyacı olduğundan değil. Onu istediğinden bile değil. Hayır. Sadece dokunma açlığını dindirmesine yardım ediyordu. Ve sonra da lanet olasıca bir şekilde yere yığılmıştı. Ama barınağı yöneten puma şekil değiştirici Dawn'dan izin almadan, dışı domuzlar hakkında bildiği her şeyi paylaşamazdı.

"Aramızdaki bağı hissettiğimi inkâr edemem," dedi Madisyn. "Ama eş olmamızın hiçbir anlamı yok. Hiç."

"Bir anda birbirimizin ayaklarına kapanmadığımız için mi? Bu her zaman böyle olmaz. İnsanlar gerçek eşlerini yıllarca tanıyabilir ve bunu hissetmeyebilirler."

"Evet, ama muhtemelen birbirlerinden hoşlandılar. Muhtemelen küçük bir çekim hissettiler. Biz . . . hiçbir şey yoktu."

"Bu bir yalan," diye suçladı Bracken. "Sen beni istedin. Ben de seni istedim, her ne kadar bunu tam olarak kabul etmemiş olsam da. Aramızda cinsel bir kimya vardı bebeğim. Senin lanet koridorunda aramızda patladı." Bir adım daha yaklaştı, kızın solgun yüzünü ve kocaman gözlerini içine çekti. Göğsünün sıkışmasına neden oldu. "Seni daha önce hiçbir şeyden korkarken gördüğümü sanmıyorum."

"Şey, bu bir şoktu. Birbirimizi bir süredir tanıyoruz ama bir kez bile eş olabileceğimizden şüphelenmemiştim." Kedisi bunu ima edecek bir davranışta bulunmamıştı ... gerçi adil olmak gerekirse, kedisinin onu katlanılabilir bulması bile çok şey anlatıyordu. Bayıldığında kedi paniklemişti ve kedisinin paniklemesine neden olan çok az şey vardı. Ama onun eşi olduğunu bilse bile, kedisi ona doğru gerilmiyordu. Yapması gereken bazı işler olduğunu hissediyordu. Ama baskın pallas dişileri böyleydi; yalnızlıklarından vazgeçmeden önce eşlerinin kendilerini kanıtlamalarına ihtiyaç duyarlardı.

"Şimdiye kadar bana hiç ilgi göstermedin," diye devam etti Madisyn. "Bu da bana istediğinin ben olmadığımı düşündürüyor. Pek sayılmaz. Sen eşini istiyorsun, ki bu aynı şey değil."

Bracken gözlerini kıstı. "Bağı seni istediğimden daha çok istediğimi düşünüyorsun. Bu saçmalık Madisyn."

"Öyle mi? Gözlerimin içine bak ve bağı çekiciliğini hissetmemiş olsaydın benimle bir ilişki isteyebileceğini söyle," diye meydan okudu. "Söyleyemezsin, değil mi? Hiçbir zaman radarına girmedim. Ve bu sorun değil - birçok insanın tipi var. Ben senin tipin değilim. Basit. Bazen eşler arasında da böyle olur, çiftleşme dürtüsünün cinsel açıdan bu kadar güçlü olmasının nedeni de budur; aksi takdirde birlikte olmayacak iki insanın birbirini sahiplenmeye zorlanmasını sağlar."

Başını öne eğdi. "Bu konuda kişisel bilginiz varmış gibi konuşuyorsunuz."

"Babam aralarındaki bağı hissedene kadar anneme hiç ilgi göstermedi - ikisi de bir arkadaşlarının ölümünün yasını tutuyordu ve sanırım bu onların duvarlarını indirdi. Ama çiftleşme dürtüsü olmasaydı asla bir araya gelemezlerdi, çünkü Guy Cherrie'ye asla o gözle bakmazdı. Ve bu bilgi tüm hayatları boyunca aralarında durdu, sahip oldukları şeyi yiyip bitirdi. Onları yiyip bitirdi. Ben böyle yaşamayacağım. Sadece kader bizi eşleştirdiği için bana bakan birine kendimi bağlamayacağım. Bu bir çiftleşmeyi yürütmek için yeterli değil."

"Haklısın, öyle değil. Ama senden hoşlanmadığımı ya da sana karşı herhangi bir çekim hissetmediğimi düşünmekte de haklı değilsin. Seni daha önce istemediğime dair inancına gelince, seni koridorda parmaklamış olmam bunu kesinlikle çürütüyor."

"Bunu sadece dokunma açlığı yüzünden kötü bir durumda olduğum için yaptın." Kendi eşinin onu sadece bir iyilik olsun diye boşaltmış olması gururunu çok incitmişti. "Benimle kafa bulma, Bracken. Haklı olduğumu biliyorsun."

Bracken onun ifadesini reddetmek istedi ama yapamadı.

-Özellikle de onu sadece eve kadar takip ettiği için.

Çünkü acı çekiyordu. "Bu neden hiç olmayacağı anlamına gelsin ki? Boynundaki izi gördün Madisyn. Pek ince sayılmaz, değil mi? Daha önce hiç bir dişiyi damgalamamıştım. Bir kez bile. Bu sana ne anlatıyor?"

Gözleri parladı ve ısırtığı sertçe işaret etti. "Bu bir damga değil. Birini damgalamak bir sahiplenme eylemidir. Geçici bir hak iddiasıdır. Diğerlerine mesafelerini korumaları için bir mesajdır. Beni ısırdığında aklında bu yoktu. Bu bir kontrol hatasıydı. Bir kazaydı. Olaylar çok yoğundu. Kontrolden çıktılar."

"'Yoğun.' Bunun için iyi bir kelime. Belki bir diğeri de 'kaçınılmaz' olabilir. Bak, yalan söylemeyeceğim ve aramızdaki bağı hissetmeseydik eninde sonunda bir noktada bir araya geleceğimizden emin olduğumu söyleyemem, ama gelmeyeceğimizi de söyleyemem. Bunlardan herhangi birinden emin olabilir misin?"

"Hayır, ama-"

"O zaman kaçmayı bırak Madisyn." Onu tezgâha yasladı ve bir elini iki yanına koyarak onu kafese kapattı. "Korkak değilsin. Bu da iyi bir şey, çünkü seni zorlu bir yolculuk bekliyor." Onun için gerçekten üzülüyordu.

Gözlerini kırptırdı, adamın bunu cinsel anlamda mı söylediğinden emin değildi.

Libidosu kesinlikle öyle umuyordu. "Affedersiniz?"

"Bana bak, Madisyn. Uzun uzun bak. Ben bir enkazım. Zar zor işliyorum. Sence bir eşim olmasıyla nasıl başa çıkabilirim? Sana söyleyeyim." Öne doğru eğildi, vücudunu onunkine bastırdı. "Senden her şeyi isteyeceğim. Aslında bu bir yalan. Talep edeceğim. Alacağım. Sana sahip olacağım. Sahip olacağım. Tahammül edebileceğinden çok daha fazla korumacı olacağım, çünkü seni benden alacaklar diye paranoyak olacağım."

"Bracken-"

"Bu anlamsız bir paranoya değil. Aşırılık yanlıları muhtemelen benim için bir şey ifade eden herkesi hedef alacaklardır. Bu gece gündüz aklımdan çıkmayacak. Asla bir dakika bile huzur bulamayacaksın bebeğim, yirmi dört/yedi saat senin alanında olacağım."

Öyle ya da böyle. Eğer yanında değilsem, nerede olduğunu bilmem gerekecek. Buna ihtiyacım var Madisyn, çünkü başka türlü işlevimi yerine getiremem. Şimdi bana tüm bunlarla kolayca başa çıkabileceğini söyle. Bana yalan söyle ve tamamen mahvolmadığımı söyle."

Madisyn irkildi. Sesindeki kendinden nefreti duymak acı vericiydi.

"Gitmene izin vermeliyim, bunu biliyorum. Ama yapamam. Sensiz boğulacağım, Madisyn. Uzun zamandır aşağı doğru bir sarmal içindeyim. Beni tekrar yukarı çekebilecek tek şey sensin." Başını eğdiğinde, "Hey, bana bak." dedi. Derin bir nefes aldı ve sonra bakışlarını onunkilere kaldırdı. "Çekip gitmeyeceğim," dedi ona; bu, niyetlendiği kesin ifadeden çok bir tehdit gibi gelmişti. "Yapabilsem bile yapmazdım. Bu dünyada benim için senden daha önemli bir şey yok."

Ona acı bir gülümseme verdi. "Ama bu ben olduğum için değil. Kader birlikte olmamız gerektiğini söylediği için. Ve daha önce de söylediğim gibi, bu bir çiftleşmenin yürümesi için yeterli değil. Benim için yeterli değil."

"Seni sevdiğimi iddia edemem Madisyn, tıpkı senin de benim için aynı şeyi söyleyemeyeceğin gibi. Birbirimizi iyi tanımıyoruz ama bu düzeltebileceğimiz bir şey. Şu anda senden hoşlanıyorum. Sana saygı duyuyorum. Gücüne hayranım. Kurduma ilaç gibi geliyor. Ve seni unutulana kadar becermek istiyorum. Pek romantik bir ifade sayılmaz ama gerçek bu. Gerisi zamanla gelecek."

"Bundan emin gibisin."

"Öyleyim." Yanağındaki sıyrıkların üzerine öpücükler kondurdu ve sessizce domuzların onu kanatmanın bedelini ödeyeceklerine söz verdi. "Kader bizi işgüzar bir çöpçatan gibi eşleştirmede. Senin ruhun benimkinin diğer yarısı, tıpkı benimkinin seninkinin diğer yarısı olduğu gibi. Bu kadar basit ve bu kadar karmaşık. Yani evet, gayet iyi uyum sağlayacağımıza eminim. Ama buna bir şans vermezsen kesin olarak bilemeyiz." Gözleri kızın boynundaki damgaya kayd ve başparmağını damganın üzerinde gezdirdi. "Bu kadarını yapabilirsin, değil mi?"

Madisyn elini saçlarına götürdü, bunalmıştı ve hâlâ şoktaydı. "Düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var."

Eğlenerek homurdandı. "Eminim biliyorsundur, ama bu sana çok fazla verebileceğim bir şey değil."

Kedisi kıpırdandı ve Madisyn göz kapağının seğirdiğini hissetti. "Üzerime yürüyebileceğini sanma."

"Bu saçmalığı yanıma bırakmayacağını biliyorum." Bu düşünce Bracken'ı gülümsetti. Elleriyle onun yüzünü yakaladı. "Öp beni, Madisyn."

"Alana ihtiyacım var-"

"Ve onu alacaksın." En azından birkaç saatliğine. "Ben şimdi gidiyorum. Ama önce bir öpücük istiyorum."

"Benden çok şey istiyorsun."

Başını iki yana salladı. "Hayır, bebeğim. Ben her şeyi istiyorum." Ve sonra üzerine çullandı ve ağzını aldı, ziyafet çekti ve harap etti. Kızın tadı dilinde patladı; çok tatlıydı, tamamen bağımlılık yapıcıydı ve oradaki vahşi bir şeyin küçük ipucu sadece onu daha güçlü hale getirdi. Aldığı kadar iyi veriyordu -vermeseydi Madisyn olmazdı- ama orada adamın hoşuna gitmeyen bir tereddüt vardı.

Hırlayarak elini kızın boğazına götürdü ve hafifçe sıktı. Kızın gözleri birden açıldı ve ona ateş püskürdü. "Benimle savaşma," dedi. "Boynundaki o damgayı derinleştirmek ve onu bir iddia işareti haline getirmek için içgüdüyle savaşmanın ne kadar zor olduğunu bilemezsin." Kadın sertleşince hemen ekledi: "Bunu yapmayacağım. Henüz değil." Çünkü onun nereden geldiğini anlamıştı. İddiasını ortaya koymaktan ve gerisini birbirlerini tanıdıkça oynamalarına izin vermekten mutluluk duyacaktı. Ama Madisyn aralarına hiçbir kuşkunun girmemesi için olayların tam tersi şekilde gelişmesini istiyorsa, o zaman tamam.

Bracken, "Bunun için hazır olana kadar bekleyeceğim, ama itilip kakılmayacağım," diye uyardı. "Uzakta tutulmayacağım. Duvarlara ya da engellere tahammül edemem -sadece aramıza hiçbir şeyin girmesine izin vermeyeceğim için değil, aynı zamanda kendini benden korumana gerek olmadığı için. Beni duyuyor musun, Madisyn? Senin hızında hareket edeceğim, ama sen de

Beni içeri al. Artık yalnız olmamaya alışmalısın. Ancak bu şekilde seni bir süreliğine sahiplenmekten kendimi alıkoyabilirim."

Madisyn ona baktı, adamın gözlerinde parıldayan ham sahiplenme duygusu ve katıksız kararlılık karşısında biraz dengesi bozulmuştu. Çenesini dışarı çıkardı. "Geri çekileceksin çünkü ben sana geri çekilmeni söylüyorum."

Ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Ve sen de beni içeri alacaksın çünkü başka türlüünü kabul etmeyeceğimi biliyorsun." Onu tekrar öptü, ağzını yalayarak son bir kez daha tadına baktı. Geri çekildi ve alnını onunkine yasladı. Tam orada, onu istediği zaman görebileceği, dokunabileceği ve tadına bakabileceği bir yerde kalmak istiyordu. Orada kalıp onu kucaklamak ve güvende olduğundan emin olmak istiyordu. Ama onun da boşluğa ihtiyacı vardı ve o da ona elinden geldiğince az yer verecekti. Çünkü bu geceden sonra, onu çılgına çevirecek şekilde işine karışacaktı.

Bracken, kurdunun itiraz ederek içini tırmalamasına aldırmadan tezgâhtan uzaklaştı. "Benden sonra kapıyı kilitle. Güvende kal. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. Herhangi bir şeye."

Madisyn o gece ikinci kez onu kapıya kadar takip etti ve cipine yönelmesini izledi. O da verandaya çıktı ve bir an etrafına bakınıp gelen araba olup olmadığına baktı ama yol sessizdi. Sürü arkadaşları diğer cipte bekliyordu ve ona ve Bracken'a biraz şüpheyle bakıyorlardı.

Cipe atlamadan hemen önce gözleri onunkilere kaydı. Onun çırpınışlarını gördü, gitmenin onun için zor olduğunu biliyordu. Sadece bunun içgüdüleri ona yanında kalmasını söylediği için değil, onu özleyeceği için olmasını diledi. Ve evet, bu biraz mantıksızdı, çünkü onu özleyecek kadar iyi tanımiyordu. Ama büyük bir şok geçirmişti - biraz mantıksız olmaya hakkı vardı.

Adam ona kaşlarını kaldırarak baktığında, kızın evin içinde güvende olduğundan emin olana kadar arabayı sürmeyeceğini biliyordu. Madisyn gözlerini devirerek içeri girdi ve sonra

kapıyı kapattı ve arkasından kilitledi. Arkasına yaslanarak uzun bir nefes verdi. Votka. Votkaya ihtiyacı vardı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

A Zil Madisyn'in rüyasını deldi ve onu derin uykusundan çekip çıkardı. Telefonunun çaldığını fark etti. Uykunun bulanık kalıntılarını göz kırparak uzaklaştırdıktan sonra komodinden telefonunu kaptı. Makenna. Madisyn başparmağını ekranda kaydırırdıktan sonra, "Alo?" diye mırıldandı.

"Neden Taryn'den dün gece üç domuzla kavga ettiğinizi duyuyorum?"

Madisyn gözlerini ovuşturarak açıkladı: "Eve çok geç geldim ve seni uyandırmak istemedim. Taryn bunu nasıl öğrendi?"

"Shaya ile kanka olduklarını unutuyor musun? Dün gece ne oldu?"

"Seni bir saat sonra barınakta gördüğümde her şeyi açıklayacağım" -Madisyn saate baktı- "bir saat sonra. Kavga barınakla bağlantılı, o yüzden sana her şeyi anlatacağım. Ama sana ve Dawn'a aynı anda anlatmak istiyorum."

Bir iç çekiş. "İyiyim. Sen iyi misin? Bracken'a olanları duydum. Senin için bir şok olmuş olmalı."

Gerildi. "Ne?"

"Merhaba, dün gece bir vur-kaç sürücüsü tarafından ezildiğini mi izlediniz? Bir şey çağrıştırdı mı?"

"Ah. Doğru. Tabii ki."

"Sen iyi misin? Sesin tuhaf geliyor." "Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Sadece yorgunum."

"Pekâlâ. Yakında görüşürüz."

Madisyn telefonunu komodine geri koydu ve Bracken ile yaptığı konuşmanın anıları zihninde canlanmaya başladığında yüzünü pelüş yastığa gömdü.

Dün gece yatağında uyuyamadan yatarken bir sürü şey düşünmüş ve -zihninde çıldırmaya devam etse de- yine de üç şeyle barışmıştı. Bir, Bracken Slater aslında onun gerçek eşiydi, her ne kadar uymuyor gibi görünse de. İki, o çekip gitmeyecekti, bu yüzden aralarındaki bu şeye bir şans vermek zorundaydı. Üç, onun çekip gitmesini gerçekten istemiyordu ama ona izin vermek kolay olmayacaktı.

Bunun nedeni sadece pallas kedilerinin doğaları gereği diğerleriyle aralarına duygusal bir mesafe koymaları değildi. Bunun nedeni Madisyn'in "değişime" karşı refleksif tepkisinin onu reddetmek olmasıydı ve Bracken'ı eşi olarak kabul etmesiyle birlikte pek çok değişiklik olacaktı.

Bir kere, onun sürüsüne katılmak zorunda kalacaktı. Bu da insanlara hesap vermek zorunda kalacağı anlamına geliyordu ki bu durumla arası hiç iyi değildi. Hayatı boyunca yalnız bir şekil değiştiren olmuştu, dikkat etmesi, desteklemesi, rapor vermesi ve hatta bazı şeyleri yapmak için izin alması gereken Alfalara sahip olmayı hayal bile edemezdi. Shaya ve Nick'i seviyordu ve onlara sadakat yemini edebilirdi. Ama onlara cevap vermek? Bu büyük bir mücadele olurdu.

Ayrıca Bracken'ın bölgesine taşınmak zorunda kalacaktı ki bu da zor olacaktı. Sadece yaşam alanını paylaşmak zorunda kalmayacak, aynı zamanda Bracken'ın sürü arkadaşlarının gece gündüz ortaya çıkmasıyla da uğraşmak zorunda kalacaktı. Ayrıca günde en az bir kez onlarla birlikte yemek yemesi de beklenirdi. Buna ek olarak, mahremiyete de veda edebilirdi. Sürü bölgesinde yaşamak küçük bir kasabada yaşamak gibi olacaktı - sır yoktu, herkes birbirinin işini biliyordu

. . tıpkı barınakta olduğu gibi.

Mahremiyet, huzur ve sessizlik sığınaklarda mevcut değildi. Madisyn bu üçüne de sahip olmayı seviyordu - belki de ona artık orada olmadığını hatırlattığı için. Hatta bu durumdan hiç hoşlanmıyordu.

İNİNDE insanların olması; sadece ona ait olan o küçük sığınağa ihtiyacı vardı. Sürü bölgesinde yaşamak tüm bunlardan vazgeçmek anlamına geliyordu.

Bracken'ı eşi olarak kabul ederse, onu hayatına tamamen kabul etmesi de beklenecekti ve Madisyn hayatını biriyle nasıl paylaşacağını gerçekten bilmiyordu. On iki yaşındayken ailesi öldüğünden beri tek başınaydı. İnsan yetkililer onu bir koli gibi koruyucu aileden koruyucu aileye geçirmişti. Kimse onu uzun süre yanında tutmamış. Görünüşe göre, insanlar sırf eğlence olsun diye yangın çıkarmanızdan hoşlanmıyorlardı. Şok edici.

Şimdi geriye dönüp baktığında, sapkın davranışlar sergilemesinin insanları test etme, rahatlamasına izin vermeden önce kendisini tutmaya ne kadar kararlı olduklarını görme yolu olduğunu fark etti. Geçmişte Bracken'ı kızdırmak için gösterdiği çabaların, bilinçaltında onu sinama yöntemi olup olmadığını merak etti.

Sosyal hizmetler sonunda onu sığınma evine bırakmıştı. Madisyn'in Dawn'ın kalmasına izin vereceğine gerçekten inanması biraz zaman almıştı. Ondan önce sürekli diken üstündeydi ve Dawn'ın onu gitmeye zorlamasının an meselesi olduğunu düşünüyordu.

Makenna ondan kısa bir süre sonra barınağa gelmişti ve hemen kaynaşmışlardı. Zaman içinde Madisyn de Dawn ile bir bağ geliştirmişti. Ama gerçek anlamda bağlandığı tek insanlar onlardı. Geçmişindeki erkeklere karşı hiçbir zaman bağıllık geliştirmemişti. O ilişkiler basit ve eğlenceliydi. O erkeklerin hiçbirisi ona Bracken'ın baktığı gibi sahiplenici bir gözle bakmaya cesaret edememişti. Ondan hiçbir şey beklememişlerdi. Ondan herhangi bir talepte bulunmamışlardı. Hareketlerini sorgulamamış ya da kararlarına müdahale etmemişlerdi. Ama Bracken yapacaktı. Kendi itirafına göre, başının belası olacaktı. Aslına bakarsanız, o da Bracken'ın başının belası olacaktı.

Hayır, onları bekleyen şey ikisi için de kolay olmayacaktı. Ama şimdi şokun etkisi geçtiğine göre

Artık dengesiz hissetmiyordu, gayet iyi düşünebiliyordu. Panik yapmadan nefes alabiliyordu. Yıllardır arzuladığı adamın eşi olduğu fikrine gülümseyebiliyordu bile. Pek çok insan onun şanslı olduğunu düşünecekti.

Yastığına sarılan Madisyn içini çekti. Yatak takımının geri kalanı gibi yumuşak ve lükstü. Barınakta yattığı yataklara hiç benzemiyordu. Sirtına batan yatak yaylarının verdiği hissi hâlâ hatırlayabiliyordu. Yaptığı her harekette yatağın nasıl gıcırdadığını hâlâ hatırlıyordu. Titrek, yırtık pırtık battaniyelerin altına girip ısınmaya çalıştığını hâlâ hatırlıyordu. Barınağın çok dolu olduğu zamanlarda, yaşlı sakınlerin daha rahat uyuyabilmeleri için ince bir uyku pedinin üzerinde uyumak zorunda kalmıştı.

Artık kendi evi olduğu için konforunun tadını çıkarıyordu. Ucuz şampuan ve sabun yok. Kaba, ikinci el kıyafetler yok. Kaba havlular ya da ince, topaklı yastıklar yok. Hepsinden iyisi, kendine ait bir alanı vardı. Yakında kaybedebileceği bir alan, diye hatırladı, ama şimdi bunu düşünmeyi bırakacaktı. Maverick Klanı'nın durumu gibi düşünmesi gereken başka şeyler vardı; Makenna ve Dawn'ın bu konuda uyarılması gerekiyordu.

Gıcır gıcır gül sarısı örtüyü sıyırıp yataktan kalktı. İlk defa kendini halsiz hissetmiyordu. Muhtemelen iki haftadır uyuduğu en iyi gece olduğu içindi bu. Huzursuzluk yoktu. Soğuk terleme yoktu. Kaşıntı yoktu. Hiçbir şey yoktu. Elbette bu da Bracken'ın maharetli parmakları sayesinde olmuştu - şimdi düşünmeyeceği bir başka şey de buydu.

Hızlıca gerindikten sonra jaluzileri açtı ve güneş ışınlarının odaya girmesine izin verdi. Karo döşeli banyoya doğru ilerleyerek aynada kendine baktı. Gözlerinin altında torbalar ya da siyah lekeler yoktu. Cildinde solgunluk yoktu. Yansımasına bakıp irkilmemek güzeldi.

Elbette Bracken'ın ısırığını görünce irkildi. İşarete hafifçe dokundu ve karıncalanınca kaşlarını çattı. Daha önce hiç bu kadar derin bir iz bırakmamıştı. Bunu gizlemek için iyi bir kapatıcı kullanmak gerekecekti. Şekil değiştirenler insanlardan daha çabuk iyileşirdi ama bu kadar belirgin bir izin tamamen solması muhtemelen birkaç gün sürerdi. İzi kapatması hoşuna gitmeyecekti ama bunun doğuracağı sorulara hazır değildi. Henüz değil.

Yapması gereken işler olduğunu hatırlayan Madisyn işlerini halletti, dişlerini fırçaladı ve uzun bir duş aldı. Bu sonuncusu barınakta yaşarken özlediği bir lükstü, burada her zaman sırasını bekleyen bir sürü insan vardı. Saçlarını doğal kurumaya bıraktıktan sonra hızla giyindi ve mutfağa yöneldi. Kahvaltısını ve kahvesini bitirdiğinde saçları kurumuştı ve gitme vakti gelmişti.

Barınağa kısa bir yolculukla ulaşmıştı. Madisyn arabasını otoparka park etti, kırmızı tuğlalı binaya giden patikadan yukarı yürüdü ve kapının kilidini açtı. Küçük, aydınlık resepsiyon alanına adımını attığında kahve, çamaşır suyu ve çeşitli şekil değiştiren türlerinin kokuları etrafını sardı.

Bu kadar çok farklı türde şekil değiştireni bir arada bulundurmamak kolay değildi ve bazen sorunlara yol açıyordu. Sakinlerin tesisten atılması nadiren oluyordu, ancak ara sıra oluyordu.

Dışarıdan gelenler nadiren sorun çıkarırdı. Bir cadı duvarlara koruyucu kordonlar yerleştirmiş, zarar vermek isteyenleri içeri davet edilmedikleri sürece binadan uzak tutmuştu. Bu, mekanın zarar görmez olduğu anlamına gelmiyordu. Aslına bakılırsa, bir Alfa kurt bir keresinde bir cadının bu tür koruyucuları atlatarak kendisi ve sürüsünün içeri girmesine izin vermesini sağlamıştı. Makenna'nın neredeyse ölmek üzere olduğu büyük bir kavga yaşanmıştı. Madisyn bunun için ona hâlâ kızgındı, ki bu mantıksızdı ama neyse.

"Kuralları biliyorsun Harrison," dedi masanın başındaki çita şekil değiştirici Shaun.

kalıcı olarak kalmasına izin verilmesi. "İçki içtiysen seni içeri alamam."

Sakallı bir tilki şekil değiştirici olan Harrison kaşlarını çattı. "İçki içmiyordum."

Shaun ona sabırsız bir bakış fırlattı. "Nefesindeki alkol kokusunu alabiliyorum. Ve ikimiz de sarhoşken ne kadar pisliğe sebep olduğumu biliyoruz."

"Sarhoş değilim. Bir viski içtim. Bir tane."

Madisyn iç çekerek derin bir nefes verdi. "Kaç tane içtiğinin bir önemi yok Harrison, bunu sen de biliyorsun. İşlerin nasıl yürüdüğünü bilecek kadar uzun süredir buraya geliyorsun. Ama kuralları unuttuysan diye söylüyorum, tam başının üstündeki tabelada yazıyor." Kurallar oldukça basitti, gerçekten. Uyuşturucu, alkol, silah, şiddet, hırsızlık ya da sokağa çıkma yasağının ihlal edilmesi yasaktı.

Çoğu kurallara saygı duydu ve uydu. Harrison gibi diğerleri ise istisna olmaları gerektiğini düşünüyordu. Aslında, sürüsünden sürülmesinin nedeni otoriteye saygı göstermeyi reddetmesiydi. Yine de tüm yalnızlar suç işledikleri için sürgün edilmemişti. Diğerleri kaçaktı, evsizdi, saklanıyordu ya da eşlerinin ölümünden sonra kaybolmuştu. Diğer sürülere, sürülere ya da çeşitli şekil değiştiren gruplara katılmak yerine insanlar arasında yaşamak isteyen sakinlere barınak, ihtiyaç duydukları her türlü eğitim, destek ve terapiyi sağlıyordu.

Harrison ona baktı, ağzı acı bir surat ifadesine bürünmüştü. "Sende hiç merhamet yok."

"Ve hayatı kendiniz için zorlaştırmaya kararlısınız, bu sizin işiniz. Ama başkaları için hayatı zorlaştırmaya iznin yok." Bu konuşmayı daha önce de yapmışlardı. Adamın sırf tartışmak için tartışacağını bildiği için ona sırtını döndü ve yürüdü gitti.

Koridorlarda dolaşırken bebeklerin ağladığını, duşların aktığını ve üst kat sakinlerinin tartıştığını duydu. Bina oldukça büyüktü, özellikle de çoğu barınakla kıyaslandığında.

Birinci katta ortak oda, ortak tuvaletler, kafeterya ve çocuklu insanlar için ayrılmış bazı özel yatak odaları bulunuyordu. Çiftleşmemiş kadın ve erkekler ayrı katlarda yatıyordu; kadınlar ikinci kattaki yatakhane, erkekler ise üçüncü kattaki yatakhane kullanıyordu.

Ayrılmak istemeyen çiftler genellikle dışarıda, çocuk oyun alanının ötesinde barınağın arka tarafına serpiştirilmiş kubbe şeklindeki çadırlarda uyurlardı. Dawn tavan arasında yaşarken tüm malzemeler bodrum katında tutuluyordu.

Madisyn farklı günlerde farklı işler yaparak çeşitli şekillerde yardımcı oldu. Bugün çamaşır yıkamadan önce mutfakta yardım etmesi gerekiyordu. Önce Dawn ve Makenna ile konuşması gerekiyordu.

Dawn'ın ofisine ulaştığında parmaklarını kapıya vurdu.

"İçeri gel!" Dawn seslendi.

İçeri giren Madisyn, Makenna'yı masanın üzerinde, Dawn'ı da masanın arkasındaki sandalyede oturmuş Starbucks içerken buldu. "Günaydın."

"Günaydın," diye selamladı Dawn. Tombul esmer doğuştan bir alfabeydi ve kolayca bir sürüyü yönetebilirdi. Bunun yerine, bu geleceği feda etmiş ve hayatını yalnızlar için kâr amacı gütmeyen bir kuruluşu yönetmeye adanmıştı. Hibeler, sponsorlar ve özel bağışların yardımıyla Dawn kuruluşun iyi işlemlerini sağlamıştı. "Üç ayıyla kafa kafaya gitmenle ilgili duyduğum şey de ne?"

Madisyn kaşlarını çatı. "En azından oturmama izin verin."

"İşte. Karamel. Macchiato." Şafak teslim edildi onu bir Starbucks kahvesi. "Şimdi bize dün gece ne olduğunu anlat."

Kanepeye gömülen Madisyn onlara Enigma olayını anlattı.

"Kaltaklar," diye tersledi Makenna. "Boğazlarını kesmeliydiniz."

Madisyn bir kadından diğerine baktı. "İkinizin de dikkatli olması gerekiyor. Klan peşinizden gelmeye karar verebilir.

Daisy'nin yerini bildiğinizi düşünüyorum. Gerçi Charles isimlerinizden bahsetmediği için bundan şüpheliyim."

Şafak nefes nefese kaldı. "İstesem bile onlara yardım edemezdim. O kadar çok insan gelip gidiyor ki, onu nereye yerleştirdiğinizi bile hatırlamıyorum. Aylar önceydi."

"Alaska." Madisyn kahvesinden bir yudum aldı. "O güvende. Ve mutlu. Ve öyle kalmaya kararlıyım. Başka bir not olarak, eminim Makenna size Bracken'a dün gece bir arabanın çarptığını da söylemiştir. Belli ki sürü, düvelere bunu ödetmek istiyor. Buna hakları var. Barınak işlerini başkalarıyla paylaşmaktan hoşlanmadığınızı biliyorum ama sürüye bildiklerimizi söylemezsek şerefsiz oluruz."

Makenna, "Katılıyorum ve sanırım bunu benim sürüme de söylememiz gerekiyor," dedi. "Anka Sürüsü'ne katıldığında, kesinlikle gerekli olmadıkça onları hiçbir sorunumuza dahil etmemeyi kabul ettim ve bu anlaşılmaya sadık kaldım. Ama Madisyn ve Bracken'a olanlar yüzünden hepsi çok kızgın. Onlar da kan istiyor."

"Ama ben kan istemiyorum," dedi Dawn. "Sadece ayıların gitmesini istiyorum. Gidebilirler. Bu, sakinlerimizden birini aramaya gelen ilk kişi değil. Sonuncusu da olmayacak."

Makenna içini çekti. "Gerçekten Mercury Sürüsü'nün sürü arkadaşlarının bir araba tarafından ezildiğini unutacağını mı düşünüyorsun? Cevapları bizim yardımımızla ya da yardımımız olmadan bulacaklar. Onlardan sakladığımızı öğrendiklerinde de çok kızacaklar. Madisyn'in dediği gibi, bildiklerimizi paylaşmazsak şerefsiz oluruz."

Dawn şakağını ovuşturdu. "Haklı olduğunu biliyorum. Sadece bundan hoşlanmıyorum." Bir nefes verdi. "Bugün daha sonra Shaya'yı ya da Nick'i arayacağım ve-" Ofis telefonu çaldığında telefonu kapattı. Telefonu kaldırarak "Alo?" diye selam verdi. Arayan kişi her ne dediyse iç geçirdi. "Hemen aşağıya geliyorum." Aramayı sonlandıran kadın ayağa kalktı. "Burada bekle. Beş dakika içinde döneceğim."

Dawn kapıyı arkasından kapattığında Makenna Madisyn'e ters ters baktı ve "Beni Enigma'dan aramalıydın" dedi.

"Sen bir şey yapamazdın. Ayrıca, kulüp sahibi Nick'i aradı ve beni alması için birini göndermesini istedi."

"Bracken."

Madisyn yanaklarına yükselen ateşi lanetledi. "Sanki benim korumamış gibi beni kulüpten dışarı çıkardı ve onun koruması altında olduğumu açıkça belli etti."

"Ne zamandan beri Bracken'dan bahsetmek yüzünü kızartıyor?"

Madisyn rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Dokunma açlığı konusunda bana yardım eli uzattı. Kelimenin tam anlamıyla."

Kahvesini yudumlayan Makenna kaşlarını kaldırdı. "Kedin sonunda bir erkeğin dokunuşunu kabul etti mi? Tanrı'ya şükür. Lucah konusunda daha ne kadar inat edeceğinden emin değildim." Makenna, Madisyn'in Lucah'tan bahsettiği çok az sayıda insandan biriydi, dışı kurdun onu internetten flört etmeyi denediği için yargılamayacağını biliyordu, oysa diğerleri bu konuda ona ders verebilirdi. Makenna onun ihanetini öğrendiğinde boğazını parçalamak istemişti.

Madisyn, "Ah, henüz haşlanması bitmedi," diye itiraf etti. Onun türü affedici yaratıklar değildi.

"Kedinin sana ilgi gösteren erkeklere saldırıp durmasına şaşmamalı; seni daha fazla incinmekten ve ihanete uğramaktan koruduğunu sanıyor. Bracken'ı parçalara ayırmadan yakınlaşmasına izin vermesi iyi bir şey. Bu bir ilerleme. Siz ikiniz nerede buluştunuz? Enigma'da mı?"

"Benim evim."

Makenna'nın ağzı açık kaldı. "Evine girmesine izin mi verdin?" "Gerçekten başka seçeneğim yoktu. Zar zor yürüyebiliyordum. O da bana içeride yardım etmek zorunda kaldı." Bu da utanç vericiydi. Madisyn onu zayıf görmesinden nefret ediyordu.

"Sanırım ona dokunma açlığından bahsettin."

"Bunu kendi başına çözdü." Ve şüphesiz daha sonra bu konuda pek çok sorusu olacaktı. Lucah'la olan ilişkisinin fiziksel temas içermediğinden haberi yoktu. Bunu ona anlatmak için can atmıyordu -hatta Dawn'a Lucah hakkındaki gerçeği bile söylememişti- çünkü bu çok utanç vericiydi. Ama Bracken bu işin peşini bırakmayacaktı. Cevaplar için onun peşini bırakmayacaktı.

"Kaşlarını çatıyorsun," dedi Makenna. "Neden? Ne oldu?"

Arkadaşının bakışlarıyla karşılaşan Madisyn içini çekti. Gerçek zamanı. "Bracken beni işaretledi."

Dişi kurt gözlerini kırptırdı. "Seni işaretledi mi? Nereyi?"

"Boynum. Kapaticıyla kapattım. Önce onu işaretledim ama bilerek değil. Benimle alay ediyordu ve vücudum bunu kaldıracak durumda değildi, ben de onu uyarmak için pençelerimi batırdım. Ama bu uyarı kanla sonuçlandı. Boynumu ısırdı ve çok derindi. Kanayacak kadar derindi. Daha sonra dokunma açlığı tekrar başladığında kendisinden başka kimseye gitmemem konusunda ısrar etti."

Makenna'nın kaşları kalktı. "İşaretlediği dişiye başka bir erkeğin el sürmesini istememesi gayet doğal. Dürüst olmam gerekirse, seni işaretlemesi biraz şaşırtıcı çünkü bana hiç sahiplenici bir tip gibi gelmemişti. Ve sana karşı bir şeyler beslediği hissine hiç kapılmadım, özellikle de bir süredir Shiloh'un peşinde oldukça sıkı bir şekilde koştuğundan beri."

Evet, Madisyn için bunu izlemek hiç de kolay olmamıştı. Kedisi bundan nefret etmişti.

"Ama aşırılık yanlılarının saldırısından bu yana onu takip etmedi, değil mi?" Makenna düşündü. "Deneyimler bizi değiştirir. O değişti, bu da ihtiyaçlarının da değişmiş olabileceği anlamına geliyor. Kız artık onun istediği ve ihtiyaç duyduğu şey olmayabilir. Her halükarda, seni o kadar sert ısırdıysa, bu bir kaza değildi. Bir parçası o damgayı oraya koymak istemiştir. Ona ne söyledin?"

"Mantıksız davrandığını belirttim, o da bunu inkar etmedi. Sonra gitti, arabasına bindi ve

domuzlar tarafından devrildi ve sonra

..." "Sonra ne oldu?"

"Başını sert bir şekilde çarpmıştı, bu yüzden oldukça sersemlemişti. Onunla konuşmaya devam ettim, gözlerini açık tutmasını söyledim. Sonra bana baktı. Gözlerini hiç bu kadar berrak görmemiştim. Muhtemelen o anda, tamamen kendinden geçmişken, hiçbir gardını almamıştı. Olanlardan dolayı sarsılmıştım ve kan yüzünden paniklemişim ve ölmese iyi olur diye düşünüp duruyordum. Sonra bir şey oldu."

"Ne?"

Madisyn ensesini kaşdı. "Bir çeşit çiftleşme bağının çekimini hissettim."

Makenna'nın ağzı açık kaldı. "Hadi canım! Sen ciddi misin?"

"Hem de çok. Sadece birkaç dakika hissettim. Başını çarptığı için çok acı çekerken beyninin dayanamayacağı kadar güçlü görünüyordu, muhtemelen bu yüzden çiftleşme dürtüsü devreye girmedi. Ama evet, o kesinlikle benim gerçek eşim."

Makenna masanın üzerinde öne doğru kaydı. "Aman Tanrım, bu çok büyük. Neden bana daha önce söylemedin?"

"Çünkü hâlâ bu fikre alışmaya çalışıyorum. Henüz kimseye söylemedim."

"İtiraf etmeliyim ki Madisyn, bunun olacağını tahmin etmemiştim. Yani, sen ve o ..."

Madisyn sözlerini, "Ani, baskın bir cinsel çekim yoktu," diye bitirdi. "Temel bir düşkünlük bile yoktu. Hiçbir şey yoktu."

"Ama sen ondan hep hoşlandın."

"Onu her zaman yakışıklı buldum ama bu konuda yalnız değilim. Ona biraz ilgi duyuyordum ama alarm zillerini çaldıracak şekilde değil."

"Evet, ama bu o kadar da garip değil. Gerçek eşini bulmaya hiç hevesli olmadın. Bir parçan onun etrafında bir şeyler hissetmiş olabilir."

reddedildi, bilmiyorum." Makenna ellerini kavuşturdu. "Acaba bağı hissettin mi? Bana

hissettiğini söyle." "Hissetti."

"Ve bunu istiyor, değil mi? Yani, ailesinin ölümü yüzünden duyduğu suçluluk duygusuyla seni aptalca kendinden uzaklaştırmıyor, değil mi?"

"Hayır, bonoyu istiyor."

Makenna kaşlarını çatı. "Bu konuda pek mutlu görünmüyorsun." "Öyleyim. Sayılır. Yani, dediğin gibi, o hiçbir zaman

bana aşık. Çiftleşme bağı olmasaydı benimle bir ilişki isteyeceğinden gerçekten şüpheliyim ve bu benim için bir tür moral bozucu."

"Bununla savaşmayı düşünmüyorsun, değil mi? Çünkü bu sonuçsuz kalır. Bracken istediği şeyin peşinden gidecek bir tip."

Madisyn başını salladı. "Aslında, Shiloh'u takip etti. acımasızca."

"Shiloh'u unut. Dediğim gibi, deneyimler insanları değiştirir. Bracken pek çok açıdan değişti."

"Evet, ama onu kızdırdığım gerçeği değişmedi. Beni bir insan olarak gerçekten sevdiğini sanmıyorum."

Makenna bunu elinin tersiyle itti. "Eğer senden hoşlanmasaydı, sana zaman ayırmazdı. O böyle biri. Arkadaşım da aynı."

"Ryan'dan bahsetmişken, o nasıl?" "Her zamanki huysuz hali."

"Sienna nasıl?" Makenna'nın küçük kızını düşünmek bile Madisyn'i gülümsetiyordu. Yeni yürümeye başlayan çocuk gelmiş geçmiş en şirin şeydi.

"İyi. Ben ayrıldığımda Dexter'ın ceplerinden yiyecek çalmakla meşguldü ... ki bu kötü bir şey, çünkü sonra onun zulasını yiyor ve biliyorsun o çocuk haftalarca bir şeyler biriktiriyor." Makenna gözlerini devirdi. Küçük Dexter, Anka Sürüsü onu evlat edinmeden önce bir zamanlar barınakta kalan bir çita şekil değiştireniydi. "Ama dikkatimi dağıtmayı reddediyorum. Dün gece yaptığın çok da küçük olmayan keşfe dönersek-

Bu konuda ne hissediyorsun? Bracken'ın eşin olması hakkında değil. Eşini bulmak hakkında."

"Bu biraz korkutucu. Beni sahiplenmesine izin verirsem her şey değişecek."

"Eğer mi?" diye homurdanarak yineledi Makenna. "Bir noktada seni sahiplenmesine izin vereceksin."

Madisyn kibirli bir kaş kaldırdı. "Öyle mi?"

"Evet, çünkü hayatının bu noktasında bir eş istiyorsun. Sadece değişimi sevmiyorsun, hiç sevmedin. Adamı daha iyi tanı, ona bir şans ver. Shiloh'un onu senden uzaklaştırmaya çalışması konusunda endişelenmene gerek yok. Ama Claudia Brookson bir sorun olabilir. Hafta sonları ne zaman Velvet Lounge'a gitsem, orada oluyor. Ve gözü hep Bracken'ın üzerinde."

"Onun kişisel koruması olmasını istiyor. Belki de onun sürüsüne katılmak anlamına gelmeseydi bu rolü kabul ederdi, bilemiyorum. Ama ona bakışına bakılırsa, onu yatağına da almayı umduğunu söyleyebilirim." Bu düşünce bile Madisyn'in kanını kaynattı. Kedisi bir dişini gösterdi.

"Çiftleşme bağlarına yeterince saygı duyup geri çekilebilir," dedi Makenna. "Eğer yapmazsa, onu alabilirsin. Aynı şekilde Bracken'la da başa çıkabilirsin. O kolay bir eş olmayacak ama sen de olmayacaksın. Eğer farklı düşünürse, başına bazı şoklar gelecektir. Senin bir pallas kedisi olduğunu biliyor mu?"

"Sanmıyorum. Hiç sorduğunu hatırlamıyorum. Beni bu konuda rahatsız etmekten vazgeçmeyen tek kişi Dominic." Sarışın, inanılmaz derecede seksi kurt, Makenna'nın sürü arkadaşlarından bir diğerydi. "Ona çenesini kapatmasını söyledim ama onunla uğraşmak daha eğlenceli."

Makenna homurdandı. "Dominic muhtemelen senin ne olduğunu çoktan doğru tahmin etmiştir ve seninle dalga geçiyordur. Sezgileri çok kuvvetli."

Kapı açıldı ve Dawn içeri girdi. "Bunun için üzgünüm. Nerede kalmıştık?"

"Şey, sürülere Maverick Klanı'ndan bahsetmekten bahsediyorduk," dedi Makenna. "Ama sonra sen gittin ve Madisyn onunla Bracken hakkında konuşmaya başladı."

"Bracken mı?" diye yankılandı Dawn yerine dönerken, Makenna'nın yüzündeki muzip sırıtışa kaşlarını çatarak. "Onunla bir şeye mi başladın Madisyn? Peki ya Lucah?"

Madisyn içini çekti. "Bu hikayeyi tekrar anlatmak istemiyorum." Bunun üzerine hikayeyi Makenna anlattı.

"Ah, tatlım." Dawn ona sempati dolu bir bakış gönderdi. "Bunu bana daha önce söylemeliydin."

"Utanmıştım. Hâlâ da utaniyorum."

"Olman için bir neden yok," diye ısrar etti Dawn. "Her şeyi berbat eden Lucah'tı. Sen değil. Bir insan neden başka biriyle böyle oynar anlamıyorum."

"Ben de öyle. Peki son oyunu neydi? Çünkü bu onun için tam olarak bir oyundu."

"Bu şekilde başlamış olabilir ama şu anda durum böyle olmayabilir. Size değer verdiğini iddia etti mi?"

"Ah evet." Madisyn homurdandı. "Pürüzsüzdü, tüm doğru şeyleri söyledi. Yalancı piç."

"Ama tamamen önemsiz," diye ekledi Makenna, "çünkü artık gerçek eşine sahipsin."

Bu sözlerin önemini Dawn'ın anlaması birkaç dakika almış gibiydi. Sonra gözleri fal taşı gibi açıldı. "Aman Tanrım, Madisyn, eşini mi buldun?"

"Ben Bracken," dedi Makenna pumaya, gözleri parlayarak. Dawn'ın heyecanla attığı çığlık karşısında irkilen

Madisyn, "Herkes söyleyemezsin Dawn. Bana biraz alışmak için zamanım var."

"Anladığım kadarıyla henüz seni sahiplenmesine izin vermemişsin; bu acele edeceğin türden bir şey değil. Yine de çok geciktirme. İki kızımın da çiftleştğini görmek için çok uzun zamandır bekliyorum." Dawn sulu bir gülümsemeye karşılık verdi. "Artık o lanet olası aptal Lucah'ı unutabilir ve Bracken'la bir şeyler inşa edebilirsin."

Makenna, "Evet, ama yine de Lucah'ın izini sürmenin eğlenceli olacağını ve böylece ona bir pislik olmanın bedelini ödetebileceğini söylüyorum," dedi.

"Olabilir," diye izin verdi Madisyn.

"Eğlenceli mi?" diye sordu Dawn. "Neden? Ona tam olarak ne yapacaksın?"

Madisyn bakışlarını kaçırdı. "Sana söylemek istemiyorum." Dawn kaşlarını çatı. "Neden?"

"'Bağışlama', 'empati' ve 'vicdan' gibi kelimeler kullanmaya başlayacaksınız." Madisyn ürperdi. "Bu tür konuşmalardan nefret ediyorum."

Makenna kıkırdadı. "Dürüst olmalısın Madisyn, Dawn olmasaydı sen ve ben şimdiye kadar hapiste olurduk. Onun 'konuşmaları' sonunda bize ulaştı."

Dawn onun kolunu okşadı. "Teşekkür ederim Makenna. En azından

Biri beni takdir ediyor."

"Sana minnettarım Dawn," dedi Madisyn. "Ben de o piçin kışını ateşe vermek ve yanışını izlemek istiyorum. Bu çok mu yanlış?"

"Evet, aslında," diye kestirip attı Dawn. "Buna 'birinci derece cinayet' deniyor ve bazı-"

"Ne demek istediğimi anladın mı?" Madisyn öfkeli bir ses çıkardı. "Her şeyin eğlencesini kaçırıyorsun."

"Birinin yanmasını izlemek eğlenceli olmamalı." "Denemeden eleştirme."

"Vicdanın olduğunu biliyorum, Mad-"

"Gördün mü, yine o tuhaf kelimeleri kullanmaya başladın! Sonra da bana 'Yangın çıkarmak yanlıştır' gibi cümleleri tekrar tekrar yazdıracaksın. Tanrım, anılarım canlandı."

Dawn ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bu yanlış."

"Neyi ya da kimi yaktığınıza bağlı olarak, elbette." "Bu değilneden-Stop Gülüyorum,

Makenna! Snorting

Burnunuzdan kahve akması hiç çekici değil."

Bu dişi kurdu daha da güldürdü.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Bracken elinde birasıyla verandasının ahşap basamaklarında oturuyordu. Işık gökyüzünden çekiliyordu ve gölgeler

kulübesini çevreleyen çalıları ve ağaçları kaplayarak yavaşça ona doğru ilerliyordu. Serin esinti teninin üzerinde dans ediyor, çam, ıslak ot ve kır çiçeklerinin kokularını da beraberinde getiriyordu.

Bir zamanlar Alfaların ikamet ettiği ana kulübenin gürültüsünü ve telaşını tercih ederdi. Şimdi ise yalnız kalmayı seviyordu. Yalnızlığı tercih ediyordu. O zaman doğru olanı yapmıştı. Yaprak hışırtıları, kanat çırpışları ve ilerideki derenin şırıltısı dışında ortalık sessizdi. Sakin. Böyle bir duygu ondan kaçmasaydı huzurlu hissedebilirdi.

Madisyn'in burayı seveceğini düşündü. Yalnızlığı bozmayacak, onunla paylaşacaktı.

Evi dört ay öncesine kadar bir misafir kulübesiydi. Ondan önce, sürü bölgesinin ortasında yer alan daha küçük bir yerde yaşıyordu. O duvarların içinde oturup öfke ve keder içinde boğulurken, oradan nefret etmeye başlamıştı. Boş araziye bakan eski verandasında oturmak ona yardımcı olmamıştı çünkü o zamanlar hissettiği şeyi tam olarak yansıtıyordu: boşluk.

Bracken'ın duvarlarla çevrili olmayacağı başka bir kulübeye taşınması Shaya'nın fikriydi.

kederle lekelenmişti. Manzara değışikliği beklediğinden çok daha fazla yardımcı olmuştu. Orası artık evi olmaktan çıkana kadar eve gitmekten ne kadar korktuğunu fark etmemişti.

Bu pansiyon temizdi. Ferah. Sakin. Lekesiz.

Aynı zamanda tüm kulübeler arasında en izole olanlardan biriydi, bu yüzden ihtiyaç duyduğu tüm mahremiyete ve alana sahipti. Sürüsü hâlâ canları ne zaman isterse geliyordu ama çok sık değil çünkü onlar için çok zorlu bir yürüyüştü.

Jesse'nin inandiğının aksine, Bracken için sürüden ayrı kalmak o kadar da kötü değildi. Onu bu kadar yakından izlemekte ısrar ettiklerinde değil... sanki saatli bir bombaymış gibi. Bunu anlıyordu, çünkü bugünlerde rasyonellik onun pek de güçlü olduğu bir nokta değildi. Ama asla daha iyi olamayacaktı ve bunu anlamıyorlardı. Hâlâ bir hayatı olabilirdi, elbette, hatta bir gün huzur bile bulabilirdi ama ruhu o kara lekeden asla kurtulamayacaktı. Bundan nefret ediyordu, çünkü bu Madisyn'e o lekeyle gitmek anlamına geliyordu.

Onun kendisini düzeltmeye çalışması konusunda endişelenmesine gerek kalmayacaktı,

Gerçi. Madisyn değil. Ancak sürü arkadaşları eski Bracken'ı geri getirebileceklerini düşünüyor gibiydiler. O kişi ailesiyle birlikte ölmüştü. Geri gelmeyecekti. Onlar da Bracken gibi bunu kabullenene kadar, sürünün içinde bir zamanlar sahip olduğu rahatlığı hissedemezdi. Ama artık dolaşmakla ilgilenmiyordu. Tek ilgilendiği Madisyn'di.

Kendini huzursuz hissederek kurt formunda koşuya çıkmayı düşündü. Canavar bu fikre burun kıvırdı, kara kara düşünmekle çok meşguldü. Kurdunun tek istediği eşini avlamaktı. Dün gece onu terk ettiği için Bracken'a kızgındı. Kolay olmamıştı. Evinden uzaklaştıkça Bracken daha gergin ve somurtkan oluyordu. Ve ne kadar uzun süre uzak kalırsa, midesi o kadar çok düğümleniyordu.

Ondan uzak kalmaktan ne kadar nefret edeceği konusunda onu uyarırken abartmıyordu. Huzursuzca volta atmamasının tek nedeni, planladığı zamanın

onu görmeye gitme vakti hızla yaklaşıyordu. Ona verebileceği çok fazla yer vardı.

Ona söylediği gibi, bir süredir aşağı doğru bir sarmalda ilerliyordu. Çoğu zaman kendini gerçek hissetmiyordu. Daha çok bir insanın yankısı gibi hissediyordu. Umudu ya da amacı olmayan bir insan. Bu bir gecede değişmişti ve bunları bir kez daha hissetmek uyuşturucu etkisi yaratıyordu. İntikamdan başka bir şey istemeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Madisyn'in tenini dişlerinin arasında kavrariken yaşadığı sahiplenme duygusu kadar yoğun bir şey hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki, bu onun eşi olduğunu bile fark etmemiştir.

Eğer dün gece aralarındaki bağı çekimini hissetmemiş olsaydı, yine de onun peşinden gitmeye karar verirdi. Özellikle de dilini onun ağzına soktuğu anda, onu gördüğü o bir çeşit arkadaş gözlüğü ortadan kaybolduğu için. Dün gece işlerin bu kadar ileri gitmesini istememiştir. Onun acısını okşamaktan başka bir şey yapmak istememiştir. Her nasılsa, parmakları onun amına gömülmüş ve dişleri etini kan tadı alacak kadar sert bir şekilde kavramıştır. Eğer telefonu çalıp onları o andan koparmasaydı, onu duvara dayayıp sikecekti.

Bracken, çiftleşme bağı ne olursa olsun onun peşinden gideceğine inanmakta zorlanacağından şüpheleniyordu. Söylediği şeylerde yanılmamıştır. Onun tipi değildi. Onun radarında değildi. Ve eğer dokunma açlığı olmasaydı, karşılaşmaları gerçekleşmezdi. En azından o zaman.

Ancak, bir şeyi kaçıırıyordu. Sadece onu okşayarak acısını ve rahatsızlığını hafifletebileceğini özlüyordu. İşler dokunma açlığı yüzünden bu kadar ileri gitmemiştir; bu kadar ileri gitmişlerdi çünkü daha önce kabul etmediği bir cinsel kimya ikisini de nükleere göndermişti. Ve belki de bu er ya da geç gerçekleşecekti. Öyle olduğunu düşünmek istiyordu, çünkü bir daha böyle bir şey yapabileceğini düşünmek çok üzücüydü.

Eşine bu kadar yakın yaşamış olmasına rağmen onun için kim olduğu konusunda tamamen bilgisiz kalmıştı.

Bracken sırt kaslarını esnetti ve hareketin acısı sırtındaki tırmık izlerini çekti. Ağzı kıvrıldı. Üzerinde bu kadar derin izler bırakmamış olsaydı, onu damgaladığı için kışından kocaman bir parça koparacağından şüpheleniyordu. Evet, tamam, tıpkı kadının söylediği gibi kontrolünü kaybetmişti. Ama daha önce hiç böyle bir hata yapmamıştı. Başka bir kadını bilerek ya da kazara işaretlememişti. Onu ısırma dürtüsünün bir anlamı olduğu hemen aklına gelmeliydi.

Tanrım, ne kadar aptal bir herifti.

Bracken şişesinin son damlasını da boşalttı ve yanındaki basamağa bıraktı. Biraya rağmen, o sabah dişlerini fırçalamasına rağmen, gün içinde birkaç kez yemek yemesine rağmen, hâlâ onun tadını alabiliyordu. Bu gerçek değildi. Bunu biliyordu. Sadece duyusal bir anı. Ama kurdu bu anıyı ona itiyor, ikisinin de istediğini alabilmesi için kontrolünü kırmaya çalışıyordu. Gücünü Bracken'inkine karşı kullanıyor ve

-

Cep telefonu çalmaya başladı. Cebinden çıkardı ve ekranda Nick'in adının yanıp söndüğünü gördü. Bracken cevap verdi, "Evet?"

"Görmen gereken bir şey var," dedi Nick. "Benimle kulübedeki ofisimde buluş." Hat kesildi.

Bracken kaşlarını çatarak telefonuna baktı. Neyle ilgiliydi bu?

Ayağa kalktı, cep telefonunu cebine koydu ve ardından ana kulübeye doğru koşmaya başladı, sonsuz gibi görünen ağaçların arasından dolambaçlı yollardan geçerek küçük hayvanların yoldan kaçmasına neden oldu.

Bracken rustik, ahşap çerçeveli, üç katlı kulübeye yaklaşırken adımlarını yavaşlattı. Alt kat büyük taşlardan yapılmıştı ve binanın göz alıcı cam güvercin pencereleri vardı. Burası bir zamanlar Shaya'nın ve insan olan eski deniz komandosu babasının gençken sık sık gittikleri özel bir av kulübesiydi. Araziyi sürpriz bir şekilde satın aldıktan sonra

Nick onun için tüm locaları restore ettirmiş ve modernize ettirmişti.

Bracken verandanın basamaklarını tırmandı ve içeri girdi. Rahat mobilyalar, parke zeminler ve rustik bir tonla sıcak ve ferah olan mekânda çok sıcak bir his vardı. Gündüzleri, özellikle de oturma, yemek ve mutfak alanlarının açık düzeninde, genellikle bir aktivite merkeziydi. Ancak insanlar ana yemekten biraz sonra kendi evlerine dönme eğilimindeydi, bu nedenle etrafta takılan kimse yoktu.

Nick'in ofisine giderken kavisli merdivenin önünden geçen Bracken, üst kattan gelen çocuk kahkahaları ve su sesi duydu. Yavruların Nick'in annesi Kathy ya da Shaya tarafından yıkandığından şüpheleniyordu.

Alfa'nın ofisine ulaşan Bracken kapıyı açık buldu. Nick yalnız değildi. Shaya, Betalar, Jesse, Zander ve Baş İnfazcı Eli de oradaydı. Beta erkeği Derren'in Nick'in yönetici tarzı masasının arkasındaki deri koltuğunda oturduğunu ve Alfa'nın bilgisayarında çalıştığını görmek sürpriz oldu.

Nick selamlamak için çenesini eğdi. "Kapıyı kapat." Bracken öyle yaptı. "Bir sorun mu var?"

"Hayır. Ama bu dişi domuzların hangi klandan geldiğini bulmak için atacağımız ilk adım tam olarak kim olduklarını bulmak. Elimizde ilk isimleri var ama bu yeterli değil. Bu yüzden Donovan'a Mason Grant'in bilgisayarına girmesini ve dün geceki kadınlar tuvaletinin güvenlik kamerası görüntülerini indirmesini söyledik. Görmek isteyeceğinizi düşündüm."

Bracken'in kaşları kalktı. Odaya doğru ilerleyerek, "Henüz izlemediniz mi?" diye sordu.

Nick başını salladı. "Derren tarıyor. Madisyn'in tuvalete girdiği kısma henüz ulaşmadı."

"Nick aylardan birinin yüzünü tırmaladığını söyledi," diye başladı Zander. "Ne kadar kötü?"

"Zar zor sıyrıklardı," diye yanıtladı Bracken. "Grant'e göre, güvenlik görevlisi gürültüyü kontrol etmek için tuvalete gittiğinde ayakta kalan tek kişi oymuş."

Birisi rapor etti." Onun eşi olduğunu henüz sürüyle paylaşmamıştı.

Jesse, "Madisyn'in azılı bir savaşçı olduğunu duymuştum," dedi. "Yine de, üç baskın dişi domuzun üstesinden geldiğini duyunca biraz şaşırdım."

"Belki de kafayı bulmuşlardır," diye önerdi Eli.

Shaya, aynı zamanda Nick'in küçük kardeşi olan Baş İnfazcı'ya kaşlarını çattı. "Yani üçe karşi yapılan bir saldırıda bir kadın kazanırsa, rakipleri bir şekilde zarar görmüş olmalı öyle mi?"

Eli elini kaldırdı. "Ben öyle bir şey demedim. Ama onlar ayı, Shaya. Ayılar kedilerden çok daha güçlüdür."

"Ama daha hızlı değiller," diye belirtti Ally. "Ya da daha çevik. Madisyn'in evine arabayla gittikleri ve dışarıda tuhaf tipler gibi gizlendikleri için zaten dövülmüş olamazlar."

"Ama düşünme yetileri zayıflamıştı," dedi Eli. "Akılı başında hiçbir şekil değıştiren Bracken'ın kötü tarafında olmak istemez. Yine de arabayı onun üzerine sürdüler."

"Belki de onu tanımamışlardır." Ally omuz silkti. "Belki de Madisyn'e o kadar odaklanmışlardı ki ona hiç dikkat etmediler. Durum ne olursa olsun-"

Derren öne doğru eğildiğinde deri sandalye gıcırdadı. "Ah, işte burada."

Herkes bilgisayarın etrafında toplanmış, gözlerini monitöre dikmişti. Bracken Madisyn'in tuvalet kabinlerinden birinde kayboluşunu izledi. Onun görüntüsü kurdunu alarma geçirdi. Dakikalar geçti ama Madisyn tekrar ortaya çıkmadı.

"Bir süredir o ahırdıydı," dedi Eli. "Çok fena bir bok düşürüyor olmalı."

Tuvaletin kapısı açıldı ve üç kadın içeri girdi.

"Sanırım bunlar çapa torbaları," dedi Ally, sesinde bir hırıltı vardı.

"Bunu gördün mü?" diye sordu Shaya. "Sarışın az önce kapıyı kilitledi. Kaltak."

Küçük kedisi nihayet ahırdan çıktığında Bracken monitöre doğru eğildi. Ses yoktu, bu yüzden ne söylendiği hakkında hiçbir fikri yoktu ve dudak okuyamıyordu. "Ne dediklerini anlayabilen var mı?"

"Hayır, ama Madisyn yeterince sakın görünüyor," dedi Nick. "Sürtükler kesinlikle onu kışkırtmaya çalışsa da endişeli görünmüyor. Ve evet, kızıl saçlı az önce pençelerini kesti."

Bracken Madisyn'e odaklanırken gözlerini kıstı. Saldırmak için kendini hazırlamamıştı. Göz korkutucu bir hareket yapmadı ya da duruşunu kurnazca baskınlığını göstermek için kullanmadı. Sadece orada duruyordu. Bu yüzden yumruğunun aniden kızıl saçlı adamın boğazına çarpması şok etkisi yarattı. Ve sonra eğlence başladı.

Kızın dişi domuzların kıcını tekmelemeye başlamasını şaşkınlıkla izledi. Çok hızlıydı. Çok hızlıydı. Ter bile dökmedi. Her yumruğunun, tekmesinin ve pençelerinin savuruşunun ardında acımasızlık vardı. Ve sonra yer değiştirdi ve gri bir bulanıklık saldırdı.

Derren ekrandan geri çekildi. "Oha."

"Bu bir pallas kedisi mi?" diye sordu Jesse. "Siktir et, öyle."

Arkadaşı kadar şoke olan Bracken, kedinin elebaşının yüzüne kuduz bir sincap gibi sarılıp acımadan pençeleyip ısırmasıyla irkilmekten kendini alamadı. Kedi tekrar insana dönüştüğünde ve Madisyn pençelerini dişi domuzun midesine batırdığında tekrar irkildi. Tanrım, çok acımasızdı. Ve bunu hiç de itici bulmamıştı. Eğer Madisyn onun eşi olmasaydı ve zaten kurdunun hedefinde olmasaydı, hayvan bu acımasızlık gösterisinden sonra ona kilitlenirdi.

Kavga nihayet sona erdiğinde, kıyafetlerini giydi ve - yüzünde kan lekeleri varken- kapıya doğru yürüdü.

Derren görüntüyü durdurdu ve koltuğuna geri oturdu. "İşte bayanlar ve baylar, bu yüzden bir pallas kedisine bulaşmamalısınız. Tüm o sevimliliğin dehşete dönüşmesi inanılmaz."

"Bunun olacağını tahmin etmemiştim," dedi Shaya, bir elini kırmızı buklelerinin arasına sokarak. "Madisyn'in bir Kanada vaşağı olduğunu sanıyordum."

Nick'in kaşları çatıldı. "Onun bir karakulak olduğunu sanıyordum. Hatta belki bir ocelot. Kesinlikle o küçük, sevimli ölüm tacirlerinden biri olduğunu düşünmemiştim."

Eli kıkırdadı. "Dürüst olmak gerekirse, siz onları rahatsız etmezseniz cinsler de sizi rahatsız etmez."

Bracken başını salladı. Özel ve nispeten çekingen olan pallas kedileri yaşamaktan ve yaşatmaktan mutluydu. Ama onları kızdırırsanız, canınıza okurlardı. Onlardan on kat daha büyük ya da güçlü olmanız fark etmezdi. Sayıca üstün olmaları da önemli değildi, umurlarında bile olmazdı. Hayır, hiç uyarmadan saldırır, sevimli bir yaratıktan tüylü bir delilik topuna dönüşürlerdi. Küçük kedi böyle bir şeydi.

Onları hiç ürkütmedin. Onları asla köşeye sıkıştırmadınız. Yemeklerine hiç dokunmadınız. Ve onları asla gece yarısından sonra beslemedin.

Shaya, "Sırf kedisine yakından bakabilmek için Madisyn'den yer değiştirmesini istememek çok zor olacak," dedi. "Onun türünün sadece fotoğraflarını gördüm ve sürekli huysuz görünmeyi nasıl başardıklarına bayılıyorum. Bu onları sadece daha sevimli yapıyor."

Nick inanamayarak arkadaşına baktı. "Yakından bakmak mı istiyorsun? O kedinin tuvalette ne yaptığını görmedin mi? Alien filmlerinde gördüğün o şeylerden biri gibi kendini domuzun kafasına sardı."

Shaya'nın gözleri parladı. "Biliyorum. Müthişti, değil mi?" Nick kaşlarını çattı. "Pallas kedileri tuhaf görünüşlüdür."

"Ama sevimli bir şekilde," diye ısrar etti Shaya. "Ve bu sevimlilik onları hafife almayı kolaylaştırıyor."

Bu doğruydu. Birisi o iri kehribar gözlere, o zengin, uzun gri kürke, yanaklarındaki küçük siyah çizgilere ve gür, siyah uçlu kuyruğu işaretleyen koyu halkalara bakacak olsa

En acımasız şekil değiştiren ırklardan biri olan vahşi bir yaratıkla karşı karşıyaydılar.

Ally, "Kalın kürküne buzlu gümüşü bir görünüm veren beyaz uçlarını çok sevdiğimi söylemeliyim," diye ekledi.

Shaya başını salladı, yüzü yumuşacıktı. "O küçük püsküllü kulakları ve alnındaki kar leopardları gibi küçük koyu lekeleri unutma. Bir de çenesinde, boğazında ve kulaklarının iç kısmında beyaz-krem tüylerden oluşan küçük lekeler var."

"Aman Tanrım, bu kadar şirin olduğu yeter," diye çıkıştı Nick. "Ben hâlâ pallas kedilerinin tuhaf görünüşlü olduğunu söylüyorum."

Jesse Nick'e gülümsedi. "En azından ne kadar zeki, ele avuca sığmaz ve uyumlu olduklarına saygı duyabilirsin. En eski şekil değiştiren ırklardan biri olmalarına rağmen kendilerini insanların dünyasına o kadar iyi kaptırmayı ve onların arasına o kadar mükemmel uyum sağlamayı başardılar ki insanlar kendi ırklarının varlığından bile haberdar değiller. Bu basit bir şey değil."

Zander çenesini ovuşturdu. "Sanırım tüm Birleşik Devletler'de sadece bir tane pallas gururu var."

Bracken başını sallayarak, "Olympus Pride," dedi. Zander'ın kaşları kalktı. "Onlarla tanıştın mı?"

"Hayır, babam bir keresinde onların Alfa'sı Vinnie Devereaux ile tanışmıştı." Babasını düşünmek bile Bracken'ın göğsünde bir sızı yarattı ama devam etti: "Babam hayatında hiç bu kadar dost canlısı görünen bir adam görmediğini söyledi. Devereaux'nun ona rahat, çekici, her zaman yardımsever bir kasaba şerifini çağrıştırdığını söyledi. Gerçekte? Kedi, bir rahibe manastırını kan gölüne çevirebilecek kadar acımasız, kurnaz bir piç."

"Devereaux'yu Cain'den duymuştum," diye başladı Ally, "ama onun bir pallas kedisi olduğunu bilmiyordum. Sadece dükkânında sattığı antikalar aracılığıyla para kaçırdığını biliyordum. Radikaller onun bir şekil değiştiren olduğunu bilmiyorlar, bu yüzden onu bu iş için kullanıyorlar. O da onların bilgilerini Cain'e aktarıyor. Devereaux'nun iyi biri olduğunu söylemiyorum. Cain, Devereaux ailesinin yalnız kalmasının daha iyi olacağını düşünüyordu. Belki de

Madisyn'in geldiği gurur budur. Eğer öyleyse, bunu kendi isteğiyle terk ettiğini duymak beni şaşırtmaz."

Bracken bunu daha sonra kesinlikle öğrenecekti. Arkadaşına soracak pek çok sorusu vardı.

Jesse kollarını kavuşturdu. "Biliyor musun, dişi domuzlar konusuna geri dönersek, başlangıçta dikkat çekmeyeceklerini düşünmüştüm. Ama içimden bir ses domuzların Bracken'ı biçerek ona karşılık vermiş olsalar bile kolay kolay çekip gitmeyeceklerini söylüyor. O sadece egolarının üzerine işlemekle kalmadı; elebaşının yüzünü de dağıttı."

Zander yavaşça başını salladı. "Yaralarının iyileşmesini beklerken önümüzdeki hafta boyunca kaltak aynaya her baktığında Madisyn'in ne yaptığını hatırlayacak. Tekrar saldırmak giderek daha iyi bir fikir haline gelecek."

İçgüdüleri onu dürtükleyen Bracken bilgisayar monitörüne baktı ve "Tekrar oynat Derren" dedi. Ayıların onunla yüzleşmesini ikinci kez dikkatle izledi ve şüphelerinde haklı olduğunu anladı. "Madisyn yalan söyledi."

"Yalan mı?" diye yankılandı Shaya.

"Dans ettiği bir adam yüzünden basit bir yüzleşmeden daha fazlası vardı. Hiçbirinin yüzünde şirretlik ya da kıskançlık görmüyorum." Ciddi görünüyorlardı. Hatta ayık. "Bu başka bir şeyle ilgiliydi."

"Ne gibi?" diye sordu Derren.

"Bilmiyorum." Ama Bracken öğrenecekti.

Nick çenesini kaşıdı. "Haklı olabilirsin. Her halükârda, bu ayıların tam olarak kim olduklarını ve hangi klandan geldiklerini bilmemiz gerekiyor. Donovan'a görüntüleri yüz tanıma yazılımından geçirip geçiremeyeceğini soracağım. Bu arada birinin Madisyn'le konuşup neler olduğunu sorması gerekiyor."

"Ben yaparım," diye teklif etti Eli.

"Hayır," dedi Bracken. "Yapacağım." Ses tonu sert, ısrarcı ve pazarlığa yer bırakmıyordu. Sürü arkadaşları ona tuhaf tuhaf baktı.

"Bize söylemek istediğin bir şey mi var Brack?" diye sordu Nick ve Alfa'nın Bracken'ın -en azından- Madisyn ile yattığından şüphelendiği açıktı.

"O benim eşim." İfadesini şok edici bir sessizlik takip etti.

Shaya'nın kaşları saç çizgisine çarptı. "Eşin mi? Madisyn mi?" "Evet," diye yanıtladı basitçe.

Derren ayağa kalktı ve başını öne eğdi. "Emin misiniz? Demek istediğim, birbirinizi yıllardır tanıyorsunuz ama hiçbir zaman ... şey, arkadaş bile demezdim."

"Eminim." Bracken kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Dün gece korunmasız bir an yaşadık ve aramızdaki bağı hissettim. Ama o sırada çok fazla acı çekiyordum. Beynim o anki yoğunluğu kaldıramadı."

"Kahretsin, bu büyük bir haber Brack," dedi Zander. "Nasıl oldu da bize daha önce söylemedin?"

"Shaya bunu Taryn ile paylaşmadan önce Madisyn'e Dawn ve Makenna ile paylaşma şansı vermek istedim. Ve sakın bana bunu bir sır olarak saklayabileceğini söylemeye kalkma," dedi Shaya'ya.

Alfa dişisi kırgın görünmeye çalıştı. Sonra omuzları çöktü. "Tamam, kolay olmazdı ama bunu kendime saklayacağımı düşünmek isterdim." Eşi homurdandı, Shaya da onun kolunu tokatladı.

"Eşini bulduğun için tebrikler." Zander onu sırtından alkışladı. "Onu sahiplendin mi?"

Bracken başını salladı. "İddiamı kabul etmesi için onu ikna etmek kolay olmayacak. Madisyn'in çoğu kişiden daha fazla sınırı vardır. Ve kabul edelim ki benimle başa çıkmak çok zor olacak. Baskın bir dişi olarak beni bir sınav olarak görecektir."

Jesse homurdandı. "Madisyn seninle gayet iyi başa çıkabilir." Shaya başını sallayarak onun kolunu okşadı.

"Her şey yoluna girecek,
Bracken. Öyle olmalı. O senin."

"Bu, dün gece neden o kadar sessiz olduğunu açıklıyor," diye düşündü Ally. "Sana araba çarptığını gördükten sonra şoka girdiğini sanmıştım. Nasıl ilerlemeyi planlıyorsun?"

"Onu tanımak için zaman ve çaba harcayın. Onunla bir şeyler inşa edin." Onun yanında kendini güvende hissetmesini sağlayın. "Onu istediğimden emin olmak istiyor, sadece çiftleşme bağı değil."

"Bu anlaşılabilir bir şey." Bir kolunu omuzlarına atarken Ally eşine doğru eğildi. "Eşin olduğunu fark ettiğinde onunla çıkıyor olsaydın muhtemelen farklı olurdu. Yine de Madisyn kendi türünün meşhur olduğu kadar içine kapanık biri, bu yüzden her iki durumda da bunun kolay olacağını sanmıyorum." Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Kahretsin, sürümüzde bir pallas kedisi olacak. Ne kadar harika değil mi?"

Shaya da en az onun kadar heyecanlı görünüyordu. "Harley artık tek kedi olmadığını duyunca çok sevinecek."

Gözleri mizahla dans ederken Eli kulağının arkasını kaşıdı. "Seni uyarmalıyım Bracken, annem pallas kedilerini sevmez. Hem de hiç. Gençken birinden dayak yemiş. Büyükannem öyle söyledi. Annem onun üste çıktığına yemin ediyor."

Nick başıyla onayladı. "Dövüşten kalma kötü bir yara izi bile var. Sürümüze bir pallas kedisinin katılması gerektiğini duymaktan mutlu olacağını sanmıyorum." Ve bu durum onu eğlendirmekten başka bir işe yaramamıştı.

Bracken omuz silkti. "Kathy'nin bununla başa çıkması gerekecek." "Öyle olacak," diye onayladı Shaya.

"Kathy'ye bir mektup yazacak mısın? Diğerlerine duyurulur mu?"

"Evet." Jesse ve Zander arkadaşlarına anlattıklarında, geriye sadece Roni, Marcus, Kathy, Caleb, Kent ve yavrular kalacaktı. Bu işi bir çırpıda halletmek en iyisiydi. "Bunu sabah yapacağım. Önce eşimle uzun bir konuşma yapmam gerekiyor."

ALTINCI BÖLÜM

H alf bir saat Daha sonra, Bracken gezindi yukarı Madisyn'in garaj yolu, elma şekeri kırmızısı Fiat'ına hızlı bir bakış attı. Retro araba ona yakışıyordu. Yine de eski bir modeldi ve son demlerini yaşadığını inkâr etmek mümkün değildi. Yakında yeni bir taneye ihtiyacı olacaktı, o da bunu görecekti. Ama henüz değil. Onu şımartmak istiyordu, ama o sadece onu satın almaya çalışıyordu. Şimdilik, kendini tutacaktı.

Kapının zilini çaldı ve bekledi. Birkaç dakika sonra kapı açıldı ... ve kadın basit ama yine de gurur verici bir kıyafetle karşısındaydı - dar kesim bir gömlek ve her kıvrımı vurgulayan ve adamın onu yalayıp yutmak istemesine neden olan dar bir kot pantolon.

Gündelik kıyafetler giydiğinde bile her zaman şık görünmeyi başarırdı ve makyajı her zaman mükemmeldi. İlk bakışta kimse onun tırnaklarını kıracak ya da saçlarını bozacak bir şey yapacağını düşünemezdi. Bu onların hatası olurdu.

Bracken bu hareketi beklemiyor olsaydı, kurdu ona doğru sertçe hamle yaptığında sarsılırdı. Onu bu kadar çok istediği için canavarı suçladığından değil. "Hey," dedi basitçe, yumuşak bir sesle ama içinde büyük bir samimiyet vardı.

Adamın ısırmayı çok istediği dudaklarını büzdü. "Bana düşündüğümden daha uzun süre verdin."

Onun klişe bir şey yapmasını beklediğini biliyordu: Elinde çiçeklerle barınağın önünde onu bekleyecek, sonra da onu bir restorana götürüp şarap içirip yemek yedirecekti. Ama işler böyle gitmeyecekti. Çıkmıyorlardı; hayatlarını yavaş yavaş birleştiriyorlardı. Bu da onun kişisel alanında olması ve onu bir yerlere götürüp sonra da evine bırakan biri olmaması gerektiği anlamına geliyordu.

Açgözlülükle onu seyrederken bir adım öne çıktı. "İçeri girebilir miyim?"

Küçük bir tereddütten sonra, onun geçmesine izin vermek için kenara çekildi. "Başın nasıl?"

"İyiym, Ally sağ olsun." Kadın kapıyı kapatırken yüzünü ona dönen Bracken derin bir nefes aldı ve kokusunu içine çekerek ciğerlerini onunla doldurdu. Ona dokunmak için kaşınıyordu. Ağzına almak. Yala. Isırmak. İşaretlemek. Alt dudağında dişlerinin kalıcı izini bırakmak. Bunların hiçbirini yapmadı çünkü yine onun bunu beklediğini biliyordu. Onun dengesini bozmak istiyordu. Ne zaman harekete geçeceğini merak etmesini istiyordu. "Yanağındaki çizikler iyileşmiş."

"Birkaç saat içinde gitmişlerdi."

Gözleri kendi isteğiyle kadının boynuna kaydı ve orada bıraktığı ısırtığı aradı. Bracken yüzünün sertleştiğini hissetti. Üstünü örtmüştü. Kurdu pençelerini çözdü ve Bracken'ın göğsünde bir homurtu yükseldi.

Madisyn onun sorununu hissederek, "İşaretin ortaya çıkaracağı tüm sorulara hazır değilim. Makenna ve Dawn'ın bizi bilmesine aldırmadım ama işimi barınağın geri kalanıyla paylaşmak istemedim ve-" Kendisine kızarak kollarını havaya kaldırdı. "Neden kendimi sana açıklıyorum ki? Ben insanlara kendimi açıklamam."

Bracken'ın dudakları kıvrıldı ve daha da yaklaşarak onun alanını işgal etti ama yine de ona dokunmadı. Eşine daha yakın olmak isteyen kurdu ona sabırsızca bir hamle yaptı ama Bracken onu görmezden geldi. Ve sonra parmakları aniden kızın kaygan ve sıkı amını hissettiğinde sıcak ve ıslak hale geldi,

etraflarında. Yine duyusal bir anıydı ama sanki o anda gerçekten onun içine gömülmüşler gibi hissedebiliyordu. Kalın ve ağrıyan siki, onun içinde olmak için zonkluyordu. Sikmek.

Kurduna sessizce küfürler savuran Bracken, "Yemek yedin mi?" diye sordu. Sözcükleri tahrik edici bir şekilde kalın ve kısık çıkmıştı.

"Evet, saatler önce. Ama ben de tam dondurma yemek üzereydim, eğer istersen."

Davetine verdiği isteksiz nota gülümsedi. Onu orada istiyordu, yoksa eşikten geçmesine asla izin vermezdi, ama onun kendi alanını paylaşmayı garip bulduğunu hissetti. "Dondurmaya hayır demem." Onu mutfağa kadar takip etti ve dondurucudan bir küvet çıkardı.

"Kurabiye hamuru olur mu?" diye sordu.

"Elbette" diye cevap vererek bir sandalyeye oturdu.

Madisyn iki kâseye birkaç top dondurma koyarken onun bakışlarının sıcaklığını ve ağırlığını hissetti, havayı kaplayan yoğun gerilim nedeniyle ellerinin titrememesinden gurur duyuyordu. Her iki kaseyi de yemek masasına koydu ve sonra onun karşısındaki koltuğa oturdu.

Onu incelemek için bir an durdu. Sandalyesinde uzanmış -Omuzları dik, başı yukarıda, karnını içine çekmiş, bacaklarını açmış, baskın erkek şekil değiştirenlerin yaptığı gibi mümkün olduğunca fazla yer kaplıyordu; soğukkanlı, rahat ve tamamen rahat görünüyordu. Onu uzun zamandır görmediği kadar rahattı. Yine de daha az tehditkâr görünmüyordu. Aslında, bir orman yırtıcısıyla aynı odada olmak gibi hissettiriyordu

-Ne yapacağınızı görmek için sizi izleyen ve bekleyen, saldırmaya hazır olana kadar vaktini kollayan biri.

Gözleri cesurca kızın yüzünde geziniyor, hırsıyla ve büyük bir ateşle parlıyordu. Bu bakış, onu hemen o anda becermek istediğini söylüyordu ... ama yapmayacaktı, henüz değil. Ve eğer bu cinsel vaat Madisyn'in omurgasında küçük bir ürperti yaratmadıysa lanet olsun. Madisyn onun tüm o karanlık erkekliğini ve ham cinselliğini kendisine karşı kullanmasını hiç beklememişti. Kendisini onun yoğun odağının merkezinde bulacağını hiç düşünmemişti.

aklını başından almıştı. Bunun basit bir ziyaret olmadığını fark etti. Hayır, baştan çıkarma başlamıştı.

Kasesini kendisine doğru çekti. "Yani Makenna ve Dawn'a eş olduğumuzu mu söyledin?"

Başını sallayarak dondurmayı kaşıkladı ve büyük bir parça hamur aldığından emin oldu. "Sürüne söyledin mi?"

"Sana gelmeden hemen öncesine kadar değil." Bracken tatlıyı kaşıktan yerken gözleri kızın ağzına kilitlendi, yanaklarının çukurlaşması karşısında siki seğirdi. Onun ağzına başka bir şey koyduğunu hayal etmek çok kolaydı.

"Neden bekliyorsun?"

"Makenna ve Dawn'a söylemen için sana zaman vermek istedim, böylece ilk öğrenen arkadaşların onlar olacaktı." Onu hazırlıksız yakaladığına sevinen Bracken, tatlısından bir kepçe ağzına attı ve çiğnenebilir hamur ile soğuk, pürüzsüz dondurmanın birleşiminin tadını çıkardı.

Ağzı birkaç kez açılıp kapandı. "Teşekkür ederim."

"Bana bu kadar şüpheyle bakmana gerek yok." "Baskın erkek kurtlar genellikle hep grr, benim, grr Arkadaşları söz konusu olduğunda. Bu haberi dünyayla paylaşma ihtiyacı hissediyorlar."

Ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Grr, benim, grr?"

"Yanılıyor muyum?"

"Hayır." Bir kaşık daha dondurma yedi. "Bunu kendime saklamak zor oldu."

"Jesse ve Zander'a bile söylemedin mi?"

"Arkadaşlarına söylerlerdi. Eşler birbirlerinden sır saklamazlar. Ama siz pallas kedileri kesinlikle ketum bir grupsunuz."

Zor oldu ama Madisyn onun yorumu karşısında şaşkınlığını gizledi. Bu küçük külçeyi nasıl öğrenmişti? Omuz silkti, umursamaz bir tavır takındı. "Bunca zamandır insanların radarının altında kalmayı böyle başardık."

"Ama dediğim gibi, eşler arasında sır olmaz. Bu da beni şu dişi domuzlar konusuna getiriyor. Onlar

bir adam yüzünden seninle
yüzleşmediler." "Etmediler
mi?"

"Hayır. Kamera kayıtlarını gördüm. Kıskançlıkla hareket eden şirret kadınlar değillerdi. Ciddiydiler. Ve söylemeliyim ki bebeğim, lanet arabalarıyla bana çarpan insanlar hakkında bilgi saklaman beni kızdırıyor. Yoksa bu seni rahatsız etmedi mi?"

Madisyn içini çekti. "Dawn'ın izni olmadan her şeyi seninle paylaşamam. Bu bir sığınak meselesi."

"Biz arkadaşız-"

"Ve dostlar arasında sır yoktur. Evet, bunu zaten söyledin. Ben de katılıyorum. Ama biz henüz çiftleşmedik."

"Anlambilim," diye ısırdı. "Biz dostuz. Yani barınakta bir şey olursa ya da barınakla ilgili bir şey olursa bunu duymak isterim."

"Sesin ne kadar ciddi ve zorlayıcı geliyor. Aslında senin için üzölmeye başlıyorum."

"Peki neden?"

"Çünkü otoriter ses tonunuzun benim üzerimde boşa gittiğini anlamanız biraz zaman alacak gibi görünüyor."

Ona baskı yapma içgüdüsunü bastırarak, bunun yerine yumuşak bir sesle, "Eşin olarak sana yönelik her türlü tehdidi bilmeye hakkım var," dedi.

"Dawn'ın onayı olmadan barınakla ilgili bir konuda harekete geçmemeyi kabul etmen şartıyla gelecekte de sana söyleyeceğim - bu Ryan'ın Makenna'yla çiftleşirken kabul ettiğı bir şey, her ne kadar bundan pek memnun olmasa da. Bu, Nick ve Shaya'nın onayı olmadan bir sürü meselesinde hareket etmemi istemeyeceğinizden farklı bir şey değil."

Bunu tartışmak yerine, "Bana dişi domuzlardan bahset" dedi.

"Bana onay vermediniz. Bu durum farklı, evet, çünkü domuzlar size saldırdı. Size bilmeniz gerekenleri söyleyeceğim ve siz de bunu sürünüzle tartışabilirsiniz. İhtiyacın olacağından değil, Dawn alfalarını aramak niyetinde.

bu gece. Ama bundan sonraki durumlarda, konuyu kendine saklaman, geride durman ve onun uygun gördüğü şekilde halletmesine izin vermen gerekecek." Madisyn biraz daha dondurma kaşıkladı, gözleri onunkilerdeydi. "Bunu yapacağın konusunda sana güvenebilir miyim?"

"Bana her zaman güvenebilirsin."

"Bu da benim soruma cevap değil."

Yanağındaki bir kas gerildi. "Eğer bana sır olarak bir şey söylersen, bunu asla başkalarıyla paylaşmayacağım," diye söz verdi. "Ve seni doğrudan tehlikeye atmadığı sürece, sığınak konusunda Dawn'a kulak vereceğim."

Elde edebileceği en iyi anlaşmanın bu olduğunu bilen Madisyn başını salladı. "Domuzlar Maverick Klanı'nın bir parçası. Philly'den geliyorlar ve MC gibi davranıyorlar."

"Adlarını duydum. İyi şeyler duymadım. Barınakla ne ilgileri var?"

"Eskiden orada kalan birini arıyorlar. Daisy. Nerede olduğunu bildiğime inanıyorlar, ki biliyorum. Alfa onu çok istiyor. Daisy'nin yerini domuzlarla paylaşma eğiliminde olmadığımda, bu konudaki hoşnutsuzluklarını iletme ihtiyacı hissettiler."

"Peki Alfa için Daisy kim? Eş olarak istediği biri mi?"

Başını iki yana salladı. "Kendi klanının diğer klanlar üzerindeki hakimiyetini göstermek için başka bir ayı klanından kaçırmak istediği biri."

Bracken kaşığını yarısına kadar ağzına götürmüşken kıpırdamadan durdu. "Ne?"

"Her yeni Maverick Alfa, kontrolü altındaki klanlardan bir dişi alır. Adam onu önemsedici için aramıyor. Bunu yapıyor çünkü dişinin kaçması onu zayıf gösterecek. Bu diğerlerine isyan etme ya da kaçma fikri verebilir ve bunu engellemesi gerekiyor. Onunla birlikte eve dönmek kaçmanın anlamsız olduğunu gösterecektir."

Klanın davranışından tiksinen Bracken ağzının gerildiğini hissetti. "Haklısın, dişi olmadan eve dönmek

onu zayıflatacaktır. Bir Alfa, kontrolü elinde tutmak istiyorsa yırtıcıların yanında zayıflık gösteremez. Bunu öylece bırakıp Philadelphia'ya dönmezler." Kaşığına ona doğrultarak, "Eğer onlardan biri burada ya da sığınakta ortaya çıkarsa beni ara," diye ısrar etti.

"Eğer bana bir daha saldırırlarsa, altı ay boyunca katı gıda alamayacaklar."

Bracken'ın ağzı seğirdi. "Evet, dişi domuzlarla gayet iyi başa çıkabileceğinden şüphem yok. Ama bu Madisyn'in birkaç ayıya karşı verdiği basit bir mücadele değil. Sana zarar verdiler. Kan akıttılar. Yenilgiyi kabullenmek yerine arabalarını bana çarptılar. Sürüm bunun peşini asla bırakmayacak ve Phoenix Sürüsü de tüm bu olanlara çok kızgın. Eğer klandan biri gelirse -ki gelecekler- onlarla tek başına başa çıkmaya çalışma. Beni ara."

Durumun fark ettiğinden çok daha büyük olduğunu anlayınca yumuşadı. "Peki."

Bracken memnun bir şekilde başını salladı, onunla bu konuda tartışmadığı için rahatlamıştı. İşleri kendi başına halletmeye o kadar alışmıştı ki, herhangi bir şey için birini aramak büyük bir alışma olacaktı. "Taryn ve Trey'in sana sürülerinde bir yer teklif ettiklerini biliyorum. Sen geri çevirdin. Neden?"

"Bu gece sorularla dolusun."

"İki insan birbirini böyle tanır." Ve Bracken küçük kedisi hakkında bilinmesi gereken her şeyi bilmek istiyordu. Onu başka hiç kimsenin bilmediği ya da bilemeyeceği kadar iyi tanımak istiyordu. "Neden yalnız gitmek istiyorsun? Neden yalnız olmanın getirdiği riskleri almak istiyorsun?"

"Sana garip geliyor çünkü sen bir sürünün içinde büyüdün. Ben her zaman yalnız biriydim."

"Dün gece ailenizden bahsederken, onlardan geçmiş zamanda bahsettiniz. Onlara ne oldu?"

Kaşığına boş kâseye bırakarak yutkundu. "Uçak kazası."

"Kaç yaşındaydın?"

"On iki. Ben denizaşırı bir okul gezisindeydim, onlar da kendi gezilerine çıkmaya karar verdiler ve ..." Kolunu ovuşturdu. "Uçak yere indiğinde, çarpışmanın etkisiyle patladı. Kimse kurtulamadı."

Ölümleri büyük bir boşluk bırakmıştı, özellikle de kayıp çok ani olduğu için. Bir seyahatten döndüğünde anne ve babasının öldüğünü duymak ona hiçbir şeyin kesin olmadığını, her şeyin göz açıp kapayıncaya kadar elinizden alınabileceğini öğretmişti. Anne ve babasını kaybetmek masumiyetinin bir kısmını alıp götürmüş ve dünyaya farklı bakmasına neden olmuştu. Artık güvenli bir yer gibi hissetmiyordu. Geleceği düşünmeye hiç zahmet etmedi, çünkü bir insanın yolunun çok hızlı bir şekilde değişebileceğini öğrenmişti.

Uzun bir süre boyunca insanlardan uzak durmanın onları sevmekten daha iyi olduğunu düşünmüştü; böylece onları kaybederse canı o kadar da yanmayacaktı. Bu nedenle, sağlıklı ilişkiler kurma yeteneğinden şüphe duyuyordu ama Makenna ve Dawn ile olan arkadaşlığı sayesinde bu değişti. Yine de, bir eksiklik hissi onu rahatsız etse de insanları uzak tutma alışkanlığı vardı. Bracken'la bunu yapamayacağını biliyordu. Onun buna izin vermeyeceğini de biliyordu. Bu onu hem korkutuyor hem de rahatlatıyordu.

Bracken onun elini tuttu ve parmaklarını birleştirdi. "Özür dilerim, bebeğim. Onlar aslında Olympus Pride'ın bir parçası mıydı?"

"Hayır, Yeni Zelanda'daki bir sürüden geliyorlardı."

"Peki ailen öldükten sonra gurur senin için gelmedi mi?"

"Hayır. Babam annemin onun eşi olduğunu öğrendiğinde sürüden başka bir dişiyle çıkıyordu. Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum, sadece dişi kıskançtı, anneme söylenip durdu ve işler gerçekten çirkinleşti. Sonunda annem ve babam sürüyü terk etti. Bu onlar için zor bir uyum değildi, çünkü bizim türümüz zaten insanlar gibi yaşıyor, bu yüzden diğer birçok şekil değiştiren grubun yaptığı gibi bölgelerde yaşamıyorlar. Bu sadece korumaları olmadığı anlamına geliyordu."

"Ve onlar gittiğinde sana bakacak kimse yoktu." Dondurmasının son kalanını kaşıklarken kaşığı kâseye vurarak çınladı. "Bunca zamandır yalnız olman hoşuma gitmiyor."

"Makenna ve Dawn vardı."

"Şimdi beni yakaladın." Tatlıyı bitirince kâseyi kenara itti ve öne doğru eğildi. "Eğer bir erkek arkadaşın varsa nasıl dokunma açlığı çekiyor olabilirsin?" Kurdun üst dudağı diğer erkekten bahsedilince kıvrıldı.

Kaşları çatıldı. "Bütün zamanını Gece boyunca bana sorular mı soruyorsun?"

Bracken onun kaslarındaki gerginliği hissederek ... "Bana ondan bahsetmek istemiyorsun. Neden? Seni incitti mi?" Çünkü eğer yaptıysa Bracken onu öldürecek. Onu avlardı. Onu küçük parçalara ayırırdı.

"Bak, geçmişte kaldı."

"Şimdiki zamanınızı etkiliyorsa hayır. Eğer ona sahipsen neden dokunma açlığıyla uğraşıyordun?"

Madisyn yanağının içini ısırıldı. Ona bunun kendisini ilgilendirmediğini söylemek dilinin ucundaydı ... ama ilgilendiriyordu, değil mi? Yine de ona söylemek istemedi. Ne kadar aptal olduğunu itiraf etmek istemiyordu. Ama onun bu işin peşini bırakmayacağını biliyordu. "Uzun ve çok utanç verici bir hikaye."

Bracken kızın elini ağzına götürdü ve parmaklarını ısırıldı. "Zamanım var."

"PlusOne.com'u hiç duydunuz mu?"

Soruyu beklemediği için kaşlarını çattı. "Şekil değiştirenler için arkadaşlık sitesi mi?"

"Evet. Yaklaşık beş aydır orada bir adamla konuşuyordum. Lucah Finch adında bir şekil değiştiren."

Kadının sesindeki alaycı ifade kurdun kıskançlığını hafifletti. "Bu ismi tanımıyorum. Ne tür bir şekil değiştiren?"

"Lucah Finch Kaliforniya'da yaşayan bir aslan şekil değiştiren. Arkadaşlık sitesinde onun gibi davranan kişiye gelince? Hiçbir fikrim yok."

Bracken yavaşça göz kırptı. "Tekrar söyle."

"PlusOne.com üzerinden iletişim kurmaya başladıktan sonra Lucah da beni her gün aramaya ve mesaj atmaya başladı. Ancak görüntülü sohbet etmemizi istemiyordu ve buluşmamızın uygun olmaması için her zaman bir nedeni vardı. Bir şeylerin yanlış gittiğini biliyordum."

"Bekle, onunla hiç tanışmadın mı?"

Madisyn başını salladı. "İlk mesajına cevap vermeden önce onu araştırdım. Profili yasal görünüyordu. Buluşmak için bana saçma sapan bahaneler sunmaya başladığında biraz daha derine indim. İşte o zaman profilindeki açıkları buldum. Lucah Finch gerçekten var ve gerçekten Kış Gururu'nun bir parçası ama aynı zamanda bir süredir komada."

Bracken parmaklarını büktü, vücudunun her hattı gergindi. "Birinin bir randevu sitesinde sahte bir profil oluşturduğunu söylüyorsun. . ve beş ay boyunca seninle oynadığını mı söylüyorsun?"

"Ne yazık ki ben de tam olarak bunu söylüyorum."

Bracken küfretti. "Sizinle buluşmamak için bahaneler uydurmaya başladığında bu durumda bir terslik olduğunu anlamalıydınız."

Bir elini kaldırdı. "Derse ihtiyacım yok, Bracken. Onlardan kendime yeterince verdim."

"Sana ders vermeyecektim." Ama onu sarsmak istiyordu, çünkü beş ay boyunca devam etmesine izin vermişti. Bracken, bunu dile getirirse kızın susacağını bildiğinden, bunun yerine, "Onunla yüzleştğini varsayıyorum. Ne söyledi?" diye sordu.

"Benimle paylaştığı her şeyin gerçek olduğunu ve sadece kimliği hakkında yalan söylediğini iddia ediyor."

"Ona inanıyor musun?"

Homurdandı. "Siktir, hayır. Numarasını engelledim, onu web sitesine bildirdim ve PlusOne hesabımı sildim. Bir yanımda o şerefsizi avlamak istiyordu ama bu hayatımın daha büyük bir kısmını onun için harcamak anlamına gelirdi ki muhtemelen bundan zevk alırdı - ona bu zevki tattıramazdım."

"Neden bir arkadaşlık sitesi kullanıyorsun ki? Erkeklerden gelen teklifler için mücadele etmiyorsun ki."

"Barınaktan biri tavsiye etti. Birlikte oldukları adamla bu şekilde tanışmışlar. Ben de bir deneyeyim dedim. Bir zararı olmaz diye düşündüm. Peki ne kadar yanılmışım?"

Bracken, birbirine bağlı ellerinin eklemlerini çenesinin altında ileri geri ovuşturdu. "Ona sadıktın," diye fark etti. "Onunla hiç tanışmamış olsan bile, ona sadıktın. Bu yüzden dokunma açlığı seni vurdu."

"Evet."

"Adamı önemsiyordun, değil mi?" Kara kıskançlık içini kemirdi ve hırıltısını güçlkle bastırdı.

"O gerçek değil."

"Sana o bileziği alan o muydu?" Çünkü eğer öyleyse, Bracken gitmesini istiyordu.

Parmağını güzel, pahalı mücevherlerin üzerinde gezdirdi. "Ben kazandım."

"Sen mi kazandın?"

"Cosmo dergisi aracılığıyla." Kahve makinesini işaret etti. "Onu da kazandım, Walmart çekilişine katıldıktan sonra bir yıllık kahve stokuyla birlikte. Ayrıca bir çekilişte televizyonumu da kazandım. Makenna'nın bana yürüyen şans tılsımı dediğini duymadın mı?" Adam ona sadece hoşgörölü olarak tanımlanabilecek bir gülümseme verdi ve kadın göz kapağının seğirdiğini hissetti.

"Bunları yarışmalara katıldığınız için kazandınız, şansınız sayesinde değil."

"Şansa inanmıyor musun?"

"Şansa inanmak insanların hayatlarının kontrolünü ellerine almalarını engeller. İnsanların kararlarını şansa bırakmalarına neden olur. Şansa inanmanın kötü bir şey olduğunu söylemiyorum - sizi ödöl çekilişlerine ve benzeri şeylere katılmaya iten şey budur. Muhtemelen başka şekillerde başarılı olmanıza da yardımcı olmuştur. Ama hayır, bunun gerçekten var olduğunu düşünmüyorum."

Daha önce duymadığı bir şey değildi. "Bir keresinde öldüğüm ilan edilmişti."

Ağzı bir karış açık kaldı. "Ne?"

"Evet. On yaşındayken bir kamyon okul servisime çarptı ve onu nehre düşürdü. Dışarı çıkamadım. Ailem cesedimi teşhis etmeye geldi ve ben horladım."

Gözlerini kırıştırdı. "Sen . . . horladın mı?"

Başını salladı. "Bana yıldırım çarptı. Tam içimden geçti. Çok da acıttı. Birkaç yıl önce, bir gemi yolculuğuna çıkmam gerekiyordu ama alarmım çalmadı, bu yüzden çok geç kalktım ve kaçırdım. Gemi yolculuğa iki gün kala battı. Bir keresinde de üzerime inşaat iskelesi düşmüştü. Ama parçalar etrafıma düştü, neredeyse vücudumun şeklini çerçevesliyordu. Hikâyelerimi anlatmaya devam edebilirim."

Bracken sandalyeye çöktü. "Kahretsin."

"Evet." Yüzündeki şaşkın ifadeyle eğlenen kadın, "Şimdi soru sorma sırası bende," dedi.

"Ne bilmek istiyorsun?"

Madisyn onun bakışlarında ihtiyatlı bir parıltı olmamasına şaşırdı. Aksine, memnun görünüyordu. Çocukluğunu ve Merkür Sürüsü'ne katılana kadar yaşadığı Arizona'daki yıllarını sormak istedi ama ailesinden bahsetmenin onun için zor olacağını biliyordu. "İnfazcı olmayı seviyor musun?"

"Sormak istediğin bu değildi," diye usulca suçladı. "Ailem hakkında yıkılmadan konuşabilirim. Çocukluğum yeterince normaldi sanırım. Annemle babamın oldukça yumuşak bir ilişkisi vardı. İki kız kardeşimden Ashley ile Kim'den daha iyi anlaşıyordum ama hiçbir zaman büyük bir anlaşmazlık yaşamadık. Kim, sürümün işini bir muhabire verdikten sonra bile. Özür diledi ve ben de onu sevdiğim için görmezden geldim. Dünyanın en sıkı ailesi değildik ama . . . sadece normaldik."

Sesinde biraz keder duymayı bekliyordu. Sesi düz ve duygusuzdu. "Çocukluk sürünü nasıl terk ettin?" "Ben, Jesse ve Zander Alfa'nın

dahil içinde ve KAYIP . bazı .
bizim aile üyeleri."

"Öyle miydi?"

"Hayır. Akrabalarımızın bir şekil değiştiren ve bir insan tarafından yönetilen bir av koruma alanına götürüldüğü ortaya çıktı. Nick ve Derren ile birlikte çalışarak, şu anda ölü olan bu piçlerin izini sürdük. Ben, Jesse ve Zander eski sürümümüze dönmek yerine, gerçekten saygı duyabileceğimiz ve takip edebileceğimiz bir Alfa olan Nick'in yanında kaldık." Bracken tekrar parmaklarının ucunu ısırdı. "Arabalı sinemadaki saldırıdan sonra, eski Alfa'm ailemi kendi bölgame gömme hakkıma itiraz etmedi. Babamdan, Kim'den ya da Ashley'nin eşinden geriye gömülecek pek bir şey kalmamıştı."

Bunun üzerine göğsü gerildi. "Radikalleri idam etmek işe yaradı mı?" diye sordu, sesi nazikti.

"Hayır. Adalet aramıyordum - yaptıklarının telafisi yok. Ve bunun bana huzur vereceğinden de şüpheliydim. Ama gerçek şu ki ailem yaşamayı hak ediyordu ve o şerefsizler de ölmeyi hak ediyordu. Ben de bunu gerçekleştirdim."

Yavaşça başını sallayarak anlayış gösterdi. "Onları kaybettiğin için üzgünüm."

"Ben de öyleyim. Radikalleri takip etme ve öldürme ihtiyacı beynimin arkasında bir kıpırtı gibiydi. Hiç durmadı. Hiç hafiflemedi. Sonra o piçler öldü ve o da yok oldu. Ve seni her zaman isteyen kurdum, onları avlamayı takıntı haline getirmekten sana sahip olmayı takıntı haline getirmeye başladı. Gerçek miydi yoksa sadece bir şeye tutunmaya mı ihtiyacı vardı bilmiyordum. Şimdi anlıyorum. Ona demir atabilecek, bana demir atabilecek tek kişiye ihtiyacı vardı."

Kurdunun onu daha önce de istediğini duymak onu şaşırtmıştı. "Çok iyi bir çapa olacağımı sanmıyorum. Pek istikrarlı bir insan değilimdir."

Ağzı kıvrıldı. "Deli olman hoşuma gidiyor."

"Deli mi?"

"Evet."

"Komik. Benden hep rahatsız olmuş gibiydin."

"Ben de sana."

Bir omzunu kaldırdı. "Başlarda beni çok daha fazla kızdırıyordun."

"Ama bugünlerde o kadar da değil?"

"İnsanların üzerinde büyüyorsun. Ama sonra, benler de büyür."

Güldü ve bu ses onu şaşırttı. "Bu, çiftleşme bağı olmasaydı bana bir şans vereceğin anlamına mı geliyor?"

Ayağa kalkarak boş kaseleri lavaboya götürdü. "Bir şans ister miydin?"

"Seni boşalttıktan sonra sana başka kimsenin dokunmasını istemediğimi söylemiştim, hatırladın mı?"

"Evet, ama bu sadece beni işaretlediğin içindi."

Başını iki yana salladı. "Senin tadına baktım ve uzun zamandır ilk kez, aşırılık yanlısı saldırıdan beri yaşadığım öfkeden daha yoğun bir şey hissettim. Ama bu yeterli değildi. Daha fazlasını istedim. Daha ne kadar zorlayabilirdim bilmiyorum, kimseye verecek çok şeyim olduğunu hissetmiyordum."

Masaya geri dönerken başını öne eğdi. "Bu yüzden mi Shiloh'un peşinde koşmaya ara verdin?"

"Ah, Shiloh ... onu tanımak isteyeceğin aklıma gelmeliydi." Bracken onun elini tutup kendisine doğru çekti ve kucağına oturttu. Onu tam istediği yerde tutmanın verdiği memnuniyetle mırıldanarak ellerini kalçalarına yerleştirdi. "Sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor."

Madisyn ellerini adamın göğsüne dayadı. Sağlam ve sert kaslarla dolu bu göğüs, içindeki tüm kadınsı duyguların küçük bir mutluluk dansı yapmasına neden oldu. Konuşma konusu başka bir kadın olmasına rağmen, onun bu kadar yakınında olması kanını ısıttı. Üstelik adamın siki sadece birkaç santim uzağındaydı. Amını tam üzerine yerleştirmeye karşı koymak kolay değildi. "Her şeyin iç yüzünü bilmeme gerek yok." Bilmek istemiyordu.

"Onunla aramda hiçbir şey olmadı. Lucah ile benim Shiloh ile yaşadığımdan daha fazlasını yaşadın. Çoğunlukla sadece mesajlaştık. Genelde tehditler ve hakaretlerle karşılık verdi. Hiçbir zaman ilk mesaj atan o olmadı. Ta ki

sona erdi. Keder içindeyken gönderdiği birkaç mesaja cevap vermeyince de beni yalnız bıraktı."

Bracken başparmağını kullanarak Madisyn'in boynundaki izi örten kapatıcıyı ovuşturdu. Ve işte oradaydı. Kurdu onaylarcasına gürlledi. "Beni yalnız bırakmazdın. Mesajlarını görmezden gelseydin, arka planda kaybolmazdın. Bana yeni bir göt deliği açardın. Kendime acıma kuyusuna düşmeme asla izin vermezdin. Hayır, büyük adam pantolonumu yukarı çekmemi ve bokumu çözmemi beklerdin. İhtiyacım olan şey bu, Madisyn. Bana meydan okuyacak birine. Bana karşı dikkatli olmayacak biri. Beni yaşatacak birine. Bunu zaten yapıyorsun. İlk tanıştığımızdan beri bunu yapıyorsun."

Madisyn yutkundu. Düşünceli, kukuletalı gözleri açgözlülükle karararak tekrar boynundaki ısırığa kaydı ve saf erkeksi memnuniyetin parıltısı kedisinin kibirli bir şekilde burnunu çekmesine neden oldu. "Senin beni delirttiğin kadar ben de seni delirteceğim," diye uyardı. Durgun, cinsel bir gülümseme adamın ağzını yavaşça kavislendirirken midesi sıkıştı.

"Kulağa eğlenceli geliyor." Bileğini ağzına götürerek diliyle oradaki dövmenin izini sürdürdü. Küçük nesnelerden oluşan bir kümeydi: bir cep saati, mavi bir şapka, üzerinde "İç Beni" yazan bir şişe ve gür çizgili bir kuyruk. "Alice Harikalar Diyarında."

"Evet. Çocukken en sevdiğim kitaptı." Adam ıslak deri parçasının üzerine üflerken neredeyse titriyordu.

Adam gömleğinin bir düğmesini açtı ve kızın kaşları yukarı kalktı. "Bu gece burada kalıyorum," dedi ona, bir düğme daha açarak.

Gözleri kısıldı. "Şimdi öyle misin?"

"Evet. Konuştuk. Her şeyi açıkladım. Sorularına cevap verdim. Sen de benimkileri cevapladın. Her şey yolunda." Ve bir düğme daha gitti.

"Yine de bazıları bunun işleri aceleye getirmek olduğunu söyleyebilir." "Biz çıkmıyoruz. Bunu biliyorsun." Sonunda gömleğiyle

ellerini içeri kaydırды ve kadının sırtında gezdirdi. "Seni sahiplenmek söz konusu olduğunda, senin

Hız. Başka bir şey var mı?" Başını iki yana salladı. "Sana zaten söyledim, her şeyi talep edeceğim." Onu kendine doğru çekti, göğüslerini göğsüne bastırdı ve dantelli sütyeninin arasından göğüs uçlarının sert darbelerini hissetti. "Sana sahip olacağım. Zaten sahibim."

Bracken onun saçlarını yumruklayarak ağzını aldı, dilini içine soktu... ve onu rahatsız eden o tatlı ve vahşi tat vardı. Lanet olsun, ona asla doyamayacaktı. Onu arzulamaktan asla vazgeçmeyecekti. Kalçasını kavrayarak onu sikine doğru salladı. Taşaklarına kadar hissettiği gırtlaktan bir inilti çıkarırken parmakları omuzlarına gömüldü. Eşini becermek üzere olduğunu, onun içine boşalmak üzere olduğunu bilmek, sikini daha da sertleştirdi.

Adam saçlarını sıkıca kavradığında Madisyn tısladı. Adamın ağzı Madisyn'in ağzına değdiği anda tüm vücudu alev almıştı. Daha önce hiç kimse onu onun öptüğü gibi öpmemişti. Sadece dilini okşamakla kalmamıştı. Dişlerini yaladı, ağzının kenarlarını ısırdı, alt dudağını emdi, üst dudağının içini ovdu. Duyguları dönene ve beyni lapa haline gelene kadar onu yuttu - o kadar ki, gömleğini ve sütyenini cırıptığında zar zor fark etti.

Çaresizce ona karşı sallandı ve Tanrım, bu iyi hissettirdi. Adamdan akan cinsel saldırganlık nabzının hızlanmasına, meme uçlarının titremesine ve amının sıkılmasına neden oldu. Kedisi onun kendisine bu kadar cesurca dokunmasından, dokunuşundaki açgözlülükten ve sahiplenicilikten hoşlanmıştı.

Madisyn klitorisini onun sert, kalın sikinin üzerine her koyduğunda, onun içinde olması için biraz daha fazla acı çekiyordu. Nemli ve sıcaktı ve kendi ihtiyacının kokusunu alabiliyordu. Adam geri çekildi ve Madisyn saçlarını yumruklayan ve onu yerinde tutan el olmasaydı daha fazlası için ağzını kovalayacaktı.

"Bu gece burada kalıyorum, değil mi?" Elini, Mine'yi haykıran bariz bir sahiplenmeyle göğsünün etrafında birleştirdi.

Madisyn dudaklarını yaladı. "Belki." Adam saçlarını kafa derisini karıncalandırarak kadar sertçe çektiştirken yüzünü buruşturdu. Kedisi bir dişini gösterdi.

"Bu gece burada kalıyorum, değil mi?"

Tısladı. "Benim çıkarıma ne olduğuna bağlı. Sen-"

"Siktir git. Bütün gece. Durmadan."

"O zaman kalıyorsun."

Tembel bir gülümsemeye kızın boynuna sokuldu. "Aferin kızıma. Biliyorsun, ne ben ne de kurdum özellikle sahiplenici yaratıklar değiliz." Ağzını kızın kulağına dayadı. "Ama şu anda sana söyleyebilirim ki, eğer başka bir erkek sana dokunursa, bu hatayı hayatıyla öder." Onu kaldırdı ve meme ucunu ağzına aldı. Başı geriye düştü, kendini ona sunarak eğildi. Adam buna bayıldı. Kızın bu kadar duyarlı olmasına bayılmıştı. Henüz onun üzerindeki hak iddiasını kabul etmeye hazır olmasa bile vücudunun ona ait olduğunu bilmesine bayılmıştı.

Fermuarının indiğini duydu ve ardından sikini kavrayan yumuşak bir inilti geldi. Aşağı baktığında, elini kot pantolonunun içine soktuğunu gördü. "İşte böyle bebeğim, ben oynarken kendini benim için ıslak tut." Ve oynadı da. Meme uçlarını ısırdı, yaladı ve emdi, ipeksi yumuşaklıktaki, kremi göğüslerini ağzına alabildiği kadar aldı. Bir gün onları becermek için aklına bir not aldı.

Bracken bir an için kızın boynundaki damgaya dikkat kesilmek üzereydi ki kızın kalçalarının titrediğini hissetti. "Hayır bebeğim, henüz gelmek yok." Kızın kaşlarını çatmasına aldırmadan onu masaya yatırdı ve kot pantolonuyla külotunu çıkardı. "Kıpırdama."

Adam gömleğini çıkarıp geniş omuzlarını ve zayıf, güçlü vücudunu ortaya çıkarmasaydı Madisyn sırf tersini yapmak için onu görmezden gelebilirdi. Evet, Madisyn orada oturmaktan ve adam kıyafetlerini çıkarıp saf ve sağlam kaslarını santim santim ortaya çıkarırken gösterinin tadını çıkarmaktan çok mutluydu. Şık teninin altında her dalgalandığında, zevkle biraz ürpermek istedi. O karın kaslarının keşfedilmesi gerekiyordu. Tercihen diliyle.

Çıplak olan Bracken bakışlarını kasıtlı olarak yavaş hareketlerle onun üzerinde gezdirdi, gözleri katıksız bir erkek sahiplenmesiyle parlıyordu. "Sana yapabileceğim şeyler . . ."

Madisyn kalçalarının yavaşça biraz açılmasına izin verdi. "Bu şeylerden herhangi biri yük treni gibi gelmemi içeriyor mu?"

Dudakları kıpırdadı. "Hepsi senin boşalmanı içeriyor bebeğim. Şimdi arkana yaslan. Aferin kızıma." Parmaklarının ucuyla şişmiş amcığının üzerinde gezindi. "Çok güzel ve kaygan."

Adam yerine oturduğunda Madisyn kaşlarını çatı. "Daha fazla ön sevişmeye gerçekten ihtiyacım yok."

"Bu senin için değil. Benim için." Adam kadının kalçalarını kaldırdı ve ağzını kadının amının etrafına sıkıştırdı.

Madisyn'in gözleri kapandı. Lanet olsun, adam ağzını iyi kullanıyordu. Yarığını ustalıkla yaladı, dilinin ucuyla klitorisini daire içine aldı ve dişlerini dolgun kıvrımlarının üzerinde hafifçe gezdirdi. İçindeki sürtünme arttıkça kalçaları titriyor, iniliyor ve kalçalarını sallıyordu. Ve sonra dili amının içine pompalanmaya başladı ve buna karşı koymak için cehennemde bir umudu yoktu.

"Boşalacağım," diye uyardı. Alçak bir onay sesi amını titretti ve onu uçurumun kenarına yuvarlamak için tek gereken buydu. Boğuk bir iniltiyle boşalırken pençeleri dışarı fırladı ve masaya saplandı.

Ayağa kalkarak onun üzerine kıvrıldı. "Senin tadını seviyorum. Daha sonra bundan daha fazlasını isteyeceğim." Bracken onun bakışlarını kendi bakışlarıyla sabitleyerek sikinin kalın başını amına yerleştirdi. Kadın keskin bir nefes aldı, dudakları aralandı. "İşte böyle, gözlerini benden ayırma."

Adamın siki yavaşça içine girerken Madisyn parmaklarını adamın sırtına geçirdi. Tanrım, çok kalındı. Adam gerildikçe ve patlayacakmış gibi hissedene kadar içini doldurdukça amı yanıyordu - sonunda taşaklarına kadar girmesi sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu. Gerçekten, gerçekten derin. Ve adamın kalbinin her atışını

sikinden hissedebiliyordu.
"İyi misin?"

Dudaklarını yaladı ve başını salladı. "Ama beni tekrar boşaltmak istiyorsan yapman gereken bazı işler var. Birden fazla orgazm olduğum nadirdir ve bir dakika önce bana zaten çok güzel bir orgazm yaşattın."

Bunu bir meydan okuma olarak algılayan Bracken gülümsedi. "Anlıyorum." Dirseklerine dayanarak, yumuşak, yavaş bir süzülüşle geri çekildi. Sonra derinlere doğru itti ve kızın alev alev yanan ateşli amcığı onu sıkıca kavradı. "Olmak için yeni favori yerim."

Adımlarını neredeyse yavaşça atıyordu ama Madisyn kendini tamamen ele geçirilmiş hissediyordu. Gözleri Madisyn'in gözlerinden hiç ayrılmıyordu; gözleri Madisyn'i delip geçiyor, ona kendisinin olduğunu söylüyor ve sahip olduğu her şeyi talep ediyordu. Topuklarını adamın omurgasının dibine saplayarak sırtını dikleştirdi ve adamın daha da derinlere kaymasını sağladı - öyle ki biraz acıttı ama iyi anlamda. İnledi, amcığı adamın etrafında tekrar kasıldı.

Kalçalarını döndürürken ağzını onunkinin üzerinde gezdirdi. "Sorun ne bebeğim? Daha sert mi istiyorsun? Daha hızlı mı?"

"Şey, tabii ki."

"O zaman bana istediğimi ver."

Gözlerini kısmıştı. "Peki ne istiyorsun?"

"Aletim içindeyken bana bir söz vermeni istiyorum. Başına bir tehlike gelirse beni arayacağına söz vermeni istiyorum." Kızın tıslaması üzerine kalçasına sert bir tokat attı. "Yüzüme bak Madisyn. Ne kadar ciddi olduğumu gör. Yeterince insan kaybettim. Seni kaybetmeyi kesinlikle reddediyorum. Bana söz ver." Söz vermedi. Adam meme ucunu çimdikledi. "Söz ver bana."

Hırladı. "Siktir git."

"Bu konuda benimle tartışmanın bir anlamı yok Madisyn. İstedğim cevap dışında hiçbir cevabı kabul etmeyeceğim. Eğer sana bir tehlike gelirse, beni ara. Anladın mı?" Kadın ona dişlerini gösterdi ama Madisyn onun gözlerindeki teslimiyeti gördü. İçini tatmin duygusu kapladı. "Evet, anladın." Ve sonra ona ihtiyacı olan şeyi verdi.

Adam amına girerken Madisyn onu daha sıkı tutuyor, kulağına sert fısıltılarla konuşuyor, ne kadar iyi hissettiğini, tadını ne kadar sevdiğini, ağzını sikmeyi ve boğazından aşağı boşalmayı nasıl hayal ettiğini anlatıyordu. "Bu olmayacak," dedi ona.

"Yapacaksın, Madisyn. Sana verdiğim her damlayı yutacaksın." Kalçalarını kavrayan Bracken ona daha da sert bir şekilde çarptı. Taşakları, Madisyn'in altında çizdiği resim karşısında gerildi ve sikinin her sert darbesini kabul etti. Gözleri seks delisi, ağzı şişmiş, yanakları kızarmış, göğüsleri sallanırken, Bracken'a hayatındaki hiçbir şeye sahip olmadığı kadar bölgesel hissettirdi.

Çekip onun her yerine boşalmak istedi, menisinin tenine batışını ve onu işaretleyişini izlemek istedi. Ama bunu yapmayacaktı. Henüz yapmayacaktı. Ama yakında. Evet, yakında yapacaktı.

Keskin tırnaklar ensesine batarken Bracken hırladı ama deriyi kırmadı. "Devam et bebeğim, sertçe çiz beni. Beni tekrar işaretle." Kız deriyi kesip kan akıttıkça Bracken'ın eti yanıyordu. Kurdu tatmin olmaktan da öte hırladı. "İşte benim kızım."

Bracken Madisyn'in bileklerini yakaladı ve bir eliyle başının üzerinde sabitledi, diğer eliyle de Madisyn'in zayıf çırpınışlarını görmezden gelerek ona vahşice güç vermeye devam etti. Madisyn onun pençesinden kurtulmayı gerçekten isteseydi, kurtulurdu. "Sanırım beni boşaltmanın zamanı geldi." Madisyn onun etrafında patladığı an, bu gerçekleşecekti. Açısını değiştirdi, böylece horozu her acımasız itme ile klitorisinin üzerinden kayıyordu. "Şimdi, Madisyn." Dişlerini onun damgasının üzerine batırdı.

Madisyn'in sırtı, boğazından bir çığlık çıkaran ve amcığının adamın sikinin etrafında kasılmasına neden olan beyaz ateşli zevkle eğildi. Bracken küfretti ve daha sert, daha hızlı vurdu. Sikini derinlere itip içinde patladığında sırtındaki kaslar ellerinin altında kasıldı ve sıcak boşalması duvarlarına sıçradı. Ve sonra, neredeyse yere yığıldı.

Madisyn onu neyin uyandırdığından emin değildi ama göz kapakları çırpınarak açıldı. Karanlıktı. Yatağın diğer tarafı boştu ama evde yalnız değildi. Bunu biliyordu. En-suite banyonun kapısına baktığında Bracken sessizce dışarı çıktı. Çırlıçıplaktı. Panjurların arasından süzülen ay ışığıyla teni parlıyordu.

Yatağın ayak ucuna doğru yürüdü, yorganı kadının üzerinden attı ve ayak bileklerini yakaladı.

Kaşlarını çattı. "Bekle-"

Onu kendisine doğru sürükledi, bacaklarını omuzlarına bağladı ve yüzünü amına gömdü. Sadece birkaç dakika sonra, paramparça oldu.

Bir inilti Madisyn'i uyandırdı. Uzun bir "Tanrım, boşalmam lazım" iniltisiydi bu. Ve bunun kendisinden geldiğini hemen fark etti. Bracken içinde sert ve hızlı hareket ediyor, asla doyamayacakmış gibi amına giriyordu.

Uzuvlarını onun etrafına sardı, hemen hemen yolculuk için tutundu. Adam boynuna doğru homurdanarak derinlere inip boşalmadan önce onu iki kez boşaltan bir yolculuk.

Sıcak bir ağız ensesini öpüp emerken talepkâr eller üzerinde kayarak Madisyn'i derin uykusundan uyandırdı. İnledi, muhtaç olduğu kadar yorgundu da. O lanet olası bir makine miydi?

"Başka yok," diye mırıldandı. "Daha sonra."

"Hayır. Şimdi." Bracken onu kaşıklayarak bacağını yukarı kaldırdı ve derinlere doğru itti. "Bu amcığın çok seviyorum." Ve sonra bunu kanıtladı.

YEDİNCİ BÖLÜM

H Madisyn kahve fincanını kucaklarken sandalyesine daha fazla gömülmemeye çalıştı. Doğrusu o kadar yorgundu ki göz kapakları kurşun ağırlık gibiydi. Bracken gece boyunca onu sayısız kez uyandırmıştı. Vücuduna yapmadığı şey kalmamıştı. Bu noktada, muhtemelen bunu ondan daha iyi biliyordu. Kesinlikle iddiasını ortaya koymuştu. kendi yöntemleriyle.

Bu sabah da söz konusu iddiasını sürdürmüştü, diliyle klitorisine vurarak onu uyandırmıştı. Onu yedikten sonra duşta ona katılmış ve fayanslı duvara yaslayarak sikmişti. Vücudundaki her kas gevşek, durgun ve lezzetli bir şekilde kullanılmış hissediyordu. En azından dokunma açlığı iyice bastırılmıştı.

Elinde fincan, Bracken cesurca ona baktı, gözleri yoğunluk ve saf erkek memnuniyeti ile parlıyordu. Her iki sandalyeyi de birbirlerine bakacak şekilde çevirmiş, kalçalarını onunkilere dayamıştı. Kadının pençelerinin mutfak masasında açtığı oyuklara her bakışında ağzı kıvrılıyordu. Kendini beğenmiş piç.

"Bu sabah sürüye bizimle ilgili bir duyuru yapacağım." Kızın kalçasını okşayarak kahvesini yudumladı. "Orada olmak ister misin?"

Ve hepsinin ona sarılıp tebrik etmesini mi? Hayır. Madisyn yaygarayı sevmezdi.

"Gelemem. Yarım saat içinde barınakta olmam gerekiyor."

Bracken muhtemelen gitmemek için bir bahanesi olduğu için rahatladığını hissederek bir gülümsemeyi bastırdı. "Uyarayım: muhtemelen sürüye hoş geldin diyen düzinelerce mesaj alacaksın."

"Ben bunun bir parçası değilim."

"Resmi anlamda değil, hayır. Ama sen benimsin. Bu da seni varsayılan olarak bir Merkür Sürüsü üyesi yapar."

"Bir pallas kedisini hoş karşılamayabilirler."

Homurdandı. "Shaya ve Ally bu fikir karşısında aşırı heyecanlandılar. Kathy senin türünden biriyle kötü bir deneyim yaşadığı için senden çekiniyor olabilir ama bunun nedeni çoğunlukla değişimden hoşlanmaması - senin de anlayabileceğin bir şey. Ve sürüye karşı çok korumacı, her yerde sürüye yönelik tehditler görüyor. Ama onunla başa çıkabilirsin." Kadından kocaman bir esneme kaçarken, adam kaşlarını kaldırdı. "Yorgun musun?"

"Dün gece biri beni çok uyutmadı."

"Benden daha fazla uyuduğunu söyleyebilirim. Uykunda konuştuğun konusunda beni uyarabilirdin."

Kadın gerildi. "Ben uykumda konuşmam." Ama konuştuğunu biliyordu. Barınakta yaşadıkları dönemde Makenna onunla bu konuda durmadan dalga geçmişti.

"Bir şeyler mırıldanıyordun. Uyanık olduğunu düşündüm ve sorunun ne olduğunu sordum. Başka bir şey mırıldandın ve sonra 'Yaşlı MacDonald'a sor, ben nereden bileyim' dedin."

Madisyn yanaklarının ısındığını hissetti. Hassas bir şekilde burnunu çekti. "Ben öyle bir şey demedim."

Kıkırdadı. "Sen yaptın. Sonra da 'Yer Kontrol, ben Binbaşı Drake' dediniz. Evet, benim. Bana yalancı mı diyorsun?'"

Sakince kahvesinden bir yudum aldı. "Rüya görüyordun."

Tekrar kıkırdadı. "Evet, öyle olmalı." Bakışları kadının boynundaki ısırganlığa kaydı. "Bugün üstünü örtme. İnsanların görmesini istiyorum. Senin yasak bölge olduğunu bilmelerini istiyorum."

"Evet, daha da derinleştirmek için tekrar ısırdığında bunu anladım. Sanki zaten çok belirgin değilmiş gibi."

"Hey, üzerimde bıraktığın iz de bir o kadar belirgin." Parmakları geriye uzanıp ensesindeki tırmık izlerinin üzerinden geçti ve ağızı yine yukarı doğru eğildi.

Gözlerini devirdi. "Bu konuda kendini beğenmişsin, değil mi?"

"Evet. Beni yara açacak kadar derinden tırmaladın. Bu hoşuma gitti."

"Belki de sana kendi ilacının tadına baktırıyordum."

"Bana istediğin kadar tattır," diye davet etti. Kadın kıkırdadı ve adamın içindeki tüm boş noktaları ısıttı. Bracken başını eğdi. "Seni daha önce hiç gldrdüğümü sanmıyorum."

"Beni eğlendiriyordun. Çoğunlukla dişlerini sıktığında ya da yanağındaki bir kas söylediğim bir şeye sinirlendiğinde."

"Göz kapağının seğirmesine ya da yanaklarının kızarmasına neden olduğumda hoşuma gidiyor." Kahvesinden bir yudum daha aldı. "Dürüst olmak gerekirse, bir keresinde seni kalıcı bir göz seğirmesine neden olacak kadar sinirlendirmeyi düşünmüştüm. Huysuz olduğunda çok sevimli görünüyorsun. Tıpkı kediniz gibi." Boş fincanını masaya bırakarak öne doğru eğildi ve iki elini kadının kalçalarında gezdirdi. "Onunla biraz zaman geçirmek istiyorum."

Kıs kıs güldü. "Yani ona sokulmak ve onu kazanmak için bir şans istiyorsun."

"O da benim." Boynuna sokuldu, onu hem yatıştıran hem de çılgına eviren o kokunun daha fazlasını arzuluyordu. "Kokunu hep sevmişimdir. Seni kokluyorum ve sertleşiyorum. İlk dakikadan beri böyle." Geri çekilerek saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Buna daha fazla dikkat etmeliydim. Belki de verdim. Belki de bunun ne anlama geldiğine hazır değildim."

"şimdi hazır mısın?"

"Hazırdan da te. Sen de hazırsın. Sadece biraz temkinlisin." Sandalyesine geri yaslandı. "Ama bunun üstesinden geleceğiz."

Madisyn parmaklarıyla fincanına vurdu. "Çiftleşme bağının önünü açmak için ne gerektiğini düşünüyorsun?"

"Çiftleşmeyle ilgili korkular, sırlar ve şüpheler genellikle frekansı sıkıştırır. Ben sır saklamıyorum. Ya sen?"

Başını iki yana salladı. "Sır yok."

"Seni sahiplenmek konusunda hiçbir şüphem yok, bunu her şeyden çok istiyorum. Ama seni bağın kendisinden daha çok istediğimden iliklerine kadar emin olana kadar, frekans sıkışmış olarak kalacak." Uzun bir nefes verdi. "Başlangıçta bağı algılama şansımız yoktu, değil mi? Sen çok yüksek duvarları olan, kendi içine kapanık birisin. Ben de çiftleşme konusunda hep temkinliydim."

Başını eğdi. "Neden?"

"Babam sürüsünün Beta erkeğiydi. İnfazcılıktan yükselmişti ve Alfa olmak için sırada o vardı. Annem onun sürüsünden değildi ve sürüye katılmaya da hiç niyeti yoktu; ailesiyle iyi geçinemiyor, arkadaşlarını sevmiyordu. Onunla birlikte olabilmek için sürüsünden ayrılması gerekiyordu, bu da uzun zamandır uğruna çalıştığı şeyden vazgeçmesi anlamına geliyordu: Alfa olmak. Ailesini ve arkadaşlarını giderek daha az görüyordu, ta ki sonunda onları nadiren görene kadar. Onu onlardan soyutlamak istediğini sanmıyorum. Bilinçli olarak değil. Ama yaptı. Beni yanlış anlamayın, Alfa olmayı hayal etmiyorum, bu benim ilgimi çekmiyor."

"Ama Zander ve Jesse'ye yakınsın ve zaten bir kez sürü değiştirdin. Merkür Sürüsü'nde kendine bir yer buldun ve bundan vazgeçmek istemiyorsun."

Başını salladı. "Ayrıca eşimi sürüsünden, ailesinden ve arkadaşlarından vazgeçmeye zorlamak istemedim. Seni bulmak istemediğimden değildi. Sadece kendimi o durumda bulacağımdan endişelendim. Ve bu endişe frekansı engelledi."

"Sürüne katılmaktan çekiniyorum diye senden sürünü terk etmeni istemeyeceğim."

"İsteseydin giderdim. Önce sen gel. Bu kadar basit." Kalçasına desenler çizdi ve ekledi, "Senin hakkında, neden burada yaşamak istediğini anlayacak kadar çok şey biliyorum."

sürü bölgesi zor. Ama orada yaşamak zorunda değiliz Madisyn. Başka bir yerde yuva kurabilir ve yine de sürünün bir parçası olabiliriz. Roni ve Marcus'a bak. Bazen Merkür topraklarında, bazen de Phoenix bölgesinde kalıyorlar. Evin hâlâ senin olabilir. Biraz burada biraz da benim evimde vakit geçirebiliriz. Bence kulübemi seveceksin. Sessiz bir yer. İzole. Demek istediğim, uzlaşabiliriz."

"Uzlaşma" onun kullanmasını bekleyeceği bir kelime değildi. "İnsanlara cevap vermekte zorlanacağım."

"Bunu bana söylemene gerek yok, bebeğim. Zaten biliyorum. Ama Nick ve Shaya bir koyun sürüsü istemiyor. Seni yönetmeye çalışmayacaklar. Bağımsızlığını çalmaya çalışmayacaklar."

Madisyn fincanını boşalttı ve masanın üzerine koydu. "Ama bazı konularda onlara itaat etmem gerekecek. Bunu zor bulacağım. Ve eğer beni herhangi bir suçtan dolayı cezalandırmak isterlerse, bunu kabul etmem. Savaşırdım."

"Roni de en az senin kadar baskın. Kendi bildiği yoldan gitmeyi seviyor, Nick de bunu biliyor ve zaman zaman canını sıkırsa da buna saygı duyuyor. Onu değiştirmeye hiç çalışmadı. Sırf ona itaat etmediği için statüsünü iptal etmekle tehdit etmedi. İşler böyle yürümüyor. Benim bölgemde biraz zaman geçirirsen bunu kendin de öğrenirsin. Yemin ederim bebeğim, orada tam zamanlı yaşayamayacağını hissedersen, yaşamayız. Sadece zamanımızı burası ve orası arasında bölüştürürüz."

Madisyn ağzını kıvrarak ona suçlayıcı, dar gözlü bir bakış fırlattı. "Çok sinsisin."

Kaşları kalktı. "Öyle miyim?"

"Oh, evet. Senin peşinde olmadığımı sanma. Makul davranıyor ve uzlaşmadan bahsediyor olsan bile, kontrol hala sorunsuz bir şekilde sende. Durumun yürümesi için bana kibarca ne yapacağını söylemek, durumu etkin bir şekilde kontrol etmektir."

Bracken öne doğru eğildi ve onun dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Farklı bir şey bekliyor muydun?"

"Hayır. Gerçek sen olman hoşuma gidiyor."

"Sahte bir şey üzerine kurulursa hiçbir şey inşa edemeyiz. İnsanlar flört ederken genellikle en iyi yönlerini gösterirler, bu da anlaşılabilir bir durumdur. Ama dediğim gibi, biz çıkmıyoruz. Bu çok daha ciddi. Seni bir yerlere götürebilirim ve sana bir şeyler alabilirim, ama bunu istediğim için yapacağım, hayatına girmeye çalıştığım için değil. Ben zaten içindeyim. Sıkıca içindeyim."

"Bazı kızlar biraz kur yapmaktan hoşlanabilirdi."

Gülümsedi. "Sen değil. Sana kendimi kanıtlamak için çemberden atlamamı istemezsin."

Bu konuda haklıydı. Onu memnun etmek için kendini kevgire çevirmesini istemiyordu. O sadece . . . onu.

"Şimdi bana o ağızdan biraz daha ver," dedi Bracken. "İkimiz de gitmek zorundayız ve ben senin tadını ve kokunu yanımda götürmek istiyorum." Kadın yaklaştı, dudaklarını ayırdı ve Bracken onun sunduğunu aldı. İkisi de nefes nefese, muhtaç ve daha fazlası için aç olana kadar onu öptü. Canını acıtacak kadar sert öptükten sonra alnını onunkine yasladı. "Seni barınağa kadar takip edeceğim ve sonra eve gideceğim. Tartışma. Bu anlamsız. Oraya sağ salim vardığını görmem gerek. Ve dün gece bana verdiğin sözünü unutma."

"Sanki unutmama izin verecekmişsin gibi."

Birlikte dışarı çıktılar ve arabanın kapısını açmadan önce ona bir öpücük daha verdi. "Sonra görüşürüz."

"Sonra," diye kabul etti ve arabasına doğru kaydı.

Madisyn onun arkasından barınağa doğru giderken, sabahını onunla geçirmenin ne kadar kolay olduğuna hayret etti. Onun mahremiyetine girdiğini ve değer verdiği sessizliği bozduğunu hissetmedi. Onun alanını istila etmiş gibi hissetmiyordu, daha çok onun alanına uyum sağlamış gibi hissediyordu.

Belki de dinamiklerindeki gece değişimi tuhaf hissettirmeliydi. Ama öyle olmadı. Daha çok doğal -hızlı da olsa- bir ilerleme gibi hissetti, çünkü şimdiden koruyuculuk, saygı, sahiplenme ve şefkat ipuçlarını hissedebiliyordu

aralarında oluşuyordu. Muhtemelen bu duyguların tohumları zaten orada olduğu için.

Evet. Belki de tam otururlar.

Ana kulübenin yaşam alanına giren Bracken, sürü arkadaşlarını odanın dört bir yanına dağılmış halde buldu. Bazıları kanepelerde ve sandalyelerde otururken, diğerleri taş şöminenin önündeki büyük halıya yerleşti. Sadece Nick, Eli, Derren ve yavrular yoktu, bu yüzden küçük duyurusunu yapmak için iyi bir zaman olduğunu düşündü. Ama sonra etrafındaki insanlar başlarını kaldırıp ona rahat ve fazlasıyla sıradan gülümsemeler sundu.

İç çekerek, bir koltuğa kıvrılmış olan Shaya'ya kaşlarını kaldırdı. "Biliyorlar, değil mi?"

Kızıl saçlı kız, yüzü kızaran Ally'ye baktı ve "Benim hatam değildi," dedi. Bu da onun hatası olduğu anlamına geliyordu.

Kanepede oturan Gwen utangaç bir tavırla elini kaldırdı. "Benim sayılırdı." Sürüdeki tek insan aynı zamanda Zander'ın eşiydi. "Ally bana senin ve Madisyn'in eş olmanızın ne kadar havalı olduğunu fısıldadı, Zander'ın bana çoktan söylediğini düşünerek. Ama ben moteldeki vardiyamdan yeni dönmüştüm, o yüzden henüz fırsat bulamamıştım." Velvet Lounge gibi motel de sürüye aitti. "Şaşırmış bir halde, 'Bracken ve Madisyn arkadaş mı?' diye bağırdım. Ve bunu biraz yüksek sesle söyledim, ki şekil değiştirenlerin işitme duyusunun ne kadar keskin olduğunu düşünürsek, bunu bir mikrofona bağırarak da söyleyebilirdim."

Zander arkadaşının ensesini sıktı ve sonra hikâyeye devam etti. "Caleb Gwen'i duydu ve onun söylediklerini aynen tekrarladı. Kent ve Kathy de onu duydu. Döngünün dışında tutulduğunu fark eden Kathy, eşini bulduğunu en son öğrenenlerden biri olmasının ne kadar adaletsiz olduğundan yakınmaya başladı - işte o sırada Roni ve Marcus içeri girdi. Ve şimdi, evet, herkes biliyor. Ama bu Gwen'in suçu değil."

"Cidden, Bracken, tebrikler," dedi Harley. "Madisyn harika biri. Şansın yaver gitti." Herkes bunu yineledi ve kendi iyi dileklerini sundu. Neredeyse herkes.

Kathy parmaklarını büktü. "Senin adına mutluyum, Bracken. Sevindim. Madisyn'den de hoşlanıyorum. Sadece senin için endişeleniyorum. Çok şey yaşadın. Madisyn de pek şefkatli bir insan değil. O-"

"İhtiyacım olan şey," diye bitirdi.

"Bracken, o oldukça öngörülemez bir karakter. Hayatının bu noktasında öngörülemezliğe ihtiyacın yok. Senin tutarlılığa ihtiyacın var. İstikrara. Desteğe." Kathy ellerini kaldırdı. "Demek istediğim, ağırdan almanın en iyisi olacağı."

Bu müdahaleden hoşlanmayan kurdu kılandı. "Pallas kedilerinden ne kadar hoşlanmadığınızı düşünürsek, biraz önyargılı olmadığınıza emin misiniz?"

Kathy sustu. "Ne?"

Ally yüzünü buruşturdu. "Evet, o kısımdan ona bahsetmemiştim." "Pallas kedisi mi?" Kathy'nin elleri yumruk oldu. "Madisyn bir pallas Kedi mi? Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" dedi Bracken.

Kent gözlerini kocaman açarak halının üzerinde daha dik oturdu. "Aman Tanrım, bu ne kadar harika? Gerçekten var olduklarını düşünmemiştim."

Gwen'in burnu kırıştı. "Pallas kedileri nedir?"

Roni Gwen'e sırtıttı. "Oh, sana söyleyeyim, onlar büyüleyici."

İnanılmaz, Kathy Döndü üzerinde onu Kızım. "Büyüleyici mi?"

Görünüyor için Keyfini çıkarın onu Annemin Sinir bozucu, Roni masumca omuz silktili. "Evet, öyle."

Bracken içini çekti. "Kathy, dramaya başlama. Büyütülecek bir şey değil."

Yaşlı kadın sert bir tavırla dönüp ona baktı. "Önemli bir şey değil mi? Sen pallas kedisinin ne olduğunu biliyor musun?"

"Elbette biliyorum," dedi Bracken sabırsızlıkla. "Ve bir

kişi tarafından kıcına tekmeıı yediğin için zgnm-"

Kathy geri çekildi. "Affedersiniz?"

"-Ama o kediye olan öfkeni dostumdan çıkaramayacaksın. Hayatta olmaz. Buna izin vermeyeceğim. Dahası, o da buna katlanmayacak."

"Onlar acımasız küçük pislikler, Bracken." "Son derece gaddarlar," diye araya girdi Roni.

Kathy bunu görmezden geldi. "Öfkeden deliye dönüyorlar." "Ölümcül derecede sevimli öfkeler," dedi Roni.

"Çılgınca bir öfke bile değil, ki en azından bunu takdir edebilirim." Kathy ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Sadece düpedüz acımasızlar."

Roni parmağını kaldırdı. "Sevimli bir şekilde kaba."

Kathy bir kez daha kızının üzerine yürüdü. "Tanrım, duracak mısın?"

"Hayır, sen dur," diye tersledi Shaya, sert bir sesle. "Burada Bracken'in eşinden bahsediyoruz, Kathy. Onun ne olduğunu değiştiremez ve değiştirmek de istemez. Madisyn'in bir pallas kedisi olmasıyla ilgili sızlanmak aptalca. Bunu kabullenin ve gününüze devam edin."

Kathy kızardı. "Peki ya hayvanı kışından bir ısırık aldığında, kelimenin tam anlamıyla, o zaman ne olacak?"

Roni annesine bön bön baktı. "Dövüştüğün pallas kedisi kışından bir ısırık mı aldı? Cidden mi?"

Kathy'nin burun delikleri alevlendi. "Benim hakkımda konuşmuyoruz." Bracken'a dönerek çenesini kaldırdı ve konuşmak üzereymiş gibi göründü.

"Bunu duymak istemiyorum," dedi Bracken. "Durum neyse o. Shaya'nın dediği gibi, Madisyn'in ne olduğunu değiştiremem. Değiştirebilseydim de değiştirmezdim. Onu sevmek zorunda değilsin, açıkçası umurunda olacağını da sanmıyorum. Ama bana olan saygından dolayı, hiç değilse, onun türünden hoşlanmamanın acısını Madisyn'den çıkarmayacağını umuyorum. Eğer yaparsan, ikimizin büyük sorunları olacak. Sen benim sürü arkadaşısın ve sana saygı duyuyorum. Ama o benim gerçek eşim ve bu da onu benim için senden bir milyar kat daha önemli kılıyor."

Yüzü kızarmış, gözleri parlayan Kathy bir an ona baktı. Tartışacağını düşündü. Onun yerine, Nick yavrularla birlikte içeri girdiğinde hışımla çekip gitti.

Willow kendini Bracken'ın bacağına doladı. "Canavar kamyon istiyorum."

Ağzının kıvrıldığını hissetti. "Anlıyorum. Belki baban on sekizinci doğum gününde sana bir tane alır."

Küçük düğme burnu kırıştı. "Bu çok uzun zaman önceydi."

Bir zamanlar barınakta kalan ve aynı zamanda bir Kahin olan Cassidy, "Belki gerçek eşinin de bir tane vardır. O zaman seni onunla gezdirebilir."

Nick yüzünü buruşturdu ve Bracken, Alfa'nın küçük kızının büyüdüğünü ve erkeklerle çıktığını düşünmek istemediğini biliyordu.

Willow başını eğdi. "Bracken, Cassidy'nin bakire olduğunu biliyor muydun?"

Bracken kaskatı kesildi. "Şey..." Yol göstermeleri için diğerlerine baktı ama hepsi de Willow'a dehşete düşmüş bir eğlenceyle bakıyorlardı.

Cassidy gözlerini devirdi. "Adı 'Başak' Willow. 'Başak.'"

"Ah." Willow kaşlarını çatı. "O zaman 'bakire' nedir? Baba, ne olduğunu biliyor musun?"

Gözleri irileşmiş, ağzı bir açılıp bir kapanırken Nick bir elini saçlarının arasına soktu. "Bu bir iş. Havayolları ve başka şeyler var."

"Oh," dedi iki kız da hep bir ağızdan.

İki yavru halının üzerinde Caleb ve Kent'e katılırken Nick sanki ucuz atlatmış gibi bir nefes verdi. Gülen arkadaşına ters ters baktı. "Bu hiç komik değildi."

Shaya bir damla gözyaşını sildi. "Hayır, çok eğlenceliydi."

Nick başını sallayarak Bracken'a döndü. "Başka bir konuya geçelim. Sanırım annem Madisyn'in bir pallas kedisi olmasını pek hoş karşılamadı."

Marcus omuz silk. "Ben olsam endişelenmezdim. İçimden bir ses Madisyn'in hayatı boyunca Kathy Axton'dan çok daha kötülerle uğraştığını söylüyor."

Roni kaşlarını çatarak arkadaşına baktı. "Bu annemle uğraşmak zorunda olduğu anlamına gelmiyor. Böyle bir baş belası olduğu için üzgünüm, Bracken."

"Onunla konuşacağım," diye güvence verdi Nick. "Bunun bir işe yarayacağından emin olduğumu söyleyemem ama bir deneyeceğim."

Shaya ellerini birbirine kenetledi. "Madisyn buraya ne zaman taşıyor?"

"Henüz emin değilim," dedi Bracken. "Evini terk etmesini sağlamak kolay olmayacak, özellikle de huzur ve mahremiyeti sürü yaşamıyla takas etmek anlamına geliyorsa. Ayrıca insanlara cevap vermeyi nasıl başaracağından da emin değil. Madisyn'in, ne kadar baskın olurlarsa olsunlar, pek çok insanı gerçek otorite figürü olarak tanıdığını sanmıyorum."

Shaya'nın gülümsemesi kayboldu. "Katılma konusunda tereddüt etmesini istemiyorum. Bir hoş geldin partisi vermeliyiz."

Harley'nin yüzü buruştu. "Onun etrafında dönen bir toplantıdan hoşlanacağını sanmıyorum."

"Bir barbekü partisi düzenleyebiliriz," diye önerdi Ally. "Dawn ve Anka Sürüsü'nü davet edebiliriz, böylece toplantı çok küçük ve samimi olmaz, bu da Madisyn'in kendini garip hissetmesini engeller. Bu ince bir hoş geldin jesti olabilir."

Dişiler barbeküyü planlamaya başlarken, Nick Bracken'a doğru ilerledi. "Madisyn sana dişi domuzlardan bahsetti mi?"

"Evet," diye yanıtladı Bracken. "Daha önce yapamazdı çünkü bu barınak işiydi."

Nick başını salladı. "Dawn dün gece beni aradı ve her şeyi anlattı. Donovan'a Maverick Klanı'nı araştırmasını söyledim. Onlar hakkında biraz bir şeyler duymuştum, bu yüzden uyuşturucuya bulaştıklarını biliyordum. İşler daha da kötüye gidiyor. Bu ayların bulaşmadığı bir şey yok. Gasp, hırsızlık, kundaklama, kara para aklama, saldırı. Liste uzayıp gidiyor. Ama diğer klanların dişilerini de kaçırdıklarını düşünürsek bu beni şaşırtmıyor. Yani, bu da ne demek oluyor?"

"Gerçek bir Alfa'nın asla yapmayacağı bir şey," dedi Bracken.

Nick homurdandı. "Kendisine Alfa diyen adam Archer adını kullanan bir ayı. Alfa olmak için sırada o vardı, bu yüzden önceki Alfa'ları yakın zamanda öldükten sonra bu pozisyona geldi. Ondan önce Archer, kirli işleri yapmayı seven, eli çok güçlü bir Beta'ydı. Özellikle de dayak atmayı. Sanırım uzun bir süre Alfa'nın kas gücü olduğunu söyleyebiliriz ve insanlar Archer'dan gerçekten korkuyor. Bir şey anlatmak için diğer klanlardan dışı kapmasına gerek yoktu. Belki de geleneği değiştirmenin zayıflık göstermek olacağını düşündü ya da belki de sadece başkalarına acı çektirme fikrini seviyor - kim bilir? Bildiğim tek şey bu işin bitmediği. Bir pallas kedisi inatçı davranıyor diye çekip gidecek biri değil."

"Katılıyorum. Bu da onları bulmamız ve küçük bir uyarıda bulunmamız gerektiği anlamına geliyor."

"Uyarı mı? O domuzlar seni yere serdikten sonra biraz adalet istiyorum."

Açıkçası Bracken, bu olay olmasaydı Madisyn'in eşi olduğu konusunda hâlâ bir şey bilmeyeceğini bildiği halde Nick'in öfkesini paylaşmakta zorlanıyordu. "Muhtemelen rızası olmadan hareket ettiklerinde ısrar edecek, davranışları için özür dileyecek ve bizi cezalandırıldıkları konusunda temin edecek - ki bu da kanıtlayamayacağımız bir şey, bu da onları bize teslim etmesi ya da onu sorumlu tutması konusunda ısrar edemeyeceğimiz anlamına geliyor. Muhtemelen benim aracılığımla Madisyn'e saldırmak için onun rızasını almamışlardır. Bu çok aptalca bir hareket."

Nick başını eğdi. "Ama Madisyn'den cevap almak için ne gerekiyorsa yapmak konusunda onun rızasını almış olacaklar."

"İşte bu yüzden Archer ile konuşmam gerekiyor. Bölümleri var mı? Çünkü burada, Kaliforniya'da varsa, onlardan birinde kalıyor olmaları mantıklı." "Ben de öyle düşünmüştüm. Donovan K a l i f o r n i y a 'da iki tane olduğunu söyledi. Biri San Francisco'da, diğeri Napa County'de. Her ikisi de buradan çok uzakta, bu yüzden klan."

Bracken yüzünü buruşturdu. "Lanet olsun."

"Onları aramamıza gerek yok. Er ya da geç ortaya çıkacaklar. Bu gerçekleştiğinde, onlarla başa çıkacağız."

O gün vardiyası bitmek üzereyken bulaşık makinesini yerleştiren Madisyn mutfak kapısının açıldığını duydu. Kafasını kaldırdığında, barınak kafeteryasından topladıkları boş tabakları taşıyan diğer gönüllülerden birinin içeri girdiğini görmeyi bekliyordu. Ama gelen Makenna'ydı.

"Az nce Taryn'den bir telefon aldım," dedi dişi kurt. "Senin Bracken'ın gerçek eşi olduğunu bilip bilmediğimi sordu. Görünüşe göre daha önce sürüsüne bir duyuru yapmış. Shaya onu aradı, çok heyecanlıydı."

Madisyn doğruldu. "Evet, yle yaptı. Çoğu bana mesaj göndererek eşimi bulduğum için beni tebrik etti ve yakında sürüye katılacağıma dair umutlarını dile getirdi."

"Bu çok hoş." Makenna gülümseyerek ona doğru ilerledi. "Ben de tam dün gece onu görüp görmediğini soracaktım ama gördüğün çok açık. Çok yaklaşan herhangi bir şekil değiştiren erkeşe kendini göstermek için her tarafına srtnmş gibi kokuyor. Sanki boynundaki ısırık yeterli bir uyarı değilmiş gibi. Bu çok şirin."

Kendini onun her yerine sürmüştü. Bunu Madisyn duştan çıktığında da yapmıştı, suyun Madisyn'in tenindeki kokunun bir kısmını alıp götürmesinden hoşlanmamıştı.

"Ee, ne oldu? İyi bir konuşma yaptınız mı? Havayı temizlemek mi?"

"Evet, yle yaptık." Bulaşık makinesini doldurmaya devam ederken Madisyn onunla yaptığı konuşmayı kısa ama tatlı bir şekilde anlattı. Vardiyasını tamamladıktan sonra mutfaktan çıkıp kafeteryaya doğru yavaş adımlarla yürümeye başladı ve dişi kurda Bracken'la geçirdiği akıl almaz derecede ateşli geceyi anlattı. Her küçük ayrıntıyla birlikte Makenna'nın gülümsemesi daha da genişledi.

"Her zaman kadın vücudunun nasıl olduğunu bildiğini düşünmüşümdür." Makenna yüzünü yelpazeledi. "Bunu sadece

Kendinden emin bir şekilde kendini taşıyor. Kediniz tüm bunlar hakkında ne hissediyor?"

"Tuhaf. Sanki duruma başkanlık ediyor, izliyor ve bekliyor. Bracken onunla biraz zaman geçirmek istediğini söyledi."

Makenna kıkırdadı. "Ona biraz sarılırsa, onun içinde eriyip gideceğini düşünüyor. Ona henüz ne olduğunu söylemedin mi?"

"Buna gerek yoktu. Bir şekilde Enigma'nın kamera kayıtlarını ele geçirdi ve domuzlarla olan kavgamı gördü. Merkür Sürüsü'nün tamamı artık benim ne olduğumu biliyor olmalı."

Makenna'nın kaşlarının arasında bir çizgi oluştu. "Taryn o kısımdan hiç bahsetmedi. Bracken'ın artık iyileşmek için gerçek bir şansı olacağı fikri onu çok heyecanlandırdı. Herkes onun için çok endişeleniyor."

Evet, Madisyn herkesin onu iyileştirmek için ona güveneceğini düşünmüştü. Bu onu korkutmuştu. Kendisini başkalarının rahatlatıcı bulacağı bir kişi olarak görmüyordu. Onu bağlamaktan ziyade akıl sağlığını test etme olasılığı daha yüksekti. Bu taşınması zor bir yükü ama çiftleşme bağıyla birlikte geliyordu.

"Eğer kedinizin bir ayıyı parçaladığını gördüyse ve hala onunla biraz zaman geçirmek istiyorsa, bu gerçekten çok tatlı bir şey. Aynı zamanda cesurca. Peki sonra ne olacak?"

Madisyn bir nefes verdi. "Sanırım birbirimizi tanımaya devam ediyoruz."

"Onu uzakta tutmadığına sevindim. Alışkanlık haline getireceğinden endişelenmiştim."

"Bunun işe yarayıp yaramayacağını bilmem gerekiyor. Çaba gösterip denemezsem bunu bilemem."

"Aynen öyle. Bence sen-" Makenna koridorda birinin ona seslenmesiyle sözünü kesti. "Şimdi gidip ne için arandığımı görsem iyi olacak. Seni sonra ararım. Eve sağ salim dön."

"Yapacağım." Madisyn birçok koridorda ilerleyerek insanlarla vedalaştı. Tam ön kapıyı iterek açtığı sırada cep telefonu çalmaya başladı. Aşağı doğru yürürken

cebinden telefonu çıkardı. Arayanın Bracken olduğunu görünce midesi bulandı.

"Alo?" diye cevap verdi.

"Hey, bebeğim. Çin yemeği mi pizza mı?" "Ha?"

"Senin evine geliyorum. Yemek getirmek istiyorum. Çin yemeği mi pizza mı?"

"Gerçekten bir tercihim yok. Sen seç. Şimdi barınaktan ayrılıyorum, o yüzden-" Fiat'ının yanında duran üç iri yarı erkek dikkatini çekti. İçlerinden biri Charity'ye şok edici bir benzerlik gösteriyordu.

"Madisyn? Sorun ne?" diye sordu Bracken.

"Şu anda kendimi Goldilocks gibi hissetmem dışında hiçbir şey." Yemin etti, belli ki anlamıştı. "İçeri geri dön."

"Çok geç." Geri çekilerek zayıflık gösteremezdi. Bunu göze alamazdı. Telefon görüşmesini bitirdikten sonra arabasından birkaç adım ötede durdu, gözleri alfa hisleri yayan erkeğin üzerindeydi. Uzun boylu ve esmerdi, yakışıklıydı. Gülümsemesi çok çekiciydi ama acımasızca soğuk gözleri kedisini geriye çekiyordu. Kedi kıvrımlarını açarak onu dikkatle izledi.

Telefonunun zilini duymazdan gelerek -ki arayanın Bracken olduğundan hiç şüphesi yoktu- yabancıların kokularını incelikte aldı. Üçü de ayılandı, tıpkı tahmin ettiği gibi.

Maverick Alpha olduğundan kuvvetle şüphelendiği adam başını eğdi, gözleri hafifçe kısıldı. "Düşündüğüm kadar tehditkâr görünmüyorsun. Ama bu senin türün için oldukça tipik bir durum, değil mi?"

Madisyn ona öylece baktı.

"Charity'yi tanıdığım onca yıl boyunca, kimsenin ona bir çizik bile attığını görmedim. Keşke seni iş başında görseydim. Bağışlayın, kendimi tanıtmadım, değil mi? Adım Archer. Maverick Klanı'nın Alfa'sıyım."

"Ve ben meşgulüm, yani ..."

Gülümsemesi genişledi. "İçimde senden hoşlanacağıma dair bir his vardı." Diğer aylara baktı. "Bunlar benim infazcılarım. Copper solumda, Ink de sağımda."

İki infazcı da onu karşılamadı. Archer gibi ikisi de uzun boylu ve esmerdi. Ancak Archer kibar ve cana yakın görünmeye çalışırken, diğer ikisi ona ters ters bakıyor ve yumruklarını sıkarak korkutucu olmak için ellerinden geleni yapıyorlardı.

"Enigma'da meydana gelen tatsız olayı duyduğumuza üzüldük," dedi Archer kaşlarını çatarak. "Özellikle de Copper. O Charity'nin ağabeyi. Onun bedeninin ve gururunun yaralandığını görmek onun için çok zordu. Ama kızlar oraya size zarar vermek için gönderilmedi. Onlara sizinle konuşmaları talimatı verildi, başka bir şey değil."

Eğer duyduysa bu bir yalandı. Yine de samimi görünmeye çalışmıyordu. Alaycı ses tonu, onun hakkında ne düşündüğünü hiç umursamadığını gösteriyordu. Sadece onunla oynuyordu.

"Olanlardan sonra klanımıza büyük saygı duymadığınızın farkındayım. Bu anlaşılabilir bir şey. Kızlar Daisy'mizi bulmaya bu kadar yaklaşmışken hala bu kadar uzakta olmaktan dolayı hayal kırıklığına uğramışlardı. Uzun zamandır onu arıyorduk."

Madisyn dudaklarını büzdü. "Biliyor musunuz? Bu benim sorunum gibi görünmüyor."

Copper alçak sesle homurdandı. "Bunu senin sorunun haline getireceğiz." Archer bir elini kaldırarak onu susturdu. "Şimdi, şimdi,

Copper, tehditlere başvurmamıza gerek yok. Madisyn'in bizi gördüğüne pek sevinmemesi gayet doğal. Biz düşman değiliz," diye güvence verdi Alfa. "Biz sadece Daisy'yi istiyoruz. Nerede o, Madisyn? Onu nerede bulabiliriz?"

"Sana söylemeyeceğimi biliyorsun," dedi.

"Yapamayacağını düşünebilirsin. Daha önce de insanlar bana direndi. Hepsi pes etti. Ama bak, seni incitmek istemiyorum. Gösterdiğin güce saygı duyuyorum. Bu bir

onu ezmek utanç verici, Madisyn. Gerçek bir utanç. Bana bunu yaptıрма."

Kadın homurdandı. "Buraya gelip eski bir sakinin nerede olduğunu öğrenmek isteyen ilk kişinin sen olduğunu sanıyorsan çok yanılıyorsun. Bu sayısız kez oldu. Hepiniz aynı şeyi söylüyorsunuz; bana zarar vermek istemiyorsunuz ama istediğinizi vermezsem vereceksiniz. Hatta bir keresinde kafama silah dayamışlardı. Onlara ne söylediysem size de aynısını söyleyeceğim, hiçbir şey."

Archer'ın yüzü taş gibi sertleşti. "Benimle uğraşmak büyük bir hata olur."

"Yarın bunun üzerinde durmak için biraz zaman ayıracağım." Arabasına doğru bir adım attı ve Copper da ona doğru bir adım attı. Kedisi tısladı ve pençelerini piç kurusuna doğru savurdu.

"Sanırım bizimle gelmen iyi bir fikir olur, böylece biraz daha konuşabiliriz," dedi Archer, keskin bir sesle.

Madisyn'in ağzı öyle bir gülümsemeyle kıvrıldı ki, kendisine sık sık bir erkeğin taşaklarının midesine inmek istediği söylenirdi. "Bana bir kez dokunursan seni öyle bir sikerim ki bir hafta boyunca dişlerini tükürürsün. Bu boş bir tehdit değil."

Tam o sırada, tanıdık bir SUV sorunsuzca otoparka girdi ve boş bir alana girdi. Bracken her zamanki gibi rahat bir şekilde araçtan indi. Gözleri Maverick'lerin üzerinde gezindi ama hiçbir duygu belirtisi göstermeyerek onları tehdit olarak görmedi. Yavaş ve sakın adımlarla ona doğru ilerledi, bakışları onunkilere kilitlenmişti. Başka biri aylara dikkatle bakabilirdi - sadece bir "seni izliyorum" hareketi olarak bile olsa. Onlara hiç dikkat etmeyerek, sadece onlardan korkmadığını değil, aynı zamanda onları dikkatini çekmeye değmez bulduğunu da paylaşmış oldu.

Korumacı bir duruş sergileyen Bracken onun kişisel alanını tüketti. Onun kendisine kızgın olduğunu hissediyordu ama duygularını kontrol altında tutuyordu. "Bu adamlar seni rahatsız mı ediyor, bebeğim?"

"Ellerinden gelenin en iyisini yapıyorlar, Tanrı onları korusun. Tanrı'nın mücadelecileri sevdiğini duymuştum."

Alfa pozisyon değiştirerek onların dikkatini çekti. "Bracken Slater," dedi onu açıkça tanıyarak. "Ben Archer, Maverick'in Alfa'sı-"

"Umurumda değil," dedi Bracken, yüzünü tamamen ona dönerek. "Ama Madisyn'in peşinden domuzlarını mı gönderiyorsun? İşte bunu önemsiyorum. Ve bununla ilgili gerçek bir sorunum var, bu da artık seninle gerçek bir sorunum olduğu anlamına geliyor." Alfa'nın etrafını saran ayılar buna gözle görölür bir şekilde sinirlendi ama Bracken onlara aldırmadı.

Madisyn, "Benim de lanet olası bir arabayı Bracken'a çarpmalarıyla ilgili bir sorunum var," dedi.

Archer şaşkınlıkla kaskatı kesildi, gözlerini Bracken'a dikti. "Sen olduğunu bilmiyorlardı. Senin başka bir yalnız şekil değiştiren olduğunu sanıyorlardı."

"Fark etmez," dedi Bracken. "Yaptıklarının bedelini ödemeleri gerekiyor. Bunu biliyorsun."

"Ödeme yaptılar. Onlardan sadece Madisyn'le konuşmalarını istedim, onu düşman edinmelerini değil - bu istediğimi elde etmek için ters etki yapar ve kesinlikle her sinirlendiklerinde insanları ezmelerine izin veremem. Üçü de her iki eylem için cezalandırıldı, yani bu halledildi. Hiçbirimiz Madisyn ile sorun yaşamak istemiyoruz."

Bracken dişi domuzların cezalandırıldığına inanmıyordu ama bunun yalan olduğunu kanıtlamasının bir yolu yoktu. "Ve yine de, işte buradasın, onun havasını soluyorsun. Bundan gerçekten hoşlanmadığımı söylemeliyim."

Archer elini göğsüne götürdü. "Öylece çekip gitmek isterdim. Gerçekten isterdim. Ama Madisyn'de ihtiyacım olan bilgiler var. Klan üyelerimden biri dışarıda tek başına. Tek istediğim onu bulup eve götürmek."

Bracken, "Ne istediğin ya da istemediğin neden umurumda olur sanıyorsun anlamıyorum," dedi.

Archer'ın gözleri parladı. "İkinizin arasında bir şeyler olduğunu görebiliyorum. şimdi size soruyorum, eğer birisi Madisyn'i sizden saklıyor olsaydı, ne yapardınız?"

"Benim bir şey yapmama gerek yok. Onları kendisi değerdi."

Ooh, Madisyn bu cevabı sevdi. Kedisi de kurdun onun gücünü kabul etmesinden aynı derecede memnun olmuştu. Bu kesinlikle ona kedigillerden bazı puanlar kazandırmıştı. "Ona inanmıyor musun? Charity'ye sor."

Copper alaycı bir tavırla Madisyn'e doğru yalpalayan bir adım attı.

Gırtlaktan gelen ve güçle titreşen bir hırıltıyla Bracken onun önüne kaydı. Ayıya dişlerini gösterdi ve "Dene bakalım" diye ısırdı.

"Geri çekil Copper," diye emretti Archer. "Bak Slater, seninle bir alıp veremediğim yok ve olmasını da istemiyorum. Aşırılık yanlılarına karşı yaptığın her şey için sana saygı duyuyorum. Burada içinde bulunduğumuz durum-"

"Çok basit," diye bitirdi Bracken. "Yanlış kadına bulaştın. Ve eğer sen ya da bir başkası Madisyn'e zarar vermeye cüret ederse, bunun bedelini hayal bile etmek istemeyecekleri şekillerde ödeyecekler."

Archer bıkkınlıkla içini çekti. "O sadece yalnız bir şekil değiştiren-" "O benim için biri. Sen değilsin. Yaşamak istiyorsun.

ondan uzak durun." Diğer ayılar yine kollarını kıpırdattı. Her ikisi de Alfa'larına bir adım daha yaklaştı ve Madisyn, Bracken'ın yanına sokuldu. Bracken onu uyarmak için hırlamamak için kendini zor tuttu. Onu arkasında, tehlikeden uzak tutmak istiyordu.

Archer, "Tehditlere iyi yanıt vermem," diye mırıldandı.

"Ve umurumda değil. Geldiğin yerde önemli biri olabilirsin. Ama burada?" Bracken başını salladı. "Sen sadece başka bir ayı klanısın."

"Sadece bir klan değil. Motosiklet kulübümüzün Birleşik Devletler genelinde yirmi iki şubesi var. Hayal edebileceğinizden çok daha fazla müttefikim var. Onları çağırmam gerekirse çağırırım. Daisy'yi geri almak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ama iş o noktaya gelmek zorunda değil. Madisyn'in tek yapması gereken-"

"Tanrı aşkına, şunu keser misin artık?" Madisyn patladı.

"Sana bir bok anlatmıyorum. Son. Tehditlerin bu noktada sıkıcı olmaktan başka bir işe yaramıyor. Senin gibi

Müttefik mi? Pfft. Hepimizin bağlantıları var. Başına daha fazla bela açmadan önce bunu düşünmek isteyebilirsin." Archer ona bakarken saniyeler geçti, yüz ifadesi okunamıyordu. O da geri adım atmak istemeyerek bakışlarına karşılık verdi.

"Burada işimiz bitti," dedi Bracken. "Gideceksiniz. Burada oyalanmayacaksınız. Geri gelmeyeceksiniz. Madisyn'i bir daha asla rahatsız etmeyeceksiniz. Anlaştık mı?"

Archer'ın burun delikleri alevlendi. "Onda ihtiyacım olan bilgiler var." "Açık değiliz." Bracken tehditkâr, yırtıcı bir bakış attı.

pisliğe doğru bir adım attı. "Ailemin öldürüldüğünü biliyorsun. Onların intikamını almak için ne yaptığımı biliyorsun. Şimdi, dünyada benim için bir anlam ifade eden tek kişiye parmağının ucuyla bile dokunan birine ne yapacağımı hayal edin. Eşimin güvende olduğundan, korunduğundan ve bu korumanın içinde tamamen güvende olduğundan emin olmak için ne kadar ileri gideceğimi hayal edin."

Vücudunun her hattında gerginlik olan Archer, "Eşin mi?" diye yineledi.

"Dostum."

Archer'ın bakışları Madisyn'den Bracken'a dans ediyor, onları dikkatle inceliyordu. Nefesinin altında küfretti. "Ona zarar vermekle ilgilenmiyorum. Sadece bulmam gerek-"

"Neye ihtiyacın olduğu hâlâ umurumda değil. Bu değişmeyecek."

"Çekip gidemem, Slater. Bundan değil."

Bracken gülümsedi. "Ben de bunu söylemeni umuyordum." Paltosunu silkti ve Madisyn'in arabasının kaputuna fırlattı. "Sanırım hemen şimdi, burada savaşmamız gerekecek."

Archer şok olmuş bir halde ona baktı. "Benim bir Alfa olduğumu unutuyor musun?"

"Sen doğuştan bir alfasın ama gerçek bir alfaya yakın bile değilsin."

Archer sıkılmış gibi görünmeye çalışarak derin bir nefes verdi ama bunu başaramadı. Hayır, temkinli olduğu belliydi.

"Seninle kavga etmek istemiyorum, Slater. Dediğim gibi, sana saygı duyuyorum."

"Bu duyguya karşılık veremem."

Archer'ın yanağındaki bir kas kıpırdadı. "Pekâlâ. Sen ve ben bunun için savaşıcağız. Copper ve Ink de eşine göz kulak olacak," diye ekledi gülümseyerek. Mesaj açıktı: Bracken'ın dikkati dağılmışken ona saldıracaklardı.

"Ona dokunurlarsa onları öldürür."

"Buna gerek kalmayacak," dedi en sollarından bir kadın sesi.

Şafak vakti. "Bunu yapacağız."

Görünüşe göre bir anda, düzinelerce şekil değiştiren park alanını çevreleyen ağaçların arasından çıktı. Bracken onların barınak çalışanları ya da sakinleri olduğunu düşündü.

Dawn ona kısa bir bakış fırlatarak, "Nick'i aradım. Şu anda yolda." Archer'a ters ters bakmaya devam etti. "Ve iki sürü üyesinin tehdit edildiğini duymaktan hiç memnun değil, özellikle de kendi koruması altındaki topraklarda. Eğer o kalın kafanda birazcık mantık varsa, ayı, hemen şimdi gider ve uzak durursun."

Bracken kadının neden kaçmalarını tercih ettiğini biliyordu. Barınağın yakınlarında şiddet olaylarının yaşanmasını istemiyordu; sakinlerin çoğu şiddetten kaçmıştı ve orada kendilerini güvende hissetmeleri önemliydi. Ayrıca, sponsorlar diğer şekil değiştirenlerle savaşan bir yerle bağlantılı olmak istemeyebilir ve fonlarını geri çekebilirler - bir kurt sürüsü burayı işgal ettikten sonra böyle olmuştu. Yine de Bracken Alfa'nın gitmesini istemiyordu. Onu yok etmek istiyordu.

Yumruklarını sıkı ve dişlerini gıcırdatan Archer ona baktı, açıkça geri adım atma ihtiyacıyla mücadele ediyordu. Bracken geri adım atmaması için dua etti ama bu duası karşılıksız kaldı. Sonunda gözleri taş gibi sertleşmiş olan Archer infazcılarına işaret verdi. "Gidelim."

"Söylediğimde ciddiydim," diye seslendi Bracken. "Madisyn'i bir daha rahatsız edersen, seni yok etmekle kalmam, tüm klanını ortadan kaldırırım. Sanki hiç var olmamışsın gibi olur." Tıpkı aşırılık yanlılarının bileşiminde olduğu gibi, sözler söylenmedi ama duyuldu.

Mavericks tek kelime etmeden bir motosiklet kümesine yöneldi. Birkaç dakika sonra, vızır vızır otoparktan çıkıyorlardı.

Dawn rahatlamış bir nefes verdi. "Umalım da piçler bu işin peşini bıraksınlar."

Bracken bunu yapacaklarından şüpheliydi, bu da uyarısını dikkate almadığı için en ufak bir pişmanlık duymuyor gibi görünen eşine karşı devam eden bir tehdit olduğu anlamına geliyordu. Öfkesi içinde yaşayan, nefes alan, tıslayan bir şey haline gelen Bracken ona döndü. "Sana telefonda içeri girmeni söylemiştim."

"Yaptın," dedi, ses tonundaki tehditten etkilenmemiştir. "Ama yapmayacağımı bilmen gerekirdi."

"Madisyn-"

"Eğer binanın içine çekilseydim, bunu korku olarak yorumlayacaktı. Bir avcıya zayıflık göstermek aptallıktır. Ayrıca, en iyisi bu konuşmayı bir an önce bitirmektir."

Bracken ona doğru ilerledi. "Bitti ve bitti mi? Küçük bir konuşmadan sonra öylece çekip gidecek mi?" Kadının üzerine yürüyerek hırladı: "Domuzu ne kadar çok istediğini gördüm. Kolay kolay pes etmeyecek."

"Üzerime gelmeyi anlamsız bir egzersiz olarak görecektim. Senin de geri çekilmen gerek." Onun agresif vücut dilinden hiç hoşlanmamıştı. Kedisinin üst dudağı titrerken göğsünde alçak bir gurultu yükseldi.

"Yedeklemek mi?"

"Evet. Testis değiştirme ameliyatını merak etmiyorsanız tabii."

Bunu duymazdan gelerek sordu: "O ayların buraya sadece seninle sohbet etmek için geldiğini mi düşünüyorsun gerçekten? Muhtemelen seni biraz hırpalamak istemişlerdir. Hatta belki de seni bambaşka bir sohbet için bir yere götürmek. Eğer ortaya çıkıp benim olduğunu açıkça belirtmeseydim-"

"Bracken, uzun zamandır kendime bakıyorum ve bu konuda iyiyim. Bunu yapmayı seviyorum. İstedikçe kadar aşırı korumacı davranabilirsin, ama hiçbir şeyi patlatmayacağımı sanma."

Etrafıma sarmaya çalıştığın balonlu naylon. Buna ihtiyacım yok."

"Nasıl olacağım konusunda seni uyarmıştım."

"Evet, bana fırlattığın şeyle başa çıkmakta zorlanacağım konusunda beni uyarmıştın. Ama kaçırdığın şey, benim sana geri attığım şeyle başa çıkmakta zorlanacağın. Aşırı korumacı olduğumu biliyorum ve nedenini anlıyorum. Ama bu, buna uyum sağlayacağım anlamına gelmiyor." Kedisi buna tamamen katılarak burnunu çekti.

Dişlerini sıktı. "Beni dinlemiyorsun."

"Seni duyuyorum Bracken, ama sen beni duymuyorsun. Eğer her emrini yerine getirecek, boyun eğecek birini istiyorsan, çekip gitmelisin. Sadece git. Çünkü neler yaşadığını bildiğim için elimden geldiğince anlayışlı olacağım ama senin için kim olduğumu değiştirmeyeceğim. Paranozana boyun eğmeyeceğim. Pamuklara sarılıp senin için baskınlık seviyemi düşürmeyeceğim. Hayatta olmaz. Senden olduğun kişiden başka biri olmanı istemiyorum - istediğin kadar it. Ama bil ki ben de sana karşılık vereceğim. Ve daha sert iteyeceğim."

Madisyn onun kendisine küfretmesini bekliyordu. Hırlamasını. Bağırmasını. Adam çenesini sıkarak ona baktı ve bu gergin sessizlik Madisyn'in sinirlerini bozmaya başladı. Tam arkasını dönüp arabasına yönelecekti ki adam ensesinden kavradı ve onu kendine doğru çekti.

Yüzünü onun boynuna gömen Bracken, onu içine çekti. Onun güvende olduğundan emin oldu. "Çok inatçısın."

"Tencere. Kettle. Siyah."

"Bir daha sakın bana çekip gitmemi söyleme. Ben buradayım. Kalıyorum." Alnını onunkine dayadı ve başparmağını elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdi. "Bana ait olman gerçekten iyi bir şey."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü başka hiç kimse benimle senin yaptığın gibi başa baş mücadele edemez." Bir şekilde anlayışlı olmayı başarırken aynı zamanda kararlı ve kendini ortaya koyuyordu. "Ve çünkü ben

sana dokunmaya çalışan diğer erkekleri öldürmek zorunda kalacak." Bracken ayıların gittiği yöne doğru baktı. "Fırsatım varken onu öldürmeliydim. Dışarıda sana zarar vermek isteyen biri olduğunu bilmek ..." Dişlerini tekrar sıktı. "Onu izleyebilir, bulabilirdim, ki-"

"Hayır." Onun altı ay boyunca ortadan kaybolmasını ve eve döndüğünde kendisinden bir parça daha kaybetmiş olmasını istemiyordu. Ama bunu söylemedi. "Etrafta olmazsan birbirimizi tanımamız zor olur. Avlanmaya gitmen bizim hakkımızda ciddi olduğunu göstermez."

Gözleri onunkileri sabitledi. "Hayatımda hiçbir konuda bu kadar ciddi olmamıştım."

"O zaman kal. Bunu kişisel bir haçlı seferine dönüştürme.

Sadece

..." Dudaklarını yaladı. "Sadece kal."

Onun ensesini sıktı. "Ben kalacağım."

Sürüsünün birkaç SUV'u hızla otoparka girerken lastikler gıcırdadı.

"Nick'e her şeyi aktardıktan sonra seninle eve geleceğim." Bracken'ın onunla birlikte olması gerekiyordu. Onun etrafında. Sadece onun güvende olduğunu bildiği için değil, içindeki bir şeyi beslediği için de. Bir süredir solup gitmekte olan bir şeyi. Ruhu belki de.

Onlara doğru koşan ayak seslerini hemen Nick'in sesi takip etti. "Ne oldu lan?"

Derin bir nefes alan Bracken yüzünü ona döndü. "Peki ..."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Bracken irkilerek uyandı, kalbi çarpıyordu, kasları gergindi. Bir an için nerede olduğundan emin olamadı. Ama sonra Madisyn'in kokusu beynini sislendiren paniği delip geçti. Bu bazen oluyordu; uyandığında nabızı hızla atıyor, kafası karışıyor, alnında ter lekeleri oluşuyordu. Eğer kâbus görüyorsa bile onları hiç hatırlamıyordu.

Dört gece önce eşinin yanında uyumaya başladığından beri, o tuhaf olaylardan hiçbirini yaşamamıştı. Sadece kendini ağır ve bağlantısız hissederek uyandı ve karnında o çok tanıdık donuk his vardı. Ama sonra onu görüyor ve kara bulutlar dağılıyordu.

Merkezleyici bir nefes aldı ve yuvarlandı. Kız orada değildi. Telaşlanacak bir şey olmadığını bilmesine rağmen kalbi göğsüne çarptı. Duyularıyla uzanıp onu aramaya başladı. Banyoda değildi ve alt katta dolaştığını da duymuyordu. Elini yastığının üzerine koydu. Soğuktu. Bir süredir ayaktaydı. Uykusu hafifti, bu yüzden onu duymadan odadan nasıl sıvıştığı tam bir muammaydı.

Uyandığında onu yanında uyurken bulmak hoşuna gidiyordu. Uyandığında gördüğü ilk şeyin o olması hoşuna gidiyordu. Onu yemesi ve ardından yatakta ya da duşta sikmesinin sabah ritüelleri haline gelmesi hoşuna gidiyordu. Onun gittiğini görmek onu birçok açıdan rahatsız ediyordu.

Yataktan çıktı, işlerini halletti ve sonra kıyafetlerini giydi. Aşağı inerken yine hareket seslerini dinledi. Hiç ses yoktu. Koridorda ilerledi, boş oturma alanını ve aynı derecede boş yemek alanını geçtikten sonra mutfağa girdi ama onun da orada olmadığını gördü. Mantıksız bir panik düğümü boğazını tıkamaya başladı ve kalbi bir davul gibi çarpmaya başladı.

Arka bahçeye çıktığında ondan hiçbir iz göremedi. Ama her zamankinden daha vahşi olan kokusu havaya sinmişti. Rahatladı. Hayvan formuna geçmişti ve kedisi dışarıda bir yerlerdeydi. Bakışlarını bahçede gezdirdi, şakayık çalılarının, kuş havuzunun, kaya kümelerinin, gölge yapan uzun meşe ağacının üzerinden geçti-

Hareket.

Gözleri tekrar köşedeki taşığa kaydı. Buraya geldiği son birkaç seferde görmüştü ama hiç dikkat etmemişti. Sadece dekoratif olduğunu düşünmüştü. Ama yaklaştıkça, kayalık yarığın küçük bir hayvanın rahatça girebileceği kadar büyük, zekice yapılmış bir sığınak olduğunu fark etti.

Bracken yavaşça kayalık sığınanın önüne çömeldi ve derin bir nefes aldı. Evet, oradaydı. Kurdu derisini itti, dışarı çıkmak istiyordu, kediyle zaman geçirmek istiyordu. Bracken onu görmezden geldi ve sabırla onun ortaya çıkmasını bekledi. Uzun süre beklemek zorunda kalmadı.

Gümüşi gri bir kafa yarıktan yarıya kadar dışarı fırladı, kehribar rengi gözler ona kilitlendi, göz bebekleri dikey değil garip bir şekilde yuvarlaktı. Ve küçük kedi rahatsız edilmekten pek de etkilenmişe benzemiyordu.

Bracken yine de gülümsemekten kendini alamadı. "Merhaba," dedi usulca. Kediyle tanışmayı dört gözle bekliyordu ama Madisyn onu bekletmişti ve bunun nedeninin kedisini başkalarıyla paylaşmaya alışık olmaması olduğunu hissetti.

Kedi garip bir ses çıkardı. Bir çeşit havlama. "Umarım bu bir 'Siktir git' değildir." Ama o anladı onu rahatsız ettiği için azarlandığını hissetti. Yine de, o

hareket etmedi. Madisyn gibi onun da kendi alanını paylaşmasına alışması gerekiyordu. Kendisinin de oraya gayet iyi sığabileceğini görmesini sağlamadıkça bu gerçekleşmeyecekti.

Oldukça sinirli görünen kız, aynı anda hem tıslamaya hem de saç yumağı çıkarmaya çalışıyormuş gibi bir ses çıkardı. Yine de gerçek bir saldırganlık yoktu.

"Buraya gel de sana daha iyi bakabileyim," diye tatlı tatlı ikna etti, sesini yine nazik tutarak. Onun kendisini anlamayacağını biliyordu ama Madisyn'in kediye ne istediğini ileteceğinden emindi.

Sevimli bir şekilde huysuz görünen kedi, yarıktan dışarı çıktı. Kürkü, kasları ve zarafetiyle ona göz kırptı. Cömert kürkü onu olduğundan çok daha büyük gösteriyordu. Aslına bakılırsa, kürkün fazlalığı genellikle hayvan meslektaşlarının tıknaz görünmesine neden olurdu. Ancak pallas köpekleri biraz daha uzun ve kürkleri biraz daha kısaydı, bu yüzden daha orantılı görünüyorlardı.

"Günaydın," dedi usulca, ona dokunmak için hiçbir hareket yapmadan. Madisyn'in kedisiyle nasıl başa çıkacağına dair tavsiyesini hatırladı: Onu hemen sevmeye çalışmayın. Bırak o sana gelsin. Üstünlük taslama, çünkü işe yaramayacaktır. Ve Tanrı aşkına, burnunuzun ısırılmasını istemiyorsanız "Gel pisi pisi" diye bağırmayın. Bu tavsiyeyi aklında tutarak sabırla kedinin bir sonraki hamleyi yapmasını bekledi.

Sonunda, asil bir şekilde ona doğru yaklaştı ve bacaklarının arasında durdu. Yavaşça hareket ederek uzandı ve kürkünü okşadı. Kalın ve tatlı bir yumuşaklıktaydı. Fısıltıyla iltifatlar ederek, kız bacağına yaslanıp mırıldanarak rahatlayana kadar onu okşamaya devam etti. Bracken'ın içindeki kurt uzandı ve çenesini ön ayaklarına dayadı, henüz ona dokunamasa da kediyle biraz vakit geçirmekten memnundu.

Bracken'ın boş midesi guruldadı ve kedi göz kırparak doğruldu. "Yemeğe ve kahveye ihtiyacım var. Sen

Geliyor musun?"

Kadın ona o kadar hızlı saldırdı ki, yüzünü korumaya fırsat bulamadı. Neyse ki buna gerek duymamıştı. Kız onun omzuna kondu ve sonra yüzünü onun baktığı yöne çevirdi. Orada yırtıcı bir kuş gibi tüneyerek, gür kuyruğunu gevşekçe onun boynuna doladı.

Bracken dikkatle ayağa kalktı. "Oh, anlıyorum. Bu zarif prensesi taşımam gerekiyor, değil mi?"

Onun şakacı ses tonundan pek hoşlanmamış olmalı çünkü bu ona alçak bir hırıltı kazandırdı ve pençelerini hafifçe omzuna sapladı.

Kendi kendine kıkırdarak mutfağa yöneldi. Şaşkınlıkla buzdolabının üstüne atladı ve en sevdiği yemiş gibi oraya yerleşti. Gözlerini kırıştırdı. "Pekâlâ." Onun dikkatli bakışları altında kahve içti ve bir simit yedi. Ne kadar ikna etse de masada ona katılmadı; belli ki yüksekte olmayı gerçekten seviyordu.

Kahvaltısını bitirince bulaşık takımını lavaboya koydu. "Hiç aşağı inmeyecek misin?"

Büyükannesinin ona attığı "Tanrım bana güç ver" bakışına benzer bir bakışla ayağa kalktı. Kahretsin, bu kediye seviyordu. Bir jimnastikçi kadar zarif bir şekilde yemek sandalyesinin üzerine sıçradı. Yer değiştirirken kemikleri çatırdadı ve kırıldı ve kısa süre sonra Madisyn yerine oturdu - çıplak ve gülümseyerek.

"Kedin için tamamen bittim," diye itiraf etti.

Madisyn kıkırdadı. "O da senden hoşlanıyor sayılır." "Sadece biraz mı?"

"Benim kedim için bu sonsuz bir bağlılıktır." Madisyn kedinin onun dokunuşunu bu kadar çabuk kabul etmesine içtenlikle şaşırmıştı. Onu özel alanından uzaklaştırmayı denememişti bile. Kedi, değerli kayalıklarına yaklaşan karıncalara havlıyordu.

Tam ayağa kalkmış ve kedi gibi uzun bir esneme hareketi yapmışken ona doğru geçti. "Yataktan sıvışmışsın," diye şakacı bir şekilde suçladı.

"Sinsilik falan yoktu. Sadece uyanmadın."

"Hmm." Kollarını kıza dolayarak onu kendine doğru çekti ve ta yaprağı yumuşaklığındaki tenini okşadı. "Bugün barınakta değil misin?"

"Hafta sonları kulüpte çalıştığım için Cuma, Cumartesi veya Pazar günleri çalışmıyorum."

"Hafta sonlarından bahsetmişken... Shaya seni Pazar günü yapacağımız barbeküye davet etti mi?" Kızın burnunun kırıışmasına neredeyse gülümseyecekti. Elbette Alfa'sının onu davet ettiğini biliyordu, tıpkı Shaya'dan Madisyn'in bu davete kayıtsız bir sesle karşılık verdiğini bildiği gibi. Eşi aptal değildi. Bunu onun için yaptıklarını biliyordu. Ve bir yanının bu kadar misafirperver oldukları için minnettar olsa da, başka bir yanının bunun baskısını hissettiğini sezdi. Aynı sebepten ötürü onu henüz kendi kulübesine çekmeyi başaramamıştı. Sürüsünün bunu çok fazla anlamasından ve oraya taşınmaya hazır olduğuna inanmasından endişeleniyordu.

"Gelemem," dedi. "Domino kulem üzerinde çalışmakla meşgul olacağım."

Ağı seğırdi. "Domino kulesi. Doğru ya. Hayali kuleni inşa etmek için üç günün var. Eminim bu yeterlidir."

"Ayrıca yapmam gereken bir makarna heykeli var."

Gülümsemesi genişledi. "Kimse bir çiftleşme törenini ima etmeye başlamayacak, söz veriyorum. Bu bir çeşit tuzak değil. Hepsi sana sorularla saldırmayı, iddiamı kabul etmen için seni zorlamayı ya da ters psikoloji kullanarak oraya taşınman için çalışmayı planlamıyor."

Kaşları çatıldı. "Terapistini ağlattığın ve bir süre hıçkıra hıçkıra ağlattığın yer orası değil mi?"

Başını öne eğdi. "Terapistin var mıydı?"

"Dawn'ın her Perşembe barınağa gelen bir tane var. Yangın çıkarmayı bırakmadığımda beni onu görmeye gönderdi."

"Ve sen onu ağlattın mı?"

"Bilerek değil." "Yutan Yaşlı Bir Kadın Vardı" şarkısını söylerken onu ürkütmesi onun suçu değildi.

bir Sinek." Tekrar ve tekrar. Kasvetli bir sesle. "Ölmek" kelimesini her söylediğinde kıkırdıyordu.

"Sürü arkadaşlarım sizi herhangi bir sorgulama ya da müdahaleye maruz bırakmayacak. Bu sadece bir barbekü. Ve Shaya'ya sırf kedinizle tanışabilmek için sizden yer değiştirmenizi istemeyeceğine dair söz verdirdim bile." Madisyn'e acıyan bir bakış attı. "Lütfen gel. Benim için."

İç çekti. "Bunu düşüneceğim."

"Yeterince iyi. Bu sabah seni özledim."

Kollarını onun boynuna doladı. "Yaptın mı?"

"Evet. Uyandığımda yanımda olmaman hoşuma gitmiyor." Onu öptü, ağzını yaladı, tadı içine işlerken inledi. "Gözlerimi açtığımda seni orada yatarken bulmayı seviyorum."

Kadın homurdandı. "Sabah seksini seviyorsun."

"O da var." Saçlarını kulağının etrafına dolayarak, "Ailemi kaybettikten sonraki ilk bir ay boyunca, sabahları uyanmak günümün en güzel kısmıydı," dedi.

Kendi anne babasını kaybetmiş olan Madisyn durumu anlıyordu. "Çünkü onlara ne olduğunu hatırlamadığınız o birkaç saniye boyunca her şey yolundaydı."

Başını salladı. "Sonra her şey geri gelirdi ve öfke de hemen arkasından gelirdi. Sonunda onların gittiğini anladığımda, artık o birkaç saniyelik memnuniyete sahip değildim. Onları kaybetmiştim. Midemde donuk bir hisle uyanırdım. Hâlâ da öyle. Ama sonra gözlerimi açıyorum, seni görüyorum ve o his geçiyor." Kadının yüzünü ellerinin arasına aldı. "Seni bulduğum beynime iyice yerleşene kadar, karnımdaki o sıkıcı hisle uyanmaya devam edeceğim. Yani evet, uyandığımda seni orada bulmayı seviyorum."

İçi biraz eriyen -Tanrım, tam bir kıza dönüşüyordu- Madisyn yutkundu. "Bir dahaki sefere yataktan çıkmadan önce seni uyandırırım."

Onun alnından öptü ve makul bir taviz olmadığını bildiği bu şey için sessizce teşekkür etti. "Şimdi, ben

"Bu sabah senin tadını alamadım" -onu kaldırdı ve masaya oturttu- "Sanırım şimdi alacağım."

"Hayır, masamda daha fazla oyuk istemiyorum."

Sandalyeye oturarak kadının kalçalarını kavradı ve onu kendine doğru çekti. "O zaman o pençeleri içeride tut."

Ama yapmadı.

O akşam, kanı sinirden vızıldayan Madisyn kendine bir shot tekila doldurdu ve boğazından aşağı kayarken yanmanın tadını çıkararak geri attı.

Ally'nin ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Barmaid arkadaşım olarak içki içmen değil, servis yapman gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

"Ya yıpranan sinirlerimi yatıştırmak için birkaç tekila içerim ya da gidip o sürtüğü tokatlarım." Madisyn, Bracken'la göz göze gelmekle meşgul olan Claudia Brookson'ı işaret etti.

Ally yüzünü buruşturdu. "Tekila o zaman."

Madisyn bir kadeh daha içti. Claudia ne zaman kulübe gelse, her zaman aynı köşede, aynı koltukta oturur, etrafında da hepsi güvenlik ekibinin üyeleri olan aynı erkek kurtlar olurdu. Bazen Bracken'la konuşmaya çalışırdı. Bazen de konuşmazdı. Ama her zaman en azından Bracken'ın dikkatini çekmek için elinden geleni yapıyordu; mavi-siyah saçlarını okşuyor, göğüslerini öne çıkarıyor, uzun, ince bacaklarını sürekli çaprazlayıp açıyordu. Elbisesinin yan tarafındaki yırtmaç sayesinde görülecek çok fazla bacak vardı.

Bracken gecenin büyük bölümünde Derren'le birlikte kapıda nöbet tutmuş, ara sıra Madisyn'e kısa bir bakış atmak için başını kulübün içine eğip onu kontrol etmişti. Yarım saat önce de Eli ile yer değiştirerek kulübün iç kısmında devriye gezmeye başlamıştı. Bracken, Claudia'nın zamanının çoğunu onu izleyerek geçirdiğinin farkında olmalıydı

-Adam hiçbir şey kaçırmadı ama dişi kurda para ödüyordu.

hiç ilgi göstermedi. Yine de bu Claudia'yı hiç rahatsız etmemiş gibi görünüyordu.

Madisyn, "Belki de onu görmezden gelmek yerine zoru oynadığını düşünüyordur," diye düşündü.

Bir tabureye oturan Gwen mojitosunu yudumladı. "Ya da belki de onun için kolay bir fetih olmadığını kanıtlamasından hoşlanıyordur. Erkeklerin çok az çabayla ayaklarına kapanması bir süre sonra sıkıcı olmaya başlıyor olmalı."

Bir eli kalçasında olan Ally diğer elini bara dayadı. "Hayır, bu sadece onunla sosis saklambaç oynamak istemesiyle ilgili değil. Onu koruması olarak almaya kararlı."

"Evet, Zander bundan bahsetmişti," dedi Gwen. "Yine de neden bu kadar kararlı? Yani, Bracken'ın iyi bir koruma olacağını anlıyorum ama pek çok erkek de öyle. Yoksa bu sadece onun 'hayır' kelimesiyle ilgili bir sorunu mu?"

Madisyn, "Babasının Prensesi'nin bir şeylerin reddedilmesine alışık olduğunu sanmıyorum," dedi. "Ayrıca, Bracken gerçekten de mükemmel bir kişisel koruma olurdu. Aşırılık yanlıları ondan korkar. Şekil değiştirenler ona hayranlık duyuyor, saygı duyuyor ve ondan korkuyor. İnsanlar onun hikâyesini biliyor ve aşırılık yanlılarını onun infaz ettiğine inananlar bu yüzden onu sert bir şekilde yargılamıyor gibi görünüyor."

Gwen başını salladı. "Aşırılık yanlılarının bu tür saldırılar yaptığını entelektüel olarak bildiğimizi söylediğimde insan dostlarım adına konuşabilirim. Hareketin misilleme yaptığını da biliyorduk. Ancak daha önce takip edebileceğimiz kişisel bir hikayemiz olmamıştı. İnsanların çoğunluğu Bracken için üzülüyor - tüm ailesini kaybetti. Saldırı mahallinde ölü yeğenini kucaklarken çekilmiş fotoğrafları var. Kalbi olan hiç kimse bundan etkilenmez."

Madisyn, "Radikalleri hem şekil değiştirenlere hem de insanlara canavar gibi gösterdi," dedi. "Claudia doğru insanlarla birlikte görünmeyi sever. Bracken Slater'ın koruması olması onun hakkında çok şey söyleyecektir. Sadece insanlar için değil, şekil değiştirenler için de."

Gwen bardağını barın üzerine koydu. "Sence geri adım atması için ne gerekiyor?"

"Bilmiyorum." Madisyn nefesini dışarı üfledi.

"Belki de eşini bulduğunu bilmek yeterli olacaktır," dedi Ally. "Eğer çiftleşmişse onu bir koruma olarak istemeyecektir. Onun sadakatinin yalnızca kendisine olmasını isteyecektir."

"Shiloh'yu ondan uzak durması için uyardığımı duydum," dedi Gwen. "Uyardı," diye doğruladı Ally. "Bracken, Shiloh'ya karşı

ama Claudia, Shiloh'nun ona karşı bir hamle yapma ihtimalini göze almak istememişti."

Ally Madisyn'e baktı. "Bu arada Shiloh için endişelenmene gerek yok. Dürüst olmak gerekirse, Bracken'dan hiçbir zaman gerçekten hoşlanmadı ve bir empat olarak bundan eminim. Ondan hoşlandı, inatçılığından hem etkilendi hem de öfkелendi ve sonunda onunla bir randevuya çıkmış olabilir. Ama onunla görüşmediği için üzölmüyordu. Ona baktığında en ufak bir özlem bile hissetmiyor. Sadece biraz merhamet."

Madisyn yavaşça başını salladı. "Güzel. Kuzeninin omuriliğini koparsaydım Harley'le aramız bozulurdu."

Ally kıs kıs güldü. "Öyle olurdu."

Üç adam gülerek bara yaklaştı. Madisyn hemen siparişlerini hazırladı ve her zamanki barmaid gülümsemesini takındı. Onlar gittikten sonra istemsizce Claudia'ya baktı ve kaltağın yanındaki erkeğın kulağına konuştuğunu, gözlerinin Bracken'da olduğunu fark etti. Ve o gözlerde katıksız bir kurnazlık vardı.

"Yine dişlerini gösteriyorsun," dedi Gwen.

Madisyn uzun bir nefes aldı. "Kedim onu yemek istiyor."

"Biliyor musun, senin bir pallas kedisi olduğuna hâlâ tam olarak inanamıyorum."

dedi Ally. "Senin ve ayıların kamera görüntülerini birkaç kez izledim. Resmen canlarına okudun."

Madisyn Kahin'i yeterince iyi tanıdığı için, "Bunu Anka Sürüsü'ne iletmişsin.

dişiler, değil mi?"

Ally tüm masumiyetiyle, "Domuzların neye benzediğini bilmelerinin önemli olduğunu düşündüm," diye cevap verdi.

Madisyn homurdandı. "Hmm." Claudia tam Bracken masasının yanındaki köşeyi dönerken ayağa kalktığı anda Madisyn'in neşesi kaçtı. "Oh, bir hamle yapıyor."

"Ona doğru hareket etmeyebilir," dedi Ally. "Tuvalete gidiyor olabilir ya da Kahretsin. Sürtük inatçı. Uzaklaş, Brack, sadece uzaklaş," diye öğütledi Ally, adam onu duymasa bile.

Ama Bracken uzaklaşmadı. Durdu, diş kurda dikkatini verdi - bütün akşam istediği şey buydu.

Claudia bir elini onun koluna koyarken Madisyn'in dudakları inceldi. "Onun kendisine dokunmasına izin veriyor. Neden ona dokunmasına izin veriyor?" Kaltağın onu istediğini biliyordu ama yine de sınırlarını netleştirmiyordu. Bu da kedisinin onun suratından bir parça ısırarak istemesine neden oluyordu. Dişi kurt kendi masasını işaret edince Madisyn parmaklarını büktü. "Eğer onu masasına kadar takip ederse, bekâr demektir."

"O kadar aptal olacağını sanmıyorum," dedi Ally.

"Bilmiyorum," dedi Gwen kuşkuyla. "Onun yaklaşmasına izin veriyor. Bu çok aptalca."

Bracken bir adım geri çekildi ve kaltağın eli kolundan kaydı. Claudia Bracken'ın açtığı mesafeyi kapatmaya çalışmadı ama bunu istiyormuş gibi görünüyordu.

O anda Madisyn'e kısa bir bakış attı. Claudia bunu kaçırmadı. Onun bakışlarını takip etti ve gözleri Madisyn'i bir bıçak gibi kesip geçti.

Gwen'in nefesi kesildi. "Senin hakkında konuşuyorlar, Mads. Ve söyledikleri her neyse hoşuna gitmiyor. Yine de bu onu geri çekmiyor. Kaltak."

"Kimmiş o kaltak?" diye sordu tanıdık bir erkek, Madisyn'in karşısındaki tabureye kayarak. Mason Grant. "İyi akşamlar Bayan Drake," diye seslendi.

Madisyn Mason'a barmen gülümsemesini gösterdi, gerçi bu gülümsemenin kenarları gergindi. "Merhaba. Size ne ikram edebilirim?"

"Korkarım kalamayacağım. Kulübüme gitmem gerekiyor," dedi Mason. "Sadece nasıl olduğunuzu görmek ve ayı klanından herhangi bir sorun yaşayıp yaşamadığınızı sormak istedim."

Gözlerini kırıştırdı, açıkçası adamın ilgisi karşısında hazırlıksız yakalanmıştı. "Sorun değil."

"Bu iyi bir şey. Yine de beni şaşırtıyor." Parmaklarını barın üzerine vurdu. "Ayılar Enigma'ya dönmedi ya da yasağa itiraz etmedi. Buraya gelmediler mi?"

"Bildiğim kadarıyla, hayır."

"Sana sorun çıkarırlarsa beni aramayı unutma." Kız hiçbir şey söylemeyince Mason'ın ağzı kıvrıldı. "Aramayacaksın, değil mi?"

"Hayır."

Dudaklarını büzdü. "Bu tamamen inatçılıktan mı yoksa pallas kedileri yabancılardan yardım kabul etmeyi sevmedikleri için mi?"

"İkisinden de biraz, gerçekten."

"Boynundaki ısırık çok kötü. Şanslı ve açıkça çok bölgeci olan adam kim? Yoksa seni işaretleme cüretini gösterdiği için onu öldürdün mü?"

"Bracken. Hâlâ nefes alıyor." Belki de çok uzun sürmeyecekti. Kendine engel olamayarak Bracken'a tekrar baktı. Hâlâ o lanet olası dişi kurtla konuşuyordu. Mason'ı gördüğünde kaşları çatıldı ve gözlerinde karanlık bir şey parladı.

"Kime bakıyorsun?" Mason omzunun üzerinden bakarak sordu. "Ah, söz konusu adam. Claudia ile oldukça samimi görünüyor."

Sürtüğün adını söylediğinde sesindeki tanıdıklık karşısında kaşlarını çatan Madisyn, "Claudia'yı tanıyor musun?" diye sordu.

Madisyn'le yüzleşmek için geri döndü. "Seviyorum. Hoş bir kadın. Yine de televizyonda görüldüğü kadar tatlı ve sağlıklı değil."

Ally Madisyn'e yaklaştı. "Gerçekten mi?"

Mason başıyla onayladı. "Babasından çok şey taşıyor ve bunu bir iltifat olarak söylüyorum. Kendi kendini yönlendiren, karizmatik, insanları manipüle etmede iyi ve istediğini elde etmek için yapılması gerekeni yapacak. Ve en çok istediğı şey de ilk şekil değiştiren Hollywood yıldızı olmak. Bence hırsının büyük bir kısmı ablasıyla ilgili."

"Rahibe mi?" diye yankılandı Madisyn.

Mason, "Angelica hasta bir çocuktı, bu yüzden annelerinin ilgisinin çoğunu o çekiyordu," diye açıkladı. "Muhtemelen babalarının Claudia'ya bu kadar ilgi göstermesinin nedeni de buydu. Bunu telafi etmeye çalışıyordu. Belki öyle yaptı, belki de yapmadı. Her halükarda, Claudia'nın şöhrete, hayranlığa ve başkalarının kıskançlığına duyduğu bu özlemin bundan kaynaklandığını düşünmüşümdür hep."

Gwen Mason'a doğru eğildi. "Peki Claudia Brookson'ı kızdırmak için ne yapmalı?"

Kaplan gülümsedi. "Pekala, bir bakalım. Claudia'nın nefret ettiği iki şey vardır; biri reddedilmek, diğeri de bir başkası lehine görmezden gelinmek. Ama onu kızdırmaya çalışmanı tavsiye etmem. En iyi insan bile kötü bir düşman olabilir." Bakışları Madisyn'e kaydı. "Ama pallas kedileri de öyle, değil mi?"

Ağız kana susamış bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Oh evet."

Claudia'nın kendisine doğru geldiğini gören Bracken, nefesinin altında küfretti. Bu saçmalığa ihtiyacı yoktu. Gerçekten ihtiyacı yoktu. Bu gece birkaç kez Claudia'yla göz göze gelmeye çalışmış ama Bracken onu görmezden gelmişti. Şimdi bunu yapamayacaktı çünkü Claudia tam onun yoluna dikilmişti.

Gülümsemesi boğucu ya da çapkın değildi. Tatlı, dostça ve yorgunluktan gergin görünüyordu. "Bracken, seni görmek her zamanki gibi çok güzel."

Ona ve yanındaki erkeklere kısa bir baş selamı verdi.

"Son konuşmamızdan bu yana birkaç hafta geçti." Başını narin, neredeyse kuşa benzer bir hareketle eğdi. "Nasılsın?"

Bracken basitçe, "Güzel," dedi.

"Kulübün güvenliğinin normalden daha sıkı olduğunu fark ettim. Bir sorun mu var?" Adam cevap vermeyince gülümsedi. "Elbette, sürü işlerini asla bir yabancıyla tartışmazsın. Bu derin sadakate hayranım. Güvenlik ekibime mükemmel bir katkı sağlayacağına inanmamın nedenlerinden biri de bu." Yüz ifadesine tedirginlik sinmişti. "Şu anda ekibimin her zamankinden daha sıkı olması gerekiyor."

Kaşları çatıldı. "Radikallerle daha fazla sorun mu yaşıyorsun?"

"Cain sana söylemedi mi?"

"Neden yapsın ki? Ben Hareket'in bir üyesi değilim." Bracken, Claudia'nın sorunlarını Cain'e bildirdiğini biliyordu, sanki gruba sponsor olmak ona koruma borçlu oldukları anlamına geliyormuş gibi. Başlangıçta Bracken'ı Cain aracılığıyla işe almaya çalışmış, Cain de ona güvenlik sağlamayacağını ve doğrudan Bracken'la konuşması gerektiğini açıkça belirtmişti.

"Restoranımı bombaladılar. O sırada içerideydim." Claudia titrek bir nefes verdi. "Ekibim herkesi oradan çıkardı. Kimse ciddi şekilde yaralanmadı ama o restoran benim bebeğimdi. Açıkçası, onların yaptığını kanıtlayamam ama yangın bombardımanının aşırılık yanlılarının özel bir hareketi olduğunu biliyoruz."

"Cain'de suçluların isimleri var mı?"

Dudağını ısırdı. "Eğer öyleyse, onları benim için avlar mısın?" Ona karanlık bir bakış fırlattı. "Ben kiralık katil değilim,

Claudia. Sadece kimin sorumlu olduğunu bilip bilmediğini merak ettim."

Elini onun koluna koydu. "Seni kırdıysam özür dilerim. Sadece biraz sinirliyim. Dengesizim. Cain'in henüz bana taktığı bir isim yok ve kim olduklarını bile bilmediğim bu insanlarla başa çıkamıyorum. Geri geleceklerinden, başka bir şey deneyeceklerinden endişe ediyorum." Ona biraz

daha yaklaşıarak

masasını işaret etti. "Gel benimle bir içki iç. Daha fazla konuşabiliriz."

Kurdu üst dudağını kıvırdı, başka bir dişinin dokunuşunu istemiyordu ve dişi kurdu uyararak uzaklaştırdı. "Hayır, teşekkürler." Bracken geri adım atarak dişinin elinin kolundan düşmesini sağladı.

"Oh, hadi ama. Sohbet etmek güzel olacak."

"Yanınızda bir sürü arkadaşınız var. Daha fazlasına ihtiyacın yok." Bracken bakışlarını Madisyn'e kaydırdı ve onun kendilerine baktığını görünce şaşırmadı; gözlerini üzerinde hissetmişti. Yüz ifadesi boştu ama kızgın olduğu hissine kapılmıştı. "Ve görmem gereken biri var."

Claudia onun bakışlarını takip etti ve yüzü gerildi. "Oh, anlıyorum. Küçük vaşak hiçbir yere gitmiyor. Bir arkadaşınla içki içmene aldırmayacaktır. Ve eğer başka bir kadınla zararsız bir sohbet yapamayacağınızı söyleyecek türden bir kıskançlık sergilerse, ondan kurtulmanız gerektiğini bilirsiniz." Yine masasını işaret etti. "Eminim biz konuşurken bekleyebilir."

"Konuşacak bir şeyimiz yok."

Claudia'nın dudakları düzleşti. "Teklifimi neden geri çevirdiğini anlıyorum. Sürün senin için önemli ve korkunç bir zamanda senin yanında oldular. Ama gidersen onları bir daha göremeyecek değilsin. Aslında, başka bir sürüde yeni bir başlangıç yapmanın ihtiyacın olan şey olduğu konusunda benimle hemfikir olacaklarını düşünüyorum. Özellikle de seni aralarına katma isteğime karşı çıkmayarak babamı bir müttefik olarak kazanacakları anlamına geliyorsa."

"Teklifinizi geri çevirmemin tek nedeni paket değiştirme konusundaki isteksizliğim değil."

"Belki de sakın bir hayatın size uygun olduğu bir zaman vardı. Ailen öldüğünde o zaman geçti. Kendine karşı dürüst ol, Bracken. O radikalleri idam ettiğinden beri huzursuzsun. Bir parçan avın telaşını özlüyor. O piçlerin cezalarını çekmelerini istedin ve çektiler de, ama o piçlerden çok daha fazla olması aklını kurcalıyor."

dışarıda. Hepsini ortadan kaldıramazsınız ama onlarla mücadeleye yardımcı olabilirsiniz."

"Benim için düşündüğün şey bu muydu? Sizin için aşırılık yanlılarını ortadan kaldıracak biri mi?"

Çenesi gerildi. "Elbette hayır, Bracken. Sadece sana teklif ettiğim pozisyonun huzursuzluğuna iyi geleceğini söylüyorum. Seni hem güvenlik ekibimin başı hem de korumam yapmaya hazırım. Bu az bir şey değil."

"Hayır, değil. Ama o pozisyonlar bana göre değil Claudia." Narin bir kadın kahkahası dikkatini çekti. Madisyn olduğunu anlamak için bakmasına gerek yoktu ama yine de baktı. Ve onun lanet Grant'le şakalaştığını görünce vücudundaki tüm kaslar gerildi. Kurdu karanlık bir sesle gürledi ve pençelerini çıkardı.

Açıklamasını bitiren Bracken Claudia'ya, "Bu konudaki fikrimi değiştirmeyeceğim. Bırak gitsin. Teklifini başkasına yap." Claudia'nın etrafından dolaştı ve uzaklaştı.

"Huzursuzluğun içini yiyip bitirmesi ve geriye hiçbir şey kalmaması ne kadar sürer sence?" diye seslendi.

Bracken neredeyse gülecekti. Zaten kendinden büyük parçalar kaybetmişti. Dönerek, "Artık beni yiyip bitirmeyecek, çünkü artık ona sahibim," dedi.

Claudia kaşlarını çatı. "Vaşak mı?"

"Madisyn benim eşim." Bu gerçekten duyduğu gurur her hecede açıkça görülüyordu.

Dişi kurdun gözleri buz kesti. "Eğer çiftleşmiş olsaydınız, kokusunu alırdım."

"Bağ henüz yerine oturmadı ama oturacak." Bracken bundan emin olmak için elinden geleni yapacaktı. "Senin koruman görevini üstlenecek kişi yirmi dört/yedi saat senin emrinde olmalı. O erkek asla ben olamam. Madisyn benim önceliğim. Güvenliğini hayatım pahasına koruyacağım tek kişi o." Ve eğer bu Claudia'nın onunla zamanını boşa harcadığını anlaması için yeterli değilse, neyin yeterli olacağını bilmiyordu. "Umarım o aşırılık yanlılarıyla yakında başa çıkmayı başarabilirsiniz."

Bracken ekibine son bir kez başını sallayarak döndü ve bara doğru ilerledi. Grant hâlâ oradaydı, piç kurusu. Ve kaplan, Madisyn bir grup kabadayı erkeğe servis yaparken onu dikkatle izliyordu; içlerinden biri barın öbür ucundan ona doğru eğilmişti.

Sahiplenme duygusu içini sızlatan Bracken barın sonuna doğru ilerledi ve bariyeri kenara çekerek içeri girdi. Çatık kaşlı Ally'nin yanından geçip onun azarlayan bakışlarını görmezden gelerek, kendisine doğru eğilen cilveli orospu çocuğundan gözlerini ayırmayan Madisyn'e doğru ilerledi.

"Nesin sen?" diye sordu erkek.

Madisyn sarışına esrarengiz bir gülümseme verdi. "Bir barmaid."

"Yani, sen ne tür bir şekil değiştirensin?" diye zorladı. "Kedigil," dedi.

Gözleri mizahla dans ederek ısrar etti. "Evet, ama sen hangi cinstensin?"

"Değerinden daha fazla sorun çıkaran bir tane."

Bir kahkaha patlattı. "Kokunu hiç alamıyorum. Hadi, bana ne olduğunu söyle-" Bracken Madisyn'in arkasından gelip kollarını ona dolayınca sözünü kesti.

Bracken onun boynuna bir öpücük kondurarak nefesini içine çekti. "Hey, bebeğim."

Sarışın hemen doğruldu, boğazını temizledi ve ikisine de saygılı bir baş selamı verdi. "Üstü kalsın," dedi Madisyn'e. Ve sonra gitmişti.

Mason bir kahkaha attı. "İnsanları rahatlatmakta üstüne yok Slater."

Bracken kaplana bakmadı bile, onu fiilen yok sayıyordu. Tek ilgilendiği, kollarında bir tahta gibi kaskatı kesilmiş olan dişiydi. Kadın yavaşça döndü, gözleri alışılmadık derecede soğuktu ve Bracken'a, elinin aletini korumak için kaşınmasına neden olan kırılğan bir gülümseme verdi. Evet, kızgındı. Kurdu Bracken'ın tenini iterek öfkesini yatıştırmak istedi.

"Size ne getirebilirim?" diye sordu, sesi kutup gibiydi.

Burnunu onunkine sürttü. "Bir öpücük iyi olurdu." Taşaklarını çevreleyen pençelerin diken diken olduğunu hissedince dondu kaldı. "Ya da olmaz."

"Madisyn," diye seslendi Ally, "bu kızlar senin yaptığın o foo-foo kokteyllerden istiyorlar."

"Ben hallederim," dedi Madisyn. Bracken'ın taşaklarını serbest bıraktı, ona kendisini rahat bırakması için uyaran bir bakış fırlattı ve sonra arkasını döndü.

Bracken tam onu takip etmek üzereydi çünkü evet, inatçı bir piçti. Ama sonra lanet olası Mason Grant konuştu, ses tonunda ağır bir eğlence vardı.

"Bununla işin kolay olmayacak. Ama kedigillerden kolay eş olmaz."

Bracken kaplana ters ters baktı. "Hâlâ burada mısınız? Tam olarak neden?" Çünkü belli ki içki içmeye gelmemiştir.

Mason gülümsedi. "Bayan Drake'e dişi domuzlarla ilgili başka bir sorun yaşayıp yaşamadığınızı sormaya geldim."

"Peki bu seni neden ilgilendiriyor?"

"Bunu kendi işim haline getirmeyi düşündüm ama görüyorum ki sen benden önce davranmışsın. Enigma'da ikiniz arasında cinsel bir şeyler sezmiş olsaydım, daha önce harekete geçerdim. Şunu bil ki, eğer bu işi berbat edersen-"

Bracken ileriye doğru sadece tek bir adım attı ama bu diğer erkeğin sertleşmesine yetti. Endişesi Bracken'ın kurdunu memnun etmişti ve o pisliğin gitmesini istiyordu. "Madisyn senin için bir seçenek değil. O benim eşim. O bana ait."

Mason'ın kaşları kalktı. "Yıllardır burada çalıştığını düşünürsek, bu konuda harekete geçmekte gecikmediniz. Yoksa yakın zamana kadar bilmiyor muydunuz? Hmm. Kız kardeşim için de aynısı oldu. O ve eşi, gerçek eş olduklarını fark etmeden önce birbirlerini onlarca yıldır tanıyor ve hor görüyorlardı. Şu anda birbirlerinden ayrılamıyorlar ve mide bulandırıcı derecede mutlular ama çiftleşme bağının tam olarak oluşması biraz zaman aldı. Büyük olasılıkla, birbirlerinden ilk başta ve temelde hoşlanmamalarının ardındaki neden çiftleşme korkusuydu."

"Büyüleyici. Ayrıca benimle alakasız."

Mason'ın ağzı kıvrıldı. "Her ne kadar seni kıskanıyor olsam da eşini bulduğun için seni tebrik ederim Slater." Taburesinden kayarak başını salladı. "Bayan Drake'e iyi bak. Claudia Brookson'a da dikkat et. İnsanı uyardığım gibi, kötü bir düşman olabilir."

Kaplan kalabalığın içinde eriyip giderken, Bracken'ın omuzlarındaki gerginlik azaldı. Gözlerin üzerinde olduğunu hissedince, hem Ally'nin hem de Gwen'in kendisine ayakkabılarına sışmış gibi baktıklarını gördü. İç çekti. Sürü arkadaşlarının Madisyn'i korumasından memnun olsa da, onların müdahalesini istemiyordu.

Ally ağzını açtığında "Bırak onu," dedi - Claudia'yla konuştuğu için ona bir kova dolusu bok atacağından kuşku yoktu. Etrafından dolanarak Madisyn'e yöneldi.

Arkadaşının gözleri ona bakarken kızgınlıkla bulutlandı. "Geri çekilmek yerine iteceğini nereden bilebilirdim?"

"Çünkü sen acı çekerken bunu görmezden gelemeyeceğimi biliyorsun." Bracken, kendi özel baloncuklarında olmaları ve sesinin etraflarındaki insanlara ulaşmaması için onun alanını işgal ederek kulağının kabuğunu hafifçe yokladı. "Özür dilerim bebeğim. Ama Claudia'yla konuşmam gerekiyordu."

Kaltağın adının ağzından çıktığını duymak bile Madisyn'in dişlerini göstermek istemesine neden oldu. "Hayır, yapmadın. Yürüyüp gidebilirdin. Çekip gitmeliydin." Tanrım, onun suratının ortasına bir tane patlatmak istiyordu. Ya da belki bir dolmakalemlle taşaklarını patlatmak. Mesele sadece kendisine göz koyan bir kadına gününü göstermesi değil, aynı zamanda flörtöz bir müşteriyi korkutmak için sahiplenici bir tavır takınmasıydı. Onu yerinden kovmamasının tek nedeni, Claudia'nın onu orada görmesinin iyi olacak olmasıydı.

"O benim için hiç kimse değil," dedi Bracken, ses tonu ölçülü ve güven vericiydi. "O benim için hiçbir zaman hiç kimse olmadı. Ancak sen benim her şeyimsin."

İyi cevaptı ama kedisini yatıştırmaya yetmedi. Kedi pençeleriyle onun yüzünü tırmıklamak istedi. "Hmm. İkiniz de bana dostça göründünüz."

"Harekete sponsorluk yapıyor ve aşırılık yanlılarını itibarsızlaştırma konusunda çok aktif, bu yüzden ona saygı duyuyorum. Ama hepsi bu kadar. Onu istemiyorum. Hiç istemedim. İstedğim tek kadın burada."

"Sana dokunmasına izin verdin."

Gözleri bir an için kediye dönüp kedinin öfkesinin derinliğini ona gösterdiğinde Bracken irkildi. "Bebeğim-"

"Seni istiyor, kendini sana neredeyse bir tabakta sunuyor ve sen onun sana dokunmasına izin veriyorsun. Bu doğru bir mesaj değil. Etrafta durup onunla sohbet etmek de öyle. Ve bu beni bok gibi hissettirdi. Eğer durumlarımız ters olsaydı, şu anda kafayı yemiş olurdun."

Başka bir erkeğin ona dokunduğu düşüncesi bile Bracken'ın düşüncelerini cinayete dönüştürmeye yetiyordu, bu yüzden onu oraya götürdü. "Sana böyle hissettirdiğim için özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Onunla konuşmak istediğimden daha fazla dokunmasını istemediğimi ya da hoş karşılamadığımı söylediğimde bana inanın. Ama bu konuşmanın yapılması gerekiyordu çünkü geri adım atmıyordu. Buraya gelip beni izlemesinden bıkmıştım ve bunu yaparken onu görmek zorunda olman beni çok kızdırıyordu."

"Peki ona tam olarak ne söyledin?"

Omurgasındaki sertliğin bir kısmı gittiği için rahatlayan Bracken bir elini Madisyn'in sırtına götürdü ve ensesini kavradı. "Ona eşim olduğunu söyledim. Benim alındığımı biliyor. Bu ona beni kişisel koruması ya da başka bir şey yapma şansının kesinlikle olmadığını söylüyor. Bunu anlamasına ihtiyacım vardı. Bu yüzden onu dinledim. Bu, onun da beni dinlemesi gerektiği anlamına geliyordu."

"Sence gerçekten dinledi mi?"

"Bana aptal ya da sırf işine gelmediği için gerçekleri görmezden gelecek kadar inatçı biri gibi gelmiyor. Ona sadakatini borçlu olacak birine ihtiyacı var. Benim var."

Bu da sadakatimin zaten başkasına ait olduğu anlamına geliyor. Bu da her zaman önceliğimin sen olduğu ve olacağı anlamına geliyor, dolayısıyla başka hiçbir kadının resme girme umudu olamaz. Onun için hiçbir işe yaramam."

"Tek istediği yeni bir koruma olsaydı ikincisi doğru olurdu ama bundan daha fazlasını istiyor. Seni istiyor."

"Önemli değil. Sen önemlisin. Sen her şeyden daha önemlisin." Bracken, kızın gözlerini oymayacağını umarak, cesurca kızın ağzına bir öpücük kondurdu ve kız yumuşayınca rahatladı. "Bir daha bana dokunmasına asla izin vermeyeceğim, sana yemin ederim."

"Süt kutularımdan içmeyi bırakacağına yemin ettiğin gibi mi?"

Gülümsemesi bozulmuş gibiydi. "Hepimizin tuhaflıkları var. Örneğin, bazılarımız aynı anda tabağımızda sadece bir şey yer, uykumuzda sürekli konuşur, hava nasıl olursa olsun her zaman üşüyor gibi görünür ve garip bir şekilde aldıkları paketlerden karton kutuları ve baloncuklu ambalajları saklar."

"Onlara ne zaman ihtiyaç duyacağınızı asla bilemezsiniz. Peki ya yatağında bir kırıntı olduğunda çılgına dönen ve arabasında yiyecek olmasını kesin bir dille reddeden o titiz insanlara ne demeli?"

"Bu titiz olmak değil; sadece düzenli olmak."

"Titizlik," diye ısrar etti, gözlerinde mizah dans ediyordu.

Onu kendine çekti ve tekrar öptü. Yumuşak, tatlı ama aynı zamanda baskın bir şekilde.

Madisyn sinirlenmiş gibi yaparak onun göğsünü itti. "Çalışmak zorundayım, biliyorsun. Aslında senin de öyle."

"Güvenlik işi sıkıcıdır." Kalçasını bara yasladı. "Seni izlemek çok daha eğlenceli."

Onun infazcı pozisyonundan pek tatmin olmadığını hissetmişti. "Gençken infazcı olmak ister miydin?"

"Hayır. Çocukken video oyunu tasarımcısı olmak isterdim. Ya sen?"

Gülümsedi. "Spor spikeri olmak istiyordum." Bunun havalı olacağını düşünmüştü.

Doğruldu. "Eğer ciddi olmayacaksan ..." Kızın gözleri büyüdü. Doğrusu, "Ciddiyim" diye ısrar etti. "Evet, tabii. Şimdi bana o ağızdan biraz daha ver."

DOKUZUNCU BÖLÜM

Yumuşak bir iniltiyle, bunun gerçekten kendi hatası olduğunu düşündü.

Bracken Slater'dan gelen bir meydan okumayı kabul etmemesi gerektiğini bilmeliydi ama kulağa çok basit gelmişti.

Uyandığında onu yatak başlığına biraz yaslanmış, dizleri bükülmüş, ayakları yatağın üzerinde düz bir şekilde bulmuştu. Adam onu kaldırıp göğsünün üzerine koymadan ve amı yüzüne gelecek şekilde kalçalarına yaslanmasını sağlamadan önce zar zor bir "Günaydın" diyebilmişti. Ona sadece arkasına yaslanıp keyfini çıkarması için meydan okudu - orgazmını hızlandırmak için kendine dokunmak yok, kontrolü ele almaya çalışmak yok. Sadece rahatlayacak ve onun kendisini boşaltmasına izin verecekti. Kulağa ne kadar kolay geliyordu?

O kadar da kolay değildi. Amcığını yiyen adam sahip olduğun her erojen bölgeyi öğrenmiş ve hepsini sömürmekte hiçbir sorun yaşamamışken değil.

"Seni boşaltacağım" düşüncesiyle hemen dalmamıştı. Hayır, acele etmemişti. Uyluklarının iç kısımlarını yumuşakça öptü, kıvrımlarını okşadı, klitorisine üfledi ve uyluklarının kıvrımlarını yaladı.

Tam da işe başlamazsa onu bedensel zarar vermekle tehdit etmek üzereyken, adam yavaşça amını yemeye başladı. Dil, diş, dudak ve parmaklardan oluşan cephaneliğini kullanarak onu serbest kalmanın eşğine getirmiş, sonra da gevşetmişti. Tekrar. Ve tekrar. Ve

tekrar. Ve Şimdi

İki parmağını amına sokarken, dudakları klitorisinin etrafına sarılmış ve nazikçe emiyordu.

Çaresizliğin küçük alevleri kızgın tenini yalıyordu. Vücudu bir yaydan daha gergindi, güçlü bir orgazmın kıyısında sallanıyordu. Ağzının sıcaklığı, dilinin mükemmel baskısı, dişlerinin hafif sıyrıkları, ağrıyan amını dolduran parmaklarının hissi, hepsi inanılmazdı. Aynı zamanda çok fazlaydı.

Orgazm bir kez daha ona doğru yaklaşıırken, adam diliyle klitorisini fiskelediğinde sarsıldı. Sonra o dili klitorisinin etrafında saat yönünde yuvarlıyordu. "Oh Tanrım," diye inledi. Ve şimdi de saat yönünün tersine yuvarlıyordu. "Bracken, çok yaklaştım. Bu sefer boşalmama izin vermelisin." Kalçaları titredi, amı titredi, parmakları adamın dış kalçalarına gömüldü ... ve adam durdu.

Parlayan dudaklarını yaladı. "Henüz yeterince içtiğini sanmıyorum."

"Yaptım! Kesinlikle yaptım!" Madisyn, dilinin düz kısmını klitorisine yukarı aşağı sürterken nefesi kesildi. "Malları teslim et, Slater." Ama yapmadı. Siktir et. Bununla işi bitmişti. Ayağa kalkmaya çalıştı; niyetini bir şekilde belli etmeseydi bunu başarabilirdi bile.

Kalçasını sıkıca kavradıktan sonra parmaklarını amından çekti ve klitorisine şaplak attı. "Sakın kıpırdama."

"Gelmem gerek!"

"Ve yapacaksın. Ben hazır olduğumda. Yoksa bir cesaretle geri mi dönüyorsun?"

Oh, onu orada yakalamıştı. İçindeki tüm gurur kırıntıları yenilgiyi kabul etme düşüncesiyle kabardı. "Hayır, kabul etmiyorum," dedi sonunda.

"Sabırsız olduğun için parmaklarımı kaybettin. Sana daha önce de söyledim: Bu amcığı yemeyi bitirdiğimde boşalabilirsin. Daha önce değil."

Hıçkırıklarını zar zor tutarak -evet, gelmek için o kadar çaresizdi- dişlerinin arasından tısladı. Adam onu görmezden geldi. O mübarek diliyle onu harap etmeye devam etti:

Yalıyor, döndürüyor, fiskeliyor ve yokluyordu. Oh, o ağzıyla her zamanki gibi acımasızdı... o zeki, şehvetli, son derece becerikli ağzıyla yumruğunu içine sokmak istiyordu.

Bracken onun yarığını yalayarak mırıldandı. "Bebeğimin üzerine inmeye bayılıyorum." Onun tadını seviyordu. Küçük iniltilerini, ihtiyacının kokusunu ve ne kadar muhteşem bir şekilde duyarlı olduğunu sevdi. Aleti o kadar sertleşmişti ki canı yanıyordu ama onun nefis kıcıyla yastıklanmış hissi hoşuna gidiyordu.

Diliyle klitorisini daire içine aldı, yarığından geçirdi ve sonra onu kızdıracak kadar ıslak amına daldırdı. Kadın, adamın kıkırdamasına neden olan, Tanrı'ya karşı dürüst bir hırıltı çıkardı. "Zavallı Madisyn." Çoğu kedi gibi onun da tek derdi anında tatmin olmaktı ve adam, istediği şeyi beklemek zorunda kaldığında eşinin küfürler konusunda oldukça yaratıcı olabildiğini fark etmişti. Şimdiye kadar ona anasını siken orospu çocuğundan, beynini siken koyuna kadar her şeyi söylemişti.

Başparmaklarıyla kızın kaygan kıvrımlarını aralayarak klitorisine üfledi ve kızın kalçaları titrediğinde gülümsedi. Orgazmı tekrar üzerine kapanmadan önce çok fazla dayanamayacaktı, ama henüz amından vazgeçmeye hazır değildi. Bu yüzden onu yaladı, yudumladı ve içti, ona verdiği her damla kremanın tadını çıkardı. Aynı zamanda, meme uçlarını sıktı ve göğüslerini sıktı, önceki gece sikişmenin ve sonra üzerlerine boşalmanın nasıl bir his olduğunu hatırladı. Bu anı onun sikişinin seğirmesine neden oldu.

Amcığı Bracken'ın dilinin etrafında kenetlenirken kısa süre içinde vücudunda titremeler başladı. Bracken ona acıyarak, "Seni şimdi boşaltmamı ister misin?" diye sordu. Dilini kadının kıvrımlarında gezdirerek tüm kremi topladı ve kadın uzun bir inilti çıkardı. Adam onun kalçasına sert bir tokat attı. "Bana yeterince hızlı cevap vermedin. Tekrar deneyelim. Seni boşaltmamı ister misin?"

"İstediğimi biliyorsun, seni adi herif-" Avuç içi klitorisini tokatladığında nefesi kesildi.

"Evet mi hayır mı?"

"Evet." Madisyn konuşmaya başlar başlamaz adam onun kıcını kavradı ve dilini amının derinliklerine gömerek onu kendine doğru çekti. Büyük bir nefes nefese kaldı, sonunda ona ihtiyacı olanı vereceği için rahatlayarak hıçkırmaya yakındı. Dilini onun içine pompaladı, parmakları klitorisinde dolaştı, fiskeledi ve kopardı. Ve kadın buna dayanamadı.

Yüksek sesle ve sertçe boşaldı, başı geriye atıldı, omurgası kavislendi, parmak uçları adamın kalçalarını ısırdı, zevk dalgaları titreyen bedeninde dalga dalga yayıldı. Tamamen tükenmiş bir halde adama doğru sarktı, nefesleri kuru boğazına girip çıkıyordu.

Kadının orgazmdan inmesini bekleyen Bracken, parmaklarının uçlarını kadının şişmiş kıvrımlarının üzerinde gezdirerek imzasını attı. "İyi misin?" Kadının mırıldanmasını evet olarak algıladı. "Sikimin üzerine otur Madisyn," diye emretti. "Sür beni."

Gözlerini açan Madisyn, katıksız bir erkek memnuniyetiyle parıldayan bir bakışla karşılaştı. Adamın zeki ve duygusal ağzı, Madisyn'in tüylerini diken diken eden hınzır bir gülümsemeye dönüşmüştü. Kendinden fazlasıyla memnun görünüyordu. Birkaç numara bilen tek kişi o değildi. Belki de ukala piçin bunu öğrenmesinin zamanı gelmişti.

Bacaklarını dikleştirerek beklentiyle ona baktı. Madisyn onun üzerine çıkmak yerine kalçalarının arasına diz çöktü.

"Bebeğim, sana sikimin üstüne oturmanı söylemiştim."

"Seni duydum." Adam ona doğru uzandığında Madisyn başını salladı. "Bir süreliğine liderliği sana bıraktım. Şimdi sıra bende. Yoksa ağzıma boşalmak istemiyor musun?" Adamın siki sarsıldı ve Madisyn gülümsedi. "Ben de öyle düşünmüştüm." Adamın kalçalarının arasına rahatça yerleşen kadın, bir eliyle adamın sikinin tabanını yumrukladı. "Henüz gelme." Onu daldırdı

Dilini sikinin başındaki yarığa sokarak oradaki döl damlalarını yaladı.

Bracken küfretti. "Anlatmak istediğin bir şey var, değil mi?"

Taşaklarının sol üst tarafından başlayarak bir W şekli yaladı. "Oh evet." Önce bir topu, sonra diğerini emdi. "Sen sadece arkana yaslan ve rahatla."

Onun da tam olarak kendisinin yaptığı gibi yapmasını bekliyordu - dikkatini nihayet sikine vermeden önce daha az erojen bölgelerine hafif, kolay dokunuşlarla onu kızdırmak için zaman harcayacaktı. Yanılmıştı. Doğrudan öldürmek için gitti. Kavrayışı mükemmeldi -sert, sıkı ve acımasız- hafif bir bükülme hareketiyle shaftını pompalarken, dili ustalıkla başını daire içine aldı, yaladı ve yudumladı. Yine de çok geçmeden sikini bıraktı ve taşaklarını avuçladı, parmağıyla perine bölgesine masaj yaparken onları elinde yuvarladı.

Sürekli değişiyordu. Bir an adamın sikiyle uğraşüyor, emerken mırıldanıyor ve inliyordu. Sonra taşaklarına geçiyor, sonra tekrar sikine dönüyordu ama bu sefer sadece başına konsantre oluyordu. Yaladı, emdi, okşadı, kemirdi, pompaladı, ritmini ve hızını sürekli değiştirdi, böylece ne bekleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Başının arkasını avuçlayan Bracken, başını eğerek sikinin bir tarafını yalayıp ısırmasını ağırlaşmış gözlerle izledi. Kadının bakışları onunkilere kaydı, sıcaktan kararmıştı ve o bakışı taşaklarında hissetti. Ve sonra ona boğazına kadar soktu. "Tanrım, bebeğim." Kız sertçe emerken adam parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi. "Şu anda çok ateşli görünüyorsun. Gözlerin kamaşmış, yüzün kızarmış, yanakların çukurlaşmış, şiş dudakların sikimin etrafına sıkıca sarılmış."

Kadın onun etrafında yutkundu ve Bracken sert bir küfür savurdu. Omuriliğinin dibindeki karıncalanmayı hissedebiliyordu, yakın olduğunu biliyordu. "Kendini boşalt Madisyn. Benimle gelmeni istiyorum." Eli kayboldu ve

Sonra onun sikinin etrafında yüksek sesle inledi. "Evet bebeğim, işte bu."

İnleyerek çılgınca emdi, başını aşağı yukarı salladı. Onu neyin uçuruma sürükleyeceğini bilen adam parmaklarını saçlarına doladı ve çekiştirdi. Kadın keskin acıyla tısladı ama sonra boşalmaya başladı. Bracken kalçalarını pompalayarak Madisyn'in ağzını sert ve vahşi darbelerle sikti. "Yut onu, Madisyn." Kör edici bir zevk tepeden tırnağa içine doldu ve eşinin ağzında patlarken sikinden fırlayacak gibi oldu.

Tamamen doymuş olan Bracken gözlerinin kapanmasına izin verdi. Nefes nefese, Madisyn'in yanındaki şiltenin üzerine yığıldığını hissedene kadar orada yattı. Bracken bir nefes verdi. "Şey ... bu bana anlattı, değil mi?"

Kıkırdadı. "Evet, sanırım öyle oldu."

Yan yattı ve onun omzunu öptü. "Bence tüm Cumartesi sabahlarımıza bu şekilde başlamalıyız." Kızın gülmesi üzerine gülümsedi. "Hey, her çiftin kendi gelenekleri olmalı."

"Hmm," diye cevap verdi, hâlâ gevşekti.

"Jaime'nin bebek partisi ne zaman başlıyor?" diye sordu Phoenix Sürüsü'nün Beta dışisine atıfta bulunarak.

"Saat üçe kadar değil. Sen de gelmiyorsun."

Kaşlarını çattı. "Neden gelmiyorsun?"

"Çünkü Jaime sadece dişileri davet etti." Beta, eşinin sakatmış gibi üzerine titremesinden bıkmıştı, bu yüzden Dante ve diğer erkeklerin katılmasını yasaklamıştı. Madisyn yaygaradan hoşlanmadığı için onu anlayışla karşıladı.

"Yine de seninle gelebilirim ve sadece mutfakta falan kalabilirim."

Kadın homurdandı. "Temiz kalamazsın. Gelip benimle konuşmak için çok iyi bir neden bulursun, bu da Dante'yi aynısını Jaime'ye yapmaya teşvik eder."

Bunu inkâr edemeyerek sırt üstü yuvarlandı. "Kara kara düşünme. Ben iyi olacağım, Bracken."

Ona bakarak saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Senden uzak kalmayı sevmiyorum."

"Sadece birkaç saat."

Evet, ama bu süre zarfında pek çok şey olabilirdi. Ve dürüst olmak gerekirse, o yanında olmadığına dünyası karardı. Bunu tam olarak açıklayamıyordu. Ona hayatta olduğunu hatırlatan duygu kıvılcımlarını hissettiriyordu. O yanında olmadığına, o tanıdık boşluk hissi üzerine çökmeye başladı. Eğer bunu ona söyleseydi, hiç şüphesiz kalırdı. Ama bu ona haksızlık olurdu, değil mi?

"Gelmen için ısrar etmeyeceğim," dedi. "Ancak, seni oraya bırakacağım ve bittiğinde alacağım. Anlaşma böyle."

Gözlerini devirdi. "Peki."

"Aferin kızıma." Omzuna son bir öpücük kondurduktan sonra ayağa kalktı ve banyoya yöneldi. İşini yaparken kızın telefonunun çaldığını duydu ama arama kısa ve tatlıydı, çünkü yatak odasına döndüğünde kız kaşlarını çatmış telefonuna bakıyordu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Başını kaldırıp ona baktı. "Evet. Sadece bu aramayı beklemiyordum."

"Kimdi o?"

"Vinnie Devereaux."

İsmi tanıyan Bracken sustu. "Peki Olympus Pride'ın Alfa'sında neden cep telefonu numaranız var?"

"Huh. Komik hikaye."

Olympus Pride'a ait antika dükkânının önünde duran Madisyn'in ağzında bir gülümseme belirdi. Son ziyaretinden bu yana epey zaman geçmişti ama yine de kedilerle bağı koparmamıştı. Tuhaf bir gruptular ama bu, kendisinin ve kedisinin onları bu kadar çok sevmesinin bir nedeniydi.

Sürüden yaşlı bir dişiyle karşılaştığında on yedi yaşındaydı. Alfa erkeğinin annesi Ingrid ilk başta başka bir pallas sürüsünün kendisinden habersiz Kaliforniya'ya taşınıp taşınmadığını merak etmişti. Madisyn'in yalnız bir şekil değiştiren olduğunu duyduktan sonra Ingrid onu küçümsememişti. Bunun yerine, onu sürüsüyle tanışmaya davet etmişti; sürüsü de kendi türlerinden birini daha görmekten mutlu olmuştu - muhtemelen çok nadir oldukları için dışarıdan gelenlerle çok az temas kuruyorlardı.

Sekiz yıl önce eşini kaybettikten sonra inanılmaz bir şekilde hayatta kalmayı başaran Alfa Vinnie, Madisyn'e sürüsünde bir yer teklif etmemiştir ama onun koruması altında olduğunu ve ihtiyacı olduğunda kendisini araması gerektiğini açıkça belirtmişti. Ingrid Madisyn'le iletişim halindeydi ve sık sık barınağa bağışta bulunuyordu. Kadın ayrıca Madisyn'i gurur toplantılarına davet etmiş, Madisyn de bu toplantılardan bazılarına katılmıştı çünkü kendi türünden insanlarla bir arada olmak güzeldi.

Vinnie daha önce arayıp Madisyn'den kendisini dükkânda ziyaret etmesini istediğinde çok gizemli davranmıştı. Yine de telefonda konuşmaktan hoşlanmıyordu. Muhtemelen hattın, organize suça karıştığından haklı olarak şüphelenen insan yetkililer tarafından dinlendiğine inandığı içindi.

"Buranın önünden birkaç kez geçmiştim," dedi Bracken, onun yanında durarak. "Ama hiç içeri girmedim."

"Bir kurt olarak hoş karşılanmayabilirdin," dedi ona, gözleri parlayarak. "Kurtları pek sevmezler."

"Bunu bana şimdi mi söylüyorsun?"

Madisyn elinin tersiyle itti. "İyi olacaksın. Tüm şekil değiştirenler arasında iyi bir şöhretin var. Kurtlara karşı önyargılı değiller, Makenna'yı seviyorlar. Ingrid, sana bahsettiğim dişi, bazen beni onur toplantılarına davet ediyor. Genelde Makenna'yı misafirim olarak götürürüm."

Bracken kaşlarını çatı. "Yani sizi kendi bölgelerinde tutacaklar ve sizi kendi korumaları altında olarak sınıflandıracaklar, ama asla

sana gururlarında bir yer teklif etti mi?" Sanki onlar için pek uygun değilmış gibi mi? Bu düşünce onu rahatsız etti.

"Bir anlamı olmadığını hissetmiş olabilirler. Hayatımdan bu haliyle memnundum. Yalnız yaşam tarzını geride bırakmak Makenna'yı da geride bırakmak anlamına gelirdi ki bunu asla yapmazdım."

Kapıya doğru bir hamle yaptı ama sonra yerde bir şey fark edince durdu. Onu eline alıp gülümsedi. "Hey, yirmi dolar buldum. İyi şansım yine iş başında."

Bracken içini çekti. "Şans diye bir şey yoktur. Ancak, para gibi şeyleri yere düşüren insanlar vardır. Hiç para kaybetmediniz mi?"

"Hayır. Bu kötü şans getirir."

Tekrar iç çekti. "Unutun gitsin. Hadi şu işi bitirelim." Kız içeri girmek istediğinde onun elini tuttu. "Önce ben gireceğim."

"Burada canlı bir kalkana ihtiyacım yok. Olimpos kedilerinin tehlikesi altında değilim."

Bracken'ın içgüdüleri ona haklı olduğunu söylüyordu ama işini şansa bırakmayacaktı. Onun için değil. "Sen bu insanlara güvenebilirsin ama benim güvenmem için hiçbir neden yok, bu yüzden senin güvenliğin konusunda onlara kesinlikle güvenmezdim."

Kapıyı itip açtığı anda zil çaldı ve eski kumaş, küflü kâğıt, deri ve cilalı ahşap kokularının içine doğru yürüdü. Dükkân belirli bir zaman diliminde ya da temada uzmanlaşmış gibi görünmüyordu. Yüksük ve broşlardan eski sandıklara ve antika dolaplara kadar her şey vardı. Hatta ahşap bir iğ bile vardı. Küçük eşyaların çoğu masaların üzerinde sergilenirken, diğerleri dolaplara kilitlenmişti. Eski bebekler onu biraz ürkütmüştü ama bunu itiraf edecek değildi.

Tezgâhın önünde pirinç bir şamdanı dikkatle saran bir kadın duruyordu. Onlara doğru baktı. Gözleri Madisyn'e takılınca yüzü aydınlandı ve bir parmağını kaldırdı.

Bracken'ın yanına yaklaşan Madisyn eğilerek sessizce, "Bu Ingrid. Vinnie dükkânın idaresini ona bırakıyor."

Vintage kıyafetleri, eski moda kabarık saç modeli ve antika mücevherleriyle yaşlı kadın başka bir yüzyıldan fırlamış gibi görünüyordu. Bracken alçak sesle, "Sanırım antikaların içinde para kaçırdığını biliyor," dedi.

"O biliyor."

Ayakkabıları parke zeminde tıkırdarken dar koridorlarda yavaşça ilerlediler. Müşterilerin sohbet sesleri ve kumaş hışırtıları arasında, yağlı boya tablolar, yaldızlı aynalar ve oymalı çerçevelerle birlikte duvarlarda asılı duran çok sayıda eski saatin tik takları duyuluyordu. Saatler birbiriyle senkronize değildi ve Bracken orada çalışırsa bu aralıksız tik tak seslerinin onu çıldırtacağını biliyordu.

Tam tezgâha yaklaştıkları sırada Ingrid masanın etrafından dolanarak Madisyn'in yanına geldi ve kollarını iki yana açtı. "Size de merhaba."

"Ingrid, merhaba." Madisyn kucaklaşmayı kabul etti ve kadının sırtını hafifçe sıvazladı.

Geri çekilerek Ingrid onun yüzünü kucakladı. "Seni görmek çok güzel. Bu senin erkeğin mi? Oh, tam bir yemek."

"Evet, ben Bracken."

Kadın ona büyüleyici bir gülümseme sundu. "Merhaba hayatım. Ben Ingrid; seninle tanışmak bir zevk. Benimle gelin. Oğullarım üst katta." Kadın onları bir kapıdan geçirerek dar bir koridora ve ince, kavisli bir merdivene götürdü. Bracken oradan bile derin, boğuk sesler duyabiliyordu.

Madisyn, Ingrid'i merdivenlerden yukarı kadar takip etmeye başladığında Bracken başını salladı. "Önce ben, bebeğim." Eğer yukarıda bir tehlike varsa, onunla eş arasında o duracaktı. Ingrid gözlerini devirdi ama kenara çekilerek onun geçmesine izin verdi. Merdivenin tepesine ulaştığında kendini küçük bir dairede buldu.

Kapı aralıklarından birinde duran Ingrid onu yanına çağırıldı. "İşlemeli bir davetiye falan mı bekliyorsun, sevgilim?"

Madisyn arkasındayken ve kurdu tetikteyken Bracken yaşlı kadına doğru ilerledi. Üç güçlü yapılı erkek rahat bir yaşam alanının etrafına dağılmıştı ve odaya girdiklerinde üçü de ayağa kalktı.

En büyükleri anında Madisyn'e kilitlendi ve gülümsemesi hem sıcak hem de babacandı. "Maddie."

Bracken gözlerini kırptırdı. Maddie mi?

Kedinin açık kollarına doğru adım attı. "Merhaba, Vinnie."

Eşini diğer erkekten uzaklaştırma dürtüsüne direnen Bracken, Alfa'yı inceledi. Tıpkı babasının ona söylediği gibi, Vinnie Devereaux aldatici bir şekilde zararsız ve cana yakın görünüyordu. Ayrıca Madisyn'i görmekten gerçekten memnun görünüyordu ve Ingrid'in olduğu kadar onun da Madisyn'e düşkün olduğu açıktı.

Vinnie Madisyn'i hızlı ama kapsamlı bir şekilde tepeden tırnağa taradı. "İyi görünüyorsun." Gözleri Bracken'a kaydı ve gülümsemesi en ufak bir şekilde bile solmadı. "Ve sen de Bracken Slater'sın. Ben de Vinnie. Bunlar da oğullarım Tate ve Luke." İki uzun boylu, zayıf erkeğin daha geniş olanlarını işaret etti. "Tate aynı zamanda benim Beta'm. Luke da benim Baş İnfazcım."

Bracken her ikisiyle de başını sallayarak selamlaştı ve her iki erkekten de ince alfa hisleri yayıldığını hissetti. Alfa pozisyonuna sahip olmayabilirlerdi ama her ikisi de bir noktada sürüye liderlik edebilirdi.

Her ikisi de Madisyn'e sarılmak için bir an ayırdığında kaşlarını çatı. Sahiplenici damarını kasten dürtüyor gibi görünmüyorlardı ve Madisyn'e onu yakından tanıdıklarını düşündürecek şekilde bakmıyorlardı ama bu kıskançlığın midesini bulandırmasını engellemedi. Ya da kurdunun uyarı için dişlerini göstermesini engellemedi.

Ingrid ellerini birbirine kenetledi. "Kahve isteyen var mı?" Siparişlerini aldı ve muhtemelen mutfağa girerek gözden kayboldu.

Vinnie seksiyonel kanepelyi işaret etti ve ardından bir koltuğa oturdu. "Bugün Makenna yok mu?"

"Hayır, üzgünüm," dedi Madisyn, Bracken yanına o kadar yakın oturmuştu ki aralarında neredeyse bir santim boşluk vardı. Bracken'ın Madisyn'in kalçasına koyduğu sahiplenici el de hiç şaşırtıcı değildi. "Bugün amcasıyla bir görüşmesi var." Makenna'nın sadece birkaç yıl önce tanıştığı ama düzenli olarak görüştükleri bir adam.

"Kahretsin," diye mırıldandı Luke duvara yaslanarak. "Ne kadar da güzel bir kız."

Madisyn ona "Artık mutlu bir şekilde çiftleşti," diye hatırlattı.

Diğer koltuğa uzanan Tate bir omzunu silkti. "Bir erkek hâlâ bakabilir. Değil mi Luke?" Bunu kanıtlamak istercesine bakışlarını Madisyn'in üzerinde gezdirdi.

Bracken durdu ve kurdu hırladı. "Dikkatli ol." Ölümcül bir fısıltıydı.

Elini Bracken'inkinin üzerine koyan Madisyn başını Vinnie'ye doğru salladı. "Oğulların bok karıştıran piçler."

Alfa sırtarak başını salladı. "Öyleler."

Onun sesindeki gururu görünce homurdandı. "Peki neden buraya gelmemi istedin?"

"Önce bana hayatında her şeyin nasıl gittiğini anlat." Vinnie ona sahte bir kaş çattı. "Bugünlerde bizi yeterince ziyaret etmiyorsun."

"Sanki bilmeye değer her şeyi zaten bilmiyormuşsun gibi." Madisyn, Ingrid'in yaptıkları telefon görüşmeleri ya da barınağa yaptığı ziyaretler sırasında öğrendikleri hakkında ona düzenli olarak bilgi verdiğinin farkındaydı.

"Merkür Sürüsü'yle yakın olduğunuzu ve onların koruması altında olduğunuzu biliyordum. Slater'ın senin eşin olduğunu bilmiyordum. Ta ki Maverick Klanı Alfa'sı beni ziyaret edene kadar."

Madisyn gerilerek küfretti ve parmakları yumruk şeklinde kıvrıldı.

Bracken gözlerini kıstı. "Archer onun bir zamanlar senin gururunun bir parçası olduğunu düşünüyordu, değil mi?"

"Evet," dedi Vinnie. "Amerika Birleşik Devletleri'ndeki tek pallas kedisi sürüsü biziz, yani bu aptalca bir varsayım değil. Diğer çoğu şekil değiştiren türünün aksine, soy ağaçlarımızı gösteren kayıtlar tutmuyoruz, bu yüzden bu varsayımı iki kez kontrol edemedi."

"Archer neden sana geldi?" Madisyn sordu. "Ne istiyormuş?"

Vinnie kolunu sandalyesinin arkasına attı. "Temel olarak, sana karşı herhangi bir sadakatim olup olmadığını görmek için gelmişti. Seni sürgün ettiğimi düşünmüştü ama belli ki emin olmak istiyordu."

Bracken, "Onun için iyi bir müttefik olup olmayacağını bilmek istedi," diye tahmin etti. "Ve ona zarar verecek olursa senden bir tepki gelmeyeceğinden emin olmak istedi."

"Aynen öyle." Vinnie'nin bakışları tekrar Madisyn'e kaydı. "Klanının bir üyesini ondan sakladığınızı söyledi. Söz konusu dişi domuz hakkında pek bir şey söylemedi; aslına bakarsan her şey hakkında muğlaktı. Onu nereye saklamış olabileceğinizi bilmemi umuyordu."

"Onun klanının bir üyesi değil." Madisyn parmaklarını Bracken'inkilerle kenetleyerek durumu açıkladı.

"Piç kurusu," diye tükürdü Luke.

Tate üst dudağını kıvırdı. "Böyle saçmalıklar yapan bir adam Alfa değildir."

Ingrid elinde dumanı tüten bir tepsi fincanla içeri girdi ve Luke hemen ondan alıp sehpanın üzerine koydu. "Highway to Hell "e benzeyen bir şarkı mırıldanarak -ve evet, bu Bracken'ı biraz ürkütmüştü- bardakları dağıtmaya başladı.

"Archer'a ne söyledin?" Bracken Vinnie'ye sordu.

"Maddie'ye bir şey olursa ne kadar büyük hayal kırıklığına uğrayacağımı ifade etmeyi düşündüm," dedi Vinnie. "Sonra aklıma, ona aslında eski Alfa'sı olduğum izlenimini verirsem ona daha fazla yardımcı olabileceğim ve ona karşı kişisel bir intikam duygusuyla, gerekirse sürünüze karşı onunla birlikte durmaya istekli olabileceğim geldi."

Madisyn kaşlarını çattı. "Sence bu gerçekten de tam bir savaşa dönüşecek mi? Onun derdi benimle."

Vinnie, "Doğru ama onunla aranızda pek çok insan var," dedi. "Merkür Sürüsü'nün çok ama çok sayıda müttefiki var. Bir o kadar müttefiki olan Anka Sürüsü'ne de sıkı sıkıya bağlı. Etrafınızda üç metre yüksekliğinde bir duvar da olabilir. Ama Archer bunun peşini bırakamaz, değil mi? Küçük bir domuzun elinden kaçması yeterince kötü. En azından onu kendisinden uzak tutan kişiyi cezalandırıp diğerlerine kaçmanın sadece onlara yardım edenlerin ölümüne yol açacağı mesajını veremezse daha da zayıf görünecek. Klanının Alfa pozisyonunu korumak ve diğer klanlar üzerinde hüküm sürmek istiyorsa bunu göze alamaz."

"Bu Archer için sadece dişi domuzla ilgili değil," diye ekledi Tate kahvesini yudumlarken. "Bu, böyle bir durumda ne kadar ileri gidebileceğini göstermekle ilgili. Diğer klanlar üzerindeki kontrolünü sürdürebilmek için onları kendisinden korkar halde tutması gerekiyor."

Luke başıyla onayladı. "Bütün bunların önünde duruyorsun Maddie. Yalnız bir şekil değiştiren olduğun için senin bir sorun teşkil etmeyeceğini düşünüyordu. Ama bu bir gecede değişti."

"Benim eşim olmasa da fark etmezdi," dedi Bracken. "Yine de benim sürümün ve Anka Sürüsü'nün korumasına sahip olacaktı."

Vinnie, "Ama müttefiklerinizin hepsi yalnız biriyle savaşıırken sizi desteklemeye istekli olmayabilir," dedi. "Eğer o sizden biriye destekleyeceklerdir, özellikle de eşinizse. Birçokları için bir kahraman olduğunu söylememe gerek yok. Bu Archer'ın ihtiyaç duyduğu desteği almasını zorlaştıracaktır. İnsanlar sana karşı çıkmak istemeyecektir; bazıları korkudan, bazıları saygıdan, bazıları da her ikisinden. Ama bunu yapacak olanlar da var."

"Archer'ın MC bölümleri gibi," dedi Luke.

"Kontrolü altındaki klanlar muhtemelen onu küçümsese de, ondan korktukları çok açık olduğu için muhtemelen onu destekleyeceklerdir," diye çekindi Tate. "Ve doğru para için herkese her şeyi yapabilecek paralı askerler her zaman

vardır."

Vinnie fincanını tutan elini sandalyenin koluna dayadı. "Archer savaş istemediğini, sadece Daisy'nin nerede olduğunu öğrenmek istediğini söylüyor ve belki de bu doğrudur, bilemiyorum. Ama öyle ya da böyle yakında harekete geçecek. Belki verimli bir şekilde, belki de tek amacı sizi kızdırmak, ona karşı çıkmanın zahmete değmeyeceğini düşünmenizi sağlamak. Burada uzun süre kalmayı göze alamaz."

Luke, "Kendisinden kaçmayı başaran bir klan üyesini aramak için bölgesinden ne kadar uzak kalırsa, o kadar zayıf görünüyor," diye düşündü.

Madisyn şakağını ovuşturdu. "Birinin savaşa gitmesi fikrinden nefret ediyorum ama Daisy'yi ona teslim etmeyeceğim. Asla."

Diğer tarafına oturan Ingrid onun elini sıktı. "Kimse senden bunu istemez. Tüm ayrıntıları bilmiyorum ama Archer'ın kötü biri olduğundan emin olmak için yeterince şey biliyorum. İş dövuşe gelirse -ki Vinnie'm geleceğine inanıyor-biz varız."

"Archer'ın Madisyn'in değil de senin onun yanında olacağına inandığından emin misin?" Bracken Vinnie'ye sordu.

"Yuttu," dedi Alfa kendinden emin bir şekilde. "Dediğim gibi, şimdiden onu gururumdan kovduğumu düşünüyor." Vinnie başını eğdi ve dudaklarını büzdü. "Cain bana senden biraz bahsetti."

Bracken yüz ifadesinin değişmesine izin vermedi. "Öyle mi yaptı?"

"Maddie'nin eşi olduğunu duyduğumda, senin hakkında bilgi almak için Cain'i aradım. Ona iyi bakıldığından emin olmalıyım. Ona iyi davranacağına ve güvenliğinin senin önceliğin olacağına dair bana güvence verdi. Bu doğru mu?"

Hem Bracken hem de kurdu öfkelendi. "Ona sürünüzde bir yer teklif etmediğiniz halde babacan ve koruyucu davranamazsınız."

Vinnie'nin ağzı kıvrıldı. "Katılmayacaktı, bunu hemen anladım. Ama oğullarımdan biriyle çiftleşeceğine dair bir umudum vardı."

Bracken bu sataşmaya karşılık vermedi. Sadece "Böyle

bir Şey olmayacak" dedi.

"Evet, anlıyorum."

Ingrid oğluna azarlayıcı bir bakış fırlattı. "Kurdu dürtmeyi bırak."

"Onu bana geri ver, seni sıska küçük ucube!" diye bağırdı bir kız.

Bracken merdivenlerden gelen ayak sesleri üzerine kapıya doğru baktı, tam o sırada genç bir kız ve on bir yaşlarında bir oğlan koşarak içeri girdi.

Öfkeden deliye dönen genç, çocuğun elinden pembe cep telefonunu kaptı. "Eğer bir daha telefonuma dokunursan, Damian, topuğumla ciğerini delerim! Neden gidip bir ezik gibi Dungeons and Dragons oynamıyorsun!"

Onunla alay etti. "Büyükanнем beni daha çok seviyor diye kıızıyorsun! Neden sevmesin ki? O kadar aptalsın ki Elle, kayıktan düşsen su bulamazsın!"

Elle'in parmakları pençe gibi geri çekildi. "En azından ben kazaların çoğunun olduğu bir otoyolda doğmadım!"

"En azından bebekken defalarca kafamın üzerine düşmedim!"

"Hayır, sen lanet olası duvara fırlatıldın!" diye tısladı. "Tanrım, nefes alman beni rahatsız ediyor!"

"Ne var biliyor musun?" Damian onu işaret etti. "Kilo almışsın!"

Bir adım geriye sendeledi, dehşet içinde nefesi kesildi, eli göğsüne gitti. "Onu geri al!"

"Neden? Onu da mı yiyeceksin?"

"Şeytanın çocuğu!"

"Gevşek kışlı bi-"

"Yeter!" diye bağırdı Vinnie.

Elle kızardı, gözlerini Alfa'ya dikti. "Her zaman onun tarafını tutuyorsun."

"Çünkü beni daha çok seviyor," diye alay etti Damian.

Vinnie kimsenin tarafını tutmadığını belirtmeye zahmet etmedi. Sadece genç ve çocuğun zıt yönlerle doğru hışımla gidişini izledi. Vinnie iç geçirerek Bracken'a döndü. "Eğer Maddie'yle çocuk sahibi olacaksanız

Birden fazla. Ya da en azından bir sonrakini yapmadan önce on yıl bekleyin."

Bracken'ın kaşları çatıldı. "Neden?"

Ingrid şöyle açıkladı: "Pallas yavruları, yaşları çok yakınsa kardeşleriyle iyi geçinemezler."

Luke kolunu yukarı çekerek dirseğindeki kocaman yara izini gösterdi. "Bunu bana on yaşındayken Tate verdi. Onun patates kızartmalarından birini yemiştım."

Tate boynundaki bir yara izini işaret etti. "Bu Luke on iki yaşındayken oldu. Kapıyı çalmadan odasına girmiştım. Küçük piç kurusu bir atardamarı kesti."

"Beni bilerek korkuttun," diye suçladı Luke. "Ve bunu yapabildiğin için yaptın."

Tate omuz silkti. "Sıkılmıştım."

Bracken'a bir kez daha bakan Vinnie, "Sadece bir kitle yetin, Slater," diye öğüt verdi.

"Hiç yavrumuz olmayabilir," diye belirtti Bracken. "Sadece yavrularımız olabilir."

"Ben olsam yine de riske atmazdım," dedi Vinnie. "Kendine o kadar da kötü olamayacağını söyleyebilirsin ama sekiz yıl sonra bir yavruyu uykusunda diğerini öldürmeye çalıştığı için disipline verirken fikrini değıştirirsin."

Luke kardeşine ters ters baktı. "Asla unutamayacağım bir gece."

Tate yine omuz silkti. "Çıkardığın o ses beni rahatsız etti."

Luke'un kaşları birbirine çarptı. "Ne? Horlama mı?" "Nefes alıyorum."

Kardeşler tartışmaya devam ederken, Vinnie bir parmağını kaldırdı. "Bir, Slater. Sadece bir tane."

ONUNCU BÖLÜM

D Bracken bir sonraki güne hazır olması için barbeküyü silerken telefonunu çıkardı. Başparmağını ekranda kaydırmaya fırsat bulamadan Marcus konuştu.

"Saati son kontrol ettiğinizden iki dakika daha geç."

Muhtemelen. Ama lanet olsun ki, zaman akıp gitmiyor gibiydi. Bebek partisinin bitmesine daha bir saat vardı ve Bracken gidip arkadaşını almak için sabırsızlanıyordu.

Çocuksu bir ciyaklama sesi duyunca, Kent'i oyun alanının etrafında yavruları kovalarken buldu. Sürünün hâlâ kendi bölgelerinde olan tek üyeleri onlardı. Caleb da bebek partisine gitmemişti ama motelde Gwen'in vardiyasında çalışıyordu.

Bracken omuzlarını geriye atarak gerginliğini üzerinden atmaya çalıştı. Ama yapamadı. Madisyn ondan bu kadar uzaktayken olmazdı.

Derren şişesinin kapağını açtı. "Eşin iyi olacak, Brack. Çok güvenli olan Phoenix Sürüsü topraklarında. Bu kadar güvenli olmasına biz yardım ettik."

Bunu biliyordu. Ama bölgenin geçilmez olmadığını da biliyordu. Madisyn o sürünün bir üyesi değildi, bu da orada kimsenin önceliği olmayacağı anlamına geliyordu.

bir sorun. Ve evet, tamam, onu çok özlemişti. Onu gülümsetiyordu. Güldürüyordu. Rahatlattı. Ruhunun yıpranmış kenarlarını yumuşattı. Ondan uzak kaldığında bundan nasıl nefret etmezdi? Kurdu da onu özlüyordu.

Zihnini meşgul etmek için, yarın ziyarete geleceği için kulübesini temizledi ve sonra diğer erkeklerin barbekü için bir şeyler hazırlamasına yardım etmeyi kabul etti. Ama yapacak çok az şey kaldığından, huzursuzlanmaya başlamıştı. Sıkılıyordu. Huzursuz.

"Neden onunla gitmedin ve çocuklarla falan takılmadın?" diye sordu Eli, verandadaki sandalyeleri bir bezle silerken.

"Benden geride kalmamı istedi, çünkü onu kontrol etmekte direnmeyeceğimi o da benim kadar iyi biliyordu." Dürüst olmak gerekirse, onu aramaktan kendini alıkoymaya bile çalışmazdı.

"Biliyor musun, Madisyn'le çok tartışacağınızı düşünmüştüm," dedi Jesse. "Sen aşırı korumacısın, onun tüm zamanını ve ilgisini istiyorsun ve o da bir mil uzunluğunda bağımsız bir çizgiye sahip oldukça baskın bir kadın. Bu pek de iyi bir kombinasyon değil. Ama o sana karşı oldukça sabırlı davrandı."

"Bu sabır değil," dedi Bracken ona. "Madisyn kendini sessizce ortaya koyan, durumunu ifade eden ve sonra da bununla başa çıkmanızı bekleyen bir kişidir. Bu konuda tartışmaya girmez, çünkü bu sizin görüşünüze hak etmediğine inandığı bir ilgiyi göstermek olur. Uzlaşacaktır, ancak yalnızca siz de aynısını yapmaya hazırsanız. Gözünü korkutmaya çalışırsanız, sadece burnunu çeker ve konuştuğunuzu bile görmezden gelir."

Derren sırtıttı. "Bu da seni sakın ve saygılı olmaya zorluyor, eğer duyulmak ve dikkate alınmak istiyorsan. Buna ihtiyacın var."

Zander başını salladı. "Her zorlandığında kendini kaybeden bir kadınla başa çıkamazsın. Hiçbir şey çözüme kavuşmazdı. Sadece birbirinizi perişan ederdiniz."

Bracken, Madisyn'e hızlı bir mesaj yazarken bile başını eğerek bunun doğru bir nokta olduğunu kabul etti: "Parti nasıl gidiyor? x"

Umarım erken bir sona yaklaşıyordu. Sadece dakikalar geçmiş olmasına rağmen, nihayet bir yanıt almadan önce uzun bir süre geçmiş gibi görünüyordu: "Sorun değil. Sana biraz kek getireceğim. Ve hayır, erken bitmeyecek, aslında sormak istediğin şey buydu xx"

Ağzı kıvrıldı. Onu asla geçemezdi.

Asla.

"Bana dürüstçe söyle," dedi Nick. "Ona kaç mesaj gönderdin?"

"Bir." Artı iki. Ve ona bir tane daha göndermek üzereydi. Kendi kendine bunun son olacağını söylemişti ama buna inandığından emin değildi. Mesaj attı: "Bitmesini dilediğim için beni suçlayamazsın. Bebeğimi evde istiyorum. Sen bu kadar uzaktayken aklımdaki kirli şeylerin hiçbirini yapamam. Seni öpemem, tadına bakamam ya da seni çiğ çiğ beceremem x"

Evet, onunla dalga geçmenin adil olmadığını biliyordu - özellikle de lanet olası bir bebek partisinde eğlenmeye çalışırken- ama bencil piçin tekiydi. Cevabı çok hızlı geldi: "Git başımdan, şu anda Jaime'nin amını okşamakla meşgulüm xx"

Gözlerini kırptırdı ve mesajı tekrar okudu. Sonra tekrar okudu. Birkaç dakika sonra bir mesaj daha geldi: "Kedi gibi kedi, Hunk xx"

Gülümsedi. Küçük cadı nasıl oynanacağını biliyordu. Cevap verdi: "Bunun için seni daha sonra geri getireceğim. Gitmeye hazır olduğunda beni ara x"

Bip sesi duyulduğunda telefonunu cebine koymuştu. Bracken kaskatı kesildi. Bu başka bir kısa mesaj değildi; bir alarmdı. Tüm telefonları bip sesi çıkarıyordu. Kendine özgü alarm sadece tek bir durumda devreye girerdi: güvenlik sensörleri izinsiz girenleri tespit ederse.

"Kahretsin." Derren'in telefonu çalmaya başladı ve cevap verdi. "Ne oldu, Ally?"

Nick kendi telefonunu kontrol etti, başparmakları ekrana deli gibi vuruyordu. "Doğu sınırındaki sensörler tetiklendi." Kent'in dikkatini çeken ritmik bir ısıklık çaldı; bir ihlal olduğunu ve yavruları panik odasına götürmesi gerektiğini söyleyen özel bir sinyaldi bu.

Gözleri faltaşı gibi açılan Kent, titrek bir şekilde başını salladı ve onları korkutmak istemediği için sakince çocuklara seslendi.

"Ally bir imgelem gördü," dedi Derren, çağrısını bitirirken. "Bizi kurt formlarımızda üç kaslı görünümlü dövmele erkeklerle dövüşürken görmüş."

Nick ona, "Doğu sınırındalar," dedi.

"Biliyorum." Derren Bracken'a baktı. "Mezarlığın yakınında olduklarını da söyledi."

Hepsi hızla kıyafetlerini çıkarırken Nick, "Eğer üç kişilerse, onlara ikişer ikişer saldırabiliriz. Ve onları gafil avlarsak, yer değiştirme şansları olmaz. Ayı formundayken çok daha güçlü ve tehlikelidirler. Derren, sen benimlesin. Eli, sen Bracken ile birliktesin. Jesse ve Zander üçüncü erkeği alacaklar. Herkes hazır mı?"

Başlarını sallayarak yer değiştirdiler, kemikleri çatırdadı ve patladı.

Kurtlar ormanda hızla ilerliyor, toprağı tekmeliyor ve devrilmiş ağaçların üzerinden atlıyorlardı. Aradıkları yere yaklaştıklarında yavaşladılar. Sessizleştiler. Temkinli hareket ettiler.

Ormanın sınırına ulaşan kurtlar durdu. İzinsiz girenleri izlerken çalılıkları siper olarak kullandılar. Gri kurt onları görünce hırladı.

Siyah bir minibüs çitlerle çevrili mezarlığın yanına park edilmişti. İki erkek tetikte ağaçları izliyordu. Kurtları görmediler. Çok geç olana kadar da göremeyeceklerdi.

Üçüncü bir erkek aracın arkasından bir şeyler çıkarıyordu. Çöp torbaları, bir kutu ve kürekler. Kurdun içindeki adam sert bir söz söyledi.

Sürünerek yaklaşan gri kurt, izinsiz girenlerin kokularını içine çekti. Ayılar.

Üçüncü erkek elini siyah saçlarının arasından geçirerek konuştu. "Hangi bedenle başlıyoruz?"

"Herhangi biri," dedi üçlünün en uzun olanı, yere tükürerek. "Archer cesetleri kazıp çıkarmamızı ve belki de etrafa atmamızı söyledi. Ama bebeğin cesedini de yanımızda götürmemizi istiyor."

Sarışın erkek kaşlarını çatarak ona döndü. "Ne var? Bunu neden istiyor ki?"

Uzun boylu erkek omuz silkti. "Bilmiyorum, sormadım."

Elinde bir kürek tutan siyah saçlı erkek yakasını çekti. "Ölü bir bebeğin olduğu bir minibüse binmek istediğimi sanmıyorum."

Uzun boylu erkek ona baktı. "Neden? O öldü."

Sarışın erkek bir nefes verdi. "Bunun için cehennemde yanacağız, Tom."

"Zaten kaderimizde cehennem var," dedi siyah saçlı erkek, küreği ona uzatarak.

"Doğru." Sarışın erkek küreği kaptı.

Sürü hep birlikte saldırdı. Ağaçlardan fırladılar ve ayıları hazırlıksız yakalayarak onlara yer değiştirecek zaman bırakmadan saldırdılar.

Gri kurt sarışın erkeğin sırtına çarptı. Onu yüzüstü yere düşürdü. Kurt ona ters dönme şansı vermedi. Adam tekmeleyip bağırırken dişleri ve pençeleriyle ayının sırtını parçaladı. Eli'in kurdu da ona katıldı.

Ayı kendini yukarı doğru iterek kurtların dengesini bozdu ve sırt üstü yuvarlandı. Ayı yanındaki küreği kaptı ve gri kurdun kafasına indirdi. Kurt kenara çekildi ama kürek omzuna saplandı. Acı kurdun içinde dalgalandı. Bunu görmezden geldi. Tekrar saldırdı.

Kürek bu kez sırtına isabet etti ve darbe kemiklerinde yankılandı. Eli'nin kurdu çenesini ayının bileğine kapatıp atardamarlarını keserek küreği acı dolu bir çığlıkla düşürmesine neden oldu. Kolunu savurarak kurdu yerinden oynattı. Yaradan kan fışkırdı.

İki kurt bir bütün olarak hızlı ve öfkeli bir şekilde saldırdı. Ayı da aynı öfkeyle karşılık verdi. Yumrukladı. Pençeledi. Alnını gri kurdun ağzına çarptı. Eli'nin kurdunun kulağını ısırdı.

Düşman güçlüydü. Hızlıydı. Kararlı. Aynı zamanda korkuyordu. Korku, öfke ve kan kokularını solumak gri kurdun öfkesini besliyordu.

Ayı ona etli bir yumruk attı. Sert darbe gri kurdun dişlerinin takırdamasına neden oldu. Bir sonraki yumruk kurdu yere serdi.

Ayı dikleştı ve ayağa kalkmaya çalıştı. Gri kurt göğsüne atlayıp onu tekrar yere çarpınca başarısız oldu. Ayı, kurdun boynunu kavradı ve kırılan çenesini uzakta tuttu. Serbest kalan pençelerini kurdun yüzünde gezdirerek ikisinin de üzerine kan sıçramasına neden oldu.

Eli'ın kurdu geri dönmüştü. Ayının kolunu ısırdı. Kolunu çekti, böylece artık gri kurdu kesemeyecekti.

Ayı bir kükremeyeyle gri kurdun boynunu kavrayarak onu sertçe itti. Ardından serbest kalan yumruğunu koluna kenetlenmiş çeneye savurarak dik durmaya çalıştı. Ayı şimdi yavaşlıyor, zayıflıyordu. Ama sert yumruk Eli'nin kurdunu yine de yere yıktı.

Gri kurt ayının diğer kolunu ısırdı ve dişlerini derinlere gömdü. Yeterince sert çekince, neredeyse erkeğin omzunu yerinden çıkaracaktı. Yüksek sesle küfreden ayı, artık serbest olan koluyla uzandı ve kurdun ön bacağını kavradı. Kemiği kıracak kadar sert sıktı.

Acı kurdun içinden geçerek bacağına ve omzuna yayıldı. Geriye doğru sıçrarken bir çığlık atmasını engelleyemedi.

Ayı yüzüstü yuvarlandı. Dirseklerini kullanarak minibüse doğru süründü. Tam ayağa kalkmaya başlamıştı ki Eli'ın kurdu erkeğin sırtına indi. Onu tekrar yere çarptı. Pençeleriyle gömleğini ve sırtını parçaladı.

Erkeğin vücudu sarsıldı. Derisi dalgalandı. Kürk tutamları belirdi. Ama erkek değişimle savaşıyordu, bunun olacağını biliyordu.

onu savunmasız bıraktı. Gri kurdun aklına, bu erkeğin içindeki hayvan üzerinde çok az kontrolü olduğu geldi.

Bir başka kükremeye ayı hızla ters döndü. Ağırlığının o kadar büyük bir kısmını bu harekete verdi ki Eli'nin kurdunu kenara fırlattı. Çabucak kendini toparladı. Erkek daha sonra dirseğini kurdun boynuna çarptı. Tekrar şaha kalkmaya çalıştı.

Yaralı ön bacağından gelen acıyı engelleyen gri kurt öne fırladı, ayının göğsüne atladı ve çenesini ayının boğazına geçirdi. Gözleri faltaşı gibi açılan ayı çırpındı ama Eli'nin kurdu ayının karnını deşti. Ayı pençelerini gri kurdun kanatlarına sapladı ama kurt onu bırakmadı. Onu bırakmadı. Gözlerindeki hayat sönene kadar.

Cesetten uzaklaşan gri kurt, iki yana sallanarak etrafına bakındı. Diğer ayılar da yere düşmüş ve ölmüştü. Tatmin olan kurt, insan yarısının yüzeye doğru uzandığını hissettiğinde sakinleşti.

Bracken kırık koluna dikkat ederek ayağa kalkmayı başardı. Sürü arkadaşlarının yaralar, ısırıklar ve deliklerle kaplı olduğunu fark etti. Derren'in omzu yerinden çıkmıştı ve Eli'nin yan tarafında bir ya da iki kaburgasının kırılmış olabileceğini düşündüren kötü bir çürük vardı.

Yaralarının acısına karşı dişlerini sıkarak Bracken, cesetlere ters ters baktı. Archer o piçi ailesinin cesetlerini mezardan çıkarması için göndermişti. O hasta herif yeğeni Hayden'a bile sahip olmak istemişti ve o orospu çocuğunun ona ne yapacağını ancak Tanrı bilirdi.

Adrenalin ve öfke Bracken'ın içine işledi ve beyinde ayrılmak, iz sürmek, avlanmak, öldürmek için o çok tanıdık uğultuyu hissetti. Lanet olası Alfa ayısı gelmeye devam edecekti. Madisyn'i hedef almaya devam edecekti. Devam et-

"Ne düşündüğünü biliyorum, Brack," dedi Jesse. "Ama gidersen onu savunmasız bırakırsın."

Bracken'ın çenesi sertleşti. Onu bu kadar iyi tanıdığı için piç kurusuna lanet olsun. "O korunuyor."

"İstedığımız kadar iyi değil. Sürü bölgesinde yaşamıyor. Archer bunu biliyor. Sen etrafta olmasan ona ulaşmasının ne kadar kolay olacağını da biliyor. Senden kurtulmak için onu avlamandan daha iyi bir yol var mı?" Evet, yemlendiğini zaten anlamıştı ama

. . . "Onun için gelecek."

"Bırak gelsin. Bırak gelsin. Geldiğinde onunla ilgileneceğiz. Ve bunu bir sürü olarak yapacağız - kimse tek başına gitmeden, eşini geride bırakmadan. Yoksa Archer'ı bulup öldürmek senin için Madisyn'in güvenliğinden daha mı değerli?"

Bracken ona ters ters baktı. "Sen bir pislisin."

"Harley bu konuda sizinle aynı fikirde. Ama ben bunun tartışılabilir olduğunu söylüyorum."

"Bilmiyorum."

Zander ensesini ovuşturdu. "Evet, ben de öyle." Ama gözlerinde mizah vardı.

"Sence barbeküyü iptal etmeli miyiz?" diye sordu Eli.

Nick başını salladı. "Archer kimseyi buraya geri göndermeyecek. Kendi bölgemizde kendimizi güvende hissetmemizi istiyor. Bir domuzun yerini saklamanın tüm bu saçmalıklara değmeyeceğini hissetmemizi istiyor. Yanıldığını çabuk öğrenecek."

Minibüsün yanına çömelen Derren seslendi: "Bunun altında bir GPS takip cihazı var. Archer onu oraya yerleştirmiş olmalı."

Bracken Alfa'sına baktı. "O zaman ne yapacağımızı biliyoruz yap."

Nick yavaşça başını salladı. "Ama henüz değil."

Arkadaşlarımız ve

Biz konuşurken Kathy buraya doğru yola çıkmış olacak, iyi olduğumuzu kendi gözleriyle görmeye kararlılar. Bunu onlara verelim, yoksa bizi buraya kadar takip edecekler. Ayrıca, Ally'nin iyileştirme becerileri şu anda işimize yarayabilir."

Hepsi Alfa ile aynı fikirde olarak ana kulübeye doğru yola çıktılar. Dişiler geldiğinde kot pantolonlarıyla yaşam alanında uzanmış, Kent'in onlar için yaptığı kahveyi

yudumluyorlardı. Taryn, Trey, Makenna ve Ryan da arkalarından geldiler.

Bracken'ın gözleri sadece Madisyn'deydi ve Madisyn ona doğru gelirken yüzündeki gerginlik çizgilerinin hafiflediğini hissetti. Ruh hali kötü olsa da kurdu biraz rahatlamıştı. Bracken ayarladığı gibi gidip onu almak istemişti ama onun çoktan Ally ile birlikte buraya doğru yola çıkmış olduğunu biliyordu. Madisyn ya da diğer Mercury dişilerinin Kahin'in vizyonunu öğrendikten sonra geride kalmaları mümkün değildi.

"Hey, bebeğim," dedi usulca. Kız ağzı açık ona bakıyor, her yarasını inceliyordu. Kanepede yanındaki yeri okşadı. "Buraya gel." Ama kadın tereddüt etti, sanki onu inciteceğinden korkuyordu. Adam onun bileğini yakaladı ve kendine doğru çekti. Kız yanındaki kanepeye uzanırken, adam kızın ağzına uzun bir öpücük kondurdu ve kızın dokunuşunun, hissinin ve kokusunun hem kendisini hem de kurdunu rahatlatmasına izin verdi.

Madisyn yutkundu, tüm yaralarını görünce midesi çalkalandı. Çoğu çoktan iyileşmişti ama bazıları diğerlerinden çok daha kötüydü. Yüzünde derin yaralar, yanlarında ağlayan delinme yaraları vardı ve kolu morarmış ve kırılmıştı. Hem onun hem de kedisinin içinde öfke kabardı. Kedi, ona zarar verenin canına okumak istiyordu. "Ally'ye ihtiyacımız var."

Söz konusu dişiyi bulmaya gitmeden önce bir elini onun kalçasına koydu. "Beklendiği gibi, doğruca eşinin yanına gitti, zaten ona en çok ihtiyacı olan da o. Zander, Derren'in yerinden çıkan omzunu yerine oturttu ama Beta çok acı çekiyor ve hepimizden daha fazla kan kaybetti."

Madisyn elini saçlarının arasından geçirdi, öfkeden sinirlenmişti. "Ally bana imgelemimi anlattığında altıma sıçtım. Tam olarak ne oldu? Sadece kurtlarınızın üç erkekle dövüştüğünü gördüğünü söyledi."

"Onlar Archer'ın klanından ayılardı."

"Öldüler," diye dikkatle tekrarladı. "Ölmüşler o zaman." "Hem de çok." Bracken onun yüzünü inceledi. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Siktir, hayır." Biraz patlamış mısır çıkarmaktan mutlu olacaktı. "Şimdi neredeler?"

"Hâlâ bizim bölgemizde. Onları çöp torbaları, kutuları ve kürekleriyle birlikte minibüse doldurduk."

Madisyn gözlerini kırıştırdı. "Bekle. Kürekler mi?"

Bracken derin bir nefes aldı, hâlâ öfkeyi tatmadan bu konuyu düşünemiyordu. Ağzında kül gibi bir şey vardı. "Archer onları ailemin cesetlerini çıkarmaları için gönderdi."

Şok onu tokatladı. "Ne? O lanet olası pislik. Kim böyle bir şey yapar? Aman Tanrım, bu sadece . . . Söyleyecek söz bulamıyorum." Onu nasıl teselli edeceğini bilemediği için zihinsel olarak bocalayan kadın sadece "İyi misin?" diye sordu.

"Şimdi yanımda sen varsın, evet." Çünkü onu sakinleştirmiş ve ortalamıştı.

Yanına giden Makenna yüzünü buruşturdu. "Kolun ağrıyor gibi görünüyor.

Yüzündeki çizikler de oldukça derin."

Yanında duran Ryan muhtemelen anlaşılmış gibi homurdandı.

"Daha kötülerini de yaşadım," dedi Bracken. Alfa'sından gelen yüksek sesli bir küfür üzerine Bracken ona doğru baktı ve erkeğin kollarını kaldırmış, avuçlarını açmış, eşine baktığını gördü.

"Tüfeği almana gerek yok, Shay; o piçler çoktan öldüler," diye Nick ona güvence verirken, Taryn de yatıştırıcı bir şekilde sırtını sıvazladı.

Kent'in yavruları erkekleri yaralı görmeyecekleri bir yere, yatak odalarına götürmesi iyi olmuştu çünkü Shaya'nın katil gibi göründüğünü görselerdi onlar da aynı derecede korkarlardı. İtaatkâr bir kurt olabilirdi ama aynı zamanda kana susamıştı.

Madisyn Bracken'a, "Dileğin gerçekleşti," dedi, ağzı biraz zoraki bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. "Bebek partisi erken bitti. Neredeyse o ayları senin tuttuğunu düşünecektim," diye şaka yaptı.

Onun dikkatini öfkesinden uzaklaştırmaya çalıştığını fark eden Bracken parmaklarını onunkilere doladı. "Bu kadar kısa sürede ayarlayabileceğim tek numara buydu," diye şaka

yaptı. Öptü

Tekrar. "Evde olmanı istedim ama bebek partisinin mahvolmasını istemedim."

Sonra Makenna konuştu. "Beta Ally'nin bir imgelem gördüğünü fark etmemiş olsaydı, Ally muhtemelen imgelemi Jaime'den gizleyecek ve gitmek için bahaneler uyduracaktı. Dante Jaime'yi geride kalmaya ikna edebildi, bu da bir şeydir." İçini çekti. "Sanırım bugün kötü bir şey olmasına o kadar da şaşırmamalıyız. Yani, bugün ayın on üçüncü günü."

Ryan'ın varsayılan kaş çatması derinleşti. "Ama on üçüncü Cuma değil," diye belirtti.

"Fark etmez," dedi Makenna. "On üç sayısı uğursuz bir sayıdır ve kötü bir alamettir. Bunu herkes bilir." Arkadaşı ona ters ters bakınca devam etti: "Merhaba, idam sehpasına on üç adım vardı. Son akşam yemeğinde on üç kişi vardı. Kadınlar yılda on üç kez adet görür. Charles Manson, Theodore Bundy, Karindeşen Jack ve Albert DeSalvo'nun isimlerinde on üç harf olması bir tesadüf mü? Bence değil."

Ryan başını sallayarak homurdandı.

Makenna nefesini tuttu ve sonra çenesini dışarı çıkardı. "Tamam, yaparım." Evet, dişi kurt onun homurtularını tercüme edebilmekte ısrar ediyordu. Bracken'a dönerek gülümsedi. "Eşin çok şanslı."

Madisyn ona, "O şansa inanmaz," dedi.

Makenna'nın kaşları kalktı. "Vay be Mads, en iyi arkadaş olmamız ve ikimizin de şansa inanmaması ne kadar tuhaf?"

Ryan dişi kurda kaşlarını çatı. "Bu garip değil. Bu çok normal."

Makenna ona sadece kokladı.

O sırada Ally göründü. Bracken'ın yaralarını inceledikten sonra ona sempatik bir bakış attı. "Kahretsin, seni mahvetmişler." Elini Bracken'ın omzuna koydu ve yatıştırıcı bir enerji yavaşça vücuduna yayıldı,

Acısını hafifletiyor ve yaralarını kapatıyordu. Yaralar gözlerinin önünde soldu ve kolundaki kırık iyileşti.

Ona başıyla teşekkür eden Bracken kolunu düzeltti ve elini esnetti. Hiç acı ya da rahatsızlık belirtisi yoktu. "Ben ve Eli'nin yakaladığı ayı çok güçlü bir piçti. Sadece kurdumun ön bacağını sıkarak bunu kırdı."

"Biz altı kişiydik, onlarsa üç," dedi Eli, yanında bir torba donmuş bezelye tutarak. "Ama onları öldürmek kolay olmadı ve ayı formunda bile değillerdi."

Jesse başını salladı ve sonra Madisyn'e baktı. "Bu da üç dişi domuzu tek başına yenmiş olmanı daha da şaşırtıcı kılıyor." Ally elini göğsündeki kötü yaranın üzerine koyarken dişlerini hafifçe sıktı. "Bunun için sana yeterince kredi vermediğimi şimdi fark ediyorum."

Madisyn omuz silkti. "Sürpriz unsuruna sahip olmak yardımcı olur. Ayılar güçlüdür, ama pallas kedileri - kilosuna - en güçlü ırklardan biridir. Dişi domuzlar onları alt edecek güce sahip olmamı beklemiyorlardı. Ayrıca ayılar hızlıdır ama çok çabuk tükenirler. Çok fazla dayanıklılıkları yoktur. Refleksleri de bir kedininki kadar iyi değildir."

Evet, Bracken bunu fark etmişti. "Daha önce dişi domuzlarla dövüştün, değil mi?"

Madisyn, "Barınakta yaşadığımız zamanlarda, Makenna ve ben gizlice genç şekil değiştirenlerin takıldığı gizli bir yere giderdik," dedi. "Orası terk edilmiş bir hurdalıktı. İlk başlarda yalnız olduğumuz için insanlar bize sataşmaya başlardı. Biz de o şerefsizlerin ağzını burnunu kırardık."

"Belli ki," dedi Taryn, ağzı seğirerek.

Makenna kıkırdadı. "Alfalarına şikâyet edemezlerdi çünkü gizlice kaçtıklarını itiraf etmek zorunda kalırlardı. İnsanlar bir süre sonra bizi rahatsız etmeyi bıraktı. Gerçi bunun en büyük nedeni Madisyn'in tüm hurda deposunu ve komşu iki depoyu yerle bir eden bir yangın çıkarmasıydı."

"Bu arada boştu," dedi Madisyn. "Mekânı eski bir hastaneye taşımak zorunda kaldılar ve garip bir nedenden ötürü orayı bulamayacağımızı düşündüler. Yani evet, ondan sonra bize göz açtırmadılar."

"Nedenini hayal bile edemiyorum." Bracken eşinin şakağını öptü ve kolunu ona doladı.

"Ayıların cesetlerinden kurtulmak için yardıma ihtiyacın var mı?" Trey Nick'e sordu.

Shaya'nın elini tutan Nick başını salladı. "Şu anda minibüslerinin arkasındalar. Derren ve Eli onu taş ocağına yakın bir yere götürecek ve orada bırakacaklar. Archer GPS takip cihazını kullanarak onu bulacak. Bölgemize adam göndermenin bir hata olduğu mesajını alacaktır."

Diğerleri Archer'ın bir sonraki hamlesinin ne olabileceğini tartışırken, Bracken Madisyn'e döndü. "Senin evine gitmeden önce bir duş alıp üzerimdeki tüm bu kanı yıkamam gerekiyor."

Başını eğdiğinde bir şey hissetti. "Ama burada duş almak istemezsin. Oylanmak istemiyorsun, değil mi?"

"Hayır. Bir süreliğine buradan uzaklaşmak istiyorum." Belki de kendi bölgesinde olmasaydı, Archer'ın Hayden'ın cesedine ne yapmış olabileceği konusunda spekülasyon yapmayı bırakabilirdi. Bunları düşünmek için daha iyi bir ruh haline sahip olana kadar her şeyi bir kenara bırakabilirdi.

"Her zaman kullandığınız cipte yedek kıyafetleriniz var, değil mi?"

"Evet." Vardiya sırasında kıyafetlerini yırtma ihtimaline karşı her zaman orada bir çanta bulundururdu.

"Bu yüzden buradaki banyoda yüzündeki kanı temizle, diğer kıyafetlerini giy ve sonra benim evimde duş al. Orada da kıyafetlerin var, yani duştan sonra giyecek yeni şeylerin olacak. Şüphesiz o eşyaları oraya bilerek bıraktın, bölgeni işaretlemek için."

Bunu tam da bu yüzden yapmıştı. "Pekala. Üstümü değiştirmem için bana on dakika ver."

Hazır olduğunda ve vedalaştıklarında, onu ana kulübeden dışarı çıkardı ve verandanın merdivenlerinden aşağı indirdi.

"Biliyor musun, o ölü ayılara bakarken gitmeyi düşündüm. Archer'ı avlamak ve-"

Madisyn aniden durdu. "Ne oldu? Hayır." Başını şiddetle salladı. "Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır. Kalacağını söylemiştin."

"Gelmeye devam edecekler-"

"Hayır. O radikalleri öldürmenin kolay olduğunu düşünebilirsin ama bu senden bir şeyler götürdü. Yalan söyleme. Yalan söyleme. Kendinden daha fazla bir şey kaybetmene izin vermeyeceğim. Durum tersine dönseydi sen de aynı şeyi söylerdin." Onun kolunu kavradı. "Archer senin kendi başına yola çıkmaya güveniyor, Bracken. Bizi ayırmak istiyor."

"Biliyorum. Eğer bir kelime söylememe izin verseydin, hiçbir yere gitmediğimi duyardın. Söylediğim gibi seninle kalıyorum."

"Oh. Pekala. Tamam o zaman." Cipi işaret etti. "Artık beni eve bırakabilirsin."

Adam homurdandı. "Teşekkür ederim."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

WErtesi gün cipini Alfa'sının kulübesinin önündeki park yerine çeken Bracken memnun bir nefes aldı. Bir elini Madisyn'in çıplak kalçasına koydu, damarlarında memnuniyet uğulduyordu. Eşi kendi bölgesindeydi. Gergin ve sinirliydi ama oradaydı.

Bu sabaha kadar barbekü partisine gitme konusunda tereddüt etmişti. Sonunda onu sadece toplantıya katılmaya değil, aynı zamanda geceyi onun kulübesinde geçirmeye de ikna etti. İkincisi onun için çok önemliydi, çünkü onun evini ne kadar sevmesini istediğini biliyor olmalıydı. Bir yanı onu incitmek istemediği için bunu yapamayacağından endişeleniyordu. Sırf bu yüzden bile ona tapıyordu.

Onun kalçasını nazikçe sıktı. "Hazır mısın?"

Gözlerini biraz açarak başını salladı. "Mmm-hmm."

"Her şey yoluna girecek. Büyük bir olay değil. Shaya sadece Dawn ve Anka Sürüsü'nü davet etti. Sen herkesle daha önce tanıştın."

"Biliyorum. Ben iyiyim."

Kaba ses tonu karşısında ağzı seğirdi. "Daha önce olanlar için bana hâlâ kızgın mısın? Yoksa kaybettiğin için kendine mi kızgınsın?"

Madisyn burnunu çekti. "Bu konuda konuşmak istemiyorum." Kaybetmekten nefret ederdi. Geriye dönüp baktığında, Bracken Slater'ın sinsi bir herif olduğunu düşünerek onunla oyun oynamaması gerektiğini daha iyi anlamalıydı. Çıplak bir şekilde onun üstünde yatıyordu.

"Yatakta istediğini elde edemediğinde bana küfretmeyi ne kadar sevdiğini ikimiz de biliyoruz, bu yüzden bu kelimeleri geri ısırman için sana meydan okumanın ne kadar eğlenceli olacağını düşünmeden edemiyorum."

"Meydan okuma" kelimesi beyninde bir şalteri indirmişti. "Öyle mi?" diye sordu.

"Evet. İşte anlaşmamız: Ben oynarken bana küfretmeyeceksin, hakaret etmeyeceksin, arkamdan konuşmayacaksın. Eğer gerçekten kendini tutabilirsen, seni ödüllendireceğim."

Sertçe yutkundu. Adamın derin, kadifemsi fısıltısı her türlü kirli şeyin sözünü vermişti. "Nasıl?"

"Bu gece kulübemde kontrolü sana bırakacağım. Tam kontrol." Bracken gülümsemişti, şüphesiz onun ilgisini çektiğini hissetmişti. "Ama ... eğer başarısız olursan . . ."

"Ya başarısız olursam?"

"Kontrol bende. Bu da sana verdiğim her talimatı sorgusuz sualsiz yerine getireceğin anlamına geliyor." Boynundaki damgayı yaladı. "Meydan okumaya hazır mısın, bebeğim?"

Madisyn bir tanesini bile geri çevirebileceğinin ima edilmesine sinirlenmiş ve "Her zaman" diye cevap vermişti.

Hâlâ kaybetmenin acısını yaşarken, cipten dışarı kaydı. Mercury Sürüsü arazisinde birkaç kez bulunmuştu. Bölge işaretli uzun ağaçlara, devasa rustik kulübeye, çam, yosun ve güneşin ısıttığı toprak kokularına fazlasıyla aşinaydı. Buranın bir gün "evim" diyebileceği bir yer olacağını hiç düşünmemişti. Bracken'ın zamanını onun evi ve kulübesi arasında bölüştürmesinin gerçekten sorun olmayacağına inansa da, bu ideal olmazdı. Bir bavulun dışında yaşamaktan hoşlanmazdı.

Bracken onun elini tutarak çok sayıdaki arazi aracının önünden geçirdi. "Omurgandaki gerginlikten kurtul bebeğim. Sana söyledim, kimse sana karşı çete kurmayacak ya da hazır olmadığın bir şey için seni ikna etmeyecek."

Omuzlarını geriye attı. "Ama yaygara kopacak. Kucaklaşmalar. Bu tür şeyler."

Bracken gülümsemekten kendini alamadı. Arkadaşı çelişkiler yumağıydı. İçe dönüktü ama yumuşak başlı ya da sözlerine dikkat eden biri değildi. Sevecendi ama fiziksel olarak gösterişli değildi. Kalabalıklarla arası iyiydi ama dikkat çekmeyi ya da sosyalleşmeyi pek sevmezdi. Ona asla sürpriz bir parti vermemeyi aklına not etti. "Ben seninle olacağım. Yaygarayı ben hallederim. Sen sadece başını salla ve gülümse." Başını salla ve gülümse. . . Bunu yapabilirdi.

Madisyn ahşap basamakları tırmanırken endişesini üzerinden atmak için çaba sarf etti üzerine ve Sundurma. "Sen vardır Neredeyse parlayan ile şu anda memnuniyet."

"Seni burada, benim bölgemde, geceyi geçirmeyi kabul ettiğin yerde tutuyorum. Neden memnun olmayayım ki?"

"Hmm."

Ön kapı aniden açıldı. Kathy orada duruyordu, yüzünde geniş bir sevinç gülümsemesi vardı. "Geldiniz! Harika!" Kenara çekildi. "İçeri gel, içeri gel." Rustik mutfığa adım attıklarında Kathy Madisyn'e baktı. "Bugün çok güzel görünüyorsun."

Kadının misafirperver tavrı karşısında şaşkınlığa uğrayan Madisyn, "Teşekkür ederim," derken ses tonundaki kuşkuyu gizleyemedi.

"Herkes dışarıda," dedi Kathy. "Git ve onlara katıl."

Kathy'ye tuhaf bir bakış atan Bracken, Madisyn'i kulübeye doğru çekiştirerek boş oturma ve yemek alanlarını geçti. "Kathy'nin uyarımı dikkate almış görüldüğünü söylemek isterdim ama ikna olmadım."

Madisyn de öyle. Bebek partisinde Kathy, Madisyn sanki orada değilmiş gibi konuşmaya katılmamak ve Madisyn hariç herkese bir dilim pasta kesmek gibi garip şeyler yapmıştı. Jaime Madisyn'in hediyesini açtığında Kathy sadece "Huh" dedi.

Az önce gülümsemesi samimiydi ama Kathy'nin gözlerinde gerçek bir hoş geldin ifadesi yoktu. Madisyn omuz silkti. "Barbeküyü mahvedecek bir şey yapmayacağını düşünmek istiyorum, eğer

yavruların üzülmelerini istemediği için."

"Ben de öyle," dedi Bracken, kulübenin arka tarafına ulaşırken. "Pekâlâ, işte gidiyoruz. Hazır mısınız?"

Madisyn sert bir şekilde başını salladı. "Hazır."

Arka kapıyı iterek açtı ve verandaya çıktı. Dumanlı hava, Shaya'nın babası ve Nick'in kendi aralarında tartışırken yaktıkları mangalın üzerinde parıldıyordu. Etraflarında toplanan insanların bu gösteriden keyif aldıkları belliydi.

Konukların çoğu açık alanda dinleniyordu; bazıları çimlerin üzerinde battaniyelere uzanmış, bazıları da çim mobilyaların üzerine uzanmış, bir şeyler yiyip içiyordu. Çocuklar oyun alanında eğlenirken, Anka kuşuyla çiftleşmiş Riley ve Tao çifti onlara göz kulak oluyordu.

Bracken ve Madisyn'i ilk fark eden Shaya oldu.

Işıl ışıl, onlara doğru yöneldi. "Hey oradakiler!"

Ve sonra herkes tebriklerini iletmek için birbirini kucakladı. Madisyn'in dişlerini göstermeye yakın olduğunu hissettiğinde, Bracken kolunu Madisyn'in beline doladı ve onu düzgünce kendi tarafına çekti. "Eşime dokunmanızdan bıktım artık. Onu geri istiyorum, o yüzden siktirin gidin."

Bir kadın korusu "Awwww" dedi.

Hem çiftleşmiş hem de çiftleşmemiş dişilere sevimsiz sözler söyleme eğilimine sahip bir Phoenix infazcısı olan Dominic, Bracken'a sırtıttı. "Sahiplenici olduğun için seni suçlamıyorum. Madisyn şeker gibidir; yarısı tatlı, yarısı fındıktır."

Bracken gözlerini kıstı ... çünkü bu Dominic için oldukça uysal bir cümleydi. İnfazcı gerçekten uygunsuz şeyler söyleme eğilimindeydi.

Dominic sırtarak ekledi: "Senin adına sevindim, Brack. Sevindim. Yine de onun kalçalarını asla kulaklık olarak kullanamayacak olmak bana gerçekten acı veriyor."

Evet, bu daha çok Dominic'e benziyordu.

Dominic'in Alfa'sı yakasını tutup onu Bracken'in ulaşamayacağı bir yere çektiğinde - infazcının aptalca gülmesine neden olarak - Bracken Trey'in bakışlarını sabitledi ve uyardı, "Eğer bugün yaşamasını istiyorsan, onu benden uzak tut."

"Olmuş bilin," dedi Trey. Anka kuşu infazcısı masum olduğunu iddia etmeye başladığında, Trey elini kaldırdı. "Sakin yapma."

Bracken arkadaşına döndü. "Aç mısın?" "Evet," dedi basitçe.

"O zaman yemek yeriz." İki de birer sosisli sandviç ve çimlerin üzerine yerleştirilmiş uzun veranda masasından seçtikleri yiyeceklerle dolu bir tabakla rattan bir kanepeye yerleştiler. Kanepenin yanındaki sandalyede oturan Shaya'ya bakan Bracken, "Babanı davet ettiğini bilmiyordum," dedi.

"Ben yapmadım," dedi Shaya. "Birden ortaya çıktı ve ben de onu kovalayamadım. Gerçi Nick gerçekten ama gerçekten kovalamamı istedi. Hatta yalvarmış bile olabilir." Evet, Stone ve Nick pek iyi anlaşıyorlardı.

Madisyn sosisli sandviçinden bir ısırık aldığı anda kömürleşmiş etin, domates ketçabının ve yumuşak ekmeğin tadı ağızda patladı. "Kahretsin, bu çok güzel." Bir ısıklık sesi duyunca Makenna'nın her zamanki gibi huysuz görünen Ryan'la birlikte battaniyenin üzerinde dinlendiğini gördü.

Makenna, aynı zamanda Trey'in büyükannesi olan, Phoenix Sürüsü'nün yaşlı, şirret ve biraz da uyumsuz üyesine çenesini hafifçe eğdi. "Greta'nın yanında Allen var, onun özel arkadaşı, o yüzden en iyi şekilde davranıyor."

Allen başka bir Anka kurdunun amcasıydı ve Greta'nın erkeklerine yaklaşan her çiftleşmemiş dişiye kaçırmaya çalışan huysuz bir düve olduğundan habersiz görünüyordu. Bununla Trey'i, Beta erkeği Dante'yi, Tao'yu ve dört Phoenix infazcısını -Trick, Ryan, Marcus ve Dominic- kastediyordu. Sadece Dominic çiftleşmemişti. Yaşlı ejderhayı kendisinden hoşlanması için kandıran Roni hariç, erkek arkadaşlarının her birine karşı şirretti.

"Zaten sana karşı kötü davranacağından endişelenmene gerek yok," diye ekledi Makenna. "Onun onayını aldın."

Madisyn gözlerini kırptırdı. "Öyle mi?"

Makenna'nın gözleri eğlenceyle dans etti. "Görünüşe göre pallas kedilerinin kendisine çok benzediğini düşünüyor."

"Onun gibi mi?"

"Alçakgönüllü, bolca ruha ve hıznır bir çizgiye sahip."

Madisyn kaşlarını çatı. "Buna itiraz bile edememekten nefret ediyorum. Bu kadınla ortak bir yanım olduğunu düşünmek istemiyorum.

kadın."

Phoenix Alfa dişisi Taryn ellerini kaldırdı. "Tamam, bir şey söylemeyecektim ama filtrelerim beni yanıltıyor. Senin o dişi domuzlarla olan kamera görüntülerini izledim ve lanet olsun ki bir pallas kedisi olmak istiyorum." İnsanlar gülmeye başlayınca, "Şaka bile yapmıyorum" dedi.

Trick'in bacakları arasında bir battaniyenin üzerinde oturan Phoenix Sürüsü'nün en yeni üyesi Frankie, "Gerçekten öyle değil," dedi.

"Söylemeye gerek yok," diye devam etti Taryn, "ama Maverick Klanı geri çekilmezse, arkanızda biz varız. Ve eğer o Archer piçi tekrar barınağa gelirse, bizi aramaktan çekinme. Herhangi birimizi."

Makenna kıs kıs güldü. "Eğer ona daha fazla sorun çıkarırlarsa, bu yaptıkları son şey olur."

Taryn, "Hepsiyle kendi başına başa çıkabileceğine eminim, özellikle de o dişi domuzlara yaptıklarını gördükten sonra," dedi. "Sadece buna mecbur kalmasını istemiyorum."

Frankie gülümsedi. "Onların kışlarını tekmeleme şeklin Madisyn... tam anlamıyla harikaydı."

Madisyn gülümsemeye karşılık verdi. "Çok iyi mücadele etmediler, bu yüzden olabileceğinin yarısı kadar bile eğlenceli değildi."

Sienna, baş aşağı tuttuğu dondurmaya bulanmış bir halde yanına geldi. Dondurma küçük yüzünün her tarafına bulaşmış, kaşlarından damlıyor ve uçlarından kıvrılan koyu renkli, ince telli saçlarına bulaşıyordu.

Makenna yorgun ama sevecen bir iç çekişle başını salladı. "Sen her zaman dağınıksın. Neden böyle?"

Ryan homurdandı ve Makenna kızını temizlerken dondurmayı kızının elinden aldı. Sienna da onunkine çok benzeyen bir bakışla homurdanarak ona karşılık verdi. Çocuk homurtular ve tek heceli kelimelerle iletişim kurma eğilimi açısından babasına çok benziyordu. Ayrıca onun koyu renk gözlerine sahipti. Bunun dışında Makenna'ya daha çok benziyordu, özellikle de gülümsediğinde.

Sienna temiz bir şekilde Madisyn'in yanına gitti ve önündeki yemek tabağına dudaklarını şapırdatarak baktı. Küçük kız hemen hemen her şeyi yedi ama tadından sıkılmadan önce yemeğinden sadece birkaç ısırık alır, sonra da onunla oynardı. Madisyn'in gözleriyle buluştuğunda ancak talepkâr olarak tanımlanabilecek bir ses çıkardı.

"Önce bir öpücük istiyorum, küçük hanım," dedi Madisyn.

Sienna gülümsedi, eğildi, küçük dudaklarını büzdü ve Madisyn'e iki öpücük verdi.

"Bu kadar yeter."

Sienna bir avuç dolusu yiyecek alıp kaçmaya başlayınca Makenna onu yakaladı ve yiyemediği şeyleri elinden aldı; tabii bu da annenin homurdanmasına ve saçından sertçe çekmesine neden oldu.

Madisyn gülmek zorunda kaldı. "Bu çocuğu gerçekten çok seviyorum."

Bracken yemeğini bitirdikten sonra Jesse ve Zander'a katılarak Phoenix Alfalarının oğlu Kye ile futbol topu fırlattı. Madisyn onları gülümseyerek izledi ve çocuğun oyunda çok iyi olduğunu düşündü. Sienna hariç diğer çocuklar hâlâ oyun alanında ve etrafta koşuşturup ciyaklıyorlardı. Sienna havada uçuşan karahindiba tüylerini yakalamaya çalışmakla meşguldü. Ama onu yemeye çalışma ihtimali yüksek olduğu için kimse ona yardım etmedi.

Serin esinti tenini okşayıp saçlarını karıştırarak sıcaktan biraz olsun kurtulmasını sağlarken Madisyn mutlulukla içini çekti. Ne yazık ki, açık araziye çevreleyen görkemli yıpranmış ağaçlar çok uzaktaydı

gölgeler oluşturmak ve güneşin sert parıltısından korunmak için.

Sıcağa rağmen rahatlatıcı bir ortamdı. Izgara etin, kızarmış soğanın ve açık büfe yemeklerin lezzetli kokuları havayı dolduruyordu. Dallar esintiyle titriyordu. İnsanlar konuşuyor ve gülüyordu. Yiyecekler ızgaranın üzerinde tıslıyordu. Cassidy, Ally'nin üvey kardeşi Cain tarafından itilen salıncakta her ileri geri hareket ettiğinde zincirler gıcırdıyordu.

Madisyn onun Nick ve Derren ile aynı ıslahevinde hapis yattığını öğrenmişti. Cain Hareket içinde iyilik yapmak için çalışsa da bir tür sosyopattı. Nadiren gülümserdi. Gülümsediğinde de bu gülümseme asla gözlerine ulaşmazdı ... tabii ona kesinlikle hayran olan Cassidy'nin yanında değilse.

Shaya'ya doğru eğilen Madisyn gözlerini Cassidy ve Cain'den ayırmadan sessizce sordu: "Onların ... olup olmadığını merak eden sadece ben miyim? ?"

"Eşler mi? Hayır." Kızıl saçlı kadın limonatasını yudumlarken bardağında buz çınladı. "Eşler arasında böyle yaş farklarının olması alışılmadık bir durum değil. Hatta amcam eşinden yirmi yaş büyük ve delicesine mutlular. Cain, Cassidy'ye karşı diğerlerine olduğundan çok farklı. İlk başta, bunun Cassidy'nin Ally gibi bir Kahin olmasından kaynaklanabileceğini düşünmüştüm. Ama buraya Cassidy'yi evlat edinmeden önce geldiğinden çok daha fazla geliyor. Ve ona her zaman küçük bir şey getiriyor. Willow için de bir şeyler getiriyor ama bence bu sadece onun kendini dışlanmış hissetmemesi için."

"Bu konuda ne hissediyorsun?"

Shaya nefes nefese kaldı. "Bu konuda nasıl hissedeceğimi bilemiyorum. Bir yandan, gerçek eşine sahip olacağını bilmek güzel. Herkes kendi eşini bulamıyor. Ama öte yandan, onun bir sosyopata bağlanmasını da istemiyorum."

"Yine de zalim değil. Şiddet yanlısı, evet, ama bu şiddeti aşırılık yanlılarına yöneltiyor. Eşi olsun ya da olmasın, ona zarar vereceğini hiç sanmıyorum. Onun büyümesini izlemek

Onu biraz yumuşatın." Madisyn sosisli sandviçinden bir ısırık daha aldı. "Sence kızın ondan olduğundan şüpheleniyor mudur?"

"Bunu gerçekten bilmiyorum. Ama soru onu çok korkutur da uzak durur diye sormaya korkuyorum."

"O zaman sanırım en iyisi ona hiçbir şey söylememek. Yine de yanılıyor olabiliriz." Madisyn bakışlarını, hâlâ Kye ve infazcılarla futbol oynayan Bracken'a çevirdi. Oyuna birkaç kişi daha katılmıştı ve içlerinden üçü nedense Dominic'i yere yatırmışlardı.

"Biliyor musun, Bracken'la ilk karşılaştığınız zamanı hatırlıyorum," dedi Shaya. "Selam vermemiştiniz. Sadece merakla birbirinize bakmıştınız. İki yırtıcı hayvanın birbirini ölçüp biçmesi gibi. Sonra ikiniz de rahat bir şekilde başınızı çevirmiştiniz. İlk görüşte hoşlanmama. Ya da Dominic'le her şakalaşmanızda Bracken'ı kaşlarını çatarken yakalayana kadar ben de öyle düşünmüştüm. Sanki sizinle arkadaş olmak istiyordu ama bir şey onu bu adımı atmaktan alıkoyuyordu. Bilinçaltındaki bir şey."

Çiftleşmeye karşı bir isteksizlik gibi belki. Ama Madisyn bunu yüksek sesle söylemedi.

"Bracken'a hayran hayran bakarken seni hiç yakalamadığımı sanma. Bu konuda soğukkanlı ve kurnazdın ama ben her şeyi görüyorum. Belli etmeden ondan kaçıyordun. Odaya girdiğinde ona doğru bakmadın bile. Onunla sohbet etmedin. Sanki onun varlığını engellemeye kararlıymışsın gibi. Ve ne zaman dikkati size doğru kaysa ve onu görmezden gelemeseniz, durumu onu dürterek ele aldınız. Tabii ki o da size karşılık veriyordu. İkinizin de farklı türde bir dürtme yapmak isteyip istemediğinizi ama bununla mücadele edip etmediğinizi merak ederdim."

Madisyn, kadının fazlasıyla anlayışlı olduğunu düşünerek sadece "Hmm" demekle yetindi.

"Bundan daha fazlasıydı, değil mi? İkiniz de bilinçaltınızda birbirinize karşı hissettiğiniz çekime karşı savaşıyordunuz.

Diğer. Bağla savaşmak. Bracken'ın çiftleşme konusunda neden şüpheleri olduğunu bilmiyorum ama sizinkilerin ne olduğunu tahmin edebiliyorum."

Shaya, Madisyn devam ederken yüzünü ona dönmek için koltuğunda döndü. "Benden duymanı istediğim tek şey Nick ve benim asla senin özgürlüğünü elinden almaya çalışmayacağımız. Biz liderlik ederiz; zorbalık yapmayız. Ve gizliliğe alıştığında sürü bölgesinde yaşamının zor olacağını anlıyorum ama insanlar senin sınırlarına saygı duyacaktır. Eğer onlara kulübenize gelmeden önce aramak istediğinizi söylerseniz, arayacaklardır. Eğer hiç gelmelerini istemediğinizi söylerseniz, gelmeyeceklerdir."

Madisyn biraz şüpheli görünüyor olmalıydı, çünkü Shaya güven verici bir şekilde onun eline dokundu.

"Bizler şekil değiştirenleriz. Bölgeciyiz, bu yüzden sınırların ne kadar önemli olduğunu bizden daha iyi kimse anlayamaz," diye devam etti Shaya. "Seni buraya taşınmaya ikna etmeye çalışmıyorum; bu seninle Bracken arasında. Sadece bir sürünün parçası olabileceğin ve yine de kendi kurallarına sahip olabileceğin konusunda seni temin etmek istedim."

Madisyn konuşmak için ağzını açtı ama sonra karanlık bir gölge üzerlerinde belirdi.

Bracken iki kadın arasında göz gezdirdi. "Bu ciddi görünüyor. Sana söyledim Shaya, ciddi konuşmak yok."

"Ciddi olması gerekmiyordu," dedi Shaya. "Sadece hafif ve güven verici olması gerekiyordu. Ne olduğunu bilmiyorum."

Kızıl saçlı o kadar stresli görünüyordu ki Madisyn gülmek zorunda kaldı. "Biz iyiyiz," dedi Bracken'a.

Homurdandı. "İyi olup olmaması umurumda değil; o Nick'in sorunu-"

"Hey!" diye sızlandı Shaya.

"-Sadece iyi olup olmadığını bilmek istiyorum." Madisyn gülümsedi.

"İyiyim, teşekkür ederim."

Bracken eğildi ve onun ağzına bir öpücük kondurdu. "Güzel." Shaya'ya uyarıcı bir bakış attıktan sonra futbol maçına geri döndü.

Taryn elini göğsüne götürdü. "Çok tatlı bir şekilde koruyucu. Bunu daha da sevimli kılan şey ise sizin ona ihtiyacınız bile olmaması."

Frankie'nin etrafında sıkıca kıvrılan Trick, Shaya ile konuştu. "Daha sonra hepimiz hayvan formlarımızda koşmaya gidecek miyiz?"

Frankie'nin gözleri ilgiyle açıldı. "Bu hoşuma giderdi. Kurdum daha önce bu bölgede hiç koşmamıştı."

"Ben almayayım," dedi Madisyn. "Kedim başkalarıyla birlikte koşmaya alışık değil. Özellikle de bilmediği topraklarda."

Trick omuz silkti. "Evet, ama ne derler bilirsin Madisyn: Roma'dayken ..."

Frankie'nin kaşları kalktı. "Ne, Papa'yı ziyaret mi?" Trick'in dudakları inceldi. "Bu sadece bir deyim."

"Evet ve bu aptalca," diye homurdandı Frankie, adam ona gözlerini devirdiğinde.

Dawn elinde bir çöp torbasıyla onlara doğru geldi. "Shaya, Willow seni bir şey için istiyor ama ne olduğunu söylemedi."

Kızıl saçlı kadın iç çekerek ayağa kalktı. "Muhtemelen babasının ona zaten sahip olamayacağını söylediği bir şeye sahip olabileceğini söylememi istiyor."

Dawn çöp torbasını salladı. "Boş bardak ya da tabak var mı?" İnsanlar çöplerini torbaya attı ve ona teşekkür etti. Madisyn'e ulaştığında kulağına fısıldadı, "Kathy son derece tatlı davranıyor, herkese seni övüyor ama ben buna inanmıyorum."

"Keşke bir şeylerin peşinde olduğunu düşünmediğimi söyleyebilseydim," diye başladı Madisyn, sesi de aynı derecede sessizdi, "ama yalan söylemiş olurdum."

Şafak gözden kaybolurken Makenna Shaya'nın boşalttığı yere oturdu ve "Siz ikiniz ne hakkında fısıldaşıyordunuz?" diye sordu.

"İlginç bir şey yok," dedi Madisyn dürüstçe.

Makenna başını eğdi. "Sen iyi misin?"

"Her şey beklediğimden çok daha rahat geçti." "Sadece herkesin beni ve Bracken'ı bu kadar yakından izlemesinden

hoşlanmıyorum." diye eklerken sesini alçalttı. Bu durum sinirlerini germiş ve kedisini tedirgin etmişti.

"Biliyor musun, bana onun eşin olduğunu ilk söylediğinde çok şaşırmıştım. İkinizi birlikte hayal edememiştim çünkü birbirinize karşı hep ikircikli davranmıştınız. Ama sizi burada birlikte görünce . . . Bilmiyorum, çok yakıştınız. Doğru görünüyor. Doğal. Ve onun sana bakışını seviyorum."

"Kıçıma şaplak atmayı hayal ettiği gibi mi?" Madisyn şaka yaptı.

Makenna kıkırdadı. "Hayır. Sanki Nasıl açıklayacağımı bilemiyorum. Etrafına baktığında, gerçekten bir şeylere ya da insanlara odaklanmıyor. Her şeyi içine çekiyor ve hiçbir şeyi kaçırmıyor, ama daha çok veri hesaplayan biri gibi. Sonra size bakıyor ve sanki bir lazer odağı gibi. Dikkatinin her zerresi size odaklanır. Sizi görüyor, size baktığında bir şeyler hissediyor. Bunu gerçekten çok seviyorum. Buna sahip olmanı seviyorum."

Madisyn ona nazikçe dirsek attı. "Bana duygusal davranma, Wray."

"Mutlusun, Drake. Kabul et bunu."

"Mutsuz değilim."

"Mutlusun. Sadece söyle."

"İstemiyorum."

Makenna tekrar kıkırdadı ama bir şey dikkatini çekince ses aniden kesildi. "Oh."

"Ne?" Madisyn kaşlarını çatarak dişi kurdun bakışlarını ahşap verandaya kadar takip etti. Ve gerildi.

"Davet edildiklerini düşünmemiştim. Yani, davet edilmiş olmaları kötü bir şey değil. Bunun senin için gayri resmi bir 'Sürüye hoş geldin' etkinliği olduğunu düşünürsek, Shaya'nın yabancıları davet edeceğini düşünmemiştim. Özellikle de bir zamanlar eşinizin peşinde olduğu bir dişiyi."

Madisyn, Kathy'nin Harley'nin kuzenlerinin yanına koşup onları coşkuyla karşılamasını izledi. "Shaya'nın yaptığını sanmıyorum."

Makenna farkına vardı ve yüzü karardı. "O yaşlı kaltak," diye hırladı.

Herkes aniden yeni ziyaretçilerin farkına vardığında konuşmalar kesildi. Gülümsemeler kayboldu. Kaşlar şaşkınlıkla çatıldı. Gerginlik havayı gerdi. Margay'ler de bunu hissetti ve Madisyn'in sempatiyle irkilmesine neden oldu. Çünkü bir parti ortamına girip herkesin size orada ne işiniz olduğunu bilmiyormuş gibi bakması zor olmalıydı. Ve şimdi herkes Madisyn'in ne yapacağını görmek için bekliyor, ondan işaret almak istiyordu.

Madisyn, Shiloh'nun ikiz kardeşi de olan dört dışının en küçüğüne bakarak, "Tanrım, Jazz, bunlar iki inçlik topuklu ayakkabılar ve sen hâlâ daha uzun görünmüyorsun," dedi.

Dörtlünün en yaşlısı olan Indie yarım bir gülümseme verdi. "Ben de öyle dedim."

Jazz Madisyn'e alaycı bir bakış fırlattı. "Kıçımı öp, Drake." "Şimdiden benimle flört etmeye mi başladın?"

Madisyn kıkırdadı. "Özür dilerim, Tatlım, benim için biraz fazla kısasın."

Ve gerginlik sona erdi. Konuşma hızla yeniden başladı ve Harley kuzenlerini açık büfe masaya yönlendirdi.

Bracken sinsice Madisyn'in yanına yaklaştı. "Hey," dedi usulca, gözleri ciddiydi, "iyi misin?"

"İyi," dedi Madisyn, "ama sen değilsin."

Elini tutarak onu ayağa kaldırdı ve sonra onu koruyarak kendine doğru çekti. "Hayır, yapmayacağım. İnanamıyorum.

."

Shaya aceleyle yanına geldi. "Bunun için çok üzgünüm. Kathy'nin onları davet ettiğini bilmiyordum, yemin ederim."

Madisyn elini kaldırdı. "Sorun yok, Shaya."

Kızıl saçlı kadının dudakları inceldi. "Değil, çünkü bunu seni incitmek için yaptı. Seni rahatsız etmek istiyor. Tüm bunların senin için garip olmasını ve mümkün olduğunca hoş karşılanmamanı istiyor."

"Başarısız oldu." Madisyn Bracken'ın kolunu okşadı, gerginliğini gidermek istiyordu. Bastırılmış bir öfkeyle titriyordu ve onun da ihanetin acısını hissettiğinden şüpheleniyordu. "Shiloh, Bracken'a özlem duysaydı bu garip olurdu.

Bracken'ın peşinde, ama Ally bana öyle olmadığını söyledi. Kathy'ye kızgınlım elbette, ama bunun tek nedeni onu bu kadar kızdırmış olması."

Bracken uzun bir nefes verdi ve onu alnından öptü. "Ben iyiyim bebeğim. Sadece bunu tahmin etmemiştim ve bu beni öfkeliyor çünkü benimle güvende hissetmeni istiyorum. Seni ondan koruyamamışım gibi hissediyorum."

"Yaşlı bir düveden korunmaya ihtiyacım yok. Ve senin yanında kendimi güvende hissediyorum."

"Ama burada güvende değilim ve hoş karşılanmıyorum ve bu beni çok üzüyor."

Madisyn ona karşı uysallaştı. "Bu barbeküyü mahvetmesine izin verme, Bracken. Onun istediği de bu."

"Eğer rahatsızsan ve gitmek istiyorsan-"

"İstemiyorum."

Shaya, kendisine yönelen sert bakışlardan tamamen habersiz görünen Kathy'ye ters ters bakarak, "Nick onu daha sonra dövecek," dedi. "Şu anda yapamaz çünkü onların burada olmasından dolayı üzgün görünmesi Harley'nin kuzenlerini kızdırır."

Makenna, "Roni annesini bir gül ağacının içinden geriye doğru sürüklemek istiyormuş gibi görünüyor," dedi. "Umarım öyle olur."

Madisyn Bracken'ın kolunu okşadı ve kaslarının ne kadar gergin olduğunu görünce kaşlarını çatı. "Git kendine bir bira ya da başka bir şey al. Ben de bir tane istiyorum."

Alnını onunkine yasladı. "Öyle mi?" "Evet."

"O zaman sana bir tane getireyim." Dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu ve ardından uzaklaştı.

"Çok kızgın," dedi Makenna. "Tamamen ve haklı olarak kızgın."

"Onun yerinde olsam ben de olurdum." Tekrar kanepeye gömülen Madisyn iç geçirdi, gözleri Kathy'deydi. "Dün gece yaptığı gibi garip davranabileceğini düşündüm. Ya da iğneleyici sözler söyler ya da bana soğuk davranır. Hatta belki de sessiz davranır. Shiloh'yu davet etmesini hiç beklemiyordum - bu onun için son derece adaletsiz ve margay bunu çabucak anlayacaktır."

Kathy'nin bunu neden yaptığını. Eğer Shiloh Bracken için bir meşale taşıyor olsaydı, bu onun için çok zor olurdu."

Tam o sırada Dominic rattan kanepenin koluna yerleşti ve bir peçeteyi Madisyn'in yüzüne yaklaştırdı. "Hey, sence bu kloroform gibi mi kokuyor?"

Madisyn gözlerini devirerek onun koluna vurdu. Adamın gözlerindeki endişeyi görebiliyordu ve onu kontrol etmeye geldiğini biliyordu. "Ben iyiyim." Ama onun dikkatini dağıtmasına ve kendisini güldürmesine izin verdi çünkü Kathy'nin onun eğlendiğini görmesi canını sıkacaktı.

"Eminim kediniz Kathy'nin gözlerini oymak istiyordur." Madisyn'e pis bir bakış fırlattı. "Senin ne tür bir şekil değiştiren olduğunu kamera kayıtlarından öğrenmek zorunda kaldığıma inanamıyorum."

Ona sadece homurdandı. Dominic muhteşemdi. Cidden muhteşemdi. O da bunu biliyordu. Konuşmalarında flörtöz tonlar vardı ama asla arkadaş sınırını aşmamışlardı. Onu çıldırtırdı. İnsanları delirtmek onun işiydi.

Bir keresinde Bracken'la birlikte bir kadınla üçlü yaptıklarını duymuştu. Madisyn o şanslı sürtüğü kıskanmıştı. Yine de kedisini değil. Dominic'ten kardeşçe bir şekilde hoşlanıyordu.

"Neden insanlara bir pallas kedisi olduğunu söylemiyorsun?" diye sordu. "Bu konuda neden bu kadar gizemlisin?"

"Kim biraz gizemli olmak istemez ki?" Dürüst olmak gerekirse, Makenna'nın Dominic'in Madisyn'in ne olduğunu çoktan doğru tahmin ettiği konusunda haklı çıkması onu şaşırtmazdı. Nefes nefese kaldığını duyunca, sürünün Labrador'u Bruce'un etrafta dolanıp herkese yavru köpek bakışları attığını ve bir şeyler koparmak istediğini gördü. "Üzgünüm koca adam. Elimde hiçbir şey kalmadı."

"Açgözlü kaltak," diye mırıldandı Dominic. Kadın da onu kanepenin kolundan itti.

Güldü, tuhaf adam. "Kızma, kedicik. Seni istediğimi biliyorsun." Kanepenin koluna tekrar yerleşerek, "Hey, turşumu gıdıklarsan sana beş sent veririm. Hatta bir tane de

Eğer acele etmezsen. Ow! Neden hep meme ucuna gidiyorsun?"

Bracken soğutucuya yöneldiğinde büfe masasının yanındaki küçük kalabalık dağıldı. Dişlerini sıkmaktan çenesi ağrıyordu. Kathy'nin böyle bir şey yaptığına inanamıyordu. Ne yaptığından çok bunu neden yaptığı önemliydi. Kathy, arkadaşını rahatsız etmeye çalışarak ona ihanet etmişti. İçindeki her şey gidip o kaltakla yüzleşmek için can atıyordu ama onu boğazından yakalamamak için kendine güvenemiyordu, özellikle de kurdu boğazını parçalamak isterken.

Barbekü basit bir hoş geldin partisi değildi; Madisyn'i yavaş yavaş sürüye dahil etmeye yönelik bir adımdı. Madisyn'in kendi bölgesinde rahat ve huzurlu hissetmesi onun için önemliydi. Kathy ona karşı çalışırken nasıl böyle hissedebilirdi ki?

"İyi misin?" diye sordu Eli.

Bracken soğutucudan iki bira çıkardı. "Ne düşünüyorsun?"

Eli yüzünü buruşturdu.

"Kahretsin, özür dilerim."

"Senin suçun değil."

"Biliyorum ama hepimiz Madisyn'in sürüye katılma konusunda ne kadar temkinli olduğunun farkındayız. Bu barbekünün amacı da bu temkinliliği ortadan kaldırmaktı."

Marcus arkadaşının sırtını sıvazlayarak, "Kathy'nin bildiği gibi," dedi. Roni hâlâ kadının üzerine atlayıp onu parçalamaya hazır görünüyordu. "Şanslıyız ki Madisyn bu işlerin üstesinden geliyor."

Bakışlarını Kathy'ye çeviren Eli içini çekti. "Çevresindeki hemen herkes ona ters ters bakarken sadece benim annem yüzünde bir gülümsemeyle dolaşabilir."

Phoenix Beta dişisi Jaime, "Madisyn'in son derece ölçülü davrandığını söylemeliyim," dedi.

"Onu kamera kayıtlarında gördün," diye hatırlattı Roni Beta'ya. "Madisyn ile uyarı almazsın. Duruş ya da bakış yok. Sadece saldırıyor. Sakin görünebilir ama muhtemelen bundan çok uzaktır."

Greta hayal kırıklığı içinde başını salladı. "Muhtemelen onu bir anne olarak gören bir adamın eşine böyle bir oyun oynamak ... iğrenç." Elini Allen'ın koluna koydu. "Size söylüyorum, yeni üyelerin hoş karşılandıklarını ve rahat olduklarını hissettirmek önemlidir. Özellikle de birinin eşiye. Yeni bir sürüye taşınmak, en iyi bildiğiniz her şeyi ve herkesi geride bırakmak zor bir geçiştir. İnsanların saygılı ve destekleyici olması gerekir. Kathy'nin bu gece sergilediği türden bir davranış. Bunu anlayamıyorum."

Jaime ona göz kırptı. "Öyle değil mi?" O, Taryn ve Roni şaşkınlık içinde yaşlı kadına bakıyorlardı.

Greta'nın gözleri biraz kısıldı.

Allen umursamaz bir tavırla Greta'ya şöyle dedi: "Yeni insanlar katıldığında bizim gibi yaşlı üyelerin gerçekten öne çıkması gerekiyor. Onların sürüye entegre olmalarına yardımcı olan, öğrenmeleri gerekenleri öğreten ve kendilerini bizim bir parçamız gibi hissetmelerini sağlayan bizler olmalıyız."

Greta başını salladı. "Tamamen katılıyorum."

Taryn parmağını kaldırdı. "Bunu yazılı olarak alabilir miyim, Greta?"

Marcus Bracken'a yaklaştı ve sessizce şöyle dedi. "Az önce o saçma sapan sözleri söylerken ne kadar ikna edici konuştuğuna saygı duymadan edemiyorum."

Bracken başını salladı. "Neredeyse söylediklerine inandığınızı düşüneceğim." Bakışları tekrar arkadaşına kaydı. Bracken onun Dominic'le güldüğünü görünce biraları daha sıkı tuttu. Madisyn'den önce kıskançlık pek aşına olduğu bir duygu değildi. Biraz hissetmişti ama kanını kaynatan, kafa derisini diken diken eden ve midesini sertleştiren bu karanlık, zehirli duyguyu hissetmemiştir.

Dominic'le aralarındaki kolay ilişkiye imrendiğini fark etti. Karmaşık olmayan bir ilişkiden bahsediyordu.

Arkadaşlık. Bu, Bracken'ın onunla hiç sahip olmadığı bir şeydi. Dominic'in asla kaçak avlanmayacağını bilmesine rağmen kurdu diğer erkeğe saldırmak istedi.

Roni Madisyn ve Dominic'e baktı. "Onun için endişelenmene gerek yok," dedi Bracken'a. "Bir zamanlar bu ikisinin bir araya gelip gelmeyeceğini merak etmiştim ama bunun olmayacağını hemen anladım."

Marcus başını salladı. "Dominic yediği kaba sıçmaz. Makenna'nın en iyi arkadaşı olan Madisyn, Phoenix Sürüsü'nün bölgesinde sık sık bulunur."

"Sadece bunu kastetmiyorum," dedi Roni. "Dominic'in ortalığı dağıtmasına izin verecek bir kadına ihtiyacı var. Madisyn onu öldürür."

Marcus başını öne eğdi. "Evet, o da var."

Eli Bracken'a, "Başka bir not olarak," dedi, "barınağa muhafız koymayı teklif ettim ama Dawn bunu reddetti. Nedenini anlıyorum. Yalnız şekil değiştirenler oranın bir sürüye ait olduğunu düşünürse, sığınmak için oraya gitmezler. Daha önce bir kez oraya muhafız koymuştuk ve Dawn bunun pek çok insanın gitmesine neden olduğunu söylemişti."

"Ayılar barınağa geri dönmeyecek." Bracken şişesinden bir yudum aldı. "Madisyn ile tekrar konuşmaya çalışacaklar ama orada değil. Onun gibi gözünü korkutması zor biriyle uğraşırken, kendine daha fazla avantaj sağlamak için onları hazırlıksız yakalamaya çalışırsın. Onun hiç beklemediği bir yerde ortaya çıkacaklar."

"Bakkal dükkânı ya da onun gibi bir şey," dedi Eli.

Bracken başını salladı. "Aynen öyle."

"Eğer bu başka bir durum olsaydı, senin onun eşi olman muhtemelen onları ondan uzak tutmaya yeterdi." Eli ensesini ovuşturdu. "Ama Maverick Klanı'nın yıllar boyunca ele geçirdiği tüm domuzlar için Daisy muhtemelen onların kahramanı. Onlara Archer'a karşı ayaklanmaları, hatta kaçmaları için ilham verebilir. Bunu bilecek, o yüzden bu işten öylece sıyrılamaz."

"Hayır, yapamaz," diye onayladı Cain, arkalarından gelerek. "Destek için beni çağırabileceğinizi biliyorsunuz."

Bracken ona, "Ally seni sürü sorunlarına dahil etmekten hoşlanmıyor," diye hatırlattı.

Cain umursamaz bir omuz silkti ve Bracken'ı inceledi. "Seni son gördüğümde gözlerin bomboştu. Şu anda açıkça kızgın olsan da, çok daha iyi görünüyorsun."

Bracken ona, "Sen buradayken, sen de buradasın," dedi. "Vinnie Devereaux'yu nasıl buldun?"

Bracken kaşlarını çattı. "Onunla tanıştığımı nereden biliyorsun?" Cain yine omuz silkti. "Pek çok şey biliyorum."

"Bana Archer'ın onu görmeye gittiğini söyledi." Bracken, Vinnie'nin kendisine anlattıklarının geri kalanını aktardı ve ekledi: "Sence Madisyn'in tarafını tutacağını söylerken doğruyu mu söylüyordu?"

"Evet. Onunla telefonda konuştuğumda ona karşı özellikle korumacı olduğunu söyleyebilirim. Vinnie pek çok insana karşı korumacı değildir. Eğer bir savaş durumunda sizinle birlikte savaşacağını söylüyorsa, ona inanın. Alakasız bir not, Claudia Brookson meselesi nasıl gidiyor?"

"Benim 'hayır'ımı duymuyordu, bu yüzden onunla konuştum, artık çiftleştığimi söyledim ve sürümü terk etme şansımın olmadığını açıkça belirttim. Umarım bu son olur."

Nick'in içinden derin bir homurtu yükseldi. "Beni zorlama, ihtiyar!"

Bracken döndüğünde Alfa'nın Shaya'nın babasına öfkeyle baktığını gördü.

Stone Nick'e gülümsemekle yetindi. Eski Deniz Komandosu, Alfa'nın sahip olduğu her sıcak düğmeyi biliyor ve mutlulukla üzerine basıyordu. "Ben sadece hamburgerlerin-"

Nick hamburgerleri sertçe çevirirken ona, "Huzurevini seçecek kişinin elini ısırma hiç akıllıca değil," dedi. Marcus'un yüzündeki sırıtışı fark eden Alfa alay etti. "Gül bakalım, erkek kaltak."

Roni kaşlarını çatarak kardeşine baktı. "Hey, ona artık öyle demiyoruz."

Marcus arkadaşına dönerek, "Bir dakika bekle," dedi. "Sen de bana böyle mi seslenirdin?"

Omuz silkti. "Sadece kafamda, o yüzden sayılmaz diye düşündüm."

"Kesinlikle

sayılır."

"Sayılmaz."

"O da öyle."

Tartışmalarını dinlemekle ilgilenmeyen Bracken, iki bira şişesini de bir eline geçirdi ve masadan bir kase kraker aldı. Uzaklaşmak için döndü ... ve kendini Shiloh ile yüz yüze buldu. Shiloh'un onunla göz teması kurması pek sık rastlanan bir şey değildi, bunun iki nedeni vardı. Birincisi, genellikle telefonunda oynadığı oyuna o kadar dalmıştı ki, onun orada olduğunu fark etmesi bile bir anını alıyordu. İkincisi, içine kapanık kedinin insanların gözlerine bakmaktan kaçındığını hissediyordu çünkü bu, onunla konuşmaya çalışmaktan vazgeçiriyordu. Ama göz teması kurduğunda, bu asla utangaç bir şekilde olmuyordu - kızarmıyor, kekeleymiyor ya da kıpırdanmıyordu. Hayır, insanı yalan söylemeye cesaretlendiren çok cesur bir bakışı vardı.

Onunla ilk tanıştığında, bakır sarısı kaküllerinin altından ona sıkılmış bir bakış fırlatmış, o da gülümsemişti. O kadar çabuk ilgisini çekmişti ki. Ve onun dikkatini çekme çabalarına ne kadar çok dayanırsa, o da o kadar çok istemişti. Şimdi her şey önemsiz görünüyordu.

"Madisyn'le aranızdakileri duydum. Senin için iyi olacak, o yüzden bu işi berbat etme." Ve sonra Shiloh bir çatal kaptı ve uzaklaştı. Hah.

Sessizliğin çöktüğünü fark edince kaşlarını kaldırarak kendisini izleyen insanlara baktı... ve birden hepsinin bakacak çok daha ilginç bir şeyi olduğunu fark etti. İçinden gelen bir homurtuyla arkadaşına doğru yöneldi. Ve kaşlarını çattı. Çünkü o koltukta değildi. Etrafına bakındığında ondan hiçbir iz göremedi. "Madisyn nerede?" diye sordu Shaya'ya.

Kızıl saçlı gözlerini kırıştırdı. "Bilmiyorum. Az önce buradaydı."

Bracken bakışlarını bir kez daha insan gruplarının üzerinde gezdirdi. Ve kafasında başka bir soru şekillendi. "Kathy nerede?"

Shaya ayağa fırladı. "Kahretsın."

ON İKİNCİ BÖLÜM

Madisyn ana kulübeye yönelirse Kathy'nin onu takip edeceğini ve onu yakalamaya çalışacağını biliyordu. Tek başına, bu yüzden Madisyn'in banyodan çıkıp kadını orada beklerken bulması onu şaşırtmadı. Bu onu hayal kırıklığına da uğratmadı çünkü yaşlı kaltağa söyleyecek birkaç şeyi vardı.

Ağzı sıkı, çenesi yukarıda, Kathy ona dik dik bakmaya çalıştı. Madisyn onun bakışlarını cesurca karşıladı, pençelerini çıkarıp tıpkı kedisinin istediği gibi kadının yüzünde gezdirmek için can atıyordu.

"Hakkını vereyim," diye başladı Kathy, "bu durumu iyi idare ettin."

"Yapmadın. Bugün büyük bir hata yaptın. Benimle değil. Benim hakkımda ne hissettiğin umurumda değil. Ama Bracken umursuyor. Sürüsünün eşine nasıl davrandığını önemsiyor ve sen onun duygularının içine ettin. Peki ne için? Bir zamanlar bir pallas kedisi kışına tekmeyi bastı diye acı çektiğin için mi?"

Kathy küçümseyici bir el salladı. "Bunun senin türünle olan geçmiş deneyimlerimle bir ilgisi yok. Bu Bracken'la ilgili. Eğer eve ona iyi gelecek bir eş getirseydi, o kadar mutlu olurdum ki neredeyse ağlardım. Çünkü mutluluğu hak eden biri varsa, o da o kurttur. Sen. . . Senden hoşlanıyorum Madisyn, gerçekten."

"Huh. Şu anda senin için aynı şeyi söyleyemem."

"Ama onun ihtiyacı olanın sen olduğunu sanmıyorum."

Buna sinirlenen Madisyn kollarını kavuşturdu. "Söyle bana Kathy, onun neye ihtiyacı var?"

"Duyarlılık. Şefkat. Sabır. Destek. Onu bize geri getirebilecek biri. Hayata döndürecek biri. Onu kaybetmeye çok yaklaştığımız. Kalbi atıyordu ama orada değildi. Ölmek istiyordu. Çok duyarlı ya da hoşgörülü bir insan değilsin Madisyn. Yani, kendine bir bak. Kendi eşinin derin bir yara aldığını biliyorsun ama bu ilişki için onu zorluyorsun. Onu yavaş hareket ettiriyorsun."

"Buna bir şey inşa etmek deniyor, Kathy."

"Seni sahiplenmesine izin verebilirsin. Onun bölgesine taşınıp sürüsünün bir parçası olabilirsin. Ama hayır. Olmayacaksın. Bağımsızlığını onun ruhundan daha çok önemsiyorsun."

"Beni sahiplenmesine izin vermeyeceğimi hiç söylemedim. Buraya taşınmayacağımı ya da sürüye katılmayacağımı da söylemedim. Sadece çok hızlı hareket etmeyi reddediyorum. Zaten acele etmenin ne anlamı var ki? Bir çiftleşme bağına yerine oturması için zorlayamazsın." Aslında acele etmek süreci çok geciktirebilir.

"Bunun için minnettarım, çünkü ikinizin birbiriniz için doğru kişi olduğunuzu düşünmüyorum. Eş olduğunuzu fark edene kadar sizi istemedi bile."

Lanet olsun.

"Siz olmadan da hayatını kolaylıkla sürdürebilirdi. Başka biriyle mutluluğu bulabilirdi. Ona iyi gelecek ve eski Bracken'ı bize geri getirebilecek biriyle."

Kedi tıslayıp tükürürken Madisyn öne doğru agresif bir adım attı. "Şimdi de beni kızdırıyorsun. İhtiyacı olan duyarlı, destekleyici kişi olmadığımı söylüyorsun ama ona kırılmış ya da düştüğü çukurdan kendini çıkaracak kadar güçlü değilmiş gibi davranan ben değilim. Onu şu anki haliyle kabul etmeyen ya da yetişkin ve baskın bir erkek olan onu çocuk eldivenleriyle idare etmeye çalışan ben değilim. Onun peşinden koşmayabilirim, Kathy, ama bu

Çünkü bana ihtiyaı yok. Ve eğer yaparsam bu sadece onu aşığılamak ve incitmek olur."

"Bu sadece-"

"Birine ne kadar çok kırılmış gibi davranırsanız, o kadar çok kırılmış gibi hissedecek ve kendine yardım etme becerisi o kadar azalacaktır. Belki de onu boğma ihtiyacınız iyi bir yerden geliyor, ama bu ona yardımcı olmuyor. Eskisi gibi olmaması düzeltilmesi gerektiği anlamına gelmez."

Kathy başıını salladı. "Onu bizim gibi tanıımıyorsunuz, bu yüzden neye ihtiyaı olduğunu ya da onun için neyin iyi olduğunu bilmeniz mümkün değil."

"Bugün yaptığın şeyin onun için iyi olmadığını biliyorum. Bana kazık atmaya çalışarak ve tüm sürü arkadaşlarının başarmaya çalıştığı şeye karşı gelerek, hepsine ihanet ettin. Shiloh'un bu işe bulaşmasını umursamadın. Bunun Bracken'a nasıl hissettireceğini umursamadın, çünkü tüm bunlar seninle ve nasıl hissettiğini iletmekle ilgiliydi. Onu incittiğin için seni asla affetmeyeceğim, ki eminim bu seni rahatsız etmiyordur. Seni rahatsız etmesi gereken şey, onun seni bunun için affedeceğinden emin olmamam."

"Haklısın. Yapmayacağım."

Bracken'ın sesini duyan Kathy dönüp ona baktı. Madisyn onun varlığını çoktan hissetmişti, tıpkı onun yalnız olmadığını hissettiği gibi. Arkasında Shaya ve Nick vardı. Hiçbiri mutlu görünmüyordu.

Kathy dudaklarını yaladı. "Bracken-"

"Bunu duymak istemiyorum." Bracken elini Madisyn'e uzattı. "Buraya gel, bebeğim."

Ona doğru ilerleyen Madisyn elini onun elinin içine koydu. Adam onu kendine çekti ama yanına değil. Bunun yerine onu arkasında durmaya çağırdı. Madisyn bu koruyucu hareket karşısında sessizce homurdanarak onun yanına sokuldu ve elini onun karın kaslarının üzerine koydu. Sadece duygusal desteğe ihtiyaı olduğunu hissettiği için değil, aynı zamanda ona tam olarak güvenmediği için

Kathy'ye saldırmayacaktı - sonradan pişman olacağı bir şey. Çok, çok sonra.

Kathy'ye ters ters bakarak, "Güvenimin içine ettin. Daha da kötüsü, eşimi mahvettin. Peki ne için, Kathy? Ne elde etmeyi umuyordun? Bunun onu kaçırmayacağını bilmen gerekirdi. Sinirlenip Shiloh'ya saldırmasını mı umuyordun - Madisyn ile Harley'nin arasını açabilecek, Madisyn'in kulüpten kovulmasının yanı sıra sürünün de onu kabul etmemesine neden olabilecek bir şey mi? Amacınız bu muydu?"

"Hayır," dedi Kathy. "Shiloh'yu tekrar görmeni istedim. Seni ona ilk çeken şeyin ne olduğunu hatırlamanı istedim. Ailenizden beri ona hiç şans vermediniz..." Yüzünü buruşturarak cümlesini yarıda bıraktı. "Kendine karşı dürüst ol, Bracken. Onu Madisyn'den daha çok istiyorsun, yoksa Madisyn tam karşıdayken asla peşinden koşmazdın. Shiloh için hissettiklerin o kadar güçlüydü ki, gerçek eşine karşı hissetmiş olabileceğin her türlü çekimin önüne geçti. Ama bunu unuttun çünkü artık onun etrafında nadiren bulunuyorsun. Ben sadece hatırlamanı istedim. O senin için çok daha iyi olurdu."

Arkadaşının sertleştiğini hisseden Bracken, Kathy'ye dik dik bakarken onun kolunu ovuşturdu. "Sana daha önce de söyledim, ihtiyacım olan şey Madisyn. Sadece ona. Hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi istediğim kadar istemedim-"

"Bağ," diye bitirdi Kathy. "Seni çeken bağ, o değil."

"Sanırım yeterince konuştun," diye gürledi Nick, yüzü taş gibi sertti ama Kathy tekrar konuşmaya çalıştı. Nick başını sallayarak bir adım öne çıktı. "Hayır, senin işin bitti. Şimdi dinleyeceksin. Bracken için duyduğun endişenin iyi bir yerden geldiği konusunda Madisyn'e katılıyorum. Ama bugün burada yaptığın ya da söylediğin hiçbir şey iyi değildi. O yetişkin bir adam. Ne istediğini ve neye ihtiyacı olduğunu biliyor. Kendi aklını biliyor. Ve senin hiçbir şekilde müdahale etmeye hakkın yoktu."

Shaya arkadaşının yanına yaklaştı. "Senin sorunun, Kathy, Alfa'nın annesi olmanın sana özel bir izin verdiğini düşünmen. Bunun sana sürünün geri kalanı üzerinde bir otorite sağladığını sanıyorsun. Sana burada kimin Alfa dışı olduğunu kaç kez hatırlatmak zorunda kaldığımı sayamam. Güçlü fikirleri olan güçlü bir kadınsın, anlıyorum. Ama bugün yaptığın şey - başkaları için en iyisini bildiğini ve insanlarla bu şekilde oynamaya Tanrı vergisi hakkın olduğunu düşünecek kadar küstahlık sergilemek - güç göstermedi. Zayıflık gösterdi."

Yanakları kızarmış, dudakları gergin bir çizgi halinde bastırılmış olan Kathy kavisli merdivenden yukarı doğru yürüdü.

Nick Bracken'a döndü. "Onu iyi tanıyorum. Yaptığı şey sadece senin için en iyisinin ne olduğuna dair kendi fikri olmaktan çok daha fazlası. Paylaşmaktan gurur duyduğu bir şey. Sadece ne olduğundan emin değilim. Her halükarda, Shaya ve ben bununla ilgileneceğiz. Sen ve Madisyn gidip akşamınızın tadını çıkarın."

Alfalar Kathy'nin peşinden giderken Bracken eliyle çenesini ovuşturdu. "Seni bilmem bebeğim ama benim bugünlük sosyalleşme işim bitti."

"Ben de öyle," dedi Madisyn.

Alnını onunkine yasladı. "Evine dönmeyi tercih edersen anlarım ama yine de benim kulübeme gelmeni isterim."

Evine dönmeyi tercih ederdi. Yaralarını sarabileceği evinde olmayı tercih ederdi. Ama bu onu incitecekti ve Kathy bunu zaten fazlasıyla yapmıştı. Madisyn zayıf olduğunu bile bile gülümsemeye zorladı. "O zaman gidelim. Nerede yaşadığını görmek istiyorum," diye ekledi dürüstçe.

Gece çantasını adamın cipinin bagajından aldılar ve ormana doğru yola koyuldular. Madisyn omuzlarını geriye attı, güneşin vurucu parıltısından kaçtığı için rahatlamıştı. Şimdi Kathy'nin kaşlarını yakma arzusundan kurtulabilirse, iyi olacaktı.

Ormanda ilerlerken, sonsuza dek sürecekmış gibi görünen uzun ağaçların arasından dolambaçlı yollardan geçerken şöyle bir baktı

Etrafta dolaşıp yemyeşil doğayı ve güzel kır çiçeklerini seyrediyorlardı. Yapraklar, dallar ve çam iğneleri ayaklarının altında çıtırdıyordu. Şey, onun ayakları. Bracken tam bir sessizlik içinde yürüyordu.

Uzaktan çocukların gülüşmelerini ve çığlıklarını duyabiliyordu. Burada ise sadece sincapların cıvıltısı, kuşların cıvıltısı ve hafif esintide titreyen dalların gıcirtısı vardı. Artık yemek kokusu yoktu. Taze ve serin hava çam, yosun, kır çiçekleri ve güneşin ısıttığı toprak kokuyordu.

Dikkatli gözlerden uzakta, kedisinin tedirginliği azalmaya başlamıştı ama yine de Kathy'nin tüylerinden bir pati dolusu koparmak istiyordu.

Madisyn ve Bracken bir süre sessizlik içinde yürüdüler. İkisinin de hiçbir zaman sorun etmediği bir şey vardı: ortak bir sessizlik. Hiçbir zaman garip hissettirmemişti. Madisyn hiçbir zaman bu sessizliği anlamsız gevezeliklerle doldurmak zorunda hissetmemişti. Ama o anda, sessizlik söylenmemiş şeylerle gergindi.

Bracken parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve onu dikenli bir çalıdan uzaklaştırırken, "O pislikle uğraşmak zorunda kaldığın için üzgünüm," dedi.

"Bununla uğraşmak zorunda kaldığımız için üzgünüm. İncitmeye çalıştığım bendim. Ama incittiği kişi sendin."

"Kathy'nin yanlış yaptığını biliyorsun, değil mi?" diye sordu, yüzündeki boş ifadeden endişelenerek. "Shiloh için hiçbir şey hissetmedim. Onu merak ediyordum. Merak ettim. Onu umursamadım. Onu tanımıyorum bile."

"Bunu biliyorum," diye güvence verdi Madisyn, çapraz ağaç köklerinin üzerinden geçerken.

"Ama Kathy'nin söyledikleri yine de sinirlerinizi bozdu, değil mi?"

Evet, öyleydi. Kathy'nin açıkça söylediği sözlerin acısını hâlâ hissediyordu: "Senin eş olduğunu fark edene kadar seni istememişti bile." Bir de Bracken'a söyledikleri vardı: "Seni çeken bağ, o değil."

Bracken onun elini sıktı. "Kathy'nin ya da başka birinin benden ya da sahip olduklarımızdan şüphe etmene neden olmasına izin verme. Sakın."

Bunu yapmamak zordu, çünkü kadının söylediği bazı şeyler doğruydu.

"Bu gece beni ve Shiloh'yu aynı ortamda gördün. Aramızda bir şey varmış gibi görünüyor muydu?"

Şey, hayır. Shiloh'ya bakarak zaman geçirmemiş, onunla konuşmaya çalışmamış, herhangi bir noktada onun grubuna katılmamış ya da herhangi bir temas garip olacakmış gibi ondan aktif olarak kaçınmamıştı. Margay onunla flört etmemişti. Ona ateşli bakışlar atmamış ya da onunla sohbet etmeye çalışmamıştı. Ama zaten Shiloh da kimseyle sohbet etmeye çalışmazdı. Madisyn'in şimdiye kadar tanıştığı herkesten daha mesafeliydi.

"Bugün benimle sadece bir cümle konuştu. Dedi ki Benim için iyi olacağını söyledi, bunu mahvetmememi söyledi ve sonra çekip gitti."

Madisyn'in kaşları çatıldı. "İkinizin konuştuğunu fark etmedim." Bir çakıl taşını tekmeledi ve çalılıklara doğru sıçrayışını izledi. Ve evet, belki de gereğinden sert tekmelemişti.

"Sen ve Kathy küçük çatışmanızı yaşarken oldu. Ciddiyim bebeğim, Shiloh'yla aramda hiçbir şey yok."

"Sana inanıyorum."

Ama hâlâ acı çektiğini biliyordu. Ve bundan nefret ediyordu. "Kendini anlamsız bir kıskançlıkla mücadele ederken bulmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Sen ve Dominic'in konuşacak çok şeyi vardı."

Kaşları daha da çatıldı. "Kendine has garip bir şekilde dikkatimi öfkemden uzaklaştırıyordu, böylece Kathy bir tepki verme tatminine ulaşamadı. Dominic ve ben sadece arkadaş olduk."

"Kedin ona yaklaşmasına izin veriyor." "Ona çok düşkün."

Daha önceki karanlık kıskançlık Bracken'ın üzerine yeniden çökmeye başladı. "Ondan hoşlanıyor musun?"

"Kardeşçe bir şekilde. Onu hiç istemedi. Sabrını biraz zorluyor." Madisyn bir sincabı izlemek için durakladı

bir ağaç gövdesine tırmanmak. "Senden çok daha fazla hoşlanıyor. Senin yanında rahat, bu da çok şey anlatıyor."

Bu, Bracken'ın ağzının kıvrılmasına neden oldu. "Öyle mi?" "Evet."

"Bu gece hayvanlarımızı birlikte koşturmaya ne dersiniz? Benim kurdum kedinizle vakit geçirmek için yanıp tutuşuyor. O da sizden biraz ilgi görmek istiyor."

"Tamam ama fazla ısrarcı olduğun için kedim onu ısıtırca sakın bana gelip sızlanma."

"Sızlanmak yok," diye söz verdi.

Bir ağacın yanında durup kaba kabuğa çizilmiş pençe izlerini takip etti. "Senin mi?" Onun kokusunu alabiliyordu.

"Benim," diye onayladı. "Kulübeme yakınız."

Birkaç dakika sonra, ağaçlarla çevrili, ahşap çerçeveli bir dağ kulübesi görüldü. Ağız açık kaldı. Etrafı saran sıcacık verandası, dilek kuyusu ve mini bahçesiyle büyüleyici bir rustik inzivaya benziyordu. Sundurmanın basamaklarını tırmanırken, sallanan sandalyelerin yanına özenle yerleştirilmiş odun yığınınca baktı. Kendini orada otururken kolayca hayal edebilirdi.

Bracken ön kapıyı iterek açtıktan sonra kenara çekildi ve Madisyn'e içeri girmesini işaret etti. Madisyn küçük fuayeye doğru belli belirsiz bir adım attı. Ahşap, deri ve Bracken kokuları onu karşıladı ve daha da içeri çekti. Bracken'ın bakışlarının üzerinde olduğunun farkında olarak her şeyi içine çekti; taba rengi duvarlar, yüksek tavanlar, uzun pencereler, ahşap kirişler, kütük mobilyalar, köşedeki taş şömine, siyah deri kanepeler ve geniş ekran televizyon.

"Haydi," dedi Bracken. "Sana bir tur attırayım."

Ona zengin yağlı ahşapları, granit tezgahı, paslanmaz çelik aletleri ve ortadaki dört sandalyeyle çevrili adasıyla rustik mutfak gösterirken, parke zemin ayaklarının altında zar zor gıcırdadı.

Oturma odasına geri döndüklerinde, "Eskiden Xbox'ın yok muydu?" diye sordu. Seni duyduğumu hatırlıyorum

ve Roni aranızdaki en iyi COD oyuncusunun kim olduğunu tartışıyordu." Ama bu odada değildi.

"Xbox'ı kısa bir süre önce barınağa verdim." "O senin miydi? Nasıl oldu da verdin?"

"Bir video oyununda insanları vurmak ve el bombaları fırlatmak artık o kadar ... masum görünmüyor . . gerçek hayattaki hasarı gördüğünüzde."

Kahretsin, bunu hiç düşünmemiştii. "Başka oyunlar da var, değil mi?"

"Xbox'ı COD ile çok fazla ilişkilendirdim. Gel, sana üst katı göstereyim."

Onu merdivenlerden yukarı kadar takip ederken elini pürüzsüzce cilalanmış trabzanda gezdirdi. Onu ana süite götürmeden önce misafir odasını ve büyük banyoyu gösterdi. Kızın kaşları, iki şişirilmiş sandalyeyle çevrelenmiş ikinci bir şöminenin beklenmedik görüntüsü karşısında kalktı. Köy tarzı yatak büyük, hantal ve davetkârdı.

Pencereden dışarı, ölunesi dağ manzarasına bakarken hiçbir şey duymadı. Bazılarının ürkütücü bulabileceği bir şekilde sessizdi. Buna bayılıyordu.

"Eee?" diye sordu Bracken.

Onunla yüzleşmek için döndü. "Hoş bir sürpriz oldu. Daha seyrek bir şey bekliyordum. Basit."

"Eski kulübem oldukça seyrekti. Burası aslında bir misafir kulübesiydi; Shaya, Kent ve Caleb dekore etmişti. Manzara değişikliğine ihtiyaç duyduğum için kısa süre önce buraya taşındım ve zaten burada bulunan mobilyaların çoğunu muhafaza ettim."

"Sana yakışıyor." Aynı çekiciliğe ve karakter gücüne sahipti.

Ona doğru geçti. "Beğendin mi?"

"Ben de beğendim."

Bracken elleriyle onun yüzünü yakaladı. "Güzel." Ağzını onunkinin üzerine kapatarak dilini içeri soktu. Derinlere daldı. Yağmaladı. Hükmetti. Sahiplendi. Onun içinde eridi, öpücüğün içine gömüldü, aldığı kadar iyi verdi. Ama bağı ilk hissettiği gece gösterdiği tereddüt geri gelmişti.

Kathy'nin sözleri onu, ona itiraf etmek istediğinden daha fazla sarsmıştı.

Kurdu hırladı, eşiyle arasında herhangi bir duygusal mesafe olmasına izin vermeyi reddediyordu. Ancak Bracken sabırlı olması gerektiğini biliyordu, baskınlığını ortaya koymamalıydı. Burnunu onunkine sürttü ve yumuşak bir sesle, "Benden kaçmak yok. Henüz tamamına sahip olmayabilirim ama gerçekten büyük bir kısmına sahibim. Gerçekten geri vereceğimi düşünüyor musun?"

"Geri almak istemiyorum."

Bu da bir şeydi. Ama ondan uzaklaşmak istememiş olsa da, bunu içgüdüsel olarak yapmıştı. Kathy ile yaptığı konuşmanın tamamını duymamıştı, bu yüzden geri çekilmeye tam olarak neyin sebep olduğundan emin olamıyordu. "Konuş benimle bebeğim," diye ikna etti, sesini nazik tutarak, onun yanında duygularını açabilecek kadar güvende olduğuna inanmasını istiyordu. "Kathy'nin söylediği şeyler aklını kurcalıyor, değil mi?"

"Birazcık."

Başparmağını çenesinde gezdirerek ağzının yumuşak kıvrımını öptü. Onu yatıştırdı. Onu yumuşattı. "Şüphelerinin en azından bir kısmından kurtulduğumuzu sanıyordum."

"Ben de öyle." Madisyn ellerini onun göğsünde birleştirdi. "Ama eş olduğumuzu fark edene kadar beni istemediğini söylediğinde, karnıma bir yumruk yemiş gibi oldum. Çünkü bu doğru. Ve şimdi seni önemsemeye başladığım için, bu gerçekten acı veriyor."

Kadının sesindeki acı adamın içini parçaladı. "Bebeğim."

"Söylediği bazı şeyler konusunda haklıydı." Bunun üzerine kurdu hırladı. "Ne gibi?"

"Hayatını bensiz de sürdürebilir ve başka biriyle mutlu olabilirdin... ben hayatının tam ortasındaiken bile." Adam itiraz etmeye başlayınca Madisyn parmağını ağzına götürdü. "Shiloh'u umursamadığını söylüyorsun ama bu sadece durumu daha da kötüleştiriyor."

onu bana tercih ettin. Oradaydım ama sen beni görmedin. Pek sayılmaz."

"Yanlış." Elini kenara çekerek onu hafifçe öptü ve dudaklarını kendi dudaklarıyla ısırdı. "Her zaman sana çekildim. Sadece o kadar korkmuştum ki kendimi gerçek olmadığına inandırmıştım." Başını eğdi ve boynuna bir öpücük kondurdu, hâlâ yatıştırmaya ve rahatlatmaya çalışıyordu. "Radarımda olmadığın doğru, ama şimdi bunun eşimi aramadığım için olduğunu biliyorum. Eğlenceli bir şeyler arıyordum. Karmaşık olmayan. Sığ. Ciddiye almam gereken bir şey değildi."

Madisyn onun bu yönünü hatırlıyordu. Hayatta ciddiye aldığı pek bir şey olup olmadığını merak ettiğini hatırlıyordu.

"Sonra dünyam tersine döndü ve artık eğlence aramıyordum. Ama yine de sana karşı hissettiğim çekimi kabul etmedim, çünkü bir parçam beni mutlu edeceğini hissediyordu ve ben mutlu olmayı hak ettiğimi düşünmüyordum. Çok fazla suçluluk duygusu içinde yüzüyor, ailemi koruyamadığım için kendimi suçluyordum."

Kaşlarını çatarak kollarını onun boynuna doladı. "Onları yüzüstü bırakmadın," dedi kararlı ve ağırbaşlı bir sesle. "Başarısız olmadın, Bracken. Hayat bazen çok acımasızdır. Kötü şeyler olur. Radikallerin yaptıklarının sorumluluğunu üstlenme. Suç onlara ait."

Başını eğdi. "Gördün mü?"

"Neyi?"

"Bu konuda benimle konuşan sayısız insan oldu - özellikle de ikizini kaybeden ve hayatta kalanların suçluluk duygusu hakkında biraz bilgisi olan Shaya. Hepsi bana büyük konuşmalar yaptı ve sanki yas üzerine yazılmış bir kişisel gelişim kitabından çıkmış gibi destekleyici sözler söyledi. Hepsi anlamlıydı. Hiçbiri kendimi daha iyi hissetmemi sağlamadı. Ve sonra sen, sadece birkaç kısa kelimeyle -ki hiçbiri tam olarak derin değildi- omuzlarımdaki baskının bir kısmını hafiflettin." Ağırılığı biliyordu

geri gelecekti ama en azından biraz ara vermiş oluyordu. "Bu bağ değil Madisyn. O sensin."

Bracken dişleriyle alt dudağını acıtacak kadar sert bir şekilde sıyırdı. O noktaya diliyle yatıştırıcı bir dokunuş yaptı. "Bağın çekiciliğini hissetmek seni istememe neden olmadı. Sadece seni ne kadar çok istediğimi fark etmemi ve kabullenmemi sağladı. At gözlüklerimi çıkardı ve gözümün önündeki gerçekle yüzleşmemi sağladı. Senin için de aynısı olmadı mı?"

Adam parmaklarını saçlarının arasına sokup kafa derisini yoğurmaya başladığında Madisyn gözlerinin kapanmasına izin verdi. "Tamamen aynı değil. Seni istemediğimi düşünerek kendimi kandırmadım. Sadece eş olduğumuzu bilmiyordum." Pençelerinin hafifçe battığını hissederek onun bakışlarıyla buluştu, orada dürüstlük ve kararlılık gördü.

"Yürüyüp gidebilirdim, Madisyn. Bunu hiç düşündün mü? Çiftleşme dürtüsü beni ele geçirmek için yeterli zamana sahip değildi. Bağ artık beni çekmiyordu. Çekip gidebilirdim. Mükemmel bir bahanem vardı: Senin için iyi olmayacağım, kafam karmakarışık, verebileceğimden daha iyisini hak ediyorsun. Ama kaldım, çünkü ben bencil bir piçim ve sana ihtiyacım var."

Elini saçlarında gezdirmek için durakladı, parmaklarının arasından su gibi akıp giden ipeksi hissi çok sevdi. "Ne düşündüğünü biliyorum. Kalmamı sağlayan şeyin çiftleşme bağının vaadi olduğunu düşünüyorsun. Ama gerçek şu ki, senin gerçek eşim olduğun konusunda yanıldığımı anlasaydım, seni terk etmezdim. Hiç şansın yok. Tanrı'nın gerçeği bu. Buna inanmanı istiyorum, çünkü hiçbir kelimesi yalan değil."

Ona inanmaması mümkün değildi. Samimiyet gözlerinde parıltıyor, her hecede çınlıyor ve yüzüne kazınmış gibi görünüyordu.

"Benim için ne kadar önemli olduğunu görmemen içimi parçalıyor. Sen benim tek zayıf noktamsın, istismar edilebilecek ve bana her şeye mal olabilecek tek kırılganlığımsın. İşte bu

Zaten çok şey kaybetmiş biri için boktan bir durum. Ama senden vazgeçmeyi asla düşünmem. Bağın kıpırdanması bizi bir araya getirdi, evet, ama bizi bir arada tutan şey bu değil. Kendimi mutlu, canlı ve istikrarlı hissetmemin nedeni bu değil. Hepsi senin sayende."

Elleri kadının yüzünü çerçeveledi. "Bunu anlamana ihtiyacım var. Bana, bize inanmana ihtiyacım var. Kathy gibi biri sahip olduklarımızı hedef aldığı anda yanımda durmana ihtiyacım var. Korumana, savunmana ve bunun için savaşmana ihtiyacım var. Bunu yapabilir misin?"

Dudaklarını yaladı, içinde bir kararlılık oluşuyordu. "Evet."

"Söylediklerimi duyuyor musun? İçine işliyor mu?"

"İçime işliyor."

"Sonuna kadar mı?" "Sonuna kadar."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

S Bracken ve kurdunu tatmin ve rahatlama seli kapladı. "O zaman öp beni." Kız ağzını Bracken'a doğru kaldırırken Bracken hareketsiz kaldı.

ve dilinin ucuyla ana hatlarını çizdi. Dilini daha sonra onun ağzına sokarak kendi diliyle karıştırdı. Onun yönlendirmesine izin vermek istedi ama tam alt dudağını nazikçe emerken pençeleri ensesindeki damgayı deldi. Ve onun başka bir şeyi emmesinin ne kadar iyi hissettirdiğini hatırladı.

Bracken elini kızın sırtına götürdü, saçlarının arasına soktu ve işi devraldı. Onu açgözlülükle ama durgun bir şekilde öptü, ağzını uzun, yavaş ve tembel bir şekilde keşfetmeye niyetlendi. Aynı uzun, yavaş, tembel keşfi onun vücuduna da yapmak niyetindeydi. Ona sahip olduğunu hissettirmek istiyordu. Sahiplenilmiş. Tamamen ve tamamen sahiplenilmiş. Onun için her şey olduğunu iliklerine kadar hissetmesini istiyordu.

Madisyn bu öpücüğü şişeleylebilmeyi dileyerek onun ağzına doğru iç çekti. Adam acele etmedi. Oyalandı. Zevk aldı. Sanki Madisyn'in ağzı tadına bakılması gereken bir meyve parçasıymış gibi. Dili onunkiyle dans ediyor, yalıyor ve okşuyordu. Beynini ve vücudunu her türlü lezzetli endorfinle dolduruyordu.

Kendini bu şahane his girdabına bıraktı, ciğerlerine yeterince hava çekemiyordu ama geri çekilmek de istemiyordu. Kıpırdamazdı bile.

Saçlarını sıkıca ve baskın bir şekilde kavrayarak başını tam da istediği gibi tuttu.

Ehlileştirilmemiş cinsel enerji aralarında yükselmeye devam ederken nefeslerini paylaştılar ve birbirlerinin iniltilerini yuttular. Öpücük tatlı ve sarhoş ediciydi ve dış dünyayı yok eden, zihnini tüm öfke ve endişelerinden arındıran derin bir duygusallıkla örülmüştü.

Bracken başını eğdi ve dilini kızın nabzının etrafında döndürdü. "Seni yatağымda istiyorum."

"Anlayabiliyorum."

Üstünün alt kısmını toplayarak yavaşça çıkardı ve sonra yere bıraktı. Bakışlarını onun üzerinde gezdirerek yumuşak tenini, esnek kaslarını, günahkâr kıvrımlarını ve pembe meme uçlarıyla kaplı yuvarlak, diri göğüslerini seyretti. Küçük tomurcuklar onun incelemesi altında sıkılaştı. "Mükemmel. Benim için mükemmel." Ellerini kızın zarif sırtında gezdirerek onu kendine yakın tuttu. "Benim güzel kediciğim."

Kıkırdadı. Madisyn'in gerginliği azaldığı için rahatlayan kedisi ona sürtündü.

Bracken onun boynuna doladığı kollarından birini tuttu ve nazikçe aşağı çekti. Bileğindeki Alice Harikalar Diyarında dövmesini yalayarak gülümsedi ve oradaki deriyi ısırđı. "İmzamı üzerine dövme olarak yaptırmak istiyorum."

Madisyn gözlerini kırptırdı. "İmzanız mı?" Adamın yüzündeki çocuksu sırıtışa gülümsemek zorunda kaldı, kulağa tuhaf geldiğini biliyordu ama bu fikir gerçekten hoşuna gitmişti.

"Evet." Bracken parmağını kadının iç kolunda gezdirdi. "Tam burada iyi görünürdü. Ya da ..." Parmağının ucunu göğsünün kabarıklığı üzerinde gezdirdi. "Şuraya. Ya da hatta . . ." Başparmağını kızın kalçalarının üzerinde gezdirdi. "İşte . . . ama kimsenin senin amına ya da göğüslerine dokunmasını istemiyorum. O yüzden evet, buraya, kolunun iç kısmına koyabilirsin, böylece ikimiz de istediğimiz zaman bakabiliriz."

Adam Madisyn'in ağzını tekrar aldığında Madisyn'in nefesi kesildi. Bu öpücük yumuşak ya da kolay değildi. Vücudunun canlanmasına neden olan ham ihtiyacın

atomik bir patlamasıydı, sanki fişe takılmış gibiydi

bir güç kaynağına bağladı. Yanakları kızarana, göz bebekleri büyüene ve nefes alış veriş kısa ve hızlı olana kadar ağzını yedi. O yumuşak, sıcak dudaklar ve olağanüstü yetenekli dil, dikkati onun üzerinde keskinleşene kadar dikkatinin her parçasını çaldı. Gördüğü, hissettiği ve duyduğu tek şey oydu.

Bracken fermuarının düğmesini açıp şortunu ve külotunu aşağı itti. Derin bir nefes alarak onları kenara itti. "Islaksın. Kokusunu alabiliyorum." Parmaklarını kızın kolunda gezdirerek yavaşça arkasına geçti ve o daracık küçük kalçayı görünce hırladı. "Oynayabileceğim çok şey var." Parmağını hafifçe kızın omurgasında gezdirdi. "Önce sana ne yapayım?"

"Olasılıklar sonsuz."

Bracken onun arkasına çömeldi ve elleriyle ayak bileklerini zincirledi. "Evet, gerçekten öyleler." Kızın kalçalarından birini, tam da onu çılgına çeviren o küçük gamzeyi emerek ısırdı. "Bu göte bayılıyorum," dedi ve ellerini tereyağı gibi pürüzsüz bacaklarında gezdirirken diğer göbeği de burnuna götürdü.

Ayağa kalktı, önünü kızın sırtına dayadı ve sert, kalın ve uzun sikinin kot pantolonunun üzerinden kızın içine girdiğini hissetmesine izin verdi. Ağzı kulağında gezinirken ellerini iki yanında tuttu, dili hafifçe kulağının memesini okşadı. "Unutma: Sana ne söylersem onu yapmak zorundasın."

Adamın sıcak nefesi kulağının üzerinden geçerken Madisyn ürperdi ve ensesindeki tüyler diken diken oldu. Kendisi çırılçıplakken, adamın giyinik bir şekilde ona yaslanmasının çok çökertici bir yanı vardı. "Bu sabah adil oynamadın."

"Adil oynayacağımı mı sandın?" Madisyn'in üst dudağı hırlayarak titrerken Bracken gülümsedi ve aklına kedisi geldi. Madisyn hakkında sezdiği tek şey, onun kontrolü ele almasından hoşlandığıydı. Madisyn'in sorunu onunla savaşmak zorunda olduğunu hissetmesiydi, sanki bu onun için bir gurur meselesiydi. Bu yüzden ona itaat etmesinin gücünü göstermeyeceği bir durum yaratması gerekiyordu. Ve bunu yapmanın daha iyi bir yolu

onun kontrolü kazanmasından daha mı önemli? Oyunun kurallarına uyacaktı, bu kurallar ona itaat etmesi gerektiğini söylese bile.

Bracken onun kollarını tutarak kaldırdı ve arkasına doğru uzatarak boynuna doladı. "Ben onları hareket ettirebileceğini söyleyene kadar kollarını orada tut." Kız onun otoriter ses tonu karşısında biraz gerildi ve Bracken gülümsedi. Parmaklarının uçlarını usulca kollarından aşağıya, göğüslerinin yanlarına ve sonra kalçalarına doğru sürükledi. "Benim için yaratılmışsın," diye mırıldandı kulağının hemen altındaki çukura. "Benim tarafımdan becerilmek için yaratılmış."

Adamın nasırlı, kendinden emin ve inanılmaz derecede becerikli elleri tembelce üzerinde dolaşmaya başladığında Madisyn titrek bir nefes verdi. Parmaklarının pürüzlü yüzeyleri teninde inanılmaz derecede iyi hissettiriyor, her türlü sinir ucunu tahrik ediyor ve vücuduna daha fazla iyi hissettiren kimyasal madde gönderiyordu. Meme uçlarını ve amını bilerek ihmal etmeseydi daha da iyi olurdu.

Ona karşı eridi, gözleri dalgalanarak kapandı. Ona boşalmasını sağlamak için dokunmuyordu. Sadece kendini şımartıyordu. Adamın vücudunu izleyişinde, okşayışında ve şekillendirişinde bunu hissetti, tıpkı birinin değerli bir eşyasını yeniden tanıması gibi. Her şey güzeldi ama klitorisi onun dikkatini çekmek için can atıyordu. "Bracken, ihtiyacım var-"

"Biliyorum. Ama şu anda amacın kendi ihtiyaçlarını karşılamak değil. Beni memnun etmek. Ve sana dokunmak, seni tatmak ve sahip olduğum bu nefis vücudu keşfetmek beni memnun ediyor. Tatmin olduğumda, sana istediğini vereceğim."

Onun uyarıcı tıslamalarına aldırmadan, o zeki parmaklarıyla onu avuçlamaya, şekillendirmeye ve eziyet etmeye devam etti. Bu sırada dilinin küçük fiskeleri ve dişlerinin sıyrıklarıyla boynunu okşuyordu. Adamın elleri sonunda amına odaklandığında neredeyse rahatlayarak inleyecekti.

Bracken yavaşça onun kaygan kıvrımlarına masaj yaparak tekrar tekrar açılıp kapanmalarını sağladı. Onun

ihtiyacının kokusu

kalktı, ciğerlerini doldurdu ve sikini yumrukladı. Kurdu tahrik olmuş bir şekilde homurdandı. "Bana bu amcığın kime ait olduğunu söyle."

"Sen." Dişlerinin omzuna sürtünmesiyle, "Bracken" diye düzeltti. Adamın dişleri biraz daha derine battı ve kadın irkildi. "Bracken Slater."

"Aynen öyle." Boynuna doğru mırıldanarak parmak uçlarını dolgun kıvrımlarında gezdirdi. "Bracken Slater'ın malı."

"Mülkiyet mi? Oh, şimdi zorluyorsun."

"Benim olmadığını mı söylüyorsun?"

"Hayır."

"Güzel, çünkü bu bir yalan olurdu. Vücudunun her hücresi, derinin her santimi, kafadaki her saç teli, hepsi bana ait." Kızın amını sertçe avuçladı. "Bu lanet şeyi sahiplendim, değil mi?" Kızını okşadı ve ekledi, "Ama bu. Bunu henüz sahiplenmedim, yakında bunu düzeltmem gerekecek." Sırf karşı çıkmak için itiraz edeceğini anlayan adam, kadının çenesini kavradı. "Sakin bana vermeyeceğini söyleme."

"Anal oyun benim için cazip değil."

"Hakkım olanı benden uzak tutamazsın." Madisyn'in çenesini kavrayan elinin boğazını sıkmak için aşağı kaymasına izin verdi ve Madisyn'in bu son derece baskın tutuşa karşı refleks olarak tıslamasına şaşırmadı. "Benim, Madisyn." Boğazını sıkıca kavramaya devam ederek kollarından birini aşağı çekti ve işaret parmağını ağzına alıp dilini parmağın etrafında döndürdü. Islak parmağını kıvrımlarının arasına kaydırды - tüy kadar hafif bir hareketten fazlası değildi ama kalçalarının titremesine neden oldu. "Ne kadar kaygansın?"

"Kendiniz görün."

"Henüz değil." Tekrar tekrar, parmağını kıvrımlarının arasında hafifçe salladı, hassas sinir uçlarıyla alay etti ve klitorisinin arzuladığını bildiği ilgiyi reddetti. Aynı zamanda boynunda çalışmaya başladı; öpüyor, yalıyor, emiyor ve ısıırıyordu. Kısa süre sonra kadın ona karşı uysaldı, gözleri kapalıydı, kalçaları titriyordu.

Aleti içinde zonklayan Bracken, parmağını sık bir şekilde

amına daldırdı. Bırak orada hissetsin. Hissetmesine izin ver

Doldurulma vaadi. Eğildi. Yazdı. Devralmaya alıştı. Ama adam onun elini tamamen sabit tuttu. "Güzelce sor ve alabilirsin."

Madisyn'in omurgası dikleşti. Oroşpu ocuğu. Nazikçe istemek mi? Kendi lanet parmağını kullanmayı istemek mi? Dürüst olmak gerekirse, onu her şeyden çok rahatsız eden şey, kendi vücuduna nasıl dokunduğunu kontrol etmesinden hoşlanıyor olmasıydı.

"İçinde olmasını istemiyor musun bebeğim? O daracık amını bir şeyin doldurmasını istemiyor musun? Eminim ağrıyordur. Bu acıyı dindirebilirim."

Gözlerini sıkıca kapattı. Kendini çok sıcak, boş ve muhtaç hissediyordu. Kukusu zonkluyor, bir şeye ihtiyaç duyuyordu. Ve parmağı çok yakındaydı.

"Sadece kibarca iste ve ben de acını dindireyim." Kulak memesini ısırđı ve kulağına hırladı, "Bu parmağı içine sokacağım ve boşalana kadar seni onunla becereceğim. Tek yapman gereken kibarca istemek."

Tanrım, tam bir piç kurusuydu. Vücudu serbest kalmak için çığlık atıyordu, sanki bir beklenti lastiği tarafından gerilmiş gibi hissediyordu.

"Ya da belki parmaklarımı tercih edersin."

şimdi kibarca istemeye değerdi. Yine de arka dişleri kilitlendi. Kendi kendine bunu yapabileceğini söyledi. Sadece birkaç lanet kelime. "Bracken." Ama tüm söyleyebildiği buydu. Boğazını temizleyerek, "Lütfen beni boşalt." diye ekledi. İki kalın parmak ona çarptı. Sırtı eğildi ve tırnaklarını adamın koluna geçirdi.

"Ne kadar iyi bir kız." Bracken parmaklarını hızlı ve sert bir şekilde kızın amına defalarca soktu, avuç içiyle klitorisini ovdu. Her küçük inilti ve sızlanmayı sikinde hissetti. "Seni çok sert becereceğim Madisyn. Bunu istiyorsun, değil mi? Sikimi içinde istiyorsun." Meme ucunu kıstırarak, iten parmaklarını tam doğru şekilde kıvırdı ve-

Madisyn'in başı sertçe boşalıırken geriye doğru uçtu. Vücudu yerleştiğinde, parmakları yavaşça amından dışarı kaydı ve hepsi

daha fazlasını düşünebiliyordu. Dönerek adamın fermuarını açtı ve elini sikinin etrafına doladı. Yarı yarıya baskın piçin ona bırakmasını emretmesini bekliyordu, ama bırakmadı. Göğüslerini sıkarak, pompalarken onu kavradı. Aşağı doğru inerken bileğini her büküğünde, siki sarsıldı-

Onu kucağına aldı ve yatağa fırlattı. Madisyn irkilerek ona gözlerini kırptırdı. Kedisi tüm bu erkek gücü ve yoğunluğu karşısında mırlamaya yaklaştı. Dili meme ucunun etrafında kıvrıldı ve Madisyn bir nefesle onun ağzına doğru eğildi. "Bracken." Daha fazlası için bir talep olması gerekiyordu ama bir yalvarış gibi çıktı.

Bracken onu yüzüstü çevirdi ve omurgası boyunca yaladı. "Baş aşağı. Kıçını havaya kaldır. Sırtını eğ." Meydan okuma kaslarını sertleştirdi ama dediğini yaptı. "İşte benim kızım."

Yanağını yatağa dayayan Madisyn, adam sikinin kalın başını içine sokarken çarşafı yumrukladı. Artık onun büyüklüğüne alışmıştı ama bu gerginlik hiçbir zaman en iyi şekilde yakmayı başaramadı. Adam ileri atılmayınca Madisyn ona doğru hamle yapmaya çalıştı ama adamın kalçalarını kavraması onu hareketsiz tuttu.

"Sen söyleyene kadar sikimi alamazsın." Kaslarını çattı. "Ne diyeceğim?"

"İhtiyacım olan şey sensin, bağ değil." Kız ona bakakalınca omuz silkti. "Ya söylersin ya da siki alamazsın. Bu kadar basit."

"Geri çekilmek senin için kolay olacakmış gibi davranma."

"Kolay mı? Hayır, kolay olmazdı. Ama gözlerinde o şüpheleri görmeye devam etmek, bu amciğa kaymayı özlemekten daha zor olurdu."

"Şüphelerim gitti! Sik beni artık!"

"Eğer gittilerse, bana istediğimi verebilirsin."

Dişlerini gıcırdatan Madisyn yumuşadı. "İhtiyacın olan şey benim." Adamın siki Madisyn'in içine girip şişmiş kaslarını iterek onu tamamen doldurduğunda Madisyn'in nefesi kesildi.

Bracken, kızın ateşli amcığı açgözlülükle sikinin etrafında kenetlenip dalgalanırken inledi. Çok sıkı ve ıslaktı. "Sikimin içine batışını izlemek şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeylerden biri olmalı." Elini kadının omurgasında gezdirdi ve sonra parmağını kıcının tomurcuğunun üzerinde gezdirdi. "Burada kayarken de aynı derecede ateşli görünecek." Saçlarını yumruklayarak geri çekildi ve sonra eve çarptı. "Bu amcığa asla doyamayacaksın."

Bracken acımasızca kadının içine girdi, hızı öfkeliydi. Kurdu, Bracken'ın ona verdiklerini kabul ederek eğilen kızın görüntüsüne bayılıyordu. Amı alev alev yanıyor ve muhteşem bir şekilde daralıyordu, onun altında inledi ve her acımasız hamleyi karşılamak için geri itti. "Klitorisine oyna bebeğim. Kendini boşaltma
-"Sadece onunla oyna."

Madisyn inleyerek klitorisini ovuşturdu. Sürtünme midesine doğru iniyor, onu gittikçe daha sıkı sarıyor, amının titremesine ve spazm geçirmesine neden oluyordu. Adamın sikinin derine doğru itilmesi, saçlarını sertçe kavraması ve taşaklarının tokatlanması hissinde tamamen kaybolmuştu.

Islak bir parmak kıcının tomurcuğunu yoklarken gözleri birden açıldı. "Bracken." Ama parmağı çoktan içeri girmişti ve iyi hissettiriyordu. Parmağını usulca daha derine soktu ve pençeleri dışarı çıktı. Sonra parmağını pompalamaya başladı
-Ah Tanrım, bu daha da iyi hissettirdi.

Çifte saldırıya ve duyularının tamamen aşırı yüklenmesine kapıldı, kafasındaki her düşünce dağıldı, çevresi yok oldu. Sadece Bracken, içinden geçen lezzetli hisler ve ... ve başka bir şey vardı. Tuhaf, sinir bozucu, tanıdık bir çekim, beynini kafasından söküp atmakla tehdit ediyordu.

Çiftleşme bağı biliyordu.

Onun üzerine eğilen Bracken, ağzını kulağına dayadı. "Karşı koyma."

Yapmadı. Ona uzandı. Kalçaları titreyen Madisyn, ihtiyaç zaten sular altında kalırken büyük bir nefes nefese emdi

Vücutundaki çiftleşme dürtüsü o kadar ilkel ve ezici bir hal aldı ki neredeyse dayanılmaz hale geldi. "Bracken."

Bracken çekildi, onu ters çevirdi ve horozunu acımasızca amına geri itti, kontrolü onu süpüren ezici bir hayvansal ihtiyaçla paramparça oldu. Kadının bacakları omuzlarına asılı olduğu halde, acımasızca kadının içine giriyor, onu kendisine ait olduğunu iddia etmenin verdiği çaresizlikle çılgınca hızlanıyordu. Kadının amcığı adamın sikinin etrafında sıkılaştı ve aşırı ısındı. "İşte bu bebeğim, benim için gel." Kıçına sert bir tokat attı.

Madisyn'in sırtı, saf mutluluk vücutundan geçerken eğildi ve boğazından boğuk bir çığlık çıkardı. Bracken'ın dişleri boynundaki damgaya batarken, amcığı Bracken'ın iten sikine kenetlendi. Bracken onu yalayıp emerek kesin bir hak iddia işareti haline getirdi ve Madisyn, kendi kalıcı, geri alınamaz hak iddiasını ortaya koyarak boynunun kıvrımını ısıracak kadar zihin açıklığını korudu.

Bracken onun boğazına küfrederek daha sert ve daha derin bir şekilde amına girdi, sadece ona ait olana sahip oldu. Saf zevk içinden geçip omurgasından aşağıya doğru cızırdarken, onun üzerinde sertleşti ve sikini derine soktu. Adını haykırarak eşine doğru patlayan adam kalçalarını esnetti ve boşalmasının her zerresinin onun bedeninde gidebildiği kadar derine inmesini istedi.

İkisi de nefes nefese ve titreyerek yere yığıldı. Zar zor hareket edebilen Bracken onun boğazını öptü ve-

Ağrı başını ve göğsünü kesti, görüşünün kenarları bulanıklaştı ve titrek bir nefes kekeleyerek dışarı çıktı. Ama acı hızla azaldı ve şimdi onları birbirine bağlayan, huşu, memnuniyet ve her ikisinin de hissettiği saf merakla titreşen çiftleşme bağının - güçlü ve canlı - yolunu açtı.

Tüm bu duyguların arasında başka bir şey daha vardı, uzun zamandır hissetmediği bir şey. Huzur. Onun kurdu

Bir topun içinde kıvrılırken bu duygunun tadını çıkardı, tamamen memnundu.

Zihinsel dengesini yeniden kazanırken Madisyn bağı inceledi. Kendisinde bir şeylerin eksik olduğunu hiç düşünmemişti. Kendisinin eksik olduğunu hiç düşünmemişti. Ama şimdi ruhu onunkine bağlıyken, hiçbir zaman gerçekten bütün olmadığını fark etti. Yakınından bile geçmemişti. Ve şimdi o olmadan nasıl düzgün çalışabildiğini anlayamıyordu; bu inanılmaz derecede garipti. Garip ama iyi.

Bracken onları yan yatırarak kadını kendisine yasladı. "Hepsi benim."

Kıs kıs güldü. "Tipik baskın erkek." Kedisi sakın ve memnun bir şekilde gerindi.

"Nasıl hissediyorsun?"

Dengeli. Demir atmış. Huzurlu. Bütün. "Parmağının gayretinden sonra kığım biraz acıyor."

Güldü. "Bunu küçümseyemezsin, ne kadar mutlu ve merkezde olduğunu hissedebiliyorum."

"O zaman neden soruyorsun?" Ona sokularak boğazını öptü. "Bağ henüz tam olarak yerine oturmadı ama garip bir şekilde bu beni huzursuz etmiyor."

"Sen her şeyin sabit bir hızda ilerlemesini seven bir kızsın," diye belirtti.

Kaşlarını çattı. "Belki de Kathy haklıydı; belki de seni bunun için uğraştırmak yerine en başında buna ulaşmalıydım." Artık birbirlerine bağlı olduklarına göre, bu o kadar da korkutucu görünmüyordu.

Kaşları kalktı. "Bunu o mu söyledi? Hayır bebeğim, bu saçmalık. Hâlâ şüphelerin vardı. Bekleyerek doğru şeyi yapıyorduk." Boynundaki izi yaladı. Bu artık sadece bir ısırık değildi - onun alındığını, ona zarar vermeye cüret eden herkesin üzerine taze cehennem yağdıracak birinin olduğunu dünyaya ilan eden bir damgaydı.

"Bağımsızlığıma inatçı olduğum için tutunmadım. Sadece inatçı olduğum için değil."

"Bunu biliyorum. Uzun bir süre boyunca sadece kendin vardın. Kendi kendinin kayasıydın. Kendi seçimlerini yaptın. Kendi hatalarını yaptın. Asla kimseye bağımlı olmadın. Tüm bunları sarstım, kendime hayatında bir yer açtım, dengeni bozacak şekilde bana güvenmeni istedim. Eğer bildiğin ve sana en güvenli gelen şeye, yani yalnızlığa tutunmaya çalışmasaydın bu garip olurdu." Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Ama artık yalnız değilsin. Bir daha asla yalnız olmayacaksın."

"Bir daha asla," diye kabul etti. Adam parmağını boynundaki iddia izinin üzerinde gezdirip ağzını kıvrırken, kadın kıkırdadı. "Gidip bakmak istiyorsun, değil mi?"

"Bacaklarımı hissedebildiğim anda yapacağım." Onu öpebilmek, yalayabilmek ve ağzından bir yudum alabilmek için daha da yaklaştırdı. "Kokularımız birbirine karıştığında daha da mutlu olacağım." Bir çiftleşme bağının tam olarak oluşabilmesi için atılması gereken bazı adımlar vardı. Onlarınkini ilerletmek için ne gerektiğini merak etti ve Madisyn'in şüphelerinin tamamen yatışmamış olabileceğinden şüphelendi. Eğer öyleyse bile bunun farkında değilmiş gibi görünüyordu. "Kedin nasıl?"

"İçerik. Senin kurdun mu?"

"Huzur içinde." Yüzünü ellerinin arasına alarak onu tekrar öptü ve bunun için ona teşekkür etti. "Hâlâ koşmaya hazır mısın?"

Ağzı kıvrıldı. "Evet, neden olmasın? Ama bunu dışarıda yapsak iyi olur. Kedimin çok fazla tüyü var ve ikimiz de biliyoruz ki tüyler yatağa dökülürse fıtık olursun."

Kaşlarını çattı, kırılgan görünmeye çalıştı. "O kadar da kötü değilim." "Elbette değilsin," dedi, sesi bir kemik kadar kuruydu.

El ele kulübeye doğru yürüdüler ve arka verandaya çıktılar. "Hemen yer değiştirme," dedi Bracken. "Kurdum senden biraz ilgi bekliyor."

Onu selamladı. "Kurdunu tekrar görmek güzel olacak." Daha önce birkaç kez onun önünde yer değiştirmiş, kurduna onunla biraz zaman geçirme fırsatı vermişti. Etkileyici yapılı bir canavardı. Kemikler kırılıp patladı ve Bracken'ın yerinde büyük gri bir kurt durdu.

Kurt ona doğru ilerlerken çömeldi. "Selam yakışıklı." Kurt çenesini yalayıp her zaman yaptığı gibi kişisel alanına girerken onu okşadı. "Kedime dikkat et. O özeldir." Ve sonra Madisyn değişti.

Kurt kedinin etrafında dönerken onu kokladı, vücudunu kedinin vücuduna sürttü, kokusuyla onu işaretledi. Kedi ona vurdu, pençelerini kınına soktu ve sonra kaçtı. Kurt onu kovaladı.

Saatlerce koştular, ufalanan kütüklerin üzerinden atladılar, sarkan dallardan eğildiler ve yosunlu kayalardan geçtiler. Birbirleriyle güreşmedikleri zamanlarda, şakacı bir şekilde tavşan ve sincap kovalıyorlardı. Birkaç kez kurt, avlarını takip etmek için yerdeki oyuklara girmeye çalışan kediye durdurmak zorunda kaldı.

Yorgun ve uykulu bir halde kulübeye döndüklerinde gökyüzü kararmıştı. Kedi verandada tembellik ediyordu ve kurt koruyucu bir şekilde onun etrafında kıvrılmıştı. Bu koruyucu hareket karşısında içgüdüsel olarak sinirlenen kedi, alçak sesle hırladı. Kurt onun tüylerini yalayarak sakinleşene kadar onu yatıştırdı. Sonra ikisi de uykuya daldı.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MBracken ertesi sabah elinde kahvesiyle arka verandaya çıktı ve etrafına bakındı. Orada hala eşinden bir iz yoktu.

Yalnız uyanmıştı ama kedisinin kokusu, uzun süredir ortalıkta olmadığından emin olmasına yetecek kadar tazeydi. Kurdu onu avlamak istemişti ama Bracken hayvanı kediye rahat bırakması için teşvik etmişti. Eğer onu boğduklarını hissettirirlerse, burada rahatlamaya daha az meyilli olacaktı. Ayrıca, etrafı keşfetme isteğiyle ayağa kalkması da iyiye işaretti.

Bracken kahvesini ve simidini bitirdiğinde onun dönmüş olmasını bekliyordu. Ama dönmemişti. Ve endişelenmesine gerek olmamasına, çiftleşme bağı sayesinde korkmadığını ya da acı çekmediğini hissetmesine rağmen, yine de panik onu boğmaya başladı. Hep böyle mi olacak diye merak etti. Onun nerede olduğunu bilmediği her an midesinde o mantıksız korku düğümünü hissedecek miydi? Öyle olmamasını umuyordu çünkü bu onu zamanla delirtebilirdi.

Hâlâ nöbet geçiriyordu. Hâlâ ter içinde uyanıyor ve sanki bir kâbustan fırlamış gibi ne yapacağını şaşıırıyordu. Gözlerini açıp onu orada görene kadar karnında hâlâ o sıkıcı his vardı. Sözüne sadık kalarak, bir daha sabahları onu uyandırmadan yataktan kalkmamıştı. En azından bu sabaha kadar. Ama sonra, onlar

Her ikisi de hayvan formundaydı, bu yüzden gerçekten bir sorun olmamıştı. Kurdunun uyandığında böyle bir sorunu yoktu.

Bracken sabahın ikinci kahvesini içti, fincanı verandadaki salıncağın üzerine koydu ve eşinin kokusunu ağaçlara kadar takip etti. Eşinin bazı ağaçlarda bölgesel izler bıraktığını fark etti. Bu onu gülümsetti. Henüz burayı evi olarak görmese de, kedi çoktan burayı sahiplenmişti.

Aralarındaki bağdan memnuniyet fışkırdığı için, onu bir dalda uyurken ya da vadinin yakınındaki kayalıklarda dinlenirken bulmayı bekliyordu. Ama bulamadı. Onu eski bir kütüğün kovuğunda buldu. Ölü bir tarla faresiyle oynuyordu. Muhtemelen kendini öldürmüştü.

Kütüğün önünde çömelen Bracken başını öne eğdi. "Günaydın," diye hafifçe selam verdi, onu kendi gözleriyle görebildiği için bir rahatlama hissetti ... rahatsız edilmekten o kadar mutlu görünmese bile. Aslında, küçük kedi ona ödülünü kapmaya çalışması için cesaretlendiren bir bakış attı. Ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Tarla faresini istemiyorum," diye onu temin etti. "Sadece seni istiyorum." Yere hafifçe vurarak, "Buraya gel," diye yumuşakça ikna etti.

Üst dudağı titreyerek alçak bir sesle homurdandı. Kınama ile uyarı arasında bir ses gibiydi.

"Evet, biliyorum, seni hep rahatsız ediyorum. Ama biraz kucaklaşmak istiyorum."

Yine o "Tanrım, bana güç ver" bakışı vardı. Madisyn'in kediden ne yapmasını istediğini ilettiğini tahmin ediyordu. Belli ki Madisyn onun kucaklanma isteğini biraz acınası bulmuştu.

Kıkırdarak parmaklarını yere vurdu. "Haydi. Bana gel."

Sonunda tarla faresini gönülsüzce bıraktı ve hoşnutsuzluğunu açıkça belli eden uzun, hırıltılı bir sesle yavaşça kütükten dışarı çıktı.

Bracken başını salladı. "Bu saçmalığa inanmıyorum. Seni okşamamdan ve kucaklamamdan hoşlandığını biliyorum." O alışkındı

Artık onu tutmasına alışmıştı, bu yüzden onu kaldırıp göğsüne yasladığı için ona pençe atmıyordu. Başına bir öpücük kondurdu ve onu burnuna çekti. "Benim kediciğim." Bu ona bir dudak titremesi daha kazandırdı.

Ona tatlı sözler mırıldanarak kulübeye geri dönerken kalın, yumuşak kürkünü okşadı. Kız mırıldanarak ona doğru gevşedi ve bu mutlak memnuniyet sesinde onu ısıtan bir şey vardı. Bu yüzden, ağaçların arasından çıktıklarında Alfa çiftini ön verandada beklerken bulduklarında bu anın mahvolması gerçekten utanç vericiydi.

Kendine gelen kedi kaskatı kesildi, göğsünde bir hırıltı titreşti.

Kediyi görünce Shaya'nın yüzü yumuşadı. "Oh, Nick, bak! O çok-"

Verandadan inmeye çalışan arkadaşını Nick yakaladı. "Yüzünü bu haliyle sevmiyor musun? Göz kapaklarını korumak istemiyor musun? Kediyi rahat bırak."

"Ama o-"

"Yanlış bir hareket yaparsan seni paramparça etmeye hazır." Çiftin birkaç adım ötesinde duran Bracken, "O haklı Shaya. O bir ev kedisi değil. Onu sevmeme izin veriyor -Ama asla uzun sürmedi. Şu anda da saldırmak için can atıyor." Çiftin güç seviyesini sezdiğine, onların alfa olduğunu bildiğine şüphe yoktu ama kendini ya da Madisyn'i savunma ihtiyacı hissettiğinde bunun onu saldırmaktan alıkoymasına izin vermeyecek kadar çılgındı. Bu güçlü koruma ihtiyacının, Madisyn'in çok uzun zamandır sahip olduğu tek korumanın kendisi olmasından kaynaklandığından şüpheleniyordu. Artık hem kadın hem de kedi ona sahipti.

Bracken onu rahatlatmak umuduyla kedinin çenesinin altını hafifçe kaşdı. "Sizi henüz Alfaları olarak tanımıyor. Ona göre siz sadece izinsiz girenlersiniz. Eğer sizi tanımasaydı, uyarı hırıltısı çıkarmaktan çok daha fazlasını yapardı."

Shaya iç çekti. "Sadece onu biraz okşamak istedim. Ve belki bir sarılma bile."

Nick arkadaşına bıkkınlık dolu bir bakış attı. "Bir pallas kedisine sarılamazsın."

"Öyle mi? Öyle."

"Bracken onun eşi, o yüzden buna izin verecektir. Sadece mesafenizi koruyun."

Shaya ofladı pufladı. "Peki. Her neyse, Bracken. . . ." Boynundaki sahiplenme işaretini fark edince sözünü yarıda kesti. "Çiftleştin mi? Aman Tanrım, çiftleşmişsin!"

"Ciyaklamak yok," dedi Bracken, kollarından kurtulup kendini tiz sesin kaynağına fırlatmaya çalışan kediye daha sıkı tutarak.

Shaya yüzünü buruşturdu ama hâlâ ona gülümsüyordu. "Özür dilerim, özür dilerim, ikiniz için de çok mutluyum." Neşeyle yerinde zıplamaya çok yakın görünüyordu.

Nick arkadaşını bir adım geri çekerek kediye dikkatle izledi. "Cidden Brack, gözlerindeki o çılgın bakış seni hiç korkutmuyor mu?"

Bracken gözlerini kırıştırdı. "Neden olsun ki?"

Alfa sadece başını salladı. "Boş ver. Yargılamayacağım."

Bracken, "Arkadaşınızın sizi birden fazla kez av tüfeğiyle kovaladığını ve size bıçak atma eğiliminde olduğunu düşünürsek, yargılayacak konumda olduğunuzdan emin değilim," dedi.

Shaya güldü. "Haklı Nick. Bunu inkâr edemezsin."

Alfa erkeği sadece homurdandı.

Bracken kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Shaya ile birlikte sabahın köründe buraya kadar neden geldiğinizi söyleyecek misin?"

"Sizinle konuşmak istiyorduk," dedi Nick. "İkinizle de."

Kathy hakkında olduğunu anlayan Bracken içini çekti. "Bize on dakika ver, tamam mı?"

Shaya başını salladı. "Elbette."

"Cezvede kahve var." Bracken kediye üst kata ve banyoya götürdü. Çok fazla hareket etmeden

ikna etmeye çalışıyordu. Madisyn'i kollarına çekerek onu öptü. "Günaydın, bebeğim."

Mırıldandı. "Günaydın."

"Kurdum uyandığında kedinizin gitmiş olmasına çok üzüldü."

"Onunla kalması için onu cesaretlendirmeye çalıştım ama o araziyi keşfetmek ve işaretlemek istedi." Madisyn omuz silktili. "Ona yapmak istemediği bir şeyi yaptırmak gerçekten mümkün değil."

"Senin gibi." Onu tekrar öptü ve karnı guruldayınca gülümsedi. "Hadi duş alalım da seni besleyeyim, sonra da Nick ve Shaya'nın ne istediğine bakarız." Kısa bir süre sonra, arkadaşı verandadaki salıncakta kucağına kıvrılmış, ona hazırladığı Pop-Tart'ı yiyordu. Shaya diğer salıncakta uzanırken Nick de verandanın ahşap direğine yaslanmıştı.

"Peki sizi buraya bu kadar erken getiren nedir?" Bracken çifte sordu.

"İki şey var," dedi Shaya. "Birincisi, Kathy ile yaşadığınız küçük çatışmadan sonra ikinizin de iyi olup olmadığını kontrol etmek istedik."

Bunda şaşılacak bir şey yok, diye düşündü Madisyn. Sabah ilk iş olarak onu ve Bracken'ı kontrol etmeye gelmeleri gerçekten çok hoştu. Onu önemsediklerini gösteriyordu ve bu çok hoşuna gitmişti. Pop-Tart'ından bir parça daha almadan önce dürüstçe "İyiyim," diye cevap verdi.

Bracken başını salladı. "Burada da aynı. Hiç bu kadar iyi olmamıştım." Shaya'nın ağzı buruştu.

"Anlıyorum."

"Konuşmak istediğimiz ikinci konuya gelince," diye söze başladı Nick, "annemle uzun bir konuşma yaptık. İçgüdülerim haklıydı. Bütün bu olayda size anlattığından daha fazlası var. Gerçeği ondan öğrenmeyi başardım ve şimdi yaptığı şey bana çok daha mantıklı geliyor ama yine de aptalca, yersiz ve kesinlikle kabul edilemez bir şeydi. Uzun uzun konuştuk ve sonra çok üzüldü çünkü ne kadar kötü bir şey yaptığını fark etti."

"İkinizle de konuşmak istiyor," dedi Shaya. "Özür dilemek istiyor. İkinizin de onu dinlemeyi kabul edeceğinizi ve neden böyle davrandığını açıklamasına izin vereceğinizi umuyorum."

Bracken umursamazca omuz silkti. "Söylediği şeyleri neden söylediğini pek umursadığımı söyleyemem."

Madisyn dudaklarını büzdü. "Evet, ben de öyle."

Shaya'nın omuzları çöktü. "Bunu söylemenden korkuyordum."

Bracken kaşlarını kaldırdı. "Nick'le aranızda girmeye çalışan birinden mazeret duymak ister miydin?"

"Hem de hiç," diye yanıtladı Shaya. "Çünkü böyle bir şey için hiçbir mazeret yok. Onlara gün yüzü göstermeye hiç niyetim yok ama bu konuda biraz acımasızımdır. Kathy'nin bizden biri olduğu gerçeği olmasaydı bunu sizden istemezdim. Sürünün dışında yeterince sorunumuz var. İçeride de bir şeyler olmasına gerek yok."

Madisyn, sanki onu rahatlatıyormuş gibi boynundaki iddia izini ovmakla meşgul olan Bracken'a döndü. "İstersen onu dinlerim ama onu affetmek için acele ettiğimi söyleyemem."

"Kimse senden onu affetmeni beklemiyor," dedi Nick. "Haddini tamamen aştı - Greta'nın ayrılmadan hemen önce ikiyüzlü bir şekilde hemen herkesin önünde ona iletme gereği duyduğu bir şey."

Madisyn'in dudakları şaşkınlıkla aralandı. "Asla olmaz."

"Ah evet." Shaya'nın ağzı kıvrıldı. "Kathy, Greta'nın kendisinin olabileceğinden daha kötü olduğunu söylediğinde, Greta ona hayatında görebileceğin en tepeden bakan bakışı attı ve 'Bu yer değiştirme denen küçük bir şey. Utancını benim üzerime yıkma. Taryn neredeyse gülmekten ağlayacaktı. Jaime her şeyi cep telefonuyla kaydetti.'"

Nick başını salladı. "Allen her zamanki gibi ilgisizliğini koruyor. Kadının bir aziz olduğuna inanıyor." İç çekerek direği itti ve, "Yani annemle konuşacak mısın?" diye sordu.

"Henüz değil," dedi Bracken. "Hala söylediği her şeyi duyamayacak kadar ona kızgınım, o yüzden bunun bir anlamı yok."

"Anlıyorum," dedi Nick. "Ama bunu fazla uzun tutma. Kendine karşı dürüst olursan, bu işi çözmeyi tercih edeceğini kabul edersin. Böyle şeyleri ne kadar uzun süre bırakırsan, o kadar kötüleşebilir."

Madisyn, "Çünkü ona iltihaplanması için zaman veriyorsunuz," diye düşündü.

Nick başını salladı. "Aynen öyle."

Bracken çenesini ovuşturdu. "Onunla yarın konuşacağız."

Nick kısa ve tatmin olmuş bir şekilde başını salladı. "Ona haber veririm. Onu dinlemeye hazır olduğun için teşekkürler." Nefes nefese kaldı. "Dinle, Madisyn'in anneme sana bozukmuşsun gibi davranmakla ilgili söylediklerini duymak beni düşündürdü. Madisyn dışında hepimiz bunu yapmaktan suçluyduk. Sana özenle davranmak. Bir mayın tarlasında yürüyormuş gibi etrafınızda dolaştığımızı hissetmiş olmalısınız. İyi niyetli olsak bile bu şekilde davranmamalıydık. Artık böyle şeyler olmayacak," diye söz verdi.

Bracken daha cevap vermeyi düşünemedi Nick eşine döndü ve onu ayağa kaldırarak konuşmayı bitirdiğini belli etti. Bracken erkeğin kişisel başarısızlıkları hakkında çok fazla konuşmaktan hoşlanmadığını anladı. Bu bir Alfa şeyiydi.

Nick, Shaya'nın elini kendi elinin içinde tutarak, "Gidelim. Artık çiftleştiginizi sürüye ne zaman duyuracaksınız?"

Madisyn yüzünü buruşturarak elini kaldırdı. "Resmi bir duyuru yok. Sadece herkese bundan bahsedin. Tebriklerini iletmek isterlerse bize mesaj falan atabilirler."

Shaya sırtıttı. "Bu tür şeylerle başa çıkma konusunda Harley kadar kötüsün. Çiftleşme töreni için bir planın var mı?"

"Hayır, henüz değil," dedi Bracken. "Ben ve Madisyn bu konuyu konuşacağız ve sonra size geri döneceğiz."

"Harika." Shaya küçük bir el salladı. "Siz ikiniz sabahınızın geri kalanının tadını çıkarın."

Alfalar duyma mesafesinin dışına çıktığında, Bracken ağzını eşinin kulağına dayadı. "Sabahımızın geri kalanında nasıl eğlenebileceğimize dair bazı fikirlerim var."

Madisyn ona özür dileyen bir bakış attı. "Onlara bir iğne takmanız gerekecek. Yakında barınakta olmam gerekiyor."

Kollarını ona sımsıkı sararak gitmemesini isteme isteğini bastırdı. Ondan uzak kalmak istemiyordu. Onu gözünün önünden ayırmak istemiyordu. Ama aynı zamanda onu boğmak da istemiyordu. Bu yüzden onu sinsice yatağa atmaya ve bütün gün yanında tutmaya çalışmak yerine, "Bu gece yine burada uyu," dedi.

Madisyn onun mücadelesini hissederek gülümsedi ve onu itme dürtüsüyle savaştığı için memnun hissetti. "Tamam."

Onu alnından öptü. "Aferin kızıma."

"Ama önce eve gitmeliyim, böylece birkaç kıyafet alabilirim."

"Ya da bu sabah seni dairene bıraktığımda bir çanta hazırlayabilirsin. Arabanı alman gerekecek, unuttun mu?"

"Kahretsin, bunu unutmuşum."

Elini kızın kalçasında bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Bugün barınakta işin ne zaman bitecek?"

"Beş."

"Seninle orada buluşur, sonra da buraya gelirim."

Kaşları çatıldı. "Bunu yapmana gerek yok. Buraya gelmem uzun sürmez."

"Umurumda değil. Korunduğunuzdan emin olmam gerekiyor. Bu yüzden geçen hafta her sabah eve gitmeden önce seni barınağa kadar takip ettim."

"Evet ama o sırada arabayla gidip gelmiyordun, değil mi? Benim evimden kendi bölgenize gidiyordunuz." Başını öne eğdi. "Kendimi korumakta ne kadar iyi olduğum hakkında yaptığımız konuşmayı hatırlıyor musun?"

"Umursama olasılığımın düşük olduğunu hatırlıyor musun?"

Burnunu onunkine sürterek iç çekti. "İyi olacağım."
"Evet, iyi olacaksın. Çünkü emin olmak için orada olacağım iyisin."

Kızgınlık içini sızlatsa da Madisyn bu duyguyu bastırdı ve neden bu şekilde davranmak zorunda hissettiğini anladı. Yine de bunu aşmaları gerekiyordu çünkü tek başına bir yere gidememekle başa çıkamazdı. Ancak kolayca geri adım atması mümkün değildi, bu da bir uzlaşma bulması gerektiği anlamına geliyordu. Aklına bir fikir geldi ve gülümsedi. "Buna ne dersin?"

"Hayır."

Kedisi hırladı, aşırı korumacı davranışa sinirlendi ve gücünün hiçe sayıldığını hissetti. Madisyn onun yüzünü ellerinin arasında tuttu. "Neden endişelendiğini biliyorum. Endişeleniyorum. Ama sanki kendini koruyamayacakmışsın gibi sürünün senin için endişelenmesi ve üzülmesiyle başa çıkmak senin için ne kadar zordu?"

Bracken yüzünü buruşturdu. Ona pek çok şey hissettirmişlerdi. Aciz. Kırılmış. Zayıf. Kırılgan. Kendi güvenliği ya da başkalarının güvenliği konusunda ona güvenilemeyeceğini. "Sana asla böyle hissettirmek istemiyorum."

"Şu anda öyle hissetmiyorum. Ama gittiğim her yerde beni takip etmeyi alışkanlık haline getirirsen, ben de tam olarak böyle hissetmeye başlayacağım." Ve bu onu yiyip bitirecekti. Ya barışı korumak için baskınlığını azaltacak ya da bir noktaya değinmek için her zamankinden on kat daha meydan okur hale gelecekti. Her iki yol da ikisini de çok mutsuz edecekti. "Ben de Makenna'nın bugün benimle aynı saatte işi bitirdiğini söyleyecektim. Anka Sürüsü bölgesine farklı bir yoldan gitmesini ve buradan geçmesini istesem nasıl olur?"

Kaşlarını çattı. "Makenna'nın seni buraya kadar takip etmesini sorun etmiyorsun da beni mi sorun ediyorsun?"

"Makenna arkamdan gelmek istemeyecektir. Bunu aşırı korumacılıktan dolayı yapmayacak. Bunu senin aşırı korumacılığından beni kurtarmak için yapacak, böylece ben de

kıllanmaya gerek yok. Bu da istediğınızı elde edeceğiniz anlamına geliyor ki bu da benim bu yolculukta yalnız kalmamam demek."

Ağır bir nefes verdi. "Bu fikirden gerçekten ama gerçekten hoşlanmadım. Hem de hiç." Ama onu beceriksiz ve zayıf hissettirecek herhangi bir şey yapmaktan kesinlikle nefret ediyordu. Ona kendini olduğu gibi hissettiren biri olmak istiyordu - güçlü, kendinden emin ve güzel. "Peki. Ama eğer bir sebepten dolayı seni eve kadar takip edemezse-"

"Seni
arayacağım."

"Söz mü?"

"Söz veriyorum."

Homurdandı. "Güzel. Şimdi içeri gir, kotunu çıkar, kanepeye otur ve bacaklarını aç. Eğer günü sensiz geçireceksem, en azından ağzımda senin tadınla geçirebilirim."

Madisyn alaycı, uzun süre acı çekmiş bir iç çekişle ayağa kalktı. "Senin için yaptığım fedakârlıklar . . ."

Sadece homurdandı.

O günün ilerleyen saatlerinde, Bracken siyah metal kapıyı iterek açıp sürünün mezarlığına adım attığında kapı gıcırdadı. Sürüleri nispeten yeni olduğu için yakın zamana kadar bir mezarlığa ihtiyaçları olmamıştı. Bracken'ın ailesini kendi topraklarına gömmek istediğini bilen sürü, arazinin bir kısmını mezarlık olarak kullanmak üzere ayırmış ve etrafını ferforje bir çitle çevirmişti.

Sıradan bir mezarlık gibi değildi. Ne bir şapel, ne dini heykeller ne de anıt mezarlar vardı. Sadece altı adet pürüzsüz siyah mermer mezar taşının bulunduğu bir arazi parçasıydı. Çiçek tarhlarından gelen renk patlamaları manzarayı daha az ağırbaşlı yapmıyordu. Hayden'in mezarı üzerindeki mavi oyuncakları daha da üzücüydü; her iki yumuşak oyuncak da hava koşullarından korunmak için kurdeleyle bağlanmış ince bir plastik tabakaya sarılmıştı. Bu nazik duyguyu takdir etse de, bu manzara göğsünün acıyla sıkışmasına neden oldu.

Mezar taşlarına ulaşan Bracken, onlara baktı. Gelmeyi planlamadığı için çiçek getirmemişti. Aslında, Madisyn birazdan geleceği için park yerine doğru yola çıkmıştı - çoktan arayıp buraya geleceğini söylemişti. Mezarlığa gelmek anlık bir fikirdi ve çoğunlukla meraktan kaynaklanıyordu. Hissettiği huzur gerçek miydi? Cenazeden bu yana ilk kez elinde bir şişe votka olmadan mezarları ziyaret edebilir miydi?

Görünüşe göre ikisinin de cevabı evetti. Hayatında ilk kez orada durup mezarlara bakabiliyor ve kendisinin de bir mezarda olmadığına seviniyordu.

Saygısından dolayı, çürüyen çiçekleri temizlemek ve bitkilerin arasına sıkışmış ölü yaprakları fırçalamak için biraz zaman ayırdı. İşini bitirdikten sonra mezar taşlarının karşısındaki ahşap banka oturdu, ellerini kavuşturdu ve kelimesi kelimesine bildiği halde her bir oymayı okudu.

Cenazeye ilgili pek bir şey hatırlamıyordu. Bunun etkisini gerçekten hissedemeyecek kadar uyuşmuştu. Sanki duyguları onu keder ve öfkeden korumak için kapanmıştı.

O zamandan beri mezarları her ziyaret ettiğinde, suçluluk duygusunun ağırlığını hissetmişti. Bu ağır duygu hâlâ devam ediyordu ama artık üzerinde dolaşan kara bir bulut değildi. Artık hayatını karartmıyor ya da onu yaşamaktan alıkoymuyordu. Madisyn ona yaşamak için bir neden vermişti.

Çiftleşme bağının psişik tadını ilk aldığı anda tüm dünyası değişmişti. Bracken mecazi anlamda onu iki eliyle kavramış, Madisyn'e bir can simidiymiş gibi tutunmuştu - ki öyleydi. Belki de kolay bir eş olmayacağı düşünülürken bu onun için bencillikti ama onu asla bırakıp gidemezdi. Asla.

Bunu yapmadığı için memnundu, çünkü o olmadan bu huzuru bulamazdı. Tüm üzüntü, keder, suçluluk ve öfke artık onu terk etmiş değildi. Hayır, bu

Duygular artık onu ezmiyordu. Artık ruh halini belirlemiyor, düşüncelerini bulandırmıyor ya da onu geride tutmuyordu. Jesse'nin ona söylediklerini kabul edebilirdi; bunlar anlamsızdı ama yas sürecinin bir parçasıydı. Madisyn'le bulunduğu bu huzurun tadını hâlâ çıkarabilirdi. Hâlâ yaşayabilir, gülebilir ve bir şeylerden zevk alabilirdi.

Telefonu çalmaya başladı ve cebinden çıkardığında ekranda Derren'in adının yanıp söndüğünü gördü. Tuhaf bir şekilde huzursuz hisseden Bracken, "Ne oldu?" diye cevap verdi.

"Madisyn'e ulaşmalısın," diye ısrar etti Derren. "Ve ona şimdi ulaşmalısın."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Prmızı ışıktaki durduğunda Madisyn derin bir nefes verdi. Eşleştirebileceği şu arabalardan birine gerçekten ihtiyacı vardı

Bluetooth aracılığıyla telefonunu açtı; böylece eller serbest telefon sistemini kullanarak çağrılarını yanıtlayabilecekti. Telefonu çalıyor, çalıyor ve çalıyordu ama araba kullanırken telefonunu hiç kullanmamıştı. Ancak şimdi arabayı durdurduğuna göre, nihayet cevap verebilirdi.

Telefonu çantasından çıkardığında arayanın Ally olduğunu gördü. Madisyn başparmağını ekranda kaydırarak ve telefonunu gösterge panelindeki tutucuya yerleştirdi. "Bunu çabuk yapman gerek Ally, ben-"

"Sürmeye devam et! Ne yaparsan yap, sakın durma!"

Madisyn, Ally'nin sesindeki panikle başını geriye doğru salladı. "Ha?"

"Ne yaparsan yap, arabayı durdurma!"

"Ben zaten durdum. Kırmızı ışıktayım, durmak zorundaydım-"

Arka kapı açıldı, koyu renk giysili bir figür hızla koltuğunun arkasına kaydı ve keskin bir şey minderinin üzerinden sırtına saplanırken bir silah sesi duydu.

"Kimildama."

Madisyn gözlerini kırptırdı, her şeyin bu kadar hızlı gerçekleşmesi onu şaşırtmıştı. Derin bir nefes aldı. Sırtlan. Kedisi uzun bir tıslamayla hızla ayağa kalktı, saldırmaya hazır ve istekliydi.

Dikiz aynasındaki yansımasını inceleyen Madisyn, giydiği lanet olası kar maskesi sayesinde bir çift belirgin orman yeşili gözden fazlasını seçemiyordu.

"Madisyn?" diye sordu Ally. "Madisyn! Kahretsin! Senin için geliyoruz!"

Kapıyı kapattı. "Işık yeşil." Sesi derindi.
Gruff. "Kapat ve sür."

"Seni sonra aramam gerekecek," dedi Kahin'e. "Makenna'yı ara." Dişi kurt Madisyn'in birkaç araba arkasındaydı ve sırtlanı henüz fark etmemiş olabilirdi.

Madisyn aramayı sonlandırdı ve gizlice telefonundaki panik düğmesine bastı; bu düğme hem Phoenix hem de Mercury Sürülerinin her üyesine GPS konumuyla birlikte bir uyarı gönderecekti.

Silahın namlusunu daha sert bir şekilde kadının sırtına dayadı ve "Sür," diye tekrarladı.

Ve Madisyn bu durumda her hafif deli kadının yapacağı tek şeyi yaptı. Güldü.

Gözleri kısıldı. "Komik bir şey mi var?"

"Şey, evet." Vites değiştirdi ve başını sallayarak ileri doğru sürdü. "Bunun sonu senin için iyi olmayacak."

Sadece homurdandı. Bir kavşağa ulaştığında, "Buradan sola dön." dedi.

O yapmadı. Sadece kısa bir mesafe uzaklıkta olan Merkür Sürüsü bölgesine doğru ilerlemeye devam etti.

"Sola dön dedim."

"Seni duydum."

"Burada bir silahım var."

"O zaman, sanırım o sikiği kullanmak zorunda kalacaksın, değil mi?" Ama kullanmadı, tıpkı kullanmayacağını bildiği gibi. Ölmüştü, ona istediği her şeyi veremezdi. Zaten içinde bulunduğu arabayı süren kişiyi vurması da akıllıca değildi. Bu sadece bela aramaktı.

Hırlaması üzerine, "Sakin ol sırtlan, arkana yaslan. Sakin ol. Kimsenin canının yanmasına gerek yok."

"U dönüşü yap," diye emretti. Dönmedi.

İri bir el uzandı ve jilet gibi keskin pençelerini boynuna batırdı. "Beni test etme. U dönüşü yap. U dönüşü yap."

Fiat'ı keskin bir şekilde sola kırdı, adamı arabanın yan tarafına çarptı ve yüksek sesle küfretmesine neden oldu. Madisyn gülümseyerek aracı bankette gıcırdayarak durdurdu, koltuğunun yanındaki kolu yukarı çekti ve koltuğu geriye doğru zumlayarak adamın bacaklarına çarptı. Halı kaplı zemine ağır bir şeyin çarptığını duydu ve bunun silahı olduğundan şüphelendi. Güzel. Sonra vites değiştirdi.

Öfkeden gözleri kararan küçük kedi koltuğunu tırmalayarak kalktı ve başlatıldı kendisi at ve Sırtlan. Tıslıyor, kendini onun yüzüne sardı.

Dişlerini ve pençelerini kumaşa, deriye ve kaslara geçirdi.

Adam kükredi ve başını çılgınca sallayarak onu yerinden çıkarmaya çalıştı. Kedi sıkıca tutundu, hırladı ve yüzünü parçalamak için kar maskesini yırttı.

Elleri vücudunu kavradı. Onu ödülünden uzaklaştırmaya çalıştı. Pençelerini ve dişlerini daha derine batırdı, daha fazla kanın tadına baktı. Tekrar kükredi. Böğrünü pençeledi. Kafasını yumrukladı. Kuyruğunu çekti. O kararlı bir şekilde tutundu.

Bacağını büktü, neredeyse koparıyordu. Kadın irkilerek tutuşunu gevşetti ve adam onu kenara fırlattı. Kadın kendini düzeltti. Sıçradı. Ve bir kez daha vücudunu adamın yüzüne doladı, pençelerini ve dişlerini kar maskesinin içinden geçirip etinin derinliklerine batırdı.

Bağırdı, ona tekrar ve tekrar sertçe vurdu. Kedi acıyı görmezden gelerek yüzündeki şeritleri yırttı. Arabayı dolduran kan ve öfke kokusu kedinin intikam arzusunu besliyordu.

Çenesine aldığı sert bir darbeye koltuğa yığıldı. Onu savuşturarak silahı yerden kaptı. Vahşi bir tıslamayla silahı tutan ele yapıştı, oradaki damarları ısırıp kesti. Bir gırtlak kükremesi daha. Silah tekrar yere düştü.

"Bırak beni, seni lanet olası ucube!" Sırtlan kolunu sertçe salladı, diğer eli arabanın kapısını açmak için çabalıyordu. Kapı uçarak açıldı ve kedi hâlâ ona yapışmış halde dışarı yuvarlandı. Daha ayağa kalkamadan dışı kurt oradaydı ve çenesini onun boynuna geçirdi.

Bracken direksiyonu sıkıca kavrayarak aniden yana doğru kırdı ve bir Volvo'ya çarpıktan kıl payı kurtuldu. Hızını yavaşlatmadı. Yavaşlayamazdı. GPS sinyaline göre Madisyn kendi bölgesinden arabayla sadece on dakika uzaktaydı. Arabayı dört dakikadır kullanıyordu ama deli gibi hız yaptığı için Madisyn'in bulunduğu yere son derece yaklaştı. Bu iyi bir şeydi elbette ama dört dakika içinde çok şey olabilirdi.

Derren onu Ally'nin imgelemi hakkında aradığında Bracken'ın kalbi durmuştu. Panik ve dehşet onu sıkıca kavradı, ruhunu burktu. Ama bu duygular hızla buz gibi bir öfke çığının altına gömülmüş, bağırsaklarında titreşmiş, derisine batmış ve çenesini sertleştirmişti. Bu öfke diğer duyguları yuttu, onu uyuşturdu ve daha çok bir varoluş hali haline geldi. Düşünebildiği, akıl yürütebildiği, odaklanabildiği bir durum. Ancak ailesinin ölümünden bu yana, bu durum genellikle mantıklı davranmayı seçtiği bir durum değildi.

Derren, Ally, Nick ve Zander cipe atlarken o da park yerine doğru koşmaya başlamıştı. Bracken arabayı kullanmakta ısrar etmiş, onu Madisyn'e yeterince hızlı götürecek başka kimseye güvenmemişti. Kimse itiraz etmemişti.

"Jesse neredeyse vardığımızı söyledi," diye duyurdu Derren. İnfaz memuru Nick'in bilgisayarını kullanarak GPS sinyalini izlerken o da Jesse ile telefonda konuşuyordu.

Arkadaşı ve Zander'la birlikte arabanın arka koltuğunda oturan Ally öne doğru eğildi ve elini Bracken'ın koltuğuna koydu. "Durumu iyi mi?"

"O ölmedi," dedi Bracken, kelimeler buzla kaplanmıştı. Kendini akli başında hissetmesinin tek nedeni buydu.

"Ama çok kızgın." Öfkesi çiftleşme bağından aşağıya doğru akmaya devam ediyordu. Yine de kızgınlıkla başa çıkabilirdi. Kızın kötü bir şekilde yaralandığı ya da korktuğu bir senaryo onu çılgına çevirirdi. Onu hedef alan her kimse, sadece onu çileden çıkarmayı başarmıştı. "Araba hırsızının kim olduğu hakkında hiçbir fikrin yok mu?"

"Hayır," diye yanıtladı Ally. "Sadece koyu renk giysili ve kar maskeli birinin arabasına girdiğini ve koltuğun arkasından sırtına bir silah dayadığını gördüm."

Bracken'ın kurdu, birinin eşini hedef almasına öfkelenerek iç organlarını tırmıkladı. Bracken'ın aksine, canavarın öfkesi sıcak ve patlayıcıydı.

Derren, "GPS sinyaline göre, panik düğmesine bastıktan sonra arabası fazla uzaklaşmamış," dedi.

Bracken, "Bu sadece telefonunun fazla uzaklaşmadığı anlamına gelir," dedi. "GPS sinyali arabadan gelmiyor. Telefonu camdan dışarı fırlamış olabilir."

"Olabilir. Hâlâ cep telefonuna cevap vermiyor," dedi Zander, telefonuna bakarak. "Makenna da onunkine cevap vermiyor." İnfazcı bir süredir her iki kadına da ulaşmaya çalışıyordu. Makenna ilk aramayı cevaplamış, Madisyn'in arabasının kaçırıldığını duymuş ve Zander başka bir şey söyleyemeden telefonu kapatmıştı.

Derren pencereden dışarıyı görmeye çalışarak, "Tamam, Jesse'ye göre buralarda bir yerde olmalı," dedi. On saniye kadar sonra Derren kaskatı kesildi. "İşte orada! Makenna'nın arabasını ilerideki bankette görüyorum! Madisyn'in arabası onun önüne park etmiş ve Kahretsin."

"Ne?" Bracken, keskin bir şekilde sapağa yanaşıp ayağını pedala vururken kalbi gümbür gümbür atıyordu.

Ve sonra gördü ...

"Lanet olsun."

Ayağını sertçe frene bastırdı ve SUV'u Makenna'nın arabasının arkasında gıcırdayarak durdurdu.

"Tamam, bunu görmeyi beklemiyordum," dedi Zander cipten indiklerinde.

İri yapılı bir erkek yola yayılmıştı, koyu renk giysileri yırtık ve kanlıydı, dişi bir kurt boynunu iyice kavramışken tıslayan, tüküren bir delilik topunu boş yere savuşturmaya çalışıyordu. Bu baskın tutuş, erkeği tek bir yanlış hareketinin son hareketi olacağı konusunda uyarıyordu. Dişilerin onu ne kadar zamandır bu şekilde tuttuğunu Tanrı bilirdi. Ya onu öldürmek niyetinde değillerdi ya da önce avlarıyla oynuyorlardı. Bu, bir kişinin diğerini tutarken arkadaşının da onun ağzını burnunu kırmasına eşdeğer bir durumdu.

Bracken'ın pençeleri, eşinin böğründeki kanı görünce kesildi. Onun kanı mı? Erkeğin mi? İkisinin de mi? Fark etmezdi. Erkek her halükarda ölecekti. Ve kolay ölmeyecekti.

Kurdu piç kurusuna saldırmak için hamle yaptı. Söz konusu piç şu anda gözlerini açmış, yüzü derin çizikler ve ısırik izleriyle kaplı bir şekilde yeni gelenlere bakıyordu. Ve o gözler Bracken'a dikildiğinde, erkek sertçe yutkundu.

"Buradan gitmemiz gerek," dedi Derren, Zander'ın kovaladığı üç insan izleyiciye bir bakış fırlatarak -biri telefonuyla olayı kaydetmeye çalışıyordu ama neyse ki arabanın arkasındaki konumundan pek bir şey göremiyordu. "Pek olası değil ama polisi aramış olabilirler ve ben bu saçmalıkla uğraşacak havada değilim." Çoğu zaman insanlar böyle durumlarda polise haber verme zahmetine girmezdi -şekil değiştiren işi, basitçe şekil değiştiren işiydi - ama oluyordu işte.

Nick, Bracken'a, "Erkeklerle biz ilgileniriz," dedi. "Sen Madisyn'e git."

Kurdu sakinleşti, tüyleri diken diken oldu. Bracken tartışmaya gitti, eşini hedef alan o orospu çocuğuna haddini bildirmek için sabırsızlanıyordu.

"Sözünü dinleyeceği tek kişi sensin," diye devam etti Nick. "Ve kürkünde kan lekeleri olduğunu fark etmişsinizdir. Kötü yaralanmadığınızdan emin olmalıyız."

Bu sözler Bracken'ı başka hiçbir şey etkilemezken etkilemişti. Onun türünün kalın derileri vardı, bu da onları ciddi şekilde yaralamayı zorlaştırıyordu, ama imkansız değildi.

Yerdeki orospu çocuğunu parçalama dürtüsüyle savaşıırken arka dişlerini kilitleyen Bracken, eşine doğru birkaç adım attı ve sadece onun değil, lanet olası sırtlanın da kanının kokusunu alınca hırladı. Bracken, erkeğin yer değiştirmemesinin tek sebebinin Makenna'nın kurdunun boğazını tutması olduğunu tahmin etti.

Küçük kedi başını çevirip ona baktı, gözleri ateş saçıyordu, dişleri kamaşmıştı.

"Gel buraya deli kız," diye yalvardı, nazik görünmeye çalışıyor ama başaramıyordu.

Kulakları yassılaşıarak ona hırladı, tıpkı daha önce onu ölü tarla faresinden uzak durması için uyardığı gibi.

"Onun senin ödülün olduğunu biliyorum. Onu istemiyorum ama yaralarını kontrol etmem gerek." Bu ona sadece köpek gibi bir hırlama getirdi. "Hadi Madisyn. Onu sakinleştirmeme yardım et. İkinizin de iyi olup olmadığını kontrol etmem gerek yoksa kendimi kaybedeceğim."

Biraz daha tıslayıp tükürdükten ve pençelerini sırtlanın göğsüne son bir kez geçirdikten sonra kedi kalçalarının üzerine oturdu. Gözleri Bracken'a kilitlenmiş, kanlı patisini yalıyordu. Bracken sırtlanın böğründeki tırmık yaralarını seçebiliyordu ve kurdu intikam vaat eden bir hırlamayla üst dudağını sıyırdı.

Bracken temkinli bir şekilde ona doğru ilerledi. "Buraya gel, güzelim." Yaralarına dikkat ederek onu dikkatle kucağına aldı. Tüm o kürkün arasından bunu söylemek zordu ama yaraları derin ya da ciddi görünmüyordu. Daha derin duyguları buz gibi bir öfkenin altına gömülmemiş olsaydı, muhtemelen rahatlama onu yere sererdi.

Derren ve Zander, tek kelime bile etmeyen sırtlanı çabucak etkisiz hale getirdiler.

"Sen gitmeden önce kediye iyileştirebilirim." Ally bir adım öne çıktı. Onun kollarında kaskatı kesilen kedi Beta dişisine tısladı. "İnsana dönüşene kadar beklemen gerekecek." Bracken bakışlarını Nick'e çevirdi. "Madisyn'in arabasıyla bölgemize geri döneceğim. Onu burada bırakamayız." Nick'e bir bakış fırlattı.

sırtlan. "Kimse onu sorgulayamaz, Nick. Onu ilk ben istiyorum," dedi Bracken, sesi o kadar soğuktu ki nefesi havayı buğulandırsaydı şaşırmazdı.

Nick başını kısa bir süre yana eğdi. "Onu kulübeye koyacağız. Sen arkadaşına konsantre ol."

"Seninle gelmemi ister misin?" diye sordu Ally, Madisyn için endişelendiği her halinden belli olan dudaklarını ısırarak.

Bracken başını salladı. "Kedi yaralıyken hiçbirinizi etrafında istemeyecektir." Sırtlana son bir soğuk bakış atan Bracken sürücü koltuğuna kaydı ve küçük kediye dikkatle yanındaki yolcu koltuğuna yerleştirdi. Kuyruğunu etrafına dolayarak uzandı. Bu iyiye işaretti. Hâlâ hırlamıyor olsaydı daha iyi olurdu.

"Eve," dedi Bracken, tam Phoenix Pack'e ait bir araç yanaşıp Ryan araçtan inerken kontağı açtı, belli ki Makenna için oradaydı.

Bracken infaz memuruna hızlıca başını salladı ve sonra trafiğe karıştı. Bölgesine doğru giderken derin nefesler aldı, kendine eşinin hayatta olduğunu, onu kaybetmediğini hatırlattı ama ihtiyacı olan sükûnet bir türlü gelmiyordu. Sanki bedeniyle ya da daha derin duygularıyla tam olarak bağlantı kuramıyordu. Ruhu hâlâ bağımsız moddaydı ve onu koruyordu. Deneyimlerinden böyle durumların bir süre devam edebileceğini biliyordu.

Ana kulübenin yakınındaki otoparka park etmedi. Onların bölgesinin derinliklerine giden patikayı kullanarak kendi evine doğru ilerledi; bu, bir arazi aracıyla çok daha kolay olurdu.

Adam kulübesinin önünde durduğunda kedinin başı kalktı. Gevşek ve rahat bir şekilde onu izliyordu ama adam bunu sakinlik sanmıyordu. Hâlâ onun öfkesini hissedebiliyordu. Yatıştırıcı sesler çıkararak başını kaşdı. Neyse ki ona saldırmadı, ama canı isterse saldırmayacağına da güvenmiyordu.

Bracken Madisyn'in çantasını aldı, arabadan atladı ve ona kapıyı açtı. "Gel bakalım."

Topundan kurtulan küçük kedi yavaşça ayağa kalktı ve arabadan dışarı fırladı. Ağırbaşlı bir şekilde yürüyen kedi, patikadan yukarıya ve verandaya doğru süzüldü. Bracken ön kapıyı açar açmaz, kedi üst kata koştu. Bracken Madisyn'in çantasını kanepeye bıraktı ve kediyi takip etti. Kemiklerin çatırdadığını ve kırıldığını duydu, bu yüzden banyoya girdiğinde Madisyn'i nefes nefese, gözleri parlayarak ... çürükler ve tırmık izleriyle orada dururken bulması sürpriz olmadı.

Kurdu çılgına döndü.

Madisyn Bracken'ın ona doğru yaklaşmasını izledi. Yüzü ifadesizdi, her hareketi son derece bilinçli ve kusursuzdu. Soğukkanlı ve rahat görünüyordu ama Madisyn'e her zaman saldırmak için kıvrılmış bir yılanı düşündüren bir havası vardı.

Ondan hissedebildiği tek şey, yakacak kadar soğuk olan o korkunç uyuşturan öfkeydi. Durumla başa çıkmasına yardımcı olmak için zihninin duygularını kapattığını biliyordu. Ve bu onu gerçekten de panik ve güçsüzlükten kurtarmış olsa da, bu iyi bir şey değildi. Onu bu kadar kopuk görmek ... hayır, hiç iyi değildi.

"Yaralarına bakmama izin ver," dedi, sesi o kadar ifadesizdi ki neredeyse kadının ürpermesine neden olacaktı.

"Sadece yanlarımda birkaç sıyrık var," dedi, onu rahatlatmak ve öfkesini kontrol altında tutmak için alçak sesle. "Kötü değiller."

"Görmek istiyorum."

"Çoktan kapandılar. Benim türüm hızlı iyileşir." "Görmek istiyorum," diye tekrarladı, kollarını biraz kaldırarak.

Yaralara iyice bakmak için çömeldi. "Haklısın. Kötü değiller ve iyi iyileşiyorlar." Ağzını hafifçe çiziklerden birinin üzerinde gezdirdi, boğazında bir hırıltı yükseldi. "Ne oldu?"

"Kırmızı ışıktaki durdum ve arabanın arkasına doğru kaydı. Beni tamamen şaşırttı. Koltuğumun arkasına soktuğu silah da öyle. Muhtemelen hala arabanın içinde bir yerdedir. Her neyse, bana yol tarif etmeye başladı.

... "Bracken diğer çiziklerine de öpücükler kondurunca kızın sesi kesildi.

"Ama sen onları takip etmedin."

"Hayır. Sinirlendi. Yer değiştirdim. Birbirimize girdik. Sonra da uğraşmaya değmeyeceğime karar vermiş olmalı ki arabadan indi. Ama Makenna'nın kurdu bekliyordu ve o kaçamadan ya da yer değiştiremeden saldırdı."

Bracken ayağa kalkarak kadının boynundaki iddia izini takip etti, gözleri onunkilere kilitlendi. "O piç yaptığı şey için ölecek. Ölmeden önce de bir sürü acı çekecek."

Bunu nasıl olup da hiçbir duygu hissetmeden söyleyebildiğine hayret eden Madisyn, onu duşa sokmadan önce minimal, hafif sert hareketlerle kıyafetlerini çıkarmasını izledi. Sıcak spreyin altında durduklarında, sözsüz bir şekilde yaralarını temizledi ve cildine bulaşan kanı yıkadı. Dokunuşu yumuşak ama klinikti. Etkili. Kedisini yanlış şekilde ovuşturdu. Kedi zaten boktan bir ruh halindeydi.

Madisyn onun içinde eriyerek kollarını boynuna doladı. "Kasıtlı olarak kendini kapatmadığını biliyorum ama yine de buna katlanamıyorum. Yakında kendine gelmen gerekecek."

Ellerini onun sırtına koydu. "Bir dahaki sefere sığınağa gittiğinde, ben de seninle geleceğim. Seninle kalacağım. Seninle ayrılıyorum."

Aman Tanrım. Gerilerek başını kaldırdı. "Bracken-"

"Bu konuda benimle tartışmanın bir anlamı yok," dedi, sesi hâlâ düzdü. "Bu tartışmaya açık bir konu değil."

"Sen bir infazcısın. Görevlerin var," diye hatırlattı ona.

"Tek infazcı ben değilim. Başka biriyle vardiya değişimi yapabilirim." Duşu kapattı ve paspasın üzerine çıkarak konuşmanın kapısını kapattı.

Adam onu havluyla kuruladıktan sonra, "Beni hayal kırıklığına uğratmadın, Bracken," dedi. Adam dişlerini sıktı ama onun konuştuğunu bile kabul etmedi. "Aklından geçen şey bu. Ve seni bu durumda tutuyor, çünkü ruhun seni ilk fırsatta yıkılacak olan suçluluk duygusundan korumak istiyor. Beni hayal kırıklığına uğratmadın."

Havluyu onun etrafına sardıktan sonra, başka bir havluyla kurulanmaya başlarken onun bakışlarıyla karşılaştı. "Haklısın. Seni korumakta başarısız olmadım. Deneme şansım bile olmadı çünkü seninle birlikte değildim. Şu andan itibaren yanında olacağım."

Ağzı gerildi. "Sürü bölgesinden her ayrıldığımda benimle birlikte olamazsın."

"Yapamaz mıyım?"

Dışarıdan gelen sesleri duyan Madisyn lanet okudu, konuşmadan kaçmak için ziyaretçileri olduğu bahanesini kullanacağını biliyordu. Ve yaptığı da tam olarak buydu. Yatak odasına gidip üzerine bir şeyler giydikten sonra aşağı katta kayboldu.

Giyinmiş, saçları ıslak Madisyn birkaç dakika sonra aşağı indiğinde Alfalar, Betalar, Jesse ve Zander'ın çalışma odasının etrafına yayılmış olduğunu gördü. Hepsi de Bracken'ı dikkatle izliyordu. Onun durumunda başka bir erkeğin yapabileceği gibi volta atmak ve hırlamak yerine, pencerenin yanında tamamen hareketsiz duruyordu, ifadesi tamamen donuktu.

Shaya Madisyn'e zayıf bir gülümseme verdi. "Hey, nasıl hissediyorsun?"

Madisyn odanın dış kenarlarına yakın durarak, "Peki," diye cevap verdi. Bunu tam olarak açıklayamıyordu ama inin içine doğru daha fazla yürümek istemiyordu. Bracken ona sanki onu hiç tanıımıyormuş gibi bakarken o anda kulübede hoş karşılanmadığını hissetti. Bu ona kendini her zamankinden daha yabancı hissettirdi.

"Bracken yaraların oldukça sığ olduğunu söyledi," diye başladı Ally, "ama yine de sakıncası yoksa onları iyileştirmek istiyorum."

Kendini biraz garip hissedenden Madisyn omuz silkti. "Al bakalım, sanırım." Kahin Madisyn'in yanına geçerek elini tişörtünün altından geçirdi ve avucunu nazikçe yaralardan birinin üzerine koydu. Madisyn'in içinden garip, hoş bir sıcaklık geçti, yatıştırıcı ve iyileştirici. "Teşekkürler."

"Makenna seni bu gece arayacağını söylememi istedi," dedi Ally. "Söylemeliyim ki, birine karşı takım kurmanın sen ve onun için bir ilk olmadığı hissine kapıldım. Sırtlanın ölmesini bu kadar çok istemeseydik, izlemesi eğlenceli olurdu."

Madisyn Nick'e baktı. "Nerede o?"

"Kulübede," diye yanıtladı Alfa.

Kaşları çatıldı. "Baraka mı?"

"Eli onu koruyor," diye ekledi Nick. "Merak etme, o piç hiçbir yere gitmiyor."

"Kendisi için ne söylemesi gerekiyordu?"

"Henüz kimse onu sorgulamadı. Bracken önce kendi sırasını istiyor."

Madisyn bakışlarını onu dikkatle izleyen Bracken'a çevirdi ve sonra gözlerini Nick'e kaydırды. "Sırtlan hiçbir şey söylemedi mi?"

Nick başını salladı. "Onu zorla cipe bindirdiğimizde bizimle kavga bile etmedi. Uysal ve uysaldı. Yolun yarısında canlandı."

"Aptal herif kaçmaya çalışmayacağına inandığımızı sandı," dedi Derren. "Ama Zander bunu deneyeceğini tahmin etmişti, bu yüzden hamleye hazırды ve onu yumrukladı. Onu kulübeye bağladığımızda piç kurusu hâlâ baygındı." Derren Bracken'a baktı. "Hazır mısınız?"

Bracken başını salladı ve sonra gözlerini tekrar Madisyn'e çevirdi. "Shaya ve Ally burada seninle kalacaklar."

Gerginliği omurgasını sertleştiren Madisyn dudaklarının inceldiğini hissetti. "Başka bir deyişle, seninle gelmemi istemiyorsun."

"Bir de şöyle düşünelim," dedi Bracken. "Sen onunla eğlendin. Şimdi sıra bende."

Elinde bir şişe suyla Bracken kalın ahşap kapıyı iterek açtı ve barakaya adım attı. Sanki bir ısı duvarının içine girmiş gibiydi. Küflü hava sıcak, ağır ve yoğundu; tahta, toz ve eski kanın bakırımsı kokusu vardı.

Çatı kirişlerinin arasından süzülen ışık huzmeleri havada dans eden toz zerreciklerini aydınlatıyordu. Diğer barakaların çoğunda olduğu gibi duvarlar bahçe aletleri, boya kutuları, alet kutuları ve araba lastikleriyle kaplıydı. Raflar genellikle teneke kutular, Mason kavanozları ve yapıştırıcılarla doluydu. Çalışma masasının üzerindeki işkence aletleri, döşeme tahtalarındaki kan lekeleri ya da sağlam bir sandalyeye bağlanmış erkek olmasaydı, burası tamamen zararsız görünebilirdi.

Bracken bilerek tutsağa doğru yürürken tahta kalaslar Bracken'ın ağırlığı altında gıcırdadı ve inledi, ayakkabıları kirli zemini kazıyor, ölü ot ve çam iğnelerini çıtırdatıyordu. Nick, Derren ve Eli'nın içeri girip kapının yanında pozisyon aldıklarını hissetti.

Sırtlanın birkaç adım önünde duran Bracken, soğuk ve kırpışmayan gözlerle ona baktı. Dışarıda esen rüzgâr çimenleri hışırdatıyor ve kirli pencerenin etrafında bir arı vızıldıyordu.

Sırtlan kıpırdamadan oturuyordu, yüzünde örümcek ağı gibi pençe izleri vardı, ısırıklar etini yaralamıştı, ter kıyafetlerini ıslatıyor ve teninde parlıyordu. Gözleri bir insandan diğerine bakıyordu ama gözlerinde korku yoktu. Endişeyle parıldamıyorlardı bile. Bu sefer ağlama ya da histeri olmayacaktı - en azından şimdilik.

Bracken sırtlanın kendisine düşünmesini, plan yapmasını, sakın olmasını söylediğini neredeyse duyabiliyordu. Ve erkeğe bakarken, terini ve kanını koklarken, Bracken'ın zihni başka bir zamana, başka bir yere geri döndü. İzini sürdüğü ve infaz ettiği radikallerin her birini götürdüğü metruk bir evin bodrumuna.

Kulübenin aksine, bodrum karanlık ve gölgeliydi ve sadece bir penceresi vardı. Çatlak duvarlar

beton zemin kadar soğuktu. Üstünde kancalar, çekiçler, kerpetenler ve diğer aletlerle dolu bir çalışma masası vardı; radikaller ilk başta bunların "göstermelik" olduğunu düşünmüşlerdi. Çok geçmeden yanıldıklarını anladılar.

Bracken her ikisinin de nasıl korkmuş ama ukala, kurtarılabileceklerinden emin bir şekilde başladıklarını hatırlıyordu. Sonra, durumdan kaçmanın o kadar kolay olmayabileceğini fark ederek onu ikna etmeye çalışmışlar, onunla yakınlık kurmaya çalışmışlardı. Sonunda kimsenin onlar için gelmeyeceğini kabul ettiklerinde, ona küfretmişler, saldırmışlar ve onu kışkırtmışlardı. Ama kan akmaya ve kemikler çatırdamaya başladığında, yalvardılar. Ağladılar. Çığlık attılar.

Kirli zemine sürtünen bir çizmenin sesi Bracken'ı şimdiki zamana geri getirdi. Tekrar sırtlana baktı. Yüzündeki pençe yaraları muhtemelen çok acıtıyordu, özellikle de derisinde biriken terle birlikte. Derin ve çirkindiler ve kurduna acımasız bir tatmin hissi veriyorlardı ama canavar da piçin bağırsaklarını hemen orada deşmek için daha az sabırsız değildi.

Bracken şişesinin kapağını açtı ve uzun bir yudum su içti, gözleri hâlâ sırtlana kilitlenmişti. Adam yutkundu ve hareketi acı verici görünüyordu. Ağız muhtemelen bir kemik kadar kuruydu.

Sırtlan, "Gerçekten işemem gerekiyor," diye açıkladı.

Bracken dudaklarını büzdü. "Seni durdurumama izin verme." Suyundan bir yudum daha aldı ve konuşma tonunu koruyarak ekledi: "Arkadaşımın arabasını çaldın. Neden?"

Sırtlan iç çekti. "Bak, burada söyleyeceğim hiçbir şey seni sakinleştirmeyecek ya da hayatımı kurtarmayacak. O yüzden neden bu işi bitirmiyoruz ve beni hemen öldürmüyorsun?"

Bracken başını yana eğdi. "Seni öldürmemi mi istiyorsun?" Şişesinin kapağını geri kapattı. "O radikallere ne yaptığım ile ilgili bir sürü hikâye dolaşıyor. Bunlardan herhangi birini duydun mu?"

Erkeğin gözlerinde ilk kez kısa süreli bir endişe belirdi. "Duydum."

"Bir insanın derisini canlı canlı yüzebilmek için özel bir tür karanlık gerekir derler." Bracken çenesini ovuşturdu. "Hepsinin derisini yüzmedim. Sadece bir tanesinin. Bütün vücudunu değil. Sadece kolunu. Kız kardeşimin el bombalarından birinin ateşiyle yandıktan sonra kolunun neye benzediğini görmesini istedim ve bu yeterince yakındı. Bunu yapmaktan zevk aldığımı söyleyemem. Ama yapmadığımı da söyleyemem. Bu çok boktan, biliyorum. Ama o zamanlar kimse bana rasyonel diyemezdi." Bracken elindeki şişeyi çalışma masasının üzerine koydu. "Bugünlerde her zaman rasyonel değilim. Ama eşim bana destek oluyor. Beni dengede tutuyor. Ve sen onu benden almaya çalıştın. Bu nasıl adil olabilir?"

Sırtlanın çenesi büküldü. "Senin olduğunu bilmiyordum."

Bracken kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?" diye sordu, sesi kuşkuluydu. "Planınız onu vurmak mıydı?"

Sırtlan bu sorudan neredeyse rahatsız olmuş görünüyordu. "Ona zarar vermezdim."

"Silahın doluydu." Bracken buraya gelirken silahı arabadan çıkardığında kontrol etmişti.

"Ama onu ben vurmadım. Ben tetikçi değilim. Elbette iş yaparım ama tetikçilik yapmam."

"İş mi?" Bracken yankıladı. Bu, sırtlanın yalnız bir şekil değiştiren olduğuna dair şüphelerini doğruluyordu. Şekil değiştirenler iş yapmazdı; rolleri vardı ve emirlere uyarlardı. Ancak yalnız şekil değiştirenler genellikle suikastlar da dahil olmak üzere hizmet verirlerdi. "Ne tür işler yapıyorsunuz?"

Sırtlan sanki sessiz kalması gerektiğini hatırlamış gibi ağzını kapattı ama sonra içini çekti. "Geri getirme konusunda uzmanım."

"Peki geri aldığınız şey tam olarak nedir?"

"Çoğunlukla araba, nakit para ya da insanların kendilerine iade edilmesini istedikleri diğer eşyalar gibi varlıklar. Beş yıldır bu işi yapıyorum."

"Para kazanma ve korunma yolunuz geri alma mı?" "Evet."

"Ve sen de Madisyn'i geri getirmek için tutuldun." Bracken gözlerini kıstı. "Kim tarafından?"

Erkek dudaklarını yaladı. "Bakın, beni işe alan kişiye sadakatim yok. Eğer bana teşvik edici bir şeyler verirsiniz, ne bileyim, beni serbest bırakacağınıza söz verirsiniz, size bildiklerimi anlatırım. Aksi takdirde, bu boku mezara kadar götüreceğim." Ve şimdi sırtlan tatmin olmuş görünüyordu.

Kurdu üst dudağını geriye doğru sıyırdı. "Seni özgür mü bırakayım?" "Benim yerimde olsan sen de aynı şeyi talep etmez miydin? I

Yemin ederim, size bildiğim her şeyi anlatacağım ama özgürlüğümden daha azı için değil."

"Peki bunu sana neden vereyim? Eşime yaptıklarından sonra gitmene izin verirsem, bu dış dünyaya ne tür bir mesaj gönderir?"

"Ona zarar vermedim."

Bracken'ın göğsünden bir hırıltı yükseldi. "Yanlarındaki tırmık izlerini gördüm. Onları temizledim. Kanı yıkadım. Çirkin morlukların üzerini okşadım. Ve bütün bu süre boyunca düşünüp durdum. "O orospu çocuğunu öldüreceğim."

Yüzünden ter damlayan sırtlan, "Kendimi savunuyordum. O kedi . . . Ne olduğunu bile bilmiyorum, daha önce hiç onun gibi bir şey görmedim, ama o bir deli _."

"Dikkatli ol," diye kırptı Bracken. "Gerçeklere bakalım. Arkadaşımanın arabasını çaldın. Ona dolu bir silah doğrulttun. Onu istemediği bir yere gitmeye zorladın. Sonra onu tırmaladın. Ona vurdun. Kanını akıttın. Ve sonra-"

"Onun senin eşin olduğunu bilmiyordum!"

"Sana inanmıyorum." Sözcükler fısıltı yumuşaklığındaydı ama içlerinde büyük bir tehdit barındırıyorlardı. "Onunla birlikte olmadığım gün saldırmanız tesadüf değil. Tahminimce ya işvereniniz size onun alışkanlıklarından bahsetti ya da siz onu izliyordunuz. Onu yalnız gördünüz ve saldırdınız. Ama işe yaramadı." Bracken yavaşça öne doğru bir adım attı. "Onun benim olduğunu biliyordun. Ama umurunda değildi. Aslında, muhtemelen bu gerçeği daha fazla para için pazarlık yapmak için kullandın."

Sırtlanın gözleri titredi ve Bracken onun haklı olduğunu anladı.

Piç herif. "Bu kulübeden canlı çıkmayacaksın. Tek parça halinde de çıkmayacaksın. Ben seni parçalara ayırırken zaten ölü olup olmadığın tamamen ne kadar konuşkan olmayı seçtiğine bağlı."

Çenesi sertleşen erkek, meydan okurcasına çenesini kaldırdı.

Bracken sırttı. "Şimdi de bana en kötüsünü yapmam için meydan okuyorsun." Sırtlan, Bracken'ın pençeleri kesildiğinde irkildi. "Biri ağzını tıkasın. Yavruların onun çığlıklarını duymasına izin veremeyiz."

Erkeğin çırpınışlarını görmezden gelen Eli, eski bir paçavrayla ağzını çabucak ve ustalıkla kapattı.

Göğsü kabaran, yüzü kızaran, kalbi çarpan sırtlan, sonunda gerçek bir korku parıltısı gösteren gözlerle Bracken'a baktı. İçindeki kurt bunu görmekten zevk alıyordu.

Bracken piç kurusuna doğru yavaş adımlarla ilerledi. "Konuşmaya hazır olduğunda tek yapman gereken gözlerini üç kez kırpmak. Bunu yapana kadar seni varlığından bile haberdar olmadığın bir acıyla tanıştıracam."

ON ALTINCI BÖLÜM

O Böyle sıcak gecelerde Madisyn genellikle bir battaniyenin üzerinde uyurdu. içinde onu Arka bahçe. O sevdim izliyor Güneş ışığının gökyüzünden çekilmesini ve gölgelerin kalınlaşmasını, sık sık çöken rahatlatıcı sessizliğin bir parçası olmayı seviyordu. Bracken'ın kulübesinin yakınındaki çimenlerin üzerinde bir battaniyeye uzandığında, o kadar da rahat değildi. Orman geceleri sessiz olmaktan çok uzaktı. Cırcır böcekleri ötüyor, baykuşlar çığlık atıyor, ağaç kurbağaları vıraklıyor ve lanet olası bir tilki kığını yırtarcasına bağırıyor, sanki bir kadın katlediliyormuş gibi ses çıkarıyordu. Ve eğer o yarasa Yine ayakkabısını fırlatacaktı.

Yine de gece gökyüzüne bakmayı seviyordu - ya da uzun gölgeli ağaçların aralarından görebildiği kadarıyla. Nispeten bulutsuz olan gökyüzü şu anda siyahtan çok koyu bir mordu. Ayrıca kenarlarında çok zayıf mavi ve altın rengi izleri vardı. Sonuç olarak, bakması çok güzeldi.

Hafif bir esinti teninin üzerinde fısıldıyor, saçlarını kaldırıyor, çimenlerin arasından kayıyor, yaprakları dalgalandırıyor ve ağaç dallarını nazikçe sallıyordu. Beraberinde zengin toprak, yosun, ağaç özü ve çam iğnelerinin kokularını getirdi. Gözlerini kapattı ve-

Uzakta bir dal kırıldı. Kıpırdamadan durdu ve gelişmiş duyularıyla uzandı. Bir şey ormanda ilerliyor, ona doğru geliyordu. Kim olduğunu tahmin etmesine gerek yoktu.

öyleydi. Sadece bir dakika önce bir uluma havayı yarmıştı. İçgüdüsel olarak bunun Bracken'ın kurdu olduğunu anlamıştı. Onun kendisine seslendiğini, eve döneceğini söylediğini hissetmişti.

Bracken daha önce kulübeden ayrıldığında, onun bir saat içinde dönmesini beklemişti. Dört saatten fazla bir süre geçmesine rağmen hâlâ onun gelmesini bekliyor ve aralarındaki bağ sayesinde hâlâ onun soğuk öfkesini hissediyordu. İyi ki o dönene kadar yemek yemeyi ertelememişti, yoksa şu anda açlıktan ölüyor olurdu.

Harley'nin Jesse'yle birlikte yemek yeme teklifini kibarca geri çeviren Madisyn, bunun yerine mikrodalgada pişirilebilen peynirli makarna yemiş ve bu sırada oldukça endişeli olan Dawn'ı arayarak iyi olduğunu ve Dawn'ın onu kontrol etmek için buraya kadar gelmesine gerek olmadığını söylemişti.

Ölü yapraklar çıtırdıyor.

Ses Madisyn'in başını çevirmesine neden oldu. Kulübenin arka penceresinden sızan ışık, yavaşça ona doğru ilerleyen iri gri kurdu aydınlatıyordu, yorgun değil ama bitkin görünüyordu. Alnı kırıştı. Bracken'ın soğuk öfkesinin bir şekilde kurdu tüketip tüketmediğini ya da ağırlaştırıp ağırlaştırmadığını merak etti.

Kısa bir süre önce her şeyin yolunda olup olmadığını sormak için Nick'i aradığında, "Bracken ihtiyacı olan cevapları aldı, yakında seninle olacak" demişti. Bir süre bekledikten sonra eklemişti: "Şu anda kendinde değil. Ona karşı sabırlı olmaya çalışın."

Kurt ona doğru yaklaşarak saçlarını okşadı ve yüzünü yaladı.

"Ew." Bracken'ın ağzını kapatıp bir eliyle nazikçe iterken diğer eliyle de boynunu okşadı. Kokusunda bir miktar sabun vardı ve Bracken'ın kurt formuyla buraya gelmeden önce ana kulübede duş alıp almadığını merak etti. Derisinden neyi yıkadığını merak etmesine gerek yoktu.

Kurt onun yanına, battaniyenin üzerine yerleşti ve başını göğsüne yasladı. Onu sevmeye devam etti, koşarak

Parmaklarını o şaşırtıcı derecede yumuşak kürkün içinde gezdirdi. Bir süre öylece kaldılar. Genellikle ona biraz şefkat gösterdikten sonra geri çekilirdi, ama kısa süre sonra göz kapaklarının düşmeye başladığını fark etti.

Madisyn kaşlarını kaldırdı. "Yakında geri dönmeyi planlamıyorsun demek?" Ya Bracken henüz konuşmaya hazır değildi ya da kurdun dokunulmaya ihtiyacı vardı. Belki de her ikisiydi. İyi o zaman. Bracken araya giremediğinde onunla konuşmak çok daha kolaydı. Ve eğer hâlâ bağımsız modda takılı kaldıysa, onun geri dönmesi için acele etmiyordu. Belki de bu durumdan kurtulmak için zaman bulsa daha iyi olurdu. Sırtlanın ne söylediğini merak etse de, onun Archer tarafından tutulmuş yalnız bir şekil değiştiren olabileceğinden şüpheleniyordu.

Bracken'ın onu duyacağını ve anlayacağını bildiği için, "Verandanın oradaki taşılığı fark ettim," dedi. O sabah orada değildi, yani o barınaktayken inşa etmişti. Bunun farkına varması, Bracken'ın ilgisiz tavrına duyduğu öfkeyi dindirmişti. "Teşekkür ederim. Biz seni beklerken kedim içinde çok eğlendi."

Çenesini yalarken kurdun gözleri insan gibi parladı ve Bracken'ın minnettarlığını kabul edip ona hoş geldin dediğini anladı. Göz kapakları bir kez daha kapanan kurt uykuya daldı. Madisyn de aynısını yapmaya karar verdi. Yarın. Yarın konuşabilirlerdi.

Madisyn yalnız uyandı. Yumurta, domuz pastırması, krep ve kahve kokusuyla midesi guruldadı.

Görünüşe göre Bracken yemek pişiriyordu. Çiftleşme bağı sayesinde, soğuk öfkesinin geçtiğini hissetti. Ama ondan aldığı tek şey açlık olduğu için, duygusal durumunu tam olarak ölçemiyordu.

Ayağa kalkarak battaniyeyi yerden aldı ve kulübeye doğru ilerlerken verandadaki salıncağın üzerine bıraktı.

Bracken iki tabağa yemek doldurduğu yerden başını kaldırıp baktı. Nasıl bir tepkiyle karşılaşacağından emin olmadığı için durdu ve kendini çarpışmaya hazırladı. "Günaydın, bebeğim."

Onun, kendisini duygusal olarak yüzüstü bıraktığı için kendisini kınamasını beklediğini görebiliyordu. Saldırıya uğrayan kendisi olduğu halde, bencilce dünü tamamen kendisiyle ve hissettikleriyle ilgili hale getirdiği için ona bağırmasını bekliyordu. Kendi bölgesinden ayrıldığında onun gölgesi olacağına dair kesin ifadesi yüzünden onunla savaşa girmesini bekliyordu.

Tanrı onun tüm bunları duymayı hak ettiğini biliyordu.

Asıl mesele onunla kavga etmek istememesiydi. "Bir dahaki sefere beni sürünün üyeleriyle bırakıp kaçarsan, seninle sorunlarımız olacak. Shaya ve Ally'nin ne kadar konuşkan olabileceği hakkında bir fikrin var mı? Harley, Roni ve Gwen ortaya çıktı. Onları yeterince sevdim ama ziyaretçilerle uğraşmaya alışık değilim. İyi bir ev sahibi olamıyorum."

Bracken uzun ve rahatlamış bir nefes verdi. Onun yanına gitti ve ellerini tuttu. "Özür dilerim, bebeğim. Kendimi sana kapattığım için özür dilerim. Bazen böyle oluyor ve bunu nasıl geri alacağımı hiç bilmiyorum. Dün gece yanında değildim. Ne fiziksel ne de duygusal olarak. O kadar uzun sürmesini istememiştim ama bu, saldırıya uğradığın bir gecede seni terk ettiğim gerçeğini değiştirmiyor."

Kaşlarını çattı. "Birkaç saat kendi başıma idare edebilirim, Bracken."

"Fark etmez. Yine de seni terk etmemeliydim. O piçle konuşmak için bile." Bracken ellerini gömleğinin altından geçirdi ve parmaklarını tırmık izlerinin olduğu noktaların üzerinde gezdirdi. Ally sağ olsun, hafif bir çentik bile yoktu. Sadece yumuşak, kusursuz bir ten vardı. Bununla yetinen adam ona yumuşak, hafif, özür dileyen bir öpücük verdi. "Gerçekten üzgünüm bebeğim."

Ellerini onun kollarının üst kısmına koydu. "Kendini kapattığın için sana kızgın değilim, bunu bilerek yapmadın. Benimle kalmadığın için bile kızgın değilim. Sırtlanla

uğraşmak istemen çok doğal. Ben sana kızgınlım.

Sanki beni yüzüstü bırakmışsın gibi. Sorumlu olmadığın bir şey için suçu üstlendiğinde, gerçek suçluyu suçunun bir kısmından kurtarmış olursun. Ve hoşuna gitse de gitmese de, gerçekçi olarak her an benimle olamazsın."

"Her an değil," diye kabul etti. "Sadece bizim bölgemizde olmadığın zamanlar."

"Ben yemek yaparken barınağın mutfağına mı geleceksin? Çarşafı ve kıyafetleri temizlerken beni çamaşır odasına kadar takip edecek misin? Ben banyoları fırçalarken ya da başka ne yapıyorsam orada mı olacaksın? Benim tek bir görevim yok. Farklı günlerde farklı şeyler yapıyorum."

"Ben de hemen geliyorum."

"Bunun gerçekleşmesinin tek yolu bana bu konuda yardım etmen." Adamın yüzünü buruşturmasını, geri çekmesine fırsat vermeden yakaladı. "Ve buna sadece Maverick Klanı'nın durumu sona erene kadar izin vereceğim - bu iyi bir uzlaşma. Klandan bahsetmişken, sırtlanın Archer tarafından kiralandığını düşünmekte haksız mıyım?"

"Sen." Bracken bir sandalyeyi işaret etti. "Oturun. Gerisini yemek yerken anlatırım." Tabaklarını ve fincanlarını masaya koyduktan sonra onun karşısına oturdu. "Adı Reggie olan sırtlana göre, aslında Archer tarafından işe alınmış."

Sırtlardan geçmiş zamanda bahsettiğini fark edince kahvesini yudumladı. "Yani yalnız mıydı?"

"Evet. Para kazanmak ve korunmak için insanlar için bir şeyler alıyordu. Bir adam onun kullan at telefonunu aradı, kendisini Archer olarak tanıttı, Reggie'ye talimatlar verdi ve ona 'teslimatta ödeme' garantisi verdi."

"Archer yardım isteyebileceği bir sürü ayı varken neden yalnız birini işe alsın ki?"

"İlk başta bana da mantıklı gelmemişti." Bracken çırpılmış yumurtaları çatalladı. "Ama sonra Archer'ın başka bir başarısız planla anılmak istemediğini düşündüm. Bu şekilde, yalnız adam çuvallarsa, insanlar gözlerini devirecekti."

ve yalnızların güvenilir olmadığından bahsederdi. Ama ayılarından biri yine başarısız olsaydı, bu Archer'a yansıyacaktı. Zaten olduğundan daha zayıf görünmeyi göze alamazdı. Ayrıca, muhtemelen ayılarından birini daha parçalamamız riskini almak istemedi, özellikle de söz konusu ayı bizim tarafımızdan Archer'ın nerede olduğu gibi bazı bilgileri paylaşmaya ikna edilmiş olabileceği için."

"Reggie'nin beni nereye teslim etmesi gerekiyordu?" diye sordu krepini dilimlerken.

"Marinaya yakın bir yer. Ben, Nick, Eli ve Zander orayı kontrol ettik. Bu yüzden dün gece sana gelmekte geciktim."

"Ve?"

Bracken cevap vermeden önce pastırmasını çiğnemeyi bitirdi. "Ve biz ortaya çıkmadan kısa bir süre önce birkaç motosikletin tam o noktada olduğu açıldı. Reggie'nin gelmesi uzun sürünce, sırtlanın bir şekilde ortalığı karıştırdığını düşünerek oradan hızla uzaklaşmış olmalılar."

Kahvesinden bir yudum daha aldı. "Maverick Klanı'nın nerede kaldığını öğrenmenin bir yolu var mı?"

"Archer'ın Kaliforniya'da iki MC şubesi var. Nick, Donovan'dan klanın geçici bir üs olarak kullanabileceği herhangi bir yerel mülke sahip olup olmadıklarını araştırmasını istedi."

Fincanını masanın üzerine koyarak gözlerini kıstı. "Bana ava gitmeyi planlamadığını söyle."

"Bırakmıyorum. İstesem bile seni bırakamam, güvende ve iyi olduğunu kendim görmeliyim." Sırtlanın saldırısı aşırı korumacı damarına basmış ve onu eskisinden on kat daha kötü bir hale getirmişti. "Eğer Archer'ı avlıyorsam bunu yapamam. Ama arkama yaslanıp bir hamle daha yapmasını da beklemeyeceğim. Senden uzak durması için onu uyarmıştım ve evet, yapmayacağını tahmin etmiştim. Yine de bir seçeneği vardı. Doğru olanı yapmadı ve peşinden yalnız birini gönderdi. Bu bir savaş ilanı sayılır. Bu yüzden nerede olduğunu bulmaya niyetliyim."

ve sonra biri eşini tehdit ettiğinde her erkeğin yapacağını yap. Öldürün onu."

Bir parça pastırmayı çiğneyerek kaşlarını kaldırdı. "Yani sen ve sürünün geri kalanı saldırmayı mı planlıyorsunuz? Sadece onu öldürmeyi değil, klanla savaşmayı da mı?"

"Yapmak zorundayız bebeğim. Archer'ı öldürdüğümde - ki öldüreceğim- yeni bir Alfa atayacaklar. Bu Alfa'nın Archer'ın yapamadığını yapması ve Archer'dan ne kadar güçlü olduğunu göstermek için Daisy'yi bulması gerekecek. Tüm klan yok olmadan bu iş bitmeyecek."

İştahı azalan Madisyn çatal bıçak takımını indirdi. "İşin bu noktaya gelmesini istemezdim. Gerçekten böyle olmamasını umuyordum."

Tabağını bir kenara iten Bracken, kızın elini ağzına götürdü ve avucunu öptü. "Biliyorum. İşlerin bu noktaya gelmesi senin suçun değil. Archer arabuluculuğu deneyebilirdi. Çekip gidebilirdi. Gerçek bir Alfa olabilir ve garip bir egemenlik çabasıyla diğer klanlardan üye almayabilirdi. Bunun yerine, orospu çocuğu domuzlarını senin üzerinde çalışmaya gönderdi, seni almak için lanet barınağa geldi, ailemin cesetlerini mezardan çıkarttırmaya çalıştı ve sonra yalnız bir adam seni kaçırıp ona teslim etmeye çalıştı.

"Bunun bedelini ödemek zorunda Madisyn. Ona geri çekilmezse o klanı öyle bir yok edeceğimi söyledim ki sanki hiç var olmamışlar gibi olacaktı. Neyi riske attığını her zaman biliyordu."

"O domuzların arabalarını size çarpmasının bedelini de ödemek zorunda."

"Bu da var, ama bunu onun emrettiğini sanmıyorum."

"Savaşta insanların zarar göreceğinden nefret ediyorum, hatta bazıları ölebilir. Peki ne için? Çünkü Alfa olmayı hak etmeyen bir pislik müttefiklerini bu karmaşaya sürüklüyor, bizi de müttefiklerimizi bu karmaşaya sürüklemeye zorluyor. Bu berbat bir şey."

Bracken onun kalçasını okşadı. "Buraya gel." Kadının masadan kalkıp kendisine doğru gelmesini izledi. Onu kucağına oturatarak öptü. "Bunun yükünü omuzlarına alma bebeğim. Suç senin değil."

"Biliyorum. Araba kaçırma olayının yükünü omuzlarımda taşıyor olmam yeterince kötü. Oh, hayır, bekle, o sensin."

Ağzı kıvrıldı. "Evet, böyle şeyler söylediğimde tencere dibin kara, seninki benden kara oluyor. Ama yine de haklıyım."

"İsterseniz bu gereksiz suçluluk duygusundan kurtulabilirim."

Onu kendine doğru sımsıkı tutarak alnından öptü. "Elimden gelenin en iyisini yapacağım."

"Ben de."

Bir elini saçlarının altından geçirerek ensesine yumuşakça masaj yapmaya başladı. Sabahlarını Archer'ı tartışarak geçirmekle ilgilenmediğinden, "Daha hafif bir not olarak, kurdum senin yanında uyumayı kedinin yanında uyumayı sevdiği kadar sevdi," dedi.

Gülümsedi ve kedisi mutlu bir şekilde kuyruğunu kıpırdattı. "Öyle mi?"

"Evet. Bu iki şeyi de tekrar yapmak isteyecektir."

"Bu konuda iyiyim. Çok rahattır. Ve horlamıyor."

Bracken'ın kaşları çatıldı. "Benim de öyle." "Hem de çok."

"En azından uykumda konuşmuyorum. Geçen gece ne demiştin? Ah, evet. 'Siktir git, Dumbledore. Asamı geri istiyorum.'"

Gözlerini sıkarak kapattı ve kızarmakla savaştı. "Kurgusal karakterler hakkında rüya görmüyorum ve uykumda konuşmuyorum." Ha, ne yalan ama.

"Hayır mı? Emin misin? Çünkü geçen hafta, 'Gollum, sihirli sincaplarını kahrolası taşlığımdan çıkarsan iyi edersin' diye mırıldandın."

"Bu boku sen uyduruyorsun."

"Bu doğru!" Kıkırdadı. "Şimdi söyle bana, çünkü merak ediyorum: Sihirli sincaplar ne yapar?"

Ona kibirli bir bakış fırlattı. "Kıçımı öp, Slater." "Zaten öptüm, bebeğim. Tekrar yapmaktan mutluluk duyarım."

Herkesin Madisyn'i sormasına fırsat vereceği ve teker teker kulübeye gelmelerini engelleyeceği için öğle yemeğini ana kulübede grupla birlikte yemeye karar verdiler. Kulübeye yaklaştıklarında Kathy'nin verandada durduğunu ve onları beklediğini gördüler.

"Eğer bu konuşmaya hazır değilsen," diye fısıldadı Bracken Madisyn'e, "sadece söyle. Ona beklemesini söyleyeceğim." Tüm bu olup bitenlerden sonra, Kathy ile konuşmak için yaptığı anlaşmayı unutmuştu.

Madisyn, "Hayır, hadi yapalım şu işi," dedi.

"Pekâlâ." Ama Bracken, Kathy'nin Madisyn'i üzecek bir şey söylemesi ya da Madisyn'in ihtiyacı olan kişi olmadığını ima etmesi halinde konuşmayı bitirmeye ve Madisyn'e yarattığı bu karmaşayı düzeltmesi için ikinci bir şans vermemeye kararlıydı.

Önünde durduklarında Kathy onlara titrek bir gülümseme sundu. "Merhaba. İyi olduğunu gördüğüme sevindim Madisyn. Olanları duydum ve ..." Endişeyle ellerini birbirine sürttü. "Bakın, ikinizin de görmek isteyeceği son kişi olduğumu biliyorum, ama sadece ... Konuşabilir miyiz? Lütfen?"

Kathy yalvaran biri olmadığından, Bracken "lütfen" deyince açıkçası şok oldu ve gözlerini kırptırdı. "Dinliyoruz."

Kathy burnundan bir nefes çekti. "Öncelikle, ... için özür dilerim." Sözüünü yarıda kesti, garip görünüyordu.

"Kaltak olmak mı?" Madisyn yardımsever bir şekilde cevap verdi.

Kathy yüzünü buruşturdu. "Evet." Konuşmak için ağzını açtı ama sonra zorlanır gibi oldu.

"Sen vardı asla çok iyi at Özür dilerim." dedi Bracken, kaba olmasa da.

Kathy esprisiz, kendini küçümseyen bir kahkaha attı.

"Hayır, değildim." Bakışları ağaçlara kayarken iç çekti. "Bu gidişle

Söylemesi benim için zor olacak, o yüzden tökezlediğim için kusura bakmayın." Verandadaki salıncağa yerleşti, kaskatı ve kararsızdı. "Eşim öldüğünde, ben de senin ailen öldükten sonra olduğun gibiydim, Bracken. Kaybolmuştum. Çok, çok kaybolmuştum."

Kolunu Madisyn'in omuzlarına dolayan Bracken, Kathy'nin neler hissetmiş olabileceğini hayal edebilmek için onu kendine yaklaştırdı. Kathy haklıydı; adam kaybolmuştu. Ama Madisyn olmadan bambaşka türden bir kayıp olacaktı. Sadece başıboş değil, yarım bir insan. Bomboş. Bir kabuk.

"Annemin bana sarılması güzel olurdu. Biraz rahatlatırdı." Kathy yutkundu. "Ben bunu alamadım. O, şey, o tamamen sert sevgiyle ilgiliydi. Roni'ye karşı sert olduğumu düşünebilirsiniz, sanırım öyleyim de. Ama annem sertliğin farklı bir seviyesiydi. Övgü ya da şefkat göstermezdi. İçinde hiç sıcaklık yoktu. Eşim öldüğünde ve kendimi üç çocuklu yalnız bir anne olarak bulduğumda bile, 'Olur böyle şeyler kızım. Sana dağıtılan kartlarla başa çık' dedi."

Madisyn, Kathy'nin ne kadar yalnız hissetmiş olabileceğini düşünerek sessizce sempati duydu. Yalnızlık hakkında her şeyi biliyordu. Bunu tercih ettiğini düşünmüştü. Hatta bunu arzuladığını bile düşünmüştü. Ama Bracken'la hayatlarını birleştirirken geçirdikleri zaman arttıkça, yalnız kalmak istemediğini daha iyi anlamıştı. Bunu tercih etmiyordu. Sadece buna alışmıştı.

Madisyn yumuşak bir ses tonuyla, "Belki de seni teselli etmemesinin nedeni, başkasının gücüne güvenmek yerine kendi gücünü bulmana ihtiyaç duymasıydı," diye önerdi. "Eşini kaybettiğinde seni ayakta tutacak tek şeyin bu olduğunu düşünmüş olabilir."

"Eğer öyleyse, haklıydı." Kathy parmaklarını büktü. "Sadece... Kendi kendime iyileştim ama bu beni sertleştirdi. Beni pek çok yönden değiştirdi. Ve dönüştüğüm kişiden hoşlanmıyorum. Değişim konusunda çok hassas. Çok sert. Dünyasına yeni insanları kabul etmekte çok yavaş. Senin için bunu istemedim, Bracken. Ve eski seni getirmeye kararlıyım."

Arkadaşım öldükten sonra birinin eski beni geri getirmesini dilediğim gibi."

Bracken iç çekti. Tamam, evet, neden bu kadar aptalca davrandığını anlayabiliyordu. Belki kendisi de çiftleşmemiş olsaydı, bunu tam olarak anlayamazdı. Anlamakla birlikte, bunu kızın yaptığı şey için bir mazeret olarak görmüyordu. Ama yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da öyle düşünmüyordu. "Çok sert değilsin, Kathy. Seni yavrularla birlikte gördüm. İçinde düşündüğünden çok daha fazla sıcaklık var."

"Belki," dedi Kathy, ama bunu sadece onu kızdırmak için söylediği belliydi. "Her neyse, ben Yaptığım şey için gerçekten üzgünüm. Madisyn bana bazı gerçekleri anlattı ve ben de onun haklı olduğunu anladım. Sana çocuk eldivenleriyle davrandım Bracken, tıpkı Roni'ye saldırısından sonra yaptığım gibi. Onunla yaptığım hatadan sana yardım etmediğimi öğrenmeliydim, ben sadece Benim sahip olamadığım şeye senin sahip olmanı istedim. Destek. Yaslanacağın biri. Ama her şey ters gitti ve ... Tekrar özür dilerim. İkinizden de."

Samimi özrü başını sallayarak kabul eden Bracken, "Bir daha benimle eşim arasına girmeye çalışmadığın sürece, bir sorunumuz yok," dedi.

"Bunu asla yapmayacağıma dair sana söz veriyorum," diye yemin etti Kathy, yüzü ayıktı.

Madisyn başını onun omzuna yasladı. "Onu boğmaya ve düzeltmeye çalışmaktan vazgeçtiğin sürece ikimiz de iyi olacağız."

"Artık boğmak ve düzeltmek yok," diye kabul etti Kathy.

Eli kafasını kapıdan uzattı. "Konuşmanız bitti mi? Bazılarımız burada açlıktan ölüyor."

Kathy gözlerini devirerek salıncaktan indi. "Açlıktan ölmenin ne demek olduğunu bilmiyorsun Elijah Axton, o yüzden kendini harap ediyormuşsun gibi davranmayı bırak. Dürüst olmak gerekirse, sende hiç sabır yok."

"Sadece acıktığımda," diye ısrar etti Eli onu içeri sokarken, babasına çok fazla benzediği konusunda mırıldanarak.

Madisyn başını kaldırıp Bracken'a baktı. "Her şey çözüldüğüne göre şimdi daha iyi hissediyor musun?"

"Evet, anlıyorum. Yaptığı şey hâlâ berbat bir şey ama neden yaptığını anlayabiliyorum. Onu affettiğimi söylemiyorum. Affetmiyorum. Affedemem. Ama bunu geride bırakabilirim. Ya sen?"

"Az önce de söylediğim gibi, boğmayı bıraktığı sürece onunla aramız iyi olacak."

"Güzel." Bracken ona hızlı bir öpücük verdi. "Hadi yemek yiyelim." Arkadaşının elini tutarak onu kulübeye götürdü. Herkes uzun mutfak masasına oturmuş, kendi aralarında sohbet ediyordu. Madisyn'i gördüklerinde endişeyle üzerine atılmamak için kendilerini zor tuttular. Adamdan gelen uyarıcı bir bakış onları yerlerinde tuttu. "Hepinizin görebileceği gibi o iyi. Telaşlanmayın yoksa gideriz."

Madisyn ağzı seğirerek Harley'nin işaret ettiği boş koltuğa oturdu. Çeşitli yiyeceklerden oluşan sofraya hayranlıkla bakarak dudağını çiğnedi ve ilk olarak neyi deneyeceğini düşündü. Bu yüzden Bracken'ın tabağına kendisi için yemek yığdığını fark etmesi birkaç saniye sürdü.

"Daha önce fırsatım olmadı," diye başladı Harley, "o yüzden şimdi söyleyeyim: barbeküde kuzenlerime sürtüklük yapmadığın için teşekkürler."

"Yanlış bir şey yapmadılar," dedi Madisyn. "Jazz'ın topuklu ayakkabılarla yürümesini izlemek de çok eğlenceliydi. Kaçırmadığıma memnunum."

Harley kıs kıs güldü. "Piper bunları giymesi için ona meydan okudu. Jazz bir cesarete asla karşı koyamaz."

"Ben de böyle birini tanıyorum," dedi Bracken.

Madisyn ona kaşlarını çattı ama o sadece gülümsedi.

"Çiftleşme törenini ne zaman yapacaksın?" diye sordu küçük Cassidy, parmağındaki kırmızı sosu yalayarak.

Kapma ve karaf . Su, Madisyn dedi,

"Bunu henüz konuşmadık, tatlım."

"Bir sihirbaz alabilir miyiz?" diye sordu Willow.

"İstemiyorsanız sen ve Bracken gösteriyi izlemek zorunda değilsiniz."

Sihir. Siz ikiniz eve gittiğinizde bir gösteri yapabiliriz. Buna ne diyorsun baba? 'Bushwhacking' mi?"

Nick'in suyu ağzından sıçradı.

Willow'un burnu buruştu. "Ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedi Madisyn'e. "Ama babamın anneme söylediğini duydum ve sanki çok eğleneliymiş gibi gülümsüyordu."

Cassidy gözlerini devirdi. "Seks demek." Willow başını öne eğdi. "O ne demek?"

"Yetişkinler uyuduğu zaman. Bunu nasıl bilmezsin?"

"Şey, sesleri uyukluyorlarmış gibi gelmiyor.

Odalarındalar. Sanırım yatakta zıplıyorlar, çünkü yayların deli gibi döndüğünü duydum."

Nick'in başı büyük bir gürültüyle masanın üzerine düştü.

"Ve sanırım annem dün gece çok sert zıpladı ve babamın canını yaktı, çünkü babam ona şaplak atacağını söyledi." Willow annesine baktı. "Sen ne yaptın anne?"

Yüzü ateş motoru kırmızısı olan Shaya boğazını temizledi. "Yemeğini ye Willow."

Eşi sessizce gülerken yüzünü koluna yaslayan Bracken onun saçlarını öptü, kendi omuzları da titriyordu. Alfa çifti dışında herkes gülümsemelerini bastırıyor ve kahkahalarını bastırmak için ellerinden geleni yapıyordu. Harley'nin yüzünden gerçekten de gözyaşları süzülüyordu.

"Yani çiftleşme töreni," dedi Shaya parlak bir sesle. "Belki de buna geri dönebiliriz."

Kendini toparlayan Madisyn doğruldu. "Willow'a da söylediğim gibi, henüz bir plan yapmadık."

Bracken, "İstersen Maverick Klanı'yla ilgili tüm olaylar bitene kadar bekleyebiliriz," diye teklif etti.

Madisyn şaşkınlıkla ona baktı. "Beklemekten mutlu olur musun?"

Bracken omuz silkti. "Törene saygısızlık etmek istemem ama bu bizi az ya da çok çiftleşmiş yapmayacak." Törenselle sözlerin hiçbir gücü yoktu. "Bu gerçekten sadece bir kutlama. Bir gelenek. Acelesi yok."

"Beklemeyi tercih ederim." Tören boyunca akıllarında başka şeylerin olmasını istemiyordu.

"O zaman biz de öyle yapacağız."

Masanın ortasına bir tost tabağı daha koyan Kathy kızına baktı. "Eli'nin sana ters ters bakmasının bir nedeni var mı?"

Roni masumca omuz silkti ve yemeğine yumuldu.

Marcus arkadaşına bakarak iç çekti, ağzı kıvrılmıştı. "Tamam, ne yaptın?"

Roni burnunu çekti. "Ne demek istediğinizi anladığımdan emin değilim."

Kardeşlerin yine birbirlerine eşek şakası yaptıklarını tahmin eden Bracken başını salladı -sırf kendi eğlenceleri için garip bir düzenlilikle yaptıkları bir şeydi bu.

Marcus kaşlarını kaldırarak Eli'a baktı. "Peki, o ne yaptı?"

Eli çatal bıçak takımını yere bıraktı, yanakları kızarmıştı. "O ne yaptı? Oh, sana söyleyeyim. Muhallebi sandığım çöreklerin içine lanet olası mayonez koymuş." Roni'ye ters ters baktı. "Daha da kötüsü mayonezden nefret ediyorum."

Roni parmağını çenesine götürdü. "Neden böyle bir şey yapayım ki? Oh evet, belki de bir süngeri çikolata kreması, serpme, fındık ve kremayla süslediğin ve bana bunun lanet olası bir pasta olduğunu düşündürttüğün içindir!"

"Bana hâlâ kremanın bir kısmını yemediğini söyle," diye meydan okudu Eli.

"Mesele bu değil!"

Omuzları yine gülmekten titreyen Madisyn, Bracken'a doğru eğildi. "Bana çocuklarımızın böyle olmayacağını söyle. En azından yetişkin olduklarında."

Kolunu ona doladı. "Vinnie'ye göre, eğer yaşça yakın pallas yavrularımız olursa, eşek şakaları endişelerimizin en küçüğü olacak."

Dudağını ısırıldı. "Evet, bu doğru."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

F Cuma gecesi, Harley elektrikli algısının son notasını çıkarırken Velvet Lounge'daki herkes alkışladı ve tezahürat yaptı.

Keman.

"Onu dinlemekten hiç bıkmıyorum," dedi Madisyn. Keman ve kulüp müziğinin iyi bir uyum sağlayacağını düşünmezdi, ama lanet olsun ki yanılmıştı.

"Bir enstrüman alabilmeyi çok isterdim." Ally iç geçirdi, hüzünlüydü. "Dil konusunda daha iyiyim. Ve bira yapmakta. Herhangi bir enstrüman çalabiliyor musun?"

"Nu-uh. Ama Bracken'a bakmayı kesmezse Claudia'nın kafasını bongo gibi kullanacağım. Bu sayılır mı?"

Ally güldü. "Ooh, kulağa eğlenceli geliyor."

Küçük sürtük köşedeki her zamanki yerinde oturmuş, bir adama sokulmuştu. Oldukça samimi görünüyorlardı ve Claudia ona vurulmuş gibi davranıyordu. Ama arada bir gözleri Bracken'ı arıyordu. Onun kendisine hiç ilgi göstermediğini her gördüğünde dudakları büzülüyordu.

Dürüst olmak gerekirse, birinin eski sevgilisine "Gördün mü, seni unuttum" mesajı göndermesini ve ona artık neye sahip olamayacağını göstermesini izlemek gibiydi. Sadece Bracken onun eski sevgilisi değildi. Sadece onu geri çeviren bir adamdı. Ve görünüşe göre bunun onu rahatsız etmediğini açıkça belirtme ihtiyacı hissetmişti ... ki bu açıkça onu rahatsız ettiğı anlamına geliyordu. Her şey çok önemsiz görünüyordu. Ve

Garipti, çünkü Madisyn Claudia'yı hiç dar kafalı biri olarak görmemişti.

Dişi kurdun arkadaşına hayranlıkla bakmasını izleyen Madisyn bir nefes verdi. "İyi bir oyuncu olacak. Tabii bu geceyi atlatabilirse." Kedisi bunun gerçekleşmemesini gerçekten istiyordu.

"Ona aldırış etme. Ciddiyim."

"Onu nasıl görmezden gelebilirim?" Madisyn bir elini kalçasına koydu. "Onun eşimi izlediğini açıkça görebildiğimi biliyor olmalı."

"Evet, bence tam olarak şu anda yaptığı şeyi yapmak istiyor.

-Seni kızdırıyor. Ona göre, Bracken'ın onunla birlikte olmaması senin suçun. Böyle görecektir, çünkü Bracken'ın onu istemeyeceğini düşünemeyecek kadar kibirli. Ne kadar kırılgan bir egosu olmalı. Ona sadece acıyabiliriz."

"Sevmiyorum. Sadece ondan nefret ediyorum."

Ally yine güldü. "Senden gerçekten hoşlanıyorum Mads." Elini salladı. "Boş ver onu. Bracken senden başka kız görmüyor." Söz konusu erkeğe baktı ve kaşları çatıldı. "Her zamankinden daha gergin."

Madisyn içini çekti. "Kimsenin Maverick'lerin yerini tespit edememesi onu rahatsız ediyor." Donovan birkaç gün önce sürüye Maverick'lerin MC bölümlerine ait mülklerin listesini gönderdiğinden beri, sürü her birini araştırmıştı. Hiçbir yerde klandan iz yoktu. Keşfedilmedikleri süre uzadıkça, Bracken daha da gerginleşiyor gibiydi.

Tıpkı tehdit ettiği gibi, her gün onu barınağa kadar takip etti. Ayrıca gün boyunca onun yanında kalıyor, yaptığı işlere yardım ediyordu ve tüm bunları hiç şikâyet etmeden yapıyordu, bu da onu şaşırtıyordu. O yanında olduğu sürece gerçekten memnun görünüyordu. Ve onun iş yükünü yarı yarıya azalttığı için, bu kadar aşırı korumacı olmasının faydaları da vardı.

Yan yana çalıştıkça daha çok konuştular. Çocukluklarından daha fazla hikaye paylaştılar, birbirleri hakkında daha fazla şey öğrendiler ve bir tür ritim geliştirdiler.

Birlikte bu kadar çok zaman geçirmek onları çıldırtmak yerine ilişkilerini güçlendirmiş, dolayısıyla aralarındaki bağı da kuvvetlendirmişti. Bir "adım" ilerletecek kadar değil, ama buna yakın olacak kadar.

Gerçekte, onun için o kadar ileri gitmişti ki komik bile değildi. Bunu ona söylememişti. Henüz söylememişti. Ama o muhtemelen biliyordu.

Tam o sırada Bracken'ın bakışları onunkilerle çarpıştı. Ağzı, kadının midesinin sıkışmasına ve meme uçlarının gerilmesine neden olan hınzır bir gülümsemeye dönüştü.

"Hmm, o gülümseme her türlü kirli şeyin sözünü veriyordu," dedi.

Ally.

Madisyn sırttı. "Öyle oldu, değil mi?" Ve o daha iyi olurdu

lanet olsun. Sabahtan beri cinsel gerilimi artırıyor. Gün boyunca ona birkaç müstehcen mesaj göndermiş, ardından onu havalı bir restoranda yemeğe götürmüş, burada onu öpmeye, dokunmaya ve sinir uçlarını çıldırtmaya özen göstermişti. Cidden, vücudu onun üzerine atlamaya o kadar hazır ki, sanki yeniden dokunma açlığı çekiyordu.

Kirpiklerinin altından ona ateşli bir bakış gönderdi. Adamın gözleri hafifçe kısıldı ve sonra bara doğru ilerlemeye başladı.

Ally doğruldu. "Oh, buraya geliyor. Ve sana söyleyeceğim, çünkü seni gülümseteceğini biliyorum . . . Claudia bundan nefret ediyor."

Bu Madisyn'i gülümsetti.

Bara ulaşan Bracken eğildi, ağzı kıvrılmıştı. "Bebeğim nasıl?"

"Vardiyasının bitmesini dört gözle bekliyor," diye cevapladı Madisyn, Ally eriyip onları yalnız bırakırken.

Bracken parmağını Madisyn'e doğru uzattı. "Buraya gel."

Dirseklerini bara dayayarak eğildi ve adamın yumuşak ama ayak parmaklarını kıvrıran öpücüğünü kabul etti. "Hmm. Bu ağızla çok iyisin."

Dudakları bir gülümsemeye dönüştü. "Sen de öylesin." Çenesini kavradı ve bakışlarını yüzünde gezdirdi. Sahiplenici. Aç. "Bu daha iyi."

Gözlerini kırıştırdı. "Daha iyi mi?"

"Daha önce yüzünde 'Bir sürtüğü pataklayacağım' bakışı vardı. Şimdi yok."

"Evet, kulüpte belirli bir kaltağı tokatlamayı düşünüyorum."

Bracken yanlış anlamış gibi davranmadı; Claudia'nın bakışlarını hissetmişti, ne yaptığını biliyordu. "Seni etkilemesine izin verme, bebeğim. Cuma gecesini böyle bir şey yaparak geçirmek istiyorsa, belli ki çok sıkılmış ve çok fazla zamanı olan bir kadın." Başparmağını çenesinin üzerinde gezdirdi. "Bir kelime söyle ve gitsin. Onu buradan çıkarttıracağım ve bir daha asla hoş karşılanmayacak."

Madisyn homurdandı. "Ona bu tür bir tepkiyle tatmin olma fırsatı vermezdim."

"Fikrini değiştirirsen bana söylemen yeterli." Bracken arkadaşının ağzına uyuşturucu bir öpücük daha kondurdu. "Çok az kaldı ve buradan çıkacağız. Bu iyi bir şey, çünkü tek düşünebildiğim o eteği yukarı itmek ve beynini sikmek."

"Sözler, sözler."

"Oh, bu bir söz." Elini kızın yüzünden çekerek doğruldu. "Kulüpte birkaç tur daha atıp her şeyin yolunda olduğundan emin olmalıyım. Yakında döneceğim."

Onun uzaklaşmasını izledi ve epik poposunu görünce hülyalı bir iç geçirdi. Ne yazık ki bu manzara barda beliren bir grup kız tarafından engellendi. Onlara çabucak servis yaptı. Ve sonra sıradaki müşterilere. Ve bir sonrakine.

Biraz sonra mola vaktinin geldiğini fark ederek tam çıkmak üzereydi ki uzun boylu, geniş omuzlu bir erkek bara doğru ilerledi. "Bira lütfen. Bracken Slater'a gönderir misiniz? Claudia'dan geldiğini söyleyin."

Madisyn durdu ve kedisi hırladı. Onu dikkatle izliyordu, Bracken için kim olduğunu çok iyi biliyordu. Öne doğru eğildi. "Patronun başka bir dişinin dostuma içki ısmarlamasına nasıl tepki vereceğimi bu kadar merak ediyorsa, neden buraya gelip siparişi kendisi vermedi?"

Ön dişlerini yaladı. "Alınan küçük şey, değil mi?"

"Dokunaklı mı?" diye yankılandı.

"Bu sadece bir içki. Bir bira." Ağzı patronluk taslayan bir gülümsemeye kıvrıldı. "Erkeklerin küçük kıskançlıkları gerçekten itici bulunduğunu bilmelisin."

Madisyn göz kapağının seğirdiğini hissetti. Bu adama inanmak mümkün değildi. Ellerini barın üzerine koydu. "Petty? Küçüklük bir köşede oturup, başka bir adamdan tepki almak için kendini o adama sürtmektir - ne şimdi ne de hiçbir zaman ilgilenmediğini kaldıramayacak kadar kibirli. Sen bile bu saçmalığa gözlerini deviriyor olmalısın. Eğer yapmıyorsan, sen de en az onun kadar zavallısın demektir."

Onu incelerken gözleri kısıldı. "Sen bir vaşak değilsin."

"Öyle değil miyim?"

Ally ona doğru yaklaştı. "Burada bir sorun mu var?"

"Claudia sadece Bracken'a eşini bulduğu için bir kutlama içkisi ısmarlamak istemişti," dedi pislik, masum rolü yaparak. "Buradaki kedi Claudia'nın niyetini yanlış anladı."

Ally homurdandı. "Benim gibi sadık bir müşteri bile bu saçmalığı satın almaz. Madisyn, git biraz mola ver. O senin zamanına değmez."

"Haklısın." Madisyn barın arkasından çıkıp Harley'nin ofisinin yanındaki dinlenme odasına doğru yürüdü ve Claudia'ya hak ettiği bir hırıltı savurma dürtüsüne karşı koydu.

Kahve makinesi ve otomat, Madisyn'in düğmelere zorla basıp etrafta tepinirken duyduğu rahatsızlıktan nasibini aldı. Kendini yastıklı koltuklardan birine bırakarak bir yığın gazeteyi kenara itti ve kabaca

ikolatasını ısırdı. Hayır, ruh halini çikolatadan çıkarmak adil değildi ama her neyse.

Aralarındaki bağ aracılığıyla Bracken'a ulaşmadan önce hayal kırıklığını geri çekmeye çalışarak, duvardaki güvenlik posterlerini ve mantar panodaki bildirileri okuyarak dikkatini dağıttı, bir yandan da huzursuzluğunu gidermek için masanın yüzeyindeki yara izlerini takip etti. Yavaş yavaş gerginliği azalmaya bağladı.

Kapı açıldığında kahvesini yudumluyordu ... ve içeri Claudia girdi. Madisyn ayağa fırladı, ağzı açık kalmıştı. "Ne oluyor lan?"

Claudia kapıyı kapattı ve barış işareti olarak ellerini kaldırdı. "Sadece konuşmak istiyorum."

"yle mi? Yok." Sürtüğün gözlerini oymak istiyordu. Kedisi meme uçlarını tırmalamak istiyordu ki bu kulağa daha eğlenceli geliyordu.

Claudia bir elini saçlarının arasından geçirdi, utanmış görünüyordu. "Sana bir özür borçluyum. Bracken senin eşin ve ben ona hak ettiği saygıyı göstermedim. Bunun için özür dilerim."

"Hayır, değilsin."

"Bence birbirimize yardımcı olabiliriz."

Madisyn dudaklarını aralayarak ona baktı. "Kafan iyi mi senin?" "Bak, artık bir eş olduğuna göre, anladığım kadarıyla

Bracken'ın kişisel korumam olması artık mümkün değil," diye kabul etti Claudia, tamamen makul bir şekilde. "Ama yine de güvenlik ekibimin bir yesi olabilir. Eminim bunu istersiniz?"

"Oh, kesinlikle kafan iyi."

"O senin eşin. Ona değer veriyorsun. Ve iten içe ne kadar zarar gördüğünü bilmelisin." Claudia duvara baktı, bakışları içine odaklanmıştı. "Bağları bir türlü yerine oturmayan birini tanıyordum. Eş sürekli olarak kendi içinde karanlık bir şeyle boėuőuyordu. Bağın onun yaralarını iyileştirmeye yeteceğini düşündü ama öyle olmadı. Ve aralarındaki bağ yavaş yavaş çözüldü." Claudia'nın gözleri Madisyn'inkilerle buluştu. "O zamana kadar, onun

bir çiftleşme bağının parçalanabileceğini düşünmüştüm. Ancak, bağ sadece kısmen oluşmuşsa, aslında bunun gerçekleşebileceği ortaya çıktı."

Madisyn bunu da bilmiyordu.

"Bir eşe sahip olmak Bracken'ın yaralarını iyileştirmeye yetmeyecek. Yaraları kabuk bağlayacak ama hepsi bu. Bu yaralarla başa çıkabilmesinin tek yolu, onlara neden olan şeyle yüzleşmek. Artık aşırılık yanlılarını avlamaya gidemez - bu sadece içini kemirir - ama yine de onlara karşı kendi yöntemiyle mücadele edebilir. Güvenlik ekibime katılması ona yardımcı olacaktır. Bu da sizin bağınızın ilerlemesine yardımcı olacaktır."

"Onu benden uzaklaştırmak için elinden geleni yaparken bu nasıl mümkün olabilir? Onun sadakatinin sadece sana olmasını isteyeceksin, yalan söyleme."

Claudia başını salladı. "Hayır, bunun sadece bana karşı olamayacağını anlıyorum. Ama yine de bana sadakat borçlu olabilir, tıpkı babamı Alfa olarak kabul ederse ona da borçlu olabileceği gibi. Bracken'ın sürü arkadaşlarıyla sıkı fıkı olduğunu biliyorum ama şu anda sürüsünün çevresinde takılıyor gibi görüldüğünü de görebiliyorum. Artık orada rahat değil. Yeni bir başlangıç onun için ve dolayısıyla ilişkiniz için iyi olacaktır. Onu, ailesini düşünmesine neden olacak iyi ya da kötü anıların peşini bırakmadığı bir yerde istemezsiniz."

"Ve sürünüz bir kediye kolayca kabul edecek mi?"

"Zaten bir vaşağımız var, yani türünüzden başka biriyle birlikte olacaksınız. Diğer şekil değiştiren türlerine karşı çok hoşgörülüüz. Köpeklerin köpeklerle, kedigillerin de kedigillerle takılması gerektiğine inanmıyoruz. Bu dar görüşlü bir bakış açısidir."

Madisyn gözlerini kıstı. "Bana şunu söyleyin: Neden onu ekibinize katmakta bu kadar kararlısınız? İmajınıza yardımcı olabilir ve peşinizdeki aşırılık yanlılarını korkutabilir elbette ama ona ihtiyacınız yok. Bana gerçeği söyleyin, sonra sürünüze katılmamıza değip değmeyeceğini konuşabiliriz." Dişi kurdun blöfünü görerek onun etrafından dolaştı ve odadan çıkmaya gitti.

Claudia, "Büyük bir televizyon şirketinin pazarlama ekibi bana ulaştı," dedi. Madisyn yüzünü ona döndüğünde devam etti. "Bana kendi programımı vermek istiyorlar. Bu kaçırmak istemediğim bir fırsat. Ama bu bana, içinde pek çok olumsuzluk barındıran bir ilgi düzeyi getirecek. Güvenlik ekibimin her zamankinden daha sert ve sıkı olması gerekecek." Claudia Madisyn'e doğru bir adım attı. "Bracken ne derse desin, onun Hareketin bir parçası olmadığına inanmıyorum."

Ve sonra Madisyn anladı. "Bracken'ın korumasına sahip olursan Hareket'in de seni koruyacağına inanıyorsun. Onlara sponsor olmak sana bunu kazandırmadı, ha?" Claudia'nın Bracken'a geçmeden önce Cain'i baştan çıkarmaya çalıştığını öğrenmek Madisyn'i şaşırtmayacaktı.

"Hayır, olmadı. Şöyle düşünün. Bracken benim ekibimin bir parçasıysa, Hareket'in diğer üyeleriyle birlikte avlanmıyor demektir. Onlarla birlikte görevlere gitmesi konusunda endişelenmenize gerek kalmayacak. Bir gün eve gelmeyebilir diye endişelenmenize gerek kalmayacak."

Madisyn başını öne eğdi. "Şimdi anlıyorum. Onu yatağında istiyorsun, ama bunun nedeni çoğunlukla seksi onu kontrol etmek için kullanabileceğini ummandı. Ondan istediğin şeyi almak için. Ama işe yaramadı. Ve onun seni reddetmesi seni kızdırdı, değil mi?"

Claudia'nın dudakları gerildi. "Onu seksle kontrol etmeyi planlamıyordum. Ama evet, reddetmesi egomu incitti - ne de olsa baskın bir kadınsın. Ve evet, belki de bu gece ona neler kaçırdığını göstermek istedim. Ama bu aptalca ve çocukçaydı ve bunu yaparak sadece kendimi ucuzlattım."

Davranışından dolayı gerçekten utanmış görünüyordu ama Madisyn buna hiç inanmıyordu. Hayır, Claudia onu kiskandırmanın sonuçsuz kaldığını fark etmişti, bu yüzden şimdi başka bir şey deniyordu.

"Benim için sürüme katılmayacak," diye ekledi Claudia. "Ama bunu senin için yapacak. Ve sanırım haklı olduğumu biliyorsun - onun için en iyi şey yeni bir başlangıç."

Madisyn doğrudan onun kişisel alanına girdi. "Onun için en iyisi ... senin gibi manipülatif kullanıcılardan uzak durmak. Seni görüyorum Claudia. Hareketi gerçekten destekliyor olabilirsin ama onlara kalbinin iyiliğinden dolayı sponsor olmuyorsun. Televizyona çıktığında ve kendini sıradan bir komşu kızı olarak sunduğunda her yerde şekil değiştirenleri temsil etmeye kararlı olabilirsin. Ama bunu bizim türümüz için yapmıyorsunuz; bunu yapıyorsunuz çünkü ilgiden zevk alıyorsunuz. Bracken'ın duygusal durumuyla ya da çiftleşme bağımızın tam olarak oluşup oluşmadığıyla ilgilenmiyorsun. Aslında, muhtemelen sadece kısmen olduğu için zamanla bağı koparabileceğini düşünüyorsun."

Claudia'nın gözleri sertleşti. "Beni tamamen yanlış anladınız."

"Sanmıyorum. Ama eğer yardımı olacaksa, oyunculuk işinde çok ilerleyeceğini düşünüyorum." Madisyn onunla burun buruna geldi. "Şimdi dostumdan uzak dur. Artık ona bakmak, dikkatini çekmeye çalışmak ya da onu ekibinize katmaya çalışmak yok. Seninle hiçbir şekilde ilgilenmiyor-"

Claudia bir kahkaha attı. "Oh, ilgileniyor. Başlangıçta beni reddetmesinin tek nedeni kendine acı çektirmeye kararlı olmasıydı, bu yüzden kendini istediği şeylerden mahrum bıraktı. Eğer senin onun eşi olduğunu fark etmeseydi -ve Tanrım, bunu fark etmesi zaman aldı- eninde sonunda bana gelirdi."

Claudia başını öne eğdi. "Sana gelince. . . Onu çok izledim, bu yüzden şimdiye kadar sana hiç ilgi göstermediğini biliyorum. Bana sahip olmasına izin vermedi ama sana sahip olmasına izin verdi. Sanırım bunu kendini zevkten ya da mutluluktan mahrum etmek olarak görmüyordu; sen o kadar önemli değildin." Claudia ona sahte bir sempati ifadesiyle baktı. "Bu canını yakmış olmalı. Aklını kurcalıyor olmalı, aranızdaki bağın gerçekten yerine oturup oturmayacağını ya da senin onun için yeterli olup olmadığını merak ediyor olmalısın."

Bir zamanlar olabilir. Ama şimdi? "Hayır, gerçekten yok. Ve burada işim bitti. Dediğim gibi, ondan uzak durmalısın. Eğer yapmazsan-"

"Ne yapacaksın, vaşak?" Claudia güldü. "Devam et. Bana ne yapacağını söyle."

Kurnazca gazeteyi eline alan Madisyn ona vahşi bir gülümseme verdi. "Sana göstermeyi tercih ederim. Bu arada, ben vaşak değilim."

"Gerçekten mi? O zaman nesin sen?" diye sordu Claudia, sesi pek ilgileniyormuş gibi gelmese de.

Madisyn sırttı. "Ben bir pallas kedisiyim."

Claudia'nın sırtışı durakladı ve ardından Madisyn vurdu.

Ellerini barın üzerine koyan Bracken Ally'ye baktı, vücudunun her hattı gergindi. "Madisyn nerede?"

Bir bardağı bezle kurulamaya ara veren Beta kaşlarını çattı. "Mola verdi. Neden?"

Bracken arkasını dönerek kalabalığın arasından dinlenme odasına doğru ilerledi. Kurdu da aynı şekilde endişeli adımlarla yürüyordu.

Derren ona yetişti ve "Neler oluyor?" diye sordu.

"Madisyn'in bir sorunu var," dedi Bracken, Parmaklarını esneterek. "Bağ aracılığıyla hissedebiliyorum. Bu öfke değil, belki de savaş adrenalini."

"Siktir," diye ısırdı Derren.

Dinlenme odasına yaklaştıklarında Bracken, Claudia'nın dört korumasının kapının yanında beklediğini görünce homurdandı. "Çekilin lan yolumdan."

Gardiyanlardan biri yatıştırıcı bir el kaldırdı. "Claudia sadece onunla konuşmak istiyor. Claudia eşini bulmanı kutlamak için sana bir içki göndermek isteyince kedin biraz sinirlendi. Orada iyi olacaklar ve-"

Kaza.

Yüreği ağzına gelen Bracken muhafızları iterek kapıyı tekmeledi ve duvara çarpmasını sağlayarak açtı. Ve durdu. Hepsi birden durdu. Çünkü Madisyn, Claudia'yı saçlarından tutmuş yerde sürüklüyordu; düşen çöp tenekesinden yuvarlanan çöplerle kaplı bir zemin.

Dişi kurdun ıgılları, ağına tıklımış olan gazete tomarı sayesinde boğuk çıkıyordu. Claudia gazete tomarını çıkarmayı başardığında Madisyn onu ayağa kaldırdı ve Claudia'nın kafasını dolaba vurmaya başladı.

Tüm erkekler aniden sersemliklerinden kurtuldu ama kimse müdahale etmek için harekete geçmedi. Kavga eden iki dişi şekil değiştirenin arasına girmek asla iyi bir fikir değildi. Asla. Dvş kendi başlarına bitiremeyeceklerini ima ettiğiniz için size kolayca saldıracaklardı. Bu yüzden Bracken, Derren ve Claudia'nın ekibi orada öylece durmuş, hangi dişiyi destekliyorlarsa onu cesaretlendirmek için bağırıyorlardı.

Claudia bacaklarını kaldırdı ve dolabı tekmeleyerek ağırlığını Madisyn'e doğru itti. Bracken ve kurdu, eşleri geriye doğru tökezleyip mutfak tezgahına çarpınca hırladılar. Claudia'nın saçlarını hâlâ sıkıca tuttuğu için dişi kurt da onunla birlikte gitmek zorunda kaldı.

Madisyn rahatsız edici bir kahkaha atarak lavabonun yanından yıkanmamış bir fincan kaptı ve Claudia'nın kafasında parçaladı. Kahve damlaları ve porselen parçaları dişi kurdun üzerine ve yere sıçradı.

Claudia ıgık atarak ayağını Madisyn'in ayağına vurdu ve Madisyn'in acı dolu bir tıslama çıkarmasına neden oldu. Bracken yumruklarını sıkarak ileri atılma ve küçük sürtüğü boğazından yakalama dürtüsüne karşı koydu.

Yüzünde saf bir öfke ifadesi olan Madisyn, Claudia'nın başını saçlarından tutarak geriye çekti, kahve makinesini kaptı ve Claudia'nın suratına indirdi. Mide bulandırıcı bir çatırtı duyuldu. Claudia haykırdı. Kan fışkırdı. Kurdu dişlerini gösterdi, tatmin olmuştu.

Madisyn alaycı bir tavırla onu masaya doğru itti. Kendini tutamayacak kadar sersemlemiş olan Claudia öne doğru sendelerken yere düştü. Kafası masaya çarptığında korkunç bir gümbürtü duyuldu ve Claudia yere yığıldı.

Güvenlik ekibi harekete geçti, gözlerini Madisyn'e dikmişlerdi ama Bracken ve Derren kendilerini

onların yolu.

Bracken onlara bir parmak salladı. "Ona dokunamazsınız."

Erkeklerden biri "Patronumuzun ağzını burnunu kırdı!" diye bağırdı.

"Oh, lütfen." Biraz hızlı nefes alan Madisyn, Bracken'a doğru yaklaştı. "Ona sadece biraz vurdum."

Mesele şuydu. Bracken onun şaka yapmadığını biliyordu. Eşinin ne kadar acımasız olabileceğini görmüştü. İsterse birini ne kadar hızlı etkisiz hale getirebileceğini görmüştü. Teknik olarak, dişi kurtla dövüşmemişti. Ona bir düello saygısı göstermemişti. Hayır, onu odanın içinde sürüklemiş, bir şeylerle vurup yere düşürmüştü ki bu da dövüşü kaybetmenin utancını Claudia için çok daha kötü hale getirecekti. Bu anlamda, Madisyn'in ona yaptığı şey aslında hiçbir şey değildi. Madisyn'e göre Claudia'nın kendisinin de bir hiç olduğuna dair doğrudan bir mesajdı.

"Oraya seninle barışmak için gitti," dedi başka bir erkek.

Madisyn homurdandı. "Bracken'dan uzak durmazsa ne yapacağımı bilmek istiyordu. Artık biliyor. Ve eğer içinizden biri arkadaşlarının arasına girmeye çalışan birinin bunu hak ettiğini inkâr ederse, ona saçmalık derim."

Erkekler bir şey söylemedi. Ne diyebilirlerdi ki? Madisyn sadece çiftleşmesini savunuyordu ve bunu yapmak için her türlü hakka sahipti.

Bracken kurtlara, "Yapacağınız şey şu," dedi. "Buradan gideceksiniz. Sen, Claudia, ekibinin geri kalanı, hepiniz hemen şimdi gideceksiniz. Ve bir daha asla bu kulübe dönmeyeceksiniz."

Ortakdaki erkek kıllarını kıpırdatarak başını salladı. "Claudia'nın babası bunu duymaktan hoşlanmayacak. Onu buradan men etmek gerçekten iyi bir fikir değil."

Bracken, "Hayatında bir daha eşimin iki adım yakınına yaklaşması iyi bir fikir olmaz," dedi. "Yani eğer

Claudia'nın güvenliğiyle gerçekten ilgileniyorsanız, onu buradan çıkaracak ve uzak tutacaksınız." Kenara çekilerek erkeklerin geçmesine izin verdi.

Madisyn'e tuhaf bakışlar atarak, kanlar içindeki, kahve kaplı Claudia'yı kucaklayıp odadan çıkardılar.

Bracken arkadaşını lavaboya yönlendirdi, bir kâğıt havluyu ıslattı ve yüzüne ve boynuna sıçrayan kanı temizledi. "Seni beş dakika yalnız bırakamam, değil mi?"

"Bana kızgın mısın?" diye sordu.

"Deli misin?" Kızın elini tutup sikinin üzerine koydu ve ne kadar sert olduğunu hissetmesini sağladı. Kurdu da az önce gösterdiği güç ve merhametsizlikten aynı şekilde tahrik olmuştu.

Kaşları kalktı. "Anlıyorum."

"Ayrıca, kokularımız birbirine karışmışken nasıl kızabilirim ki?"

Kaşlarını çattı, burun delikleri alevlendi. "Kahretsin, öyle." Ve bu, içinde kadınsı bir memnuniyetin dalgalanmasına neden oldu. "Nedenini anlamıyorum."

Kızın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ben biliyorum. Barbeküden sonra, bir daha biri sahip olduklarımıza saldırdığında onu savunacağına yemin etmiştin. Ve sen de tam olarak bunu yaptın." Onu öptü. "Claudia sana ne söylerse söylesin, kafanı kuşkularla doldurmasına izin vermedin, benden yeniden kuşkulanmaya başlamadın. Bu aramızdaki bağı güçlendirdi." Ve şimdi kız da tıpkı onun gibi Claudia'nın kokusunu alıyordu. Herkes onun kokusunu aldığı anda iftleştiğini, onun olduğunu anlayacaktı. Bu da elindeki sikin zonklamasına neden oldu. "Kulübeme döndüğümüzde bunun icabına baksan iyi olur."

Gülümsemesi tamamen günahtı. "Sanırım bunu yapabilirim."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

D Bir süre sonra sürü bölgesinin sınırından geçerken, Bracken elini arkadaşının saçlarına doladı.

Mırıldanarak ve inleyerek onun sikini yaladı ve emdi. O ağzıyla ölümcüldü. Onu derinlere çekti. Emmeyi sıkı tuttu. Dilini aletin etrafında dans ettirerek, kalın damarı izleyerek ve tepenin altındaki noktayı fiskeleyerek onu çılgına çevirdi.

Kızın boğazı sikinin etrafında kasılırken bir nefes çekti. Bunu her yaptığında, sikini her biraz daha yuttuğunda, taşaklarının gerildiğini hissetti. SUV'u dolduran, ciğerlerine akan ve duyularını okşayan ihtiyaç kokusuyla, boşalmaya çok yakındı.

Nefis koku kurdunu da aynı şekilde çılgına çeviriyordu. Diğer dişiği alt ettiğini gördükten sonra hâlâ öfkeli olan canavar, Bracken'ı onu almaya teşvik etti. Onu ısırmaya. Onu tekrar damgalamak. Ona kendilerine ait olduğunu hatırlat.

Bracken otoparka park etmek yerine, kulübesine kadar arabayı sürdü. Park ettiği anda, "Dur!" diye bağırdı. Onun yerine sikinin etrafında mırıldandı ve siki neredeyse ağzının sıcak mağarasında patlayacaktı. Küfretti, saçlarını sıkıca kavradı ve başını yukarı çekti. İhtiyaçtan parlayan gözlerle ona baktı, yanakları kızarmış, dudakları

şışmıştı. Bu manzara sikinin zonklamasına neden oldu. "Sana durmanı söylemiştim. Şimdi üstünü ve sutyenini çıkar."

Kadın aceleyle onları çıkarırken, adam gömleğini çıkardı ve kolunu kullanarak koltuğunu geri çekti, böylece ona geniş bir alan sağladı. "Buraya gel. Üstüme çık ama dizlerinin üstünde kal." Bir dizini kalçalarının her iki yanına yerleştirirken onun yuvarlak, diri göğüslerini ve sert, pembe meme uçlarını seyretti. Elini kızın zarif sırtında gezdirerek kışını avuçladı. "İşte benim güzel kızım."

Adamın dili göğüs ucunu okşarken Madisyn'in nefesi kesildi. Adam tüm gün boyunca öyle ya da böyle onunla alay etmişti ve Madisyn bir lastik banttan daha sıkı sarılmıştı. Her sinir ucu aşırı duyarlıydı. Her duyusu ona odaklanmıştı. Ve tek istediği -hayır, ihtiyacı olan- iyi, sert bir sikişti. Önsöz yok, ön sevişme yok, daha fazla alay yok. Sadece sikişmek.

"Bracken," diye mırıldandı, adam ihmal edilmiş göğsüne doğru yalayıp ilerlerken parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Ağrıyan gergin bir tomurcuğu ağzına çekti ve her sert, ritmik emişi tam zonklayan klitorisinde hissetti. "Becer beni."

Bakışlarını onunkilere kaldırarak parmağıyla şişmiş dudaklarında gezindi. "Diğer erkeklerin bu ağzı siklerine sımsıkı sarmanın ne kadar iyi hissettirdiğini bilmeleri hoşuma gitmiyor." Boğazından alçak sesle hırladı. "O benim. Her zaman benimdi. Her zaman benim olacak." Ve onu aldı. Diliyle yağmaladı, dişleriyle işaretledi ve onun bağımlılık yaratan tadıyla ziyafet çekti. Tanrım, o lanet bir uyuşturucu gibiydi. Arzulamayı asla bırakamayacağı bir şey. İhtiyacı asla bitmeyecekti.

Pençelerini göğsünden aşağı sürükleyip karın kaslarına saplarken içinden bir hırıltı yükseldi. Aleti doluydu, ağırdı ve çok acıyordu. Onun içinde olmalıydı. O-

Boynunu ısırdı, dişlerini sertçe geçirdi. Siktir. Bracken kızın eteğini yukarı itti, külotunu kenara çekti ve sikinin başını kızın kıvrımlarına sürttü. Sıvı ısı

onu yıkadı, onu alması için çağırdı. "Çok ıslak ve benim için hazır."

Bracken, kız sikinin üzerine düşmeye çalıştığında onun kışını sıkıca kavradı. "İçine girmemi istiyor musun bebeğim?" diye sordu yumuşak bir sesle, acelesi yokmuş gibi.

Gözleri parlayarak tısladı. "Bu kadar sinir bozucu bir orospu çocuğu olmak zorunda mısınız?"

Kışına vurdu, onun küçük öfke soluğundan hoşlandı. Acıyı dindirmek için kremesi küreyi ovuşturduktan sonra dilini kızın boğazının çukurunda gezdirdi. "Sana bir soru sordum. Beni içinde istiyor musun?"

"İstediğimi biliyorsun." Adam sikini tekrar yarığından geçirirken Madisyn'in nefesi kesildi. Kokusu acı verici bir şekilde boşalarak çırpındı ve kasıldı. Artık istek yoktu. Sadece ihtiyaç vardı. Onun kendisini doldurmasına, almasına ihtiyacı vardı, yoksa aklını kaçıracaktı. Cidden yalvarmaya çok yaklaşıyordu. Adam da bunu biliyordu; adamla aynı ham cinsel saldırganlıkla parıldayan kayrak grisi gözlerinde bunu görebiliyordu.

Çok sıcak hissediyordu. Çok sıkı. Çok çaresiz. Böyle alaycı bir pislik olduğu için suratının ortasına bir tokat atmayı çok istiyordu. Kedisi de onunla oynamasından etkilenmemişti.

Bracken dişlerini kızın boynunda gezdirdi. "Bana binmek mi istiyorsun?"

"Evet."

"Boşalmamı içinde hissetmek ister misin?" "Evet."

"Beni seviyor musun?"

"Evet." Bekle, ne? Onu aşağıya çekti, kelimenin tam anlamıyla sikine çarptı, onu o kadar doldurdu ki nefesi ciğerlerinden fırladı. Madisyn'in elleri adamın üst kollarına uçtu, tırnakları deriye battı, amcığı açgözlülükle onu kavradı ve sıktı. Orada oturmuş, usulca nefes alıp veriyor, onun kaba mülkiyetinin şokuna alışmaya çalışıyordu.

"Beni seviyor musun?" diye tekrarlardı, sesi alçak, yüzü ayıktı.

Yutkundu, kendini uzun zamandır olmadığı kadar savunmasız hissediyordu. O kadar savunmasızdı ki, sadece kendini korumak için yalan söylemek ve hayır demek cazip geliyordu. Ama yapamadı. "Evet."

Ağzı yumuşak, memnun bir gülümsemeye kıvrıldı. "Güzel. Çünkü bu dünyada senden daha çok sevebileceğim hiçbir şey yok." Dilini ağzına sokarak onu tekrar öptü. Yaladı. Isırdı. Yuttu. Ağzını tamamen ele geçirdi.

Hâlâ Madisyn'in kıcını kavrayan Bracken onu yavaşça kaldırdı ve dar amcığı sikine yapışırken dişlerini sıktı. "Seninle ilgili her lanet şeyi seviyorum, Madisyn. Benim Madisyn'im." Onu tekrar üzerine yatırdı, iç kasları ısırarak etrafını sıkarken inledi. "Şimdi kendini benim üzerimde becer."

Madisyn ona sertçe bindi, kendini onun kalın sikine defalarca soktu. Yüzü soğuk, gözleri sıcak, bakışlarını onunkilere kilitledi. Uzun aleti defalarca Madisyn'in içinden geçerken, biraz acıtacak kadar derine inerken bir kez bile başka tarafa bakmadı; ellerini göğüsleriyle doldurup sahiplenici bir şekilde kavrayıp sıkarken bile. Adam meme uçlarını her mıncıkladığında ya da kopardığında klitorisi zonklıyor ve orgazmının giderek arttığını hissediyordu.

İlkel sahiplenme duygusunun sıcak dalgası üzerine çökerken, Bracken elini kızın boğazına dolayarak onu yakaladı. "Daha sert, bebeğim. Evet, işte böyle." Kadının aşağı doğru her hamlesini karşılamak için kalçalarını yukarı kaldırarak homurdandı: "Hepsi benim. Bu amcık bana ait. Sadece tadına bakabileyim ve sikebileyim diye var." Bir daha asla kimse onun olana dokunamayacaktı. Bir daha asla. Başparmağını kıvrımlarının arasına daldırdı ve klitorisini daire içine aldı. "Gel bebeğim, ver bana . . . İşte böyle, aferin kızıma."

Madisyn orgazm olurken başı geriye düştü, boğazında bir çığlık hapsoldü ve amcığı adamın sikinin etrafında sıkılışıp dalgalandı. Tam boşalmadığı aklına geldiğinde, adam kolunu ona doladı ve kapıyı iterek açtı.

"Bana tutun." Bracken hızlı ve akıcı bir hareketle dışarı kaydı, döndü ve onu cipe yasladı. "Şimdi seni becereceğim."

Adam kabaca amına girerken Madisyn sıkıca tutundu, homurdanıyor ve azgın bir hayvan gibi boynuna doğru hırıliyordu. Daha sonra çok ağrıyacaktı ama umurunda değildi. Adamın siki her acımasız hamlesinde klitorisini mükemmel bir şekilde okşarken değil. Onu rahminde hissedebileceği kadar derine soktuğunda değil.

Sürtüşme çoktan yeniden başlamıştı. Hızlı. Şiddetli. Kötücül. Onu öylesine sarıyordu ki, sırtını pençeliyor ve bacaklarını onun etrafında sıkıyordu.

"İşte böyle bebeğim, tırmala beni." Bracken, kadın tekrar yaparken inledi, iz bırakacak kadar derin tırmalıyordu. Lanet olsun, dayanamayacaktı. Bütün gün boyunca, onu bu şekilde almaktan, sadece kendisine ait olacak bir şeye sahip olmaktan ve onu işaretlemekten başka bir şey düşünmemişti. Kızın amcığı sikinin etrafında sıkılaşıyor ve aşırı ısınıyor, onu boşalmaya daha da yaklaştıırıyor, ateşin derisini yalamasına, damarlarında dolaşmasına ve omurgasının dibine yerleşmesine neden oluyordu.

Kadın keskin bir nefes çekip amı titremeye başladığında, adam onun gittiğini anladı. "Benim için gel." Bracken dişlerini kadının omzuna geçirdi ve sertçe ısırıldı. Kadın çığlık attı, amcığı onu sertçe sıkarak sikini boğdu. "İşte bu, bebeğim." Daha sert ve daha hızlı çarptı, orgazmını olabildiğince uzun süre uzattı. Sonra bıraktı, içinde patlarken kalçalarını bir, iki kez yumrukladı.

İkisi de orada öylece kaldılar, nefes nefese, titreyerek, enerjileri tükenmiş bir halde.

Beyni tekrar çalıştığında, onun boynunu öptü ve nefesini içine çekti. "Kahretsin, buna ihtiyacım vardı." Kız tembelce mırıldandı. Kendi kendine gülümseyerek onu kulübenin içine taşıdı ve boynuna sokuldu. Bu, ondan küçük bir mırıltı çıkardı. "Benim güzel kediciğim," dedi kulağına.

Homurdandı. "Soran olursa, bir tüy kadar hafifim."

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Anladım." Üst kattaki banyoya yöneldi, kıyafetlerinin geri kalanını çıkardı ve onu duş kabinine götürdü. Sıcak spreyn altında durduklarında, onu sabunladı, elleri onun üzerinde sahiplenici bir şekilde kayıyordu. "Demek beni seviyorsun."

Kaşlarını kaldırdı. "Yani beni seviyorsun."

"Buna gerçekten şaşırmış gibisin."

Omuz silkti. "Sadece, şey, ben tanıması kolay bir insan değilim." Ve tam bir baş belasıyım. "Birini gerçekten tanıyorsan onu sevdiğinden emin olmak zordur."

İki kolunu da ona doladı. "Seni tanıyorum."

"Sayılır."

"Siktir et bebeğim, seni tanıyorum. Haftalardır neredeyse birbirimizin cebinde yaşıyoruz. Nadiren ayrı kalıyoruz. Birbirimizle başka hiç kimseyle konuşmadığımız şekilde konuştuk."

"Doğru, ama birini tanımak sadece onun hakkındaki gerçeklere sahip olmak değildir," diye belirtti.

Başını salladı. "Bu doğru. Güçlü ve kusurlu yönlerini öğrenmek, onları en iyi ve en kötü halleriyle görmek. Tuhaflıklarını, alışkanlıklarını, tavırlarını ve onlar hakkındaki tamamen gereksiz şeyleri öğrenmektir. Hassas noktalarını ve bunlara nasıl sahip olduklarını keşfetmektir. Ne söyleyeceklerini, ne yapacaklarını ya da ne hissedeceklerini tahmin etme becerisini geliştirmek. Kızgın olduklarında onları nasıl sakinleştireceğinizi veya üzgün olduklarında onları nasıl gülümseteceğinizi bilmek. Onları eşsiz ve dolayısıyla yeri doldurulamaz kılan şeyin ne olduğunu öğrenmek."

Elleriyle onun yüzünü yakaladı. "Hayatımda hiç senin gibi biri olmadı. Ve senin benim için olduğun kişi olabilecek hiç kimse olmayacak. Asla olmayacak. Yani evet, seni tanıyorum. Ve sana karşı hissettiklerimden emin olabiliyim."

Madisyn ağzını tuttuğunda onun içinde eridi ve kendini öpücüğe bıraktı. Göğsü sarsıldı. Acıdı. Ama iyi anlamda. "Sadece senin hakkında çok şey öğrenmedim. Senin aracılığıyla kendim hakkında da çok şey öğrendim."

"Ne gibi?"

"Yalnızlığın benim varsayılan alanım haline geldiğini öğrendim. Bu konuda rahattım. Ama insanlardan duygusal olarak bu kadar izole olmayı gerçekten istemiyordum. Sadece bir pallas kedisi olduğum için bu kadar bağımsız olmadığımı öğrendim; bunun nedeni aynı zamanda aileme bağlı olduğum gibi kimseye bağlı olmaktan korkmamdı. Onları kaybetmek, bildiğim kadarıyla dünyayı sarstı. Aslında bu klişe bir şey ve bunu görmeliydim. Sanırım birine bağlı olmak kadar basit bir şeyden korktuğumu bilinçli olarak kabul etmek istemedim."

Çenesini onun göğsüne dayadı. "Senden başka kimsenin bunları görmemi sağlayabileceğini sanmıyorum. Sen bana hissettiriyorsun

. . . duygusal olarak güvende, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa. Beni asla yargılamayacağınızı, endişelerimi asla önemsizleştirmeyeceğinizi, beni asla değiştirmek istemeyeceğinizi hissettirin. Düşündüklerimi ve hissettiklerimi söyleyebilecek kadar güvende hissetmemi sağla, biraz kendi kendime düşünmemi sağla." Bracken burnunu onunkine sürttü. "Bir insanın biriyle güvende olabileceği her şekilde **benimle** güvendesin." Güzel, güven dolu gülümseme karşısında göğsü sıkıştı. ona verdi.

"Biliyorum."

Alnını Madisyn'in alnına dayadı. "O zaman benim yanıma taşın Madisyn. Ya da bırak ben senin yanına taşınayım. Sana baskı yapmak istemiyorum. İstemiyorum. Ama senin hızında gitmek düşündüğümünden çok daha zor." Özellikle de kontrolün kendisinde olmasına ve işlerin nasıl gideceğini yönlendirmeye alışkın olduğu için. "Eğer gerçekten burada yaşayamayacaksan, bunu kabul edeceğim. Kabul edeceğim. Ama sadece her gece aynı yatağı paylaşmak değil, bir yerde bir yuva kurduğumuzu hissetmeye ihtiyacım var." Arada bir fark vardı.

Kollarını onun boynuna doladı. "Bunu söyleyeceğimden gerçekten şüpheliydim ama burada yaşamak istiyorum."

Ağzı kıvrıldı ve içine bir şey yerleşti. "Öyle mi?"

"Seviyorum. Hoşuma gidiyor. Sessizliği seviyorum. Toprağı seviyorum. Kayalıklarımı seviyorum. Sen de buna

güveniyordun."

Kıkırdadı. "Öyleydim." Kollarını ona sımsıkı doladı ve ağzını şakağına bastırdı. "Teşekkür ederim, bebeğim.

Bunun seni Mercury Sürüsü'nün resmi bir üyesi yapacağını biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum," dedi kız, adamın bakışları kendi bakışlarına döndüğünde. "Ama sürüyle zaman geçirdikten ve nasıl işlediğini öğrendikten sonra, uyum sağlayıp sağlayamayacağım konusunda o kadar da endişeli değilim. Alfalarınız diğerlerine ast muamelesi yapmaz; onlara eşit davranırlar. Aile olarak. Gerçekten büyük bir aile. Tartışan ama anlaşmazlıkları çözen bir aile. Birbirini destekleyen ve güçlü tutmak için bir birim olarak çalışan bir aile.

"Shaya ve Nick bu işin başındalar ama herkes önemli. İster Beta olsun ister Kent gibi sıradan bir üye, herkes eşit derecede önemli kabul edilir. Yine de sürünün çok itaatkâr bir üyesi olacağıma söz veremem, bu konuda açık olmalıyım."

Derin bir nefes aldı, ağzı büzüldü. "Oh, bunun zaten farkındaydım."

"Sürüyü birçok yönden destekleyecek olsam da, barınaktaki işimi bırakmayacağım."

"Kimse senden bunu istemez. Zaten kulüpte çalışarak sürüye destek oluyorsun. Elbette istediğin buysa bundan vazgeçebilirsin."

"Yani bundan vazgeçmemi mi istiyorsun?" Onun muzip sırıtışına neredeyse gülecekti.

"Tamam, insanların seninle flört etmesini izlemekte zorlandığımı kabul ediyorum. Ama bu benim sorunum. Senin sorunun yapmayacağım. Eğer orada çalışmaya devam etmek istiyorsan, et. Bu sana kalmış." Ona tekrar sıkıca sarıldı. "Katılmayı kabul ettiğin için ne kadar rahatladığımı tahmin bile edemezsin."

"Oh, sanırım bir fikrim var."

Evet, ama Bracken'ın onu sürüye katmaya bu kadar hevesli olmasının en büyük nedenlerinden birinin, onların koruması ve desteğine sahip olmasını istemesi olduğunun farkında değildi. Uzun zamandır tek başınaydı ve eğer ona bir şey olursa, yine yalnız kalmayacağını bilmeye ihtiyacı vardı. Onunla ilgilenecek ve o ruh halini atlatmasını sağlayacak insanlarla çevrili olacağını bilmeye ihtiyacı vardı-

iç burkan bir kayıp. Ama bunu söylemedi, çünkü böyle bir şeyin olabileceği düşüncesi bile geceye gölge düşürebilirdi.

Üzerine çullandı ve kendini şımartarak ve ağzını harap ederek bir öpücük daha çaldı. "Şimdi sana tekrar ihtiyacım var." Bu sefer onu yatağa götürdü. Yavaşça. Derin. Bakışları onunkilere kilitlendi. Ve kadın onun etrafında paramparça olduğunda, amcığı sikini sıkıp sağdığında, adam yüzünü onun içine gömdü

boyun ve geldi.

Ertesi gün mutfağında duran Bracken, masanın üzerine sahiplenici bir el uzattı. "Bunu barınağa bağışlamayacaksın." Bracken'ın evi tamamen mobilyalı olduğundan ve Bracken da kendi eşyalarının çoğuna pek bağlı olmadığından, yanına sadece birkaç parça eşya almakla yetinmişti. Geri kalanını barınağa bağışlamaya karar vermişti ve adam da bunun iyi bir fikir olduğunu kabul etti. Ama masa? Hayır.

Eşyalarını topladığı yerden başını kaldırarak, "Kulübenizde buna yer yok. Ayrıca buna ihtiyacınız da yok. Mutfığınızın ortasında insanların yemek yemesi için bir ada var, unutmayın."

"Bizimle geliyor," dedi Bracken. Bu konuda geri adım atmıyordu. "Seni ilk kez aldığımda, o masanın üzerindeydi. O gece seni resmen sahiplenmemiş olabilirim ama kendi tarzımla sahiplendim."

"Biliyorum ve gerçekten masanın bende kalmasını tercih ederdim. Ama gidebileceği bir yer yok."

"Çok büyük bir masa değil. Veranda kapılarının yanındaki duvarın yanına sığar."

Düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Aslında, evet, olabilir."

"Uymasını sağlayacağım." Ahşap yüzeydeki oyukların izini sürdü. "Bu izlere bakmayı seviyorum." Sadece o ilk gece değil, diğer gecelerde de amını yiyip sikerken kontrolünü kaybettiği anıları canlandırmaları hoşuna gitmişti.

Kıs kıs güldü. "Biliyorum." Bir kutuyu bantlarken içini çekti ve etrafına bakındı.

"Burayı özleyeceksin, değil mi?"

Omuz silkti. "Burası uzun zamandır benim sığınağımdı." "Peki ya şimdi?"

"Artık ihtiyacım yokmuş gibi hissediyorum."

Gülümseyerek ona doğru ilerledi. "Çünkü bilmiyorsun." Artık ona sahipti. Sürüye sahipti. Hiç olmadığı kadar güvendeydi. Bunu bilmesi içini ısıtmıştı. Bunu hissetmesi.

Derren sinsice odaya girdi. "Buradaki birkaç kutu dışında her şeyin üzerinde 'Barınak' yazıyor." O, Eli, Zander ve Jesse, kızın eşyalarını kiraladıkları nakliye kamyonetine yüklemeye yardım etmişlerdi.

"Güzel. Masa da geliyor." Bracken tekrar Madisyn'e döndü. "Bu son yükü de kulübeye götürdükten sonra, ben ve çocuklar kalan eşyaları barınağa götüreceğiz."

"Bu bana bavulumu huzur içinde boşaltma şansı verecek." Neredeyse homurdanıyordu. "Huzur. Doğru."

Tahmin ettiği gibi, sürü bölgesine vardıklarında, sürünün dişileri ona yardım etmeye hazır bir şekilde kulübesinin yakınında bekliyordu. Her şey minibüsten indirildikten sonra Bracken onu öptü. "Uzun sürmez."

"Güzel, çünkü daha önce de söylediğim gibi, iyi bir ev sahibi değilim."

"Umursamayacaklar, bebeğim. Sana yardım etmeye geldiler çünkü burada hoş karşılandığını bilmeni istiyorlar. Bırak bunu senin için yapsınlar." Adam kızın ensesini hızlıca sıktı ve sonra diğer erkeklerle birlikte yola koyuldu.

Her şeyi onun evinden sığınağa taşımak için iki sefer yapmaları gerekti. Dawn mobilyaları belirli yerlere -bazen üst katlara- yerleştirmelerini de istediği için her şey beklediklerinden daha uzun sürdü.

Nihayet kulübesine geri dönen Bracken çalışma odasına bir adım attı ve durakladı. Madisyn sehpa dışında odaya herhangi bir mobilya eklememişti ama

tamamen farklı görünüyordu. Battaniyeler, minderler, yumuşak halı ve saksı bitkileriyle canlı görünüyordu. Birisi raflar koymuştu ve Harley şimdi onları Madisyn'in bibloları, resimleri, hatıraları ve kitaplarıyla kaplıyordu.

Omzunun üzerinden bakan Harley ona bir gülümseme attı. "Buraya renk getirdi, değil mi?"

Renkten daha fazlasıydı. Sıcaklıktı. Hatta enerjimdi. Şimdiye kadar kulübenin ne kadar az yaşanmış görüldüğünü fark etmemişti.

Jesse yanından geçip ona doğru yöneldiğinde Harley'nin gülümsemesi genişledi. İkiliyi yalnız bırakan Bracken sesleri takip ederek mutfağa gitti. Ally kutuları açarken, Gwen ve Kathy de Madisyn'in eşyalarını yerleştirmek için dolapları yeniden düzenliyorlardı. Madisyn'in gülünç derecede büyük bir kupa koleksiyonu vardı ve hepsini getirmek için ısrar etmişti.

Yemek masası, seçtiği alana çok iyi oturmuştu. Kurabiye kavanozunu, meyve kasesini, seramik vazoyu ve döner baharatlığı görünce, bu kadar küçük, renkli şeylerin bir odayı nasıl canlandırabildiğinin şaşırtıcı olduğunu düşündü.

Kathy ona bir bakış attı. "Merhaba, Bracken. Sanırım eşin dışarıda."

"Kahve ister misin?" Gwen ona sordu.

"Hayır, böyle iyiyim, teşekkürler." Veranda kapısını kaydırarak açan Bracken verandaya çıktı. Roni ve Marcus, Madisyn'in kuş banyosu için en iyi yeri tartışıyorlardı - Dawn'dan ayrılmak istemediği bir hediye - ama eşinden hiçbir iz yoktu.

Roni alnına bir lolipopla vurunca Marcus yüzünü buruşturdu. "Bu ne içindi?"

"Garip davranıyorsun," diye ısrar etti Roni. "Ve pastamı yediğin için hâlâ kızgınım."

"Sana bir-"

"Duymak istemiyorum, Fuller. Sadece şu lanet kuş banyosunu çek."

Bracken onların dikkatini çekmek için boğazını temizledi. "Madisyn'i göreniniz var mı?"

"Tuvalete gitti ve o zamandan beri onu görmedim," dedi Roni.

"Hey, Bracken, sence bu kuş banyosu nereye konmalı? Buraya mı?" Marcus bir metre ötedeki bir noktayı işaret etti. "Yoksa şuraya mı?"

Aradaki küçük mesafenin ne kadar büyük bir fark yarattığını göremeyen Bracken, "Olduğu yerde kalsın. Madisyn taşınmasını isterse, ben taşıyım."

Tekrar içeri girip üst kata çıktı. Banyoda değildi, ama onun eşyalarının kendisinininkilerle karıştığını görünce gülümsedi. Banyo malzemeleri duş rafına yığılmıştı, fön makinesi ve tarağı tezgahın üzerindeydi, satsuma kokulu sabunu lavabonun üzerindeydi ve diş fırçası -buradayken kullandığı yedek değil- şimdi onunkiyle birlikte tutucuda duruyordu. Kabarık banyo halısını ve Mısır pamuğundan havlularını da getirmişti.

Dönüp yatak odasına girdi ve Madisyn'i yanında getirdiği şifonyerin üzerinde saç fırçalarını, makyaj malzemelerini, parfümlerini, saç ürünlerini ve ojelerini dizerken buldu. Shaya da odadaydı ve yatak örtüsünü değiştiriyordu, çünkü Madisyn lüks çarşaflarını saklamaya kararlıydı.

Madisyn ona bakarken ağzını, tam göğsüne isabet eden bir gülümsemeyle kıvırdı. "Hey," dedi basitçe, "eşyalarımı taşımayı bitirdin mi?"

"Evet." Ona doğru ilerledi, onu kendine çekti ve hafifçe öptü. "Hepiniz çok meşguldünüz."

"Biliyorum. Her şeyi yerleştirmenin günler alacağını düşünmüştüm ama fazladan ellerin hepsi işi hızlandırdı."

"Artık yapacak pek bir şey kalmadı," dedi Shaya eski çarşafları toplarken. "Bu iyi bir şey, çünkü açlıktan ölüyorum. Akşam yemeği için ana kulübeye gelmeni isterdim ama birlikte yaşadığınız ilk resmi akşamı yalnız geçirmek isteyeceğinizi tahmin ediyorum."

"Doğru tahmin ettin," dedi Bracken.

"Nick ve ben-" Shaya cep telefonunun zil sesiyle kesildi. Telefonunu çıkarıp ekrana baktı. "Şeytandan bahsetmişken... Onu kızlarla yalnız bıraktım. Etrafında pervane oldukları için muhtemelen gözyaşlarına boğulmak üzeredir." Gözlerini deviren kızıl saçlı kadın telefona cevap vermek için odadan çıktı.

Elini el oyması meşe şifonyerin üzerinde gezdiren Bracken, "Bunu Ingrid'in dükkânından aldın, değil mi?" dedi.

"Bunu bana doğum günümde altın kaplama aynayla birlikte hediye etti." Madisyn şimdi gardırobun yanında asılı duran parçayı işaret etti. "Yani ne kadar çok eşyam olduğunu gördükten sonra buraya taşındığıma pişman olmadın mı?"

Bracken onu daha yakına çekti. "Kesinlikle hayır. Her odada senden izler olması hoşuma gidiyor." O her yerdeydi ve Bracken'ın buna açıklayamadığı bir şekilde ihtiyacı vardı.

Odaya dönen Shaya telefonunu ona uzattı. "Nick seninle konuşmak istiyor."

Bracken telefonu kulağına götürdü ve "Evet?" dedi.

"Bir sorunumuz olabilir," dedi Nick, sesi ciddiye.

Bracken'ın kaşları çatıldı. "Ne tür bir sorun?"

"Claudia'nın babası ve bazı kurtları sınırda, sizinle konuşmak istiyorlar. Bu tür bir sorun."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

N Bracken ana kulübeye vardığında Zander'in bir cipe yaslanmış onu beklediğini gördü. İnfazcı Selamlamak için çenesini eğdi ve "Tundra kurtları hâlâ sınırdadır. Nick onların geçmesine izin vermeye niyetli değil."

Bu hiç de şaşırtıcı değildi. Nick Brookson'ı tanıyordu ve geçmişte onun hakkında konuştuklarından, Bracken Nick'in ona saygı duyduğu hissine kapılmıştı. Yine de sürü üyesine saldıran birinin akrabasının kendi topraklarında olmasını istemezdi. "Kaç kişiler?" Bracken sordu.

"Beş." Cipten inen Zander, otoparka doğru ilerlerken onun yanına geçti. "Brookson üç erkek ve bir kadın daha getirdi. Ve hayır, Claudia değil. Madisyn'den hiç bahsetmedi. Sadece seninle konuşmak için burada olduğunu söyledi. Ama büyük ihtimalle dün gece Claudia'yla aralarında olanlarla ilgili."

Evet, öyleydi. Bu yüzden arkadaşını kulübelerinde kalmaya ikna etmek kolay olmamıştı. Belki Shaw Brookson onları bu konuda sorgulamaya gelmişti, belki onlarla barışmaya gelmişti, belki de kızının yaralanmasına ve kulüpten men edilmesine içlerlemişti. Durum ne olursa olsun, bir şekilde Madisyn'le ilgili olmalıydı. Doğal olarak orada olmak istiyordu. Ama Bracken

ona zarar vermek isteyecek birinin yakınında bile olmasını istemiyordu. Hayatta olmaz.

Neden böyle hissettiğini anlasa da, geride kalmasını istemesi yine de tüylerini diken diken etti. Tamam, yeterince adil, aslında ondan geride kalmasını istememişti. Bu konuda ısrar etmişti ki bu onun açısından aptalca bir hareketti. Onunla gidip gitmemesi konusunda on dakika boyunca tartışmışlardı.

Shaya usulca devreye girmiş ve kızını d ven dişi Shaw'ın görüş alanında değilse sürüler arasında sorun çıkma ihtimalinin daha düşük olduğuna işaret etmişti. Bracken'ın bir kavgaya karışmasını istemeyen Madisyn kulübede kalmayı kabul etmişti ama ona taşaklarını koparıp kıına sokmaktan mutluluk duyacağını belirten bir bakış fırlatmıştı.

Hiçbir erkek şekil değiştiren, eşinin kötü huylarından hoşlanmazdı ama Bracken, Shaw Brookson'ın yakınında olmaktansa ona kızgın olmasını tercih ederdi. Kurt tehlikeliydi. Sıkı bir gemisi vardı. İtaatsizliği sert bir şekilde cezalandırırdı. Ve kendisine, sürüsüne ya da ailesine bulaşan herkese çok az merhamet gösterirdi.

Shaw Nick'ten yeterince hoşlanıyordu, bu yüzden işin irkinleşmeme ihtimali vardı. Ama Bracken Madisyn konusunda risk almıyordu.

Sınıra ulaşan Bracken önündeki manzarayı dikkatle inceledi. Shaw, bölgeleri olarak işaretlenmiş ağaçların birkaç metre ötesinde duruyordu ve güçlü yapılı bir erkek onun iki yanında duruyordu. Dördüncü bir erkek ve bir dişi, Alfa'nın biraz gerisindeki toprak yola park edilmiş Range Rover'a yaslanmıştı. Kimse ne çatışmacı ne de dostça görünüyordu.

Nick, Brookson'ın tam önünde duruyordu, duruşu aldatıcı derecede gevşek ve rahattı, yanında Derren ve Eli vardı. Beşe karşı beş, diye düşündü Bracken. Eğer bir kavga çıkarsa, taraflar birbirine denk olacaktı.

Başka bir zaman olsa, Bracken ve Zander -zorlayıcılar olarak- Mercury kurtlarının oluşturduğu kısa hattın kenarlarına geçerek Alfa'larına fazladan koruma sağlar ve Nick'i doğrudan merkeze yerleştirirlerdi. Ama ziyaretçileri özellikle Bracken'la konuşmak için geldiğinden, Zander Eli'nın diğer tarafında dururken o da Nick'in yanına yanaştı.

Shaw'un bakışları Bracken'inkilerle kilitlendi, niyetli ve araştırıcıydı. Kimse konuşmuyor ya da hareket etmiyordu. Sincapların cıvıltısı ve kuşların cıvıltısı gibi olağan seslerden hiçbirisi yoktu. Rüzgâr bile durmuş gibiydi. Sadece bir böceğin vızıltısı vardı ve bu vızıltı Range Rover'ın yanındaki erkek boynunu tokatladığında aniden kesildi.

Sonunda Shaw başını eğdi. "Slater."

Bracken ona başıyla kısa bir selam verdi çünkü barış için gelmediğinden emin olana kadar adamı gücendirmenin bir anlamı yoktu. Shaw ve Nick kurtlarını tanıttıktan sonra Bracken, Tundra Alfa'sına hitap etti. "Ne istiyorsun?"

"Kızım dün gece sizin sürünün kulübünde saldırıya uğradı." Sanki Bracken'ın cevap vermesini bekliyormuş gibi durakladı. Cevap vermedi. "Suçlu bir kedi şekil değiştirenmiş," diye devam etti Shaw. "Onun aynı zamanda senin eşin olduğunu duydum. Claudia'nın bana anlattığına göre, kedi Claudia sana içki ismarladığı için sinirlenmiş. Kızım kırıldığı için özür dilemeye çalışmış. Kedi özrü kabul etmek yerine Claudia'ya saldırmış ve onu yaralamış." Sesinde herhangi bir tonlama yoktu, Alfa'nın Claudia'nın anlattıklarına gerçekten inanıp inanmadığına dair bir his yoktu. "Yaralamaya bir de hakaret ekleyerek - kelime oyunu yapmak istemedim - Claudia'yı kulüpten de men ettiniz."

Bracken kaşlarını kaldırdı. "Kızınızın insanları dinlenme odalarında köşeye sıkıştırıp, ekibine kapıyı kapattırarak kimsenin geçmesini engellemek ve sonra da onlara eşlerinin her gün kendisini onlara tercih edeceğini söyleyerek özür dilemeye çalışmak gibi bir alışkanlığı mı var?"

Shaw kızı adına öfkelenmek yerine içini çekti. Sabırsızlığı yüzüne yansıdı ve elini iki yana salladı.

kafa. Evet, kızının bunu yapabileceğine inanmakta güçlük çekmiyor gibiydi.

"Eşlerin arasına girmeye çalışan hiç kimse bu durumdan zarar görmeden çıkamaz," dedi Bracken. "Ya Claudia Madisyn'i kavgaya kışkırtıyordu ya da eşimin öfkesine göre hareket etmeye cesaret edemeyeceğini düşünüyordu. Her halükarda, kızınız tek kelimeyle çuvalladı."

Shaw'un solunda duran ve Alfa'nın Beta'sı Joe olarak tanıttığı erkek, kurnazca pozisyon değiştirerek, "Seninle ya da sürünle bir sorunumuz yok Slater, ama adalet istiyoruz. Biz kedinin Claudia'ya yaptığı hakaretle ilgilenirken senden kenara çekilmeni istiyorum."

Bracken'ın içinde öfke kabardı ve kurdu dişlerini sıktı. Ellerini yumruk yaparak, lanet prensesinin intikamını almaya kararlı bir şövalye gibi konuşan bu salağa ters ters baktı - belli ki Claudia'ya karşı bir şeyler hissediyordu. "Kısacası," diye başladı Bracken, sesi derinleşerek, "eşıme zarar vermen için sana izin vermemi mi istiyorsun?" Sesi kendi için bile tehlikeli geliyordu.

Joe ve Shaw'un yanındaki diğer erkek kaskatı kesilirken, son iki Tundra kurdu da tetikte Range Rover'dan uzaklaştı. Ancak Shaw bir santim bile kıpırdamadı.

"Adalet arayışı hakkında bir iki şey biliyorsun," dedi Joe. Bracken başını eğdi. "Anlıyorum."

"O zaman anlıyorsun." Joe çenesini kaldırdı. "Kedinin yaptığının cezasız kalmasına izin veremeyiz ve vermeyeceğiz."

Madisyn'e dokunma şansına sahip olacağını düşünüyorsa bu piç kurusu kafayı çekiyor olmalıydı. Onu görmezden gelen Bracken bakışlarını tekrar Shaw'a çevirdi. "Belki kızının sana yedirdiği bir yığın boka inanıyorsun, belki de inanmıyorsun. Ama şunu bilmelisin ki eşimi asla ele geçiremeyeceksin. Asla."

"Claudia kedinin kendisine sebepsiz yere saldırdığı konusunda ısrar ediyor," dedi Shaw, ancak yine de ona inanıp inanmadığına dair herhangi bir ipucu vermedi.

Bracken kıs kıs güldü. "Claudia yanlış kişiye bulaştı ve bunun bedelini ödedi. Egosu yara aldıysa, bu kendisinden başka kimsenin suçu değil. Beta'nız adaleti aramaktan bahsediyor ama adalet yerini buldu... sadece onun istediği şekilde değil. Ve eğer sen ya da bir başkası Madisyn'e zarar vermeye cüret ederse, bunun icabına bakacağım ... ve bu senin hoşuna gidecek bir şekilde olmayacak."

Shaw'un çenesi gerildi. "Beni tehdit etmek akıllıca değil."

Bu Nick'in kılınmasına neden oldu. "Benim bölgeme yaklaşmak, sürümün bir üyesine karşı ciddi ve çok yanlış bir suçlamada bulunmak ve sonra da onu sana teslim etmemizi önermek hiç akıllıca değil çünkü hey, kızın onun ağzının burnunun kırılmasından hoşlanmadı."

Joe konuşmak için ağzını açtı ama Nick'in yüzünde gördüğü şey ağzını kapatmasına neden oldu.

"Burada işim bitti," diye açıkladı Bracken. "Bana ait olandan uzak dur, Brookson. Kızına da aynısını yapmasını tavsiye et."

Shaw öne doğru birkaç adım attı ama saldırgan ya da tehditkâr değildi. İçini çekti, aniden çok yorgun görünüyordu. "Kızımı kanlar içinde ve morarmış halde ilk gördüğümde içimden gelen ilk şey buraya gelip hepinizi dövmek oldu. Ama ekibinden biri beni kenara çekti ve anlattıklarıyla çelişen, anlattıklarından çok daha inandırıcı gelen birkaç şey söyledi.

"Kızımı seviyorum ama onun doğasına karşı kör değilim. Aklına bir fikir geldiğinde ne kadar inatçı olabileceğini biliyorum. Seni koruması olarak ne kadar çok istediğini biliyorum Slater ve senin eninde sonunda pes edip teklifini kabul edeceğinden oldukça emin olduğunu da biliyorum."

Bracken, "Claudia'ya en başından beri bu pozisyonun beni ilgilendirmedini söyledim," dedi.

"Zamanla fikrini değiştireceğinden emindi. Ama sonra çiftleştiniz ve onun kişisel koruması olarak hareket edemeyeceğinizi anladı. Yine de senin ve eşinin sürümüne katılacağınızdan ve senin de onun ekibine katılacağından umutluydu."

"Eşime de aynı şeyi söyledi. Ama sanırım ikimiz de biliyoruz ki -tıpkı eşimin tahmin ettiği gibi- Claudia, aramızdaki bağ henüz tam olarak oluşmadığı için beni Madisyn'den uzaklaştırabileceğinden emindi."

Nick başını eğdi. "Onun hikâyesine inanmıyorsun Brookson ama yine de buraya geldin. Neden?"

Shaw sanki başının ağrımaya başladığını hissediyormuş gibi alnını ovuşturdu. "Çünkü yanıldığımı umuyordum. Olayları anlatış biçimiyle çelişen ekip üyesinin sadece durumu yanlış anlamış olmasını umuyordum. Kimse kızının isteyerek böyle bir karmaşaya neden olacağını ve sonra da gururu incindiği için bu konuda kendilerine yalan söyleyeceğini düşünmek istemez." Tekrar Bracken'a baktı. "Onu reddettiğinde gururunu kırdın ve eşin de onu yenerek gururunu kırdı. Claudia'nın gururu her zaman hassas bir şey olmuştur."

Birkaç cep telefonu aynı anda biplenmeye başladı. Bracken kaskatı kesildi, çünkü sesler beş Merkür kurdunun telefonlarından geliyordu ... ve bu özel alarm, birinin panik düğmesine bastığı anlamına geliyordu. Sezgileri onu ele geçirdiğinde ensesindeki tüyler diken diken oldu. İçindeki kurt gerildi, nabızı hızlandı.

Shaw onlara alaycı bir gülümsemeye bakarken bakışları kurnazlaştı. Artık yorgun görünmüyordu. Soğuk görünüyordu. "Yine de eşinizin kızıma yaptığı hakareti görmezden gelemem. Korumam gereken bir itibarım varken olmaz. Benim gibi bir adam bu tür durumlarla hızlı ve sert bir şekilde ilgilenen biri olarak görülmeli. Ayrıca, bir iş ortağımdan sizi meşgul edip sonra da öldürmem için çok iyi bir miktar para teklif aldım. Tek bir kişi bile ona karşı geldiğinde ne olacağına dair bir örnek oluşturması gerekiyor, ki bu da anladığım bir şey. Dostunun düşman edinme konusunda çok iyi olduğunu söylemeliyim, Slater."

Gerçek yüzüne çarptığında Bracken acımasızca küfretti ve öfkesi vücuduna hücum etti. Shaw dikkat dağıtmaktan başka bir şey değildi. Sadece ona hizmet etmekle kalmayan bir dikkat dağıtıcı.

Sürünün en güçlüsünü diğerlerinden ayırmak ama aynı zamanda Bracken'ı Madisyn'den ayırmak için. Ve şimdi Ally'nin bunu öngörüp öngörmediğini ve panik düğmesine basıp basmadığını merak etmek zorundaydı.

Kasları hareket etme dürtüsüyle titrerken, içindeki kurt Bracken'a hırlayarak Madisyn'i bulmasını istedi. Aynı dürtü Bracken'ı da yönlendiriyordu. Onu kör bir panikle Madisyn'e koştuktan alıkoyan tek şey Archer'ın çok yakın olamayacağıydı, yoksa güvenlik sensörlerinin devreye girdiğine dair telefon uyarıları alırlardı. Bu da Madisyn'in bir tehdit olduğunu bildiği ve saklanacak güvenli bir yer aramak için zamanı olduğu anlamına geliyordu.

Nick konuştu, "Bunu halledeceğiz, Brack. Sen ..." Diğer birkaç kurt ağaçların arasından sinsice çıkınca sözünü yarıda kesti.

Shaw kıkırdadı. "Diğer infazcılarımı ve arkadaşlarını tanıtmayı unuttum."

Lanet olası orospu çocuğu. O tanıdık buz gibi öfke damarlarında dolaşp üzerine çökerken, Bracken burnundan bir nefes çekti. Arkadaşına ulaşmak istiyordu ama henüz gidemezdi. Saat beşe karşı on ikiyken olmazdı. Piçleri durdurmaya yardım etmezse, sürü arkadaşlarını öldürüp Madisyn'e ulaşacaklardı.

Onun gibi Nick, Derren ve Zander da arkadaşları için endişelenecekti, tıpkı Eli'nin annesi ve kız kardeşi için endişelenmesi gibi - hepsi aynı gemideydi. Bir bakıma. Hedef olan onların arkadaşları değil, Bracken'ın arkadaşlarıydı.

Nick, Tundra Alfa'ya, "Seni orospu çocuğu," diye çıkıştı.

"Madisyn iyi olacak, Brack," dedi Derren Tundra kurtlarına ulaşamayacak kadar alçak bir sesle. "Jesse, Marcus ve kızlar onun yanında."

Evet, vardı. Ve eğer Olympus Pride Archer'la birlikteyse, pallas kedilerine de sahip olacaktı.

onun yanında. Bracken sürünün ne kadar büyük olduğundan emin değildi ama tek bir pallas kedisiyle başa çıkmanın çok zor olduğunu biliyordu.

Derin bir nefes daha aldı ve kendine Anka Sürüsü'nün de alarmı almış olacağını ve yakında destek sağlamak için geleceklerini hatırlattı. Onlar geldikten sonra Bracken Madisyn'e gidecekti. Ama bu arada çiftleşme bağlarında herhangi bir acı ya da korku hissederse, ne olursa olsun onun peşinden gidecekti.

"Buraya gelmekle hata ettin Brookson," dedi Nick, hepsi üstlerini değiştirmeye başlarken. "Ve şimdi bunun bedelini ödeyeceksin." Neredeyse hep birlikte hayvan formlarına dönuştüler.

Bracken'ın kurdu dudaklarını geriye doğru sıyırarak dişlerini gösterdi. Tundra Alfa'sı saldırmadı. Uluyarak kurtlarını çağırdı. Hepsi saldırdı.

Elinde cep telefonu, Madisyn merdivenleri hızla indi, kalbi göğsünde çarpıyor, endişe içini tırmalıyordu. Mutfakta durdu ve herkesi adanın etrafında toplanmış buldu. Hayır, herkes bir taburenin üzerine oturmuş, gözleri bembeyaz olmuş Ally'nin etrafında toplanmıştı. Bu şok edici manzara Madisyn'in iki kez bakmasına neden oldu.

Harley Madisyn'e, "Bir imgelem görüyor," dedi. "Birazdan iyi olacak-"

Kahin'in gözleri açıldı ve hızla korkuyla doldu. Ayağa fırladı, nefesleri kısa ve hızlı geliyordu.

"Ally, sorun ne?" diye sordu Shaya, kolundan tutarak.

Ally'nin bakışları Madisyn'i aradı. "Geliyorlar."

Madisyn yutkundu. "Biliyorum." Cep telefonunu kaldırdı ve kelimeler bir anda ağzından dökölüverdi. "Vinnie Devereaux beni aramaya çalıştı ama o kadar meşguldüm ki telefonun çaldığını duymadım. Bana bir sesli mesaj bırakarak Archer ve bir sürü müttefikinin bölgemizin güney sınırına sızmayı planladığını söyledi. Muhtemelen buraya kadar gelmişlerdir.

Şimdi." Kedisi de çılgına dönmüş, tıslıyor ve tükürüyordu. "Görünüşe göre Archer da bir tür dikkat dağıtma planı yapmış."

"Claudia'nın babası," diye mırıldandı Roni. "Kahretsin, bunu görmeliydik."

Madisyn'in tahmini buydu, bu yüzden Bracken'ı aramak için ilk içgüdüsunü görmezden gelmişti. Kendi başına tehlikeli bir durumla uğraşırken onun dikkatini başka yöne çekmek istememişti.

Volta atan Shaya telefonuyla konuştu. "Kent, yavruları hemen panik odasına götür. Caleb hâlâ motelde mi? Ara onu. Orada kalmasını söyle."

"Panik düğmesine bastım," dedi Marcus. "Herkes alarmı alacak, böylece çocuklar bir şeylerin ters gittiğini anlayacak. Anka Sürüsü de bunu alacak. Gelecekler."

Jesse Ally'nin önünde durmuş, iş yapıyordu. "Archer'ın yanında kaç kişi var?"

Ally boynunu ovuşturarak, "Tam olarak kaç kişi olduklarını bilmiyorum ama çok fazlaydılar," diye cevap verdi. "Ormanın içinden güney sınırına doğru sürünen en az kırk kişi gördüm ama daha fazlası da olabilir." Madisyn'e, "Vinnie Devereaux sana kaç kişinin geldiğini söyledi mi?" diye sordu.

"Hayır." Madisyn'in telefonunu tutuşu sıkılaştı ve buz gibi bir öfkenin çiftleşme bağından aşağıya doğru aktığını hissetti. Kahretsin. "Bilmiyor olmalı, yoksa söylerdi."

"İki seçeneğimiz var," dedi Shaya, hâlâ volta atarak. "Ya geri çekiliriz, ki bu ayları bölgemizin derinliklerine ve yavruların yakınına getirir, ki ben bunu istemiyorum ya da sınıra yakın bir yerde onlarla savaşıyoruz."

Jesse tereddüt etmedi. "Sınıra yakın bir yerde tutalım derim."

Marcus başını salladı, yüzü hiç görmediği kadar sertti. "Biz bu toprakları biliyoruz. Onlar bilmiyor. Ve destek yakında gelecek. O zamana kadar onları meşgul etmeliyiz."

Jesse Madisyn'e baktı, çenesi sıkılmıştı. "En azından burada kalmanı istemezsem Bracken benden ömür boyu nefret edecek."

"Biliyorum ama yapamam," dedi Madisyn. "Onları uzak tutmazsak, karıncalar gibi bölgemize yayılacaklar ve beni yine de bulacaklar. Bracken'a gidemem çünkü bu beni Shaw'ın gözüne sokar. Ayrıca, Archer buraya benim için geldi. Beni görürse durması, sizin gibi bir grupla karşılaşmasından daha olası."

Gwen kararlı adımlarla odadan çıktı.

Harley kaşlarını çatarak ona baktı. "Nereye gidiyorsun?"

Birkaç dakika içinde Gwen kocaman bir kutu taşıyarak geri döndü.

Açarken Madisyn'e baktı. "Yeni eve taşınma hediyesi olarak sana kendi hazinelerimden oluşan küçük bir koleksiyon aldım." Bir tabanca ve bir kutu mermi çıkaran Gwen, "Tek ihtiyacım olan rahat bir ağaç," dedi.

Madisyn ve kedisi hissettikleri karşısında kaskatı kesildiler. "Bracken az önce yer değiştirdi."

Shaya bir elini karnına götürdü. "Nick de öyle yaptı."

"Zander da aynısını yaptı," dedi Gwen.

"Ve Derren," diye başladı Ally, "bu da bir kavga çıktığı ve yakın zamanda bize katılmayacakları anlamına geliyor."

Shaya küfrederek avlu kapısına doğru el salladı. "Artık bunu konuşacak vaktimiz yok. Hadi gidelim artık. Ally, Mavericks ve müttefiklerini tam olarak nerede gördün?"

Hepsi hızla kulübeden çıkarken Ally, "Harley'nin tırmanmayı sevdiği budaklı ağacın arkasından geliyorlardı," diye cevap verdi.

Shaya, "O zaman biz de bu yöne doğru gideceğiz," dedi.

Madisyn ağzını büktü. "Onlara doğru ilerleyebilir ve grup olarak karşılarna çıkabiliriz... ya da başka bir şey deneyebiliriz."

Shaya gözlerini kırptırdı. "Ne gibi?"

Keskin dişler gri kurdun arka bacağına saplandı ve onu sersemlemiş rakibinin üzerinden sürükledi. Kurt tehditkâr bir hırıltıyla döndü ve saldırganının ağzını acımasızca kesti.

Beyaz kurt bir ılık atarak geriye doğru sıçradı ve kanı yere sıçradı.

O kandan daha fazla isteyen gri kurt hırlayarak onu takip etti. Etrafında dolanıyor. Kulaklar düzleşti, fırladılar. Sertçe arpıştılar. Bir çılgınlığa kapılmış gibi dövüştüler.

Tundra kurtları güçlüydü. abuk. Kurnaz. Çiftler halinde saldırırlardı. Gri kurt tam birini alt edecekken, bir diğeri ortaya çıkar ve onun öldürücü ısırığı atmasını engellerdi. Zekice bir numara. Bu sadece Merkür kurtlarının daha sert dövüşmesini sağladı. Daha hızlı. Daha kirli.

Hava hırıltılar, hırıltılar, hırıltılar ve homurtularla ınılıyordu. Gri kurdun kürküne kan bulaşmıştı; bir kısmı ona aitti, bir kısmı değildi. Ter, korku ve öfke kokularıyla birlikte kanın kokusu da ağırdı.

Yaraları acıyor ve yanıyordu. Ama adrenalin içinden akarak acısını hafifletti. Bu da savaşmaya devam etmesini sağladı.

Gri kurt rakibinin vücuduna vurarak dengesini bozdu. Bacakları altından çıkan Tundra kurdu yere çakıldı. Erkek ayağa kalkamadan, gri kurt onu yere yapıştırdı ve dişlerini sertçe boynuna geçirerek atardamarlarını kopardı.

Düşmanını kendi kanında boğulmaya terk ederek, diğer rakibinin tökezleyerek ayağa kalktığını ve saldırmaya hazırlandığını görmek için döndü. Gri kurt hırlayarak onu kışkırttı. Birlikte saldırdılar.

Gri kurt vahşice kesti, ısırđı ve parçaladı. Rakibini tekrar tekrar parçaladı, onu alt etti. Onu zayıflattı. Onu yavaşlattı.

Mücadeleye bir düşman daha katıldı ve grinin kurt böğrünü ısırđı. Acıyı görmezden geldi. Onun yerine önündeki hırıltılı rakibine odaklandı. Diğer kurt artık ağır yaralıydı ve kan kaybından zayıf düşmüştü. Ama sonra jilet gibi keskin dişler gri kurdun etini parçaladı ve bacağından aşağı küçük yankılar göndererek kemiği çizdi.

Dudakları geriye doğru sıyrılan gri kurt hızla dönerek saldırganı yerinden oynattı. Bu, "Joe" dedikleri Beta'ydı. Bacakları yanan gri kurt, saldırganın ağızına doğru hamle yaparak derin bir yara açtı.

Beta onun kulağını ısırp çekince gri kurt bir çığlık attı. Ve sonra birbirlerine saldırdılar. Çarpıştılar, öfkeyle pençelediler, ısırıldılar ve hırladılar.

Gri kurt sertçe dövüştü. Acımasızca. Merhamet göstermedi. Boyun eğmeyi reddetti. Dişlerini kürk ve ete geçirdi, kasları pençeledi, kemikleri sıyırdı. Beta da en az onun kadar acımasızdı, mevcut yaraları hedef alıyor, onları derinleştiriyordu.

Gri kurt gözlerini kırptırdı, çiftleşme bağında kör edici bir öfke titreşirken irkildi. Eşi hayattaydı, yaralanmamıştı ama bir şeyle ya da biriyle karşı karşıyaydı. Kurt onu öldürmeye kararlı olduğunu hissetti. Ona doğru koşma dürtüsüyle savaşırken bacakları titredi ve-

Sert bir ağırlık gri kurda çarparak onu kör etti. Yaralı omzunun üzerine sertçe düştü ve içinden beyaz bir acı fişkırdı. Ve sonra Beta dişlerini göstererek onun üzerinde durdu.

YİRMİNCİ BÖLÜM

S Dere kenarındaki çimenli bankta oturmuş rahatlatıcı ses . su damlama üzerinde Kayalar, Madisyn kurnazca Shaya'nın dikkatini çekti ve gözlerini sola kaydırarak Shaya'dan bir hareket algıladığını gösterdi. o yön. Bu kızıl saçlı verdi bir neredeyse belli belirsiz başını salladı. Madisyn aynı işareti Kathy'ye de vermek üzereydi ama dışının çalından topladığı bir meyveyi çiğnerken **durakladığını** gördü, gözleri kısa bir süreliğine Madisyn'in solunda. Evet, onları duymuştu.

Telefonları bir dakika önce sensörlerin devreye girdiğini bildiren bir uyarı almıştı, bu yüzden Archer ve arkadaşlarının yakında geleceklerini biliyorlardı. Madisyn'in önerisi üzerine o, Shaya ve Kathy küçük bir yer seçip oraya yerleşmişler ve ayıların kendilerini bulmasını beklemişlerdi. Eğer Archer onları gafil avladığını düşünürse, bu onu ukalalaştıracak ve gardını düşürecekti. Umarım.

Marcus ve Roni'nin bir yöne, Ally, Harley ve Jesse'nin de diğer yöne doğru gittiklerini ve Archer'ın arkadaşlarından mümkün olduğunca çoğunu öldürmeyi planladıklarını kesinlikle tahmin edemezdi. Ayrıca kendisine doğrultulmuş bir silah olduğunu da tahmin edemezdi - evet, Gwen yakındaki bir ağaca yerleşmişti.

Ne yazık ki Gwen onu gördüğü yerde vuramazdı. Bu sorunu sona erdirmezdi. Diğer ayılar öfkelenecek ve Alfa'larının intikamını almak için anında saldıracaklardı. Yardım gelene kadar savaşı ertelemeleri gerekiyordu, her şeyi hızlandırmaları değil.

Suya gelişigüzel bir çakıl taşı atan Madisyn etrafına bakma isteğiyle savaştı. Sinirleri gergindi, kasları gerginlikten gerilmişti ve midesi hem endişe hem de beklentiyle çalkalanıyordu. Tam olarak kaç kişiyle karşılaşacakları hakkında hiçbir fikri olmaması onu rahatsız ediyordu. Bu, olacaklara doğru düzgün hazırlanamadıkları anlamına geliyordu.

En nefret ettiği şey ise Bracken'ın kurdunun bir savaşın içine çekilmiş olması ve hayatı için savaşıyor olmasıydı. Orada olmak, onun yanında savaşmak istedi ama yapamadı.

Çiftleşme bağları aracılığıyla kurdunun acısının küçük yankılarını hissetmek hiç de yardımcı olmuyordu. Çok kötü yaralanmamıştı ama yine de canı yanıyordu. Bu onun ve hâlâ tıslayıp volta atan ve birinin boğazını parçalamak isteyen kedisi için yeterince kötüydü - kimin boğazı olduğu konusunda bile titiz değildi.

Çim hışırtısı.

Madisyn, sırttan bir Archer derenin diğer tarafındaki ağaçların arasından çıkarken bakışlarını sola çevirdi. Yalnız değildi. Copper, Ink, Charity, Leanna ve Cady'nin de aralarında bulunduğu birkaç kişi onun arkasında sıralanmıştı. Daha da kötüsü, onların arkasında da birkaç kişi vardı. Ve böyle devam etti. Ama ayı değiştiriciler ordularını böyle yönetirdi: lider önde dururken diğerleri onun arkasında sıra halinde dururdu ve her sıra bir öncekinden biraz daha uzundu.

Orada en az elli kişi olmalıydı ve önlerinde çok fazla ağaç olduğu için görebildikleri sadece onlardı. Olympus Pride arka taraflarda bir yerde olmalıydı çünkü ona bakan yüzlerden hiçbirini tanımiyordu.

Archer, "Vay, vay, vay," diye söylendi. "Rahat görünüyorsunuz hanımlar."

Shaya ve Kathy irkilmiş gibi davranarak ayağa fırladılar. Madisyn yapmadı. Bu onun karakterine aykırı olurdu. Bunun yerine gözlerini Archer'dan ayırmadan yavaşça ayağa kalktı ve ifadesini boş tutmak için mücadele etti. Kedisi karanlık bir ses çıkararak gürledi, pençeleri dışarı fırladı, sıçramak için can atıyordu.

"Sen de kimsin lan?" diye sordu Shaya, o anda tamamen Alfa dişisi kesilmişti.

Archer onu görmezden gelerek Madisyn'le konuştu. "Merhaba kedicik. Seni tekrar görmek güzel." Başını öne eğdi. "Er ya da geç geleceğimizi biliyor olmalıydın."

"Evet, böyle aptalca bir şey yapacak kadar aptal olduğunu düşünmüştüm," dedi Madisyn. "Shaya, Kathy- bu Archer, hakkında her şeyi duyduğunuz pislik." Hayır, muhtemelen onu kızdırmak akıllıca değildi, ama son karşılaşmalarında ona bok atmıştı, bu yüzden yine aynısını bekleyecekti.

"Shaya," diye yineledi Archer, gözleri kızıl saçlıya takılmıştı. "O halde sen Merkür Alfa dişisi olmalısın."

"Ve sen de intihara meyilli olmalısın," dedi Shaya hastalıklı bir gülümsemeyle. "Çünkü kimse topraklarımıza izinsiz girip de hikayesini anlatacak kadar yaşayamaz. Arkadaşların bu dersi iyi öğrendi."

Archer'ın yüzü granite döndü ama sonra üstünlüğün kendisinde olduğundan emin bir şekilde uyarıyı elinin tersiyle itti. Ve öyleydi de, değil mi? İşlerin bu şekilde devam edip etmeyeceği belirsizdi çünkü Madisyn Marcus, Jesse ve diğerlerinin sayılarını ustaca azaltmakta ne kadar başarılı olacaklarından emin değildi. Plan çok kolay bir şekilde başarısız olabilirdi.

Charity sıırttı. "Seni tekrar görmeyi dört gözle bekliyordum, kedicik."

Madisyn dişi domuzu incelerken yüz ifadesinin değişmesine izin vermedi. "Seni son gördüğümde daha iyi görünüyorsun. Yine de yüzünün sağ tarafında kötü bir yara izi var."

Dişi domuz, başka koşullar altında Madisyn'in kedisini eğlendirecek şekilde alay etti.

Archer, "Ben olsam eşinin ya da diğer sũrũ arkadaşlarının yakın zamanda ortaya çıkacağına gũvenmezdim," dedi. "Bir ortağım onları meşgul ediyor. Anladığım kadarıyla onun kızı Claudia ile pek iyi geinemiyorsunuz."

"Brookson'la çalışmaya nasıl başladın?" Madisyn'in pek umurunda değildi ama onu konuşturmaya devam ederse sũrũ arkadaşlarına Brookson'ın sayısını azaltma şansı verecekti.

"Kulũbũ çok yakından izliyorduk," diye başladı Archer, "Brookson'ın kızının oradan çıkarıldığını fark ettik, ekibinin Bracken Slater ve arkadaşı hakkında mırıldandığını duyduk. Babasıyla ara sıra iş anlaşmaları yaparım, bu yũzden onu arayıp bu işte birlikte çalışmayı teklif etmek yeterince basitti."

"Peki 'bu' tam olarak nedir?" diye sordu Shaya. "Ne elde etmeye çalışıyorsunuz?"

"Kedi ne istediğimi biliyor." Parmağıyla Madisyn'i işaret ederek gũlũmsedi. "Senin için kũũk bir sũrprizim var. Copper, ona sadece onun için getirdiğim sũrprizi gũster."

Dudakları irkin bir sırtışla kıvrıldı ve Madisyn'in tedirgin olmasına ve kedisinin tũylerinin diken diken olmasına neden oldu. Copper dũndũ ve ayı kalabalığının derinliklerine doğru yũrũdũ. Birkaç dakika sonra, o ve başka bir erkek adım adım yaklaştı. Madisyn'in ũfkeden kıpkırmızı kesilmesine neden olan şey onların sırtışları değildi. Kollarındaki morarmış, kanayan ve baygın dişiye gũrmeleri ydi. Dawn. Yũzũ acayip bir şekilde şişmişti ve kıyafetleri yırtık ve kanlı ydi.

Madisyn ellerini yumruk yaptı, safra ve ũfkenin tadına baktı. Pilere saldırmamak için her şeyini ortaya koyması gerekiyordu, uezellikle de ũfkeli kedisi onu tam olarak bunu yapmaya teşvik ederken.

Ayı, şafak'ı alaycı bir tavırla yere bıraktı ve geri çekildi. Dişi hiç kıpırdamadı.

"Biraz hırpalanmış ama onun dışında iyi," dedi Archer. "Yine de gördüğünüz gibi birkaç kez düştü. Bir puma için oldukça sakar."

Madisyn arka dişlerinin kilidini açmaya zorladı. "Sen zavallı bir orospu çocuğusun ve az önce ölüm fermanını imzaladın."

Archer Dawn'ın saçlarını tuttu, gevşek bedenini yerden kaldırdı ve pençelerini tehditkâr bir şekilde boğazına geçirdi. "Bu bana Daisy'nin nerede olduğunu söylemen için son şansın Madisyn. Eğer söylersen, sana yemin ederim ki klanım ve ben burayı derhal terk edeceğiz. Aksi takdirde puma tam burada, şu anda, gözünüzün önünde ölür. O zaman geri kalanınız da ölür."

"Peki tüm müttetikleriniz de sizinle gelecek mi?" Çünkü bundan ciddi şekilde şüpheleniyordu.

Sırıttı. "Onlara kesinlikle gitmelerini tavsiye edebilirim. Bu hiç yoktan iyidir değil mi?"

"Hayır, pek sayılmaz."

Güldü. "Evet, hepinizin öldüğünü görmeye yetecek kadar varlar. Tavsiyemi dinlemeleri pek olası değil," diye itiraf etti. "Klanlar dinleyebilir. Ama gurur? Hayır, dinleyeceklerini sanmıyorum. Devereaux ailesini tanıdığına inanıyorum. Olympus Pride'ı bu kadar üzecek ne yaptın bilmiyorum ama bugün burada seninle yüzleşmek için bana katılmaktan oldukça mutlu oldular."

Kendinden memnun sırıtişını yüzünden söküp atmak isteyen Madisyn'in kaynayan kedisi yüksek sesle tısladı. "Ve sadece bir pallas kedisiyle başa çıkmak için tüm bu klanlara ve bir saltanata ihtiyacın olduğunu mu düşündün? Sanırım gurur duymalıyım."

"Oh, hayır. Bu senden daha fazlası hakkında. Öyle olması gerekmiyordu. Başta bilmek istediğim şeyi bana söyleyebilirdin. Enigma'daki o gece Daisy'nin yerini Charity'ye verebilirdin. Ama vermedin. Sonra da Mercury Sürüsü seni savundu." Yüzü sertleşti. "Onları bu işe sen sürükledin Madisyn. Sen sürükledin. Ve şimdi hepsi

bunun bedelini ödemek zorundalar. Seni benden uzak tutarak Daisy'yi de benden uzak tutuyorlar."

Dawn'dan kısık bir inilti çıktı ve şişmiş göz kapakları oynadı. Hareket etmeye çalışırken yüzü acıyla buruştu. Archer'ın pençeleri boynuna daha sert batmış olmalıydı çünkü donup kalmıştı.

"Şişmiş gözlerinle pek bir şey göremediğinin farkındayım, o yüzden neler olduğunu hemen açıklayacağım," dedi Dawn'a. "Madisyn'le bir anlaşma yapmak için seni kullanacağımı söylediğimi hatırlarsın. Şu anda Merkür Sürüsü bölgesindeyiz ve seni öldürmemem için bana Daisy'nin nerede olduğunu söylemek üzere. Ne güzel, değil mi?"

Dawn dişlerini gıcırdatıyormuş gibi görünüyordu ama başka bir hareket yapmadı.

"İşte böyle, sessiz ve hareketsiz kal," dedi Archer pumaya. "Bu iş saniyeler içinde bitecek. Değil mi Madisyn?"

Tanrım, bu adamın ölmesi gerekiyordu - tercihen acı içinde. "Neden Daisy'nin olmasına izin vermiyorsun?"

"Kalın kafalı değilsin Madisyn. Nedenini biliyorsun. Bu saçmalıkla bir daha uğraşmak zorunda kalmamam için bir örnek teşkil etmesi gerekiyor. Merkür Sürüsü'nü yok etmenin Daisy'nin hatasını tekrarlamayı düşünen herkese çok net bir mesaj vereceğini söyleyebilirim - kimsenin onları benden koruyamayacağını gösterecek. Ayrıca insanların benimle ya da klanımla uğraşma ihtimalini de azaltacaktır."

Shaya güldü - herkesin dikkatini çeken karanlık bir ses. "Bizi yok etmeyi başarabileceğinizi düşünemezsiniz. Farklı şekil değiştiren türleri bunu daha önce denedi ve hepsi başarısız oldu." Madisyn'den Kathy'ye baktı, öfkeli görünüyordu. "Dürüst olmak gerekirse, insanların bundan ders çıkaracağını düşünürdünüz, değil mi?"

Archer endişeli görünmüyordu. Omuz silkti. "Kabul edelim, hepimize karşı kazanamazsınız. Bizi yenmek için bir şansınız bile yok."

Hayır, yapmadılar, diye düşündü Madisyn. Bir ayı ordusuna karşı beş kurt, bir margay, bir insan ve bir pallas kedisi

şekil değiştiren . . . Tanrım, sayıca o kadar azdılar ki komik bile değildi. Sürünün geri kalanı yakında onlara katılmazsa, boku yemişlerdi. Özellikle de bu insanlar kara ayı formlarına geçtiklerinde daha da büyük tehdit oluşturalacakları için.

Gerçekten de kara ayıların tek zayıflığı yavaş hareket etmeleriydi. Bu koca piçlerin geniş kafaları, büyük kasları ve kemikleri kolayca kırabilecek güçlü çeneleri vardı. Yoğun kürkleri, kalın derileri ve yağ katmanları onları pallas kedileri kadar zor incitirdi. Güçlü, kavisli pençeleri jilet keskinliğinde değildi ama tek bir darbeye derin kesiklere ve kırık kemiklere neden olabiliyorlardı.

Bir kurt sürüsü bir siyah ayıyı alt edebilirdi. Ama bir kurda karşı bir siyah ayı... Bu çok kötü bir ihtimaldi. Ve çok fazla ayı olduğu için, Mercury Sürüsü üyelerinin her birine saldırmak için gruplara ayrılmayı göze alabiliyorlardı ... Evet, dediğı gibi, gerçekten de boku yemişlerdi. Madisyn üç dişi ayıyı alt etmişti elbette ama o sırada insan formundaydılar. Bugün de insan formlarında kalacaklarından oldukça şüpheliydi. Aslında, Charity'nin domuzunu Madisyn'in kedisiyle karşı karşıya getireceğinden şüpheleniyordu. Leanna ve Cady muhtemelen Başka türlü meşgul olamayacakları için savaşa katılırlar.

Gerçi ... şimdi gözlerini Archer'dan ayırıp kalabalığı taradığına göre, Madisyn kalabalığın artık o kadar büyük ya da kalın olmadığını fark etti. Ayrıca altıncı savunma hattının tamamen pallas kedilerinden oluştuğunu fark etti. Sinsi piçlerin muhtemelen sıra sıra etkisiz hale getirdiklerini ve ön tarafa doğru gittikçe yaklaştıklarını fark etti. Dawn'ın boğazına saplanan pençeler olmasa Vinnie bu noktada tüm incelikleri bir kenara bırakabilirdi. Herhangi biri yanlış bir hareket yaparsa puma ölmüş olacaktı.

Yine de heyecana yer yoktu. Biraz iyimserlik hissetmek için bile kendine izin veremiyordu. Archer'ın sayısı azalmış olsa da hâlâ çok fazla ayı vardı. Tabii Vinnie kendi müttefiklerini de getirseydi,

taraflar daha eşit olabilirdi. Durum ne olursa olsun, hiç kimse en azından birkaç kırık kemik ve çirkin yırtıklar olmadan bu işten kurtulamayacaktı. Hatta kendi sürü üyeleri de dahil olmak üzere bazıları ölebilirdi ve bu düşünce Madisyn'in midesini acıyla burktu.

O anda içini rahatlatan tek şey Gwen'in onları yakından izliyor olmasıydı. Mermi harcamayı göze alamayacakları ve zorlu bir savaşın içinde oldukları için Gwen, dövüşün devam etmesine izin vermenin ve sadece sürü üyelerinden biri gerçekten ölümcül bir durumda gibi görünüyorsa ateş etmenin daha mantıklı olduğuna karar vermişti.

Archer Madisyn'e, "Anlaşmamı kabul edersen sportif bir şansın olacak," dedi. "Ve eğer kabul etmezsen buradaki pumanın anında öleceğini de unutmayalım. Peki ne olacak?"

Charity kollarını kavuşturdu. "Tik tak, kedicik. Umarım bu inatçı tavrını sürdürürsün. Küçük kediniz benimle yüzleşti, ama içimdeki hayvana karşı ne kadar iyi olduğunu görmek isterim."

Bu da Madisyn'in şüphelerini doğruluyordu. Leanna ve Cady'nin yüzlerindeki sırıtışa bakılırsa, gerçekten de katılmaya niyetliydiler.

Vinnie'nin oğlu Tate, Madisyn'le göz göze geldi ve başıyla onayladı. Hazırdılar. Harika, ama Archer'ın pençeleri Dawn'ın boğazına dayanmadan harekete geçmeyecekti.

"Peki," diye kestirip attı Madisyn, Archer'a ters ters bakarak. "Daisy'nin nerede olduğunu söyleyeceğim."

Alfa ona nazik, neredeyse babacan bir gülümseme verdi. "İyi karar. Daha önce bahsettiğim o sportif şansa ihtiyacın var." Gülümsemesi soldu ve ifadesi sertleşti. "Nerede o?"

"Yeni Zelanda," diye yalan söyledi Madisyn. "Peki Yeni Zelanda'nın neresinde?"

"Queenstown. Ailemin eski gururuyla kalıyor. Ama oraya gitmek aptallık olur, Daisy'yi seviyorlar. Onu ellerinde tutmak için savaşacaklar."

"Kaybedecekler." Archer'ın gözlerinde memnuniyet parıldadı ve Dawn'ı bıraktı. "O kadar da zor değildi, değil mi Madisyn?"

"Bekle," dedi Mürekkep, elini kaldırarak. "Yalan söylüyorsun. Vinnie ailenizin onun gururunda doğduğunu söyledi."

Pallas kedilerinin harekete geçmeye hazır olduğunu hisseden Madisyn kavganın başlamak üzere olduğunu biliyordu. "Vinnie pek çok şey söylüyor. İnsanları kandırmakta çok iyi olduğunu söyleyebilirim."

Beş Merkür kurdu yavaşça ağaçların arasından çıkarken Archer gerildi, kulakları düz, dişleri kamaşmıştı. Harley'in margay'i şüphesiz yakındaki bir ağaçta saldırmaya hazırlanıyordu.

Madisyn Alfa ayısına omuz silkti. "Dediğim gibi, gelecek kadar aptal olduğunu düşünmüştüm. Ve kesinlikle aptalcaydı."

Yanağındaki bir kas kıpırdadı. "Bu gece öleceksin."

Gülümsedi. "Önce sen."

Gümüşi gri bir kürk topu ağaçların arasından fırladı, havada uçtu ve Archer'ın yan tarafına çarparak onu yere düşürdü. Sonra herkes harekete geçti; kurtlar hırlıyor, kediler tıslıyor, ayılar kükrüyordu. Hayvan meslektaşlarının aksine, kara ayı şekil değiştirenler aslında kükreyebiliyordu. Gırtlaktan gelen sesler tarih öncesi bir memeliye ait gibiydi.

Madisyn'in gözleri Charity'nin üzerindeydi, bu yüzden kaltak Dawn'a sert bir tekme atıp onu dereye yuvarlayana kadar saldırmaya hazırды. Madisyn pumaya yardım etmek için sıçramadan önce Charity yer değiştirdi.

Dişi domuz dört ayağı üzerinde, başı eğik, iri pençeleri yerde gürleyerek ve suya sıçrayarak saldırdı.

Adrenalin Madisyn'e pompalanınca hızla yer değiştirdi. Kedi ayının üzerine atladı. Dişi domuzun ağzına sarılıp çenesini kapalı tuttu. Kedi, ayının tek bir ısırganının bir boynu kırabileceğini ya da bir omuriliği koparabileceğini biliyordu.

Dişi domuzun yüzünü vahşice ısırđında, arka ayakları üzerinde şaha kalktı ve ona vurdu. Acıya aldırmadan sıkı sıkı tutundu. Roni'nin kurdu sırtına atlayıp kürkünü ve etini pençelerken dişi domuzun kocaman bedeni irkildi. Dişi domuz ıslak pençelerinden birini geriye savurarak kurdu yere düşürmeye çalıştı. Başarısız oldu. Sonra başka bir pallas kedisi geldi. Ve bir başkası. Ve bir başkası.

Hepsi dişleri ve pençeleriyle saldırdı. Hiç durmadılar. Ayı zayıfladı. Yavaşladı. Sallandı. Sonunda yere yığıldı. Dişi kurt boğazını parçaladı.

Başka bir ayı suyun içinden sıçrayarak geldi. Yine birlik olarak ona saldırdılar. Ayakta duramayacak kadar güçsüz düşene kadar onu yıprattılar. Daha önce olduğu gibi, kurt öldürücü darbeyi vurdu.

Başka bir ayı onun yerini aldı. Onu da aynı şekilde indirmişler. Ve başka bir ayı. Ve bir tane daha. Yorgundular, kanları akıyordu, zor nefes alıyorlardı. Ama savaşmaya devam ettiler.

"Seni orospu çocuğu!"

Dişi insanın çığlığını duyan kedi baktığında bir ayının dişinin oturduğu ağacı salladığını gördü. Ayıyı ayaklarının dibinde can çekişirken bırakan kedi, ağaca doğru koştu ve diğer ayının üzerine atladı, vücuduna tırmandı ve kafa derisini parçaladı.

Güçlü çenesi kedinin bacağını ezici bir şekilde kavradı. Onu domuzun üzerinden çekip havaya fırlattı. Kedi bir sıçramayla dereye düştü. Yaşadığı şok bir anlığına donup kalmasına neden oldu. Soğuk su ağzına ve burun deliklerine doldu. Ciğerlerine girdi.

İçgüdüler devreye girdi ve kedi yüzeye doğru yüzerek nefes aldı.

Dişler kediye sırtından yakaladı, sudan çıkardı ve sertçe salladı. Keskin ve güçlü dişler derinden ısırđı, kemikleri kırdı. Acı dalgaları kedinin üzerinde yuvarlandı, vücudunda dalgalandı ve nefesini ciğerlerinden çekti.

Bir silah sesi havayı ikiye böldü. Ve bir tane daha. Ve bir tane daha. Ayı sendeledi, sallandı. Yere çakıldı

yere düştü, çenesi açıldı. Kedi çamurun içine yuvarlandı, beyaz-sıcak ısırap içinden geçerek onu altına çekti. Sonra dünya karardı.

Tundra Beta pençelerini kurdun boynuna dolayıp onu tekrar yere sermeyi hedeflerken gri kurt vahşî bir hırıltı çıkardı. Sıkı kavrayıştan kurtulmaya çalışan gri kurt, Beta'nın gözlerini ve ağzını parçalayarak acı dolu çığlıklarından zevk aldı.

Beta gri kurdu sayısız kez yere sermeye çalışmıştı. Hiçbiri işe yaramamıştı. Ama gri kurt yorulmaya başlamıştı.

Pek çok yaradan kaynaklanan ağrılar içinde alev alev yanıyordu. Ağır nefes alış verişleriyle yanları her sallandığında, bu hareketler böğründeki derin yaraları çekiştiriyordu. Kan kaybı yakında onu daha da yoracaktı. Onu yavaşlatacak ve-

Beta pençelerini kurdun kötü ısırılmış kulağının üzerinde gezdirdi. Yaranın üzerinde ateş parladı. Gri kurt hırlayarak tekrar üzerine atladı. Pençeledi, ısırdı ve rakibini dizlerini bükecek kadar sert bir şekilde hırpaladı.

Bu zayıf anına atlayan gri kurt onu yere yatırdı. Onu sırt üstü yere yapıştırdı. İçini boşaltmak için arka pençelerini kullandı. Keskin, vahşî bir çekişle Beta'nın boğazını yırttı.

Erkek gevşedi ama gri kurt zafer kazanmış gibi hissetmedi. Sürüsü hâlâ sayıca üstünken olmazdı. Hele ki eşinin acısının zayıf yankılarının aralarındaki bağı titreştirdiğini hissedebiliyorken. Ciddi şekilde yaralanmamıştı ama yaralıydı ve-

Motorlar kükredi. Lastikler gıcırdadı.

Birkaç araç yaklaşırken kurdun kafası yukarı kalktı. Kurt araçlardan inen insanları tanıdı. Anka Sürüsü.

Çiftleşme bağından dayanılmaz bir acı yayıldı. Kurt donakaldı, kalbi göğsünde zıpladı, içinde korku patladı.

Uzaktan gelen silah sesleri havayı ikiye böldü ve panikle aldığı nefes ciğerlerini aceleyle terk etti.

Kurt kaçtı. Pençeleri toprağa vurarak, vücudu korku ve adrenaline uğuldayarak ormanda koştu. Diğerlerinin onu takip ettiğini duydu ama onları beklemek için yavaşlamadı. Aralarındaki bağ sayesinde eşinin acısını hissedebiliyordu. Derin bir yara almıştı.

Görüşü aniden karardı ve bacakları neredeyse altına çöküyordu. Bilinci yerinde değildi, baygındı. Kurt hızlandı, ciğerleri yanıyor, kasları acıyordu.

Yakın mesafeden hırlama, hırlama, tıslama ve kükreme sesleri duydu. Yakın olduğunu biliyordu. Bulduğu manzara onu şok etti. Kayarak durmasına neden oldu.

Siyah ayıların cesetleri yere saçılmış ve derede sallanıyordu. Bazıları ölmüş, bazıları da ölmek üzereydi. Diğerleri acımasızca dövüşüyordu. Bir ayı sendeleyerek yanından geçti, her tarafı pallas kedileriyle kaplıydı. Başka bir ayı pençelerini savururken iki kurt onu yere sermek için bir ekip gibi çalışıyor, saldırıyor ve kesiyordu. Bir dişi domuz ağaca ustalıklarla tırmanıyor, sürüsünden bir insana doğru ilerliyordu. Kadın hayvanı kafasından vurdu ve hayvan yere öyle sert çarptı ki içinden bir sarsıntı geçti.

İçindeki insan gri kurda vurarak dikkatini çekti ve onu eşini bulmaya çağırdı. Kurt etrafına bakındı, burun delikleri alevlendi, çeşitli kokuları eleyerek onunkini aradı. Kokuya kilitlenerek onu takip etti. Ve nefesi kesildi. Kız yerde topallıyordu, baygındı, hırıltılıydı. Etrafı, ona yaklaşmaya çalışan düşmanlarla savaşıyor birkaç başka kedi tarafından sarılmıştı.

İçindeki insan öylesine güçlü ve hızlı bir şekilde yüzeye doğru hamle yaptı ki kurdun onunla mücadele etme şansı kalmadı.

Bracken vücudunda acımayan tek bir yer olduğunu düşünmüyordu ama çektiği acı

Eşinin orada yattığını, zar zor hareket ettiğini gördüğünde hissettiği acıyla kıyaslanamazdı. Onu koruyan kedilerin arasından omuz silkerek geçmeye başladı ama sonra bir kükreme dikkatini çekti. Yumruklarını sıkarak sese doğru döndü. Bir ayı ona doğru saldırıyordu ve-

Silah sesleri havada tekrar tekrar çınladı. Ayının vücudu defalarca sarsıldı ve bir sarhoş gibi tökezleyerek durdu. Ve sonunda, yüksek sesli bir iniltiyle yere yığıldı.

Gwen'e daha sonra teşekkür edeceğini düşünen Bracken, hızla eşinin yanına gitti. Onun yattığı yere çömeldi, titrek nefesler alıp veriyordu. Kahretsin, şimdi onu net bir şekilde görebildiği için, ilk düşündüğünden daha kötü durumda olduğunu fark etti.

"İyileşeceksin," diye fısıldadı ama kız kıpırdamadı, hâlâ baygındı. Yutkundu, kalbi göğsüne çarpıyordu. O kadar çok kan vardı ki, yaraların nerede olduğunu ya da kaç tane olduğunu söylemek bile zordu. Birkaç çizik, sıyrık ve delinme yarası seçebiliyordu. Ama kadının birkaç kemiğinin de kırık olduğu ortaya çıktığında, bunlar endişelerinin en küçüğüydü. Tüm o kalın kürk ıslaktı ve kan ve çamurla keçeleşmişti, bu yüzden kesin bir şey söyleyemiyordu.

Ve genellikle onu ayıran buz gibi öfkesine rağmen, korkunun içinden yılan gibi geçtiğini hissetti. Tadını aldı. Kokusunu aldı. Bu, o gün arabalı sinemada hissettiği saf, etkisiz hale getiren korkunun aynısıydı. O gün Hayden'ı kucakladığı gibi Madisyn'in kedisini de kucağına aldığı anda, korku o kadar baskın hale geldi ki zar zor nefes alabildi. Ve Bracken onu korumak için kendine hiç güvenmediğini fark etti. Onun da kendini koruyabileceğine hiç güvenmemişti. Mutluluğunun süreceğine hiç güvenmemişti.

Bir parçası ona sahip olmayı hak etmediğini, er ya da geç onu hayal kırıklığına uğratacağını, onsuz daha iyi olacağını düşünüyordu. Entelektüel olarak bunun doğru olmadığını biliyordu. Ama bilinçaltında buna karşı çıkan o küçük parça, kendisini ona tam olarak bağlayabilmesini engellemiş, çiftleşme bağının tam olarak oluşmasını engellemişti. Ve şimdi o

gözlerinin önünde ölüyordu, tıpkı her zaman korktuğu gibi. Nabızı azalıyor ve zayıflıyordu, bu da çiftleşme bağlarının yakında aynı şeyi yapacağı anlamına geliyordu.

Ally. Ally'ye ihtiyacı vardı.

Hâlâ küçük kediye tutan Bracken ayağa kalktı ve etrafına bakındı. Deredeki beyaz dişi kurdu gördü, bir ayıyı alt etmek için diğer iki kurda yardım ediyordu. Doğruca ona yöneldi. "Ally!"

Beyaz kurt ona doğru baktı. Gerildi. Sudan zıplayarak çıktı ve yer değiştirdi. Islak ve her tarafı yara bere içinde olan Ally, Madisyn'e bakakaldı. "Aman Tanrım."

"Bir şeyler yap," diye homurdandı Bracken. Kedinin yaralarından sıcak kan pompalanmaya devam etti, tüylerini daha da ıslattı ve ellerini ıslattı.

Derin bir nefes alan Ally bir elini kedinin başına koydu. Çiftleşme bağı aracılığıyla şifa enerjisinin içine akmaya başladığını hissetti-

Devasa bir ağırlık Bracken'a çarptı, bacaklarını altından çekip onu dümdüz etti. Homurdanarak yere düştü ve kedi kollarından yuvarlandı. Ayı kalın pençesini Ally'ye doğru savurarak onu bir ağaca çarpmasına neden oldu. Kadın yere yığıldı. Baygın mıydı? Bracken bir şey söyleyemedi.

Ayı dikkatini tekrar Madisyn'e çevirdiğinde Bracken'ın kalbi yerinden fırladı. Olamaz. Ayağa kalkan Bracken, "Hey!" diye bağırdı.

Ayı kafasını ona doğru salladı ve sonra yere vurarak saldırmaya hazır bir şekilde ona baktı.

Bracken ayıdan gelen alfa titreşimlerinden onun Archer olduğunu anladı. "Sana yaşamak istiyorsan ondan uzak durman gerektiğini söylemiştim. Beni dinlemeliydin." Bracken kımıldadı.

Ayaklarını iki yana açarak dik duran gri kurt kendini destekledi. Hırladı, kulakları düz.

Ayı derin bir nabız sesi çıkardı. Çenesini tıkırdattı ve dudaklarını patlattı.

İkisi de saldırdı. Ayı şaha kalktı ve büyük pençesini kurda doğru savurarak kafa derisini koparmaya çalıştı. Kurt darbeyi savuşturdu ve sonra öne atılarak ayının ağzını kesti.

Ayı ona vurdu ama o da havaya vurdu. Kurt çok hızlıydı.

Ayı dört ayak üzerine düşerek kurda doğru hamle yaptı ve kocaman çenesini kurdun kafasına geçirmeye çalıştı. Kurt ondan sıyrıldı ve ayının böğründen derin bir şerit kopardı.

Düello sert ve acımasızdı. İki şekil değiştiren de sert darbeler indirdi. Dişler derine saplandı. Pençeler eti parçaladı. Kan yere, suya ve çamura sıçradı.

Kurt çok geçmeden yorulmaya başladı. Kendini ağır hissediyordu. Kan kaybından zayıflamıştı. Kasları yanıyordu ve ciğerleri çiğ gibi hissediyordu. Bu onu sadece daha çok dövüşmeye itti. Pek çok koku -kan, su, çamur, ter, öfke-havaya sinmiş, onu teşvik ediyordu.

Burun delikleri alevlenen ayı, kurdun dengesini bozan sert bir darbe daha indirirken keyiflendi. Kurt yere düştü ve başını sertçe bir kayaya çarptı. Sersemleyen ve görüşünde lekeler oluşan kurt sendeleyerek ayağa kalktı. Ayı tekrar savurdu ve onu tekrar yere düşürdü. Kurt gözlerini kırıştırarak tekrar doğruldu. Alfa onu bir ayı kucaklamasıyla yakaladı ve çenesini kurdun boynuna dolamaya çalıştı.

Tanıdık küçük bir pallas kedisi arkadan ayının üzerine atladı, vücudunu ayının başının etrafına kilitledi, pençeleri ayının yüzünde yer buldu. Alfa başını çılgınca sallayarak bir kükreyle kurdu serbest bıraktı. Kedi gitmesine izin vermedi. Kurt aralarındaki bağdan onun hâlâ zayıf olduğunu hissedebilse de sıkıca tutundu ve jilet gibi keskin dişleriyle ayının kulağından bir parça kopardı.

Dişi bir margay ayının üzerindeki bir daldan aşağı indi, onu ısırdı ve sırtını tırmıkladı. Siyah bir kurt aniden kavgaya katıldı, kendini Alfa'ya fırlattı ve böğrünü derinlemesine pençeledi. Siyah kurt aynı hızla uzaklaştı ve ardından başka bir kurt atılarak Alfa'ya saldırdı.

Ayının diğerk tarafına. Kısa süre içinde Alfa'nın etrafı hırlayan, hırlayan ve sırayla ona saldıran çok sayıda kurt tarafından sarıldı.

Gri kurt bunun kendisine yardıma gelmelerinden daha önemli olduğunu biliyordu. Her biri Alfa'dan nefret ediyordu ve hepsi kendi payını istiyordu. Bu yüzden aldılar.

Sonunda ayı tüm gücünü kaybetti ve yere yığıldı. Diğerleri geri çekilerek gri kurdun saldırmamasına ve çenesini ayının boğazına geçirmesine izin verdi. Hırlayarak dişlerini sertçe geçirdi. Kurt ancak Alfa'nın gözlerindeki hayat tamamen söndüğünde onu bıraktı.

Yanları kabarak uzaklaşan kurt, yeniden ortaya çıkmak için mücadele eden insanıyla savaşıacak güce sahip değildi.

Nefes alıp verirken boğazını yakan Bracken, doğruca insan formuna geçmiş olan eşinin yanına gitti. Yüzünü ellerinin arasına aldı, yüzündeki yaralara dikkat etti. Ally belli ki ona kırık kemikleri onarmaya ve en kötü yaraları kapatmaya yetecek kadar iyileştirme enerjisi vermişti. "Bir şeyin yok."

"Şeftali gibi," dedi Madisyn, sesi kupkuruydu.

Ve kendini kıkırdarken buldu. Acı kaburgalarında dalgalandı ve yüzünü buruşturdu. "Kahretsin, güldürme beni."

Taryn onun yanında belirdi. "Ally Roni'yi iyileştirmekle meşgul, o yüzden benimle idare etmek zorundasın. Bana iyi olduğunu söyleme, Bracken. Hiç de değilsin."

Yerde yatarken, Anka Alfa dışısı yaralarının çoğunu iyileştirirken elini Madisyn'in elinin etrafında kilitli tuttu, daha sıkı olanları kendi başlarına iyileşmeye bıraktı, böylece diğer yaralıları yardım edebilecek güce sahip oldu.

Ayağa kalkan Bracken Madisyn'i kendine çekti ve yüzünü boynuna gömdü, hâlâ yaralarına dikkat ediyordu. Sadece ona sarılmaya ihtiyacı vardı. Onu koklamak. Onun hayatta olduğunu ve iyileştğini özümsemek.

Vinnie Devereaux kalabalığı yararak ona doğru ilerledi.
"İyi misin?"

"İyi," diye yanıtladı Madisyn. "Gurur duyuyor musun?" "Hepimiz iyiyiz," dedi Vinnie.

Shaya'yı kendisine doğru tutan Nick yaklaştı.
"Yardımaımıza geldiğin için teşekkürler, Devereaux."

Vinnie ona baktı. "Senin için yapmadım. Maddie için yaptım."

Nick omuz silkti. "Madisyn benim çocuklarımdan biri. Geri kalanımız bu yardımdan faydalansın ya da faydalanmasın, ona herhangi bir yardımda bulunan herkese her zaman minnettar olacağım."

Vinnie ona baktı, dikkatle inceledi ve sonra başıyla onayladı. "O da benimkilerden biri. Resmi olarak değil. Asla bizim sürümüze katılmazdı. Ama bizim korumamız altında."

Bracken, Vinnie'nin söylemediği şeyi duydu: Ve gerekirse onu senden koruyacağız.

Nick de bu uyarıyı duymuş olmalıydı çünkü başını salladı. "Anlıyorum. Ama bu her iki taraf için de geçerli."

Ağzı kıvrılan Vinnie başını eğdi. "Sanırım senden hoşlanabilirim Axton."

Nick'in dudakları büzüldü. "Ben aynı şeyi söyleyemem ama sorun değil." Bu Vinnie'yi sadece güldürdü.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

LO gece, kediler gittikten ve herkes geceyi geçirmek üzere yattıktan çok sonra, Bracken Arka verandalarının en üst basamağında, üzerinde sadece gömleği olan arkadaşı bacaklarının arasındaydı. Yüzü kızın boynunun kıvrımına gömülmüş, göğsü çıplak, kollarını kıza sıkıca dolamıştı. Orada oturup üzerlerine çöken huzurun tadını çıkarırlarken, Bracken ara sıra kızın boğazına, yanağına, şakağına ve saçlarına öpücükler kondurdu. Parmakları onun kot pantolonlu kalçalarına desenler çiziyor, bazen de adını yazıyordu.

Kurdu dinleniyordu, tamamen rahatlamıştı, sadece onu içine çekiyordu; Bracken ve kurdu duyularını onunla doldurdular.

Tüm çiftleşmiş çiftlerin tam olarak şu anda yaptıklarını yaptıklarından emindi. Birbirlerine sarılıyor, dokunuyor, öpüşüyor ve hayatta olduklarını kendilerine hatırlatıyorlardı.

Kısa bir süre önce bir savaşın ortasında kaldıkları düşünüldüğünde, rahat olmaları garip görünebilirdi. Ama en sevdiğiniz insanı kaybetmenin eşiğine gelip de, artık güvende ve iyi olduğundan emin olarak ona sarılmanın mutluluğunu yaşadığınızda, bundan daha sakinleştirici bir şey olamazdı.

Elbette, savaşta sürüden herhangi birini kaybetselerdi muhtemelen bu kadar huzurlu olmazlardı.

Birçok kurt ve kedi ciddi şekilde yaralanmış olsa da, Ally, Taryn ve iki pallas şifacısı hepsini iyileştirmek için hızla çalıştı.

Arkadaşının derin düşüncelere dalmış olduğunu hisseden Bracken, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu. Elini gömleğinin önünden aşağı doğru kaydırды ve hafifçe göğsünü avuçlayarak meme ucunun avucuna değdiğini hissetti. Kız şakacı bir şekilde adamın kolunu ısırdı ve adam elini geri çekerek kızın saçını çekti. "Bu hiç hoş değildi."

Madisyn kıkırdadı, kendini uzun zamandır olmadığı kadar huzurlu hissediyordu. Kedisi tembellik ediyordu, kuyruğu onun etrafında kıvrılmıştı, tamamen memnundu. "Evet, zaten bu gece beni bu verandada bir kez siktin, hem de çok şiddetli bir şekilde." Sırtı onu öldürüyordu. "Bir dahaki sefere yatak istiyorum." Adamın ağzının boynuna doğru kıvrıldığını hissetti.

"Seni sert bir yüzeyde becermeyi seviyorum. Yani hiç boşluk yok ve sikimi içine derinlemesine sokabiliyorum."

"Ne kadar romantik."

Homurdandı. "Şimdi bana ne düşündüğünü söyle."

"Alfa'ları öldüğüne göre, Tundra Sürüsü'nün geri kalanından herhangi bir pislikle karşılaşp karşılaşmayacağımızı merak ediyordum," diye cevap verdi. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum." Elinin arkasındaki silik bir çizginin üzerinde gezindi; vahşi bir pençe izinden geriye kalan tek şey buydu. Yaralarının hepsi artık neredeyse iyileşmişti ve acıları da geçmişti. "Cesetleri almaya geldiklerinde Nick'in anlattıklarını kabul ettiler, hiç şaşırmış görünmüyorlardı, yani Shaw'un Archer'la yaptığı anlaşmayı biliyor olmalıydılar. Herhangi bir tehditte bulunmadılar."

"Evet, ama Claudia gelenlerden biri değildi. Bunu nasıl karşıladığı konusunda hiçbir fikrimiz yok."

Bracken, Claudia'nın annesinin ve güvenlik ekibinin, diğerleri cesetleri almaya geldiğinde geride kalmasını tavsiye ettiğinden şüpheleniyordu, zira Shaw'un üzerlerine gelmesinin ilk sebebi oydu.

Madisyn, "Zaten bizden nefret ediyor, bu yüzden bizim için sorun yaratmakta bir sakınca görmeyeceğini sanıyorum," diye ekledi.

"Yine de sürüsünün geri kalanının bunu isteyeceğini sanmıyorum. Sayıları az önce dramatik bir kayıp yaşadı, bu da onları savunmasız bırakıyor. Eğer isterlerse bir fırtına yaratabilirler ama misilleme yapmanın pek bir anlamı olmaz. Diğerleri bizimle savaştı ve kaybetti, bu kadar basit. Başka bir sürüye meydan okuduğunuzda bu riski alırsınız. Bunu herkes bilir." Elini kızın kalçasında gezdirdi. "Brookson'ın bir dikkat dağıtıcı olarak hizmet etmesi gerektiği aklıma gelmedi. Ta ki çok geç olana kadar."

Kendisine olan kızgınlığını hisseden Madisyn parmaklarıyla yüzünün yan tarafını hafifçe sıyırdı. "Herkes iyi, ama bazıları için ucuz atlatılmış bir kaza olsa da -özellikle de Charity üzerime geldiğinde Dawn'ın dereden çıkmasına yardım ettiği için sonsuza dek tapacağım Marcus için. Suya yuvarlandığını gördüğümde kalbim durdu ama ona ulaşamadım."

Bracken onun boynuna rahatlatıcı bir öpücük kondurdu. "O artık iyi. Ally onu iyileştirdi. Dürüst olmak gerekirse, bence Dawn'ın gururu her şeyden daha çok incindi."

"Evet. O bir alfa. Mantıken, ayılarla o durumdan savaşıyor kurtulamayacağını biliyor ama bu onu bu konuda kendine kızmaktan alıkoymadı. Yine de Archer'ın cesedine tükürebildi, bu da onu neşelendirdi."

Bu anı Bracken'ın ağzının kıvrılmasına neden oldu. "Evet, öyle oldu." Ama başka bir şeyi hatırlayınca gülümsemesi soldu. Madisyn'e söylemeyi zaten birkaç kez ertelediği bir şey. Yanağını Madisyn'in yanağına yaslayarak ona daha sıkı sarıldı. "Sana söylemem gereken bir şey var."

"Ne?"

"Çiftleşme bağıny neyin engellediğini biliyorum."

Onun elinde hafifçe dönerek gözleriyle buluştu. "Öyle mi?" "İlk başta bağıny engellendiğini düşündüm çünkü sen hala vardı a az şüpheler sen yapmamıştı. henüz bilinçli olarak

kabul edildi. Ama sorun sen değilsin.

Benim." "Ne demek istiyorsun?"

"Kedini yerde yatarken, kanlar içinde ve yaralarla kaplı olarak gördüğümde birkaç şeyin farkına vardım. Bir parçam ona ya da sana sahip olmaya hakkım olmadığını düşündüğü için bağdan uzak durduğumu fark ettim. Mutlu olmaya hakkım yok."

Madisyn kaşlarını çatı, kalbi onun için acıyordu. Onun böyle bir şey düşünmüş olmasından nefret ediyordu. "Bu doğru değil."

"Biliyorum. Ama küçük bir parçam buna katılmıyor olmalı çünkü sorunun ne olduğunu kabul etmeme rağmen aramızdaki bağ bir türlü yerine oturmuyor."

"Olacak. Biraz zaman ver." Parmaklarını adamın çenesinde gezdirdi. "Çünkü gerçekçi olmak gerekirse, hiçbir yere gitmediğimi beynine yerleştirmen zaman alabilir. Beni hak etmene gerek yok, beni korumana gerek yok, beni sevmekten başka bir şey yapmana gerek yok."

Onu nazikçe yüzünü tamamen kendisine dönmesi için çevirdi ve alnını onunkine yaslayarak yakınına çekti. "Seni bir insanın bir başkasını sevebileceğinden çok daha fazla seviyorum."

"O yüzden şimdilik bu kadarı yeterli olsun," diye yumuşak bir sesle ısrar etti ve kollarını onun boynuna doladı. "Kendine baskı yapmanın bir faydası olmaz. Bunun üzerinde durmanın da faydası olmaz. Böyle bir şeyi zorlayamazsın. Kendi hızında gerçekleşecektir. Yarın da yerine oturabilir, aylar sonra da. Bırak öyle kalsın, tamam mı?"

Bracken her ne kadar aksini dilese de bu o kadar kolay değildi. "İstediğın her şeye sahip olmanı istiyorum. Sana istediğın her şeyi verebilmek istiyorum. Bu bana başarısız olduğumu hissettiriyor."

"Sen değilsin. Eğer bağı bilinçli olarak engelliyor olsaydın, durum farklı olurdu. Ama engellemiyorsun. Veriyorsun, bana veriyorsun, elinden geldiğince. Bilinçaltının o kısmının senin zaten bildiğın şeyi yakalaması için biraz zamana ihtiyacı var - ki bu da onun küçük sorununun anlamsız olduğı anlamına geliyor."

Onun haklı olduğunu bilen adam başını salladı. "Bunun, benim için her şey olduğundan şüphe etmene neden olmasına izin verme."

Ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Yaptığın her şeyle bunu beynime kazırken bundan nasıl şüphe edebilirim ki?"

Ağzı buruştu. "Evet," diye kabul etti, "nasıl yaparsın?"

"Ve sen de benim her şeyim olduğunu biliyorsun, değil mi?"

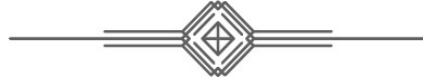
Gülümsemesi genişledi. "Evet, bunu biliyorum." Yavaş ve durgun bir öpücükle ağzını aldı, bu da sikinin yeniden canlanmasına neden oldu. "Sana tekrar ihtiyacım var." Ağzına tekrar sahip olduktan sonra kendini geriye çekti, düz bir şekilde uzandı ve onu kendine doğru sımsıkı tuttu.

İnledi. "Hayır, yine verandada olmaz."

Ellerini kadının kalçalarında gezdirdi, gömleğini yukarı itti ve beline doladı. "Bu sefer dayağı ben yiyeceğim. Sr beni, Madisyn."

BÖLÜM YIRMI İKİ

İKİ AY SONRA

H Bracken başını eğerek kayalığın açıklığına baktı. Küçük kedisinin kokusunu alabiliyordu. Onun orada olduğunu biliyordu, bu yüzden sabırla bekledi. Birkaç dakika sonra gümüş grisi küçük bir kafa belirdi, kehribar rengi gözleri ona bakıyordu.

"Günaydın," dedi usulca.

Her zamankinden biraz daha huysuz görünerek hırladı.

Dudakları seğirdi. "Pek iyi hissetmiyorsun, ha? İnsan yarının geçirdiği geceyi düşününce hiç şaşırmadım. Buna akşamdan kalma deniyor." Aralarındaki bağ sayesinde onun baş ağrısının yankısını hissedebiliyordu. Hâlâ tam olarak yerine oturmamıştı ama birbirlerinin duygularını daha güçlü hissettikleri noktaya kadar güçlenmişti.

Parmaklarıyla yere vurdu. "Dışarı çık, güzelim."

Onun yerine bir dişini göstererek, sanki izinsiz girmiş gibi adama ters ters baktı. Kayalığını kimseyle paylaşmazdı. Onun ya da kurdunun oraya çok yaklaşmasından bile hoşlanmıyordu.

"Gel hadi," diye ikna etti. "Seni seveceğim, kucaklayacağım ve kendini daha iyi hissetmeni sağlayacağım."

Madisyn'in kendisine ilettiğine şüphe olmayan tekliften etkilenmemiş gibi görünerek ona bakmaya devam etti.

Suratını astı. "Burada çok yalnızım."

Yine o "Tanrım, bana güç ver" bakışı vardı. İtiraf etmeliydi ki bu hoşuna gitmişti. Yavaşça yarıktan çıktı, her zamanki gibi hoşnutsuz görünüyordu.

"Aferin kızıma." Onu dikkatlice kaldırdı ve kendisine doğru tutarak başını okşadı. "Çok yumuşak ve sıcacık. Ve insan yarının aksine votka gibi kokmuyorsun."

Kadın yine hırladı ama adam bu kez sesin Madisyn'den geldiğini hissetti.

Kedisini en çok neyin rahatlatacağını bildiğinden, ön verandaya yöneldi ve bir salıncağa uzandı. Eliyle kürkünü okşadı ve ayağının topuğuyla onu hafifçe salladı. Kısa süre sonra kedi mırıldandı. "Bana geri dön, Madisyn." Saniyeler sonra kollarında çıplak bir kadın vardı.

Madisyn inleyerek yüzünü onun göğsüne gömdü. "Güneş neden bu kadar parlak olmak zorunda?"

Gökyüzünün oldukça donuk olduğu düşünülürse, bunun akşamdan kalmalığından kaynaklandığını söyleyebilirdi. Sırtına yatıştırıcı bir masaj yaptı. "Belki de dün geceyi işinmiş gibi kokteyl içerek geçirmemiş olsaydın, kendini bu kadar kötü hissetmezdin."

"Partiyi ben planlamadım. Aslında, kendim için parti vermekten hoşlanmam. Gwen yaptı. O bir insan, bu yüzden bekarlığa veda partilerini falan seviyor."

"Belki de çiftleşme törenimizden bir gece önce bunu yapması iyi bir fikir değildi." Yavaşça başını okşadı. "Bunu atlatacak mısın?"

"Tabii ki."

"Güzel, çünkü iptal etmeyeceğim."

"Hiçbir şey beni iptal ettiremez."

Onun şakağını öptü. "Hiç Tylenol aldın mı?"

"Evet. Umarım işe yarar." Ama parmaklarını çaprazlamak için çok yorgundu, bu yüzden zihninden geçirdi.

"Kızlar hazırlanmana yardım etmek için ne zaman geliyorlar?" "Hatırlayamıyorum. Beynim kızardı."

Onu kaldırdı. "O zaman sana biraz kahve verelim ve seni biraz canlandıralım, yoksa bu kadar

etrafınızdaki birçok insan."

"Beni iyi tanıyorsun."

Külotunu ve gömleğini giydikten sonra masaya oturdular, o da kahvesini içti ve bir Danimarka pastası atıştırdı. Her ikisini de bitirdiğinde, sürünün diğer yetişkin dişileri ortaya çıkmıştı. Tören için hazırlanmak üzere Jesse'nin kulübesine giden Bracken'ı kovaladılar. Sonra Madisyn'i duşa sokarak ve emirler yağdırarak hemen hemen kontrolü ele aldılar.

Parmağını bile kıpırdatmasına gerek yoktu.

Shaya saçını yaptı; Harley makyajını yaptı; Ally kıyafetlerini hazırladı; Gwen tırnaklarını yaptı; ve Roni-kız gibi bir kız değil- herkese kahve sağladı. İşleri bittiğinde Madisyn artık yarı ölü görünmüyordu.

Daha sonra diğerleri onun kulübesinde hazırlandı ve Gwen aceleyle uzaklaştı, çünkü Kathy ve bir Phoenix Sürüsü dişisi olan Grace'e ikram konusunda yardım ediyordu.

Ayrılma vaktinin gelmesine az bir zaman kala kızlar oturma odasına yerleştiler.

"Gergin misin?" diye sordu Harley.

"Törenin kendisi hakkında mı?" Madisyn başını salladı. "Hayır. Törenle birlikte gelen tüm o yaygarayla başa çıkmak konusunda mı? Evet."

"Merak etme," dedi Ally elini hafifçe sallayarak. "Bracken seni paylaşmaktan hoşlanmadığı ve bunu uzun süre yapmayacağı için bununla tek başına uğraşmayacaksın. Bu yüzden bu kadar çok misafir geleceği için mutlu değil."

Madisyn başlangıçta sadece Dawn ve Anka Sürüsü'nün geleceğini düşünmüştü. Ancak Nick'le ittifak kuran Olympus Pride, Ingrid töreni Dawn aracılığıyla duyduktan sonra gelmekte ısrar etmişti. Cain, Harley'nin kuzenleri ve Riley'nin -Madisyn'in Riley barınakta yaşarken tanıştığı- amcaları da gelmek istemişti. Gwen'in ailesi de şu anda ziyarette olduğu için onlar da orada olacaktı.

"Sadece kardeşlerimin onu yalnız yakalamasına izin verme," dedi Roni. "Çiftleşme törenimin olduğu gece Marcus'u sarhoş edip bir ağaca bağladılar."

Shaya gülümsedi. "Bracken'a bunu yapmaya cesaret edebileceklerini sanmıyorum. Gerçi Madisyn onların da kız kardeşi olsaydı yaparlardı. Senin çiftleşmeni hâlâ tuhaf buluyorlar Roni."

"Biliyor musun," diye başladı Madisyn, "bir rüya gördüm, Claudia ve Daisy benim çiftleşme törenimdeydiler, şişme porsuklarla birbirlerini pataklıyorlardı ve ben onlara acele etmeleri gerektiğini, çünkü Hogwarts Ekspresi'nin yakında kalkacağını söyleyip duruyordum."

Ally güldü. "Neden şişme porsuklar?"

"Bilmiyorum. Rüya görüyordum."

Tundra Sürüsü hiçbir şekilde misilleme yapmamıştı. Claudia halkın gözü önünde olduğu için babasının ölümü dikkatlerden kaçmamıştı. Bir televizyon röportajında, babasının ve bazı sürü arkadaşlarının başka bir sürüyle yapılan bir savaşta öldüğünü söylemiş, ancak hangisinin olduğunu belirtmeyi reddetmişti. Şimdiye kadar kimse Mercury Sürüsü olup olmadığını tahmin etmemişti. Şekil değiştirenlerin işi şekil değiştirenlerin işiydi, bu yüzden insan yetkililer bu işe karışmamıştı.

"Son zamanlarda Daisy ile konuştun mu?" diye sordu Shaya.

Madisyn başıyla onayladı. "Durumu iyi." Archer'la olan savaştan sonra Madisyn Daisy'yi aramış ve ona olanları anlatmıştı. Dişi domuz daha sonra ailesiyle temasa geçmiş, bilgiyi aktarmış ve kısa süre sonra eve dönmüştü. Madisyn'in son duyduğuna göre klanlar artık tek bir klanla bağlı olmak yerine ayrı ayrı faaliyet gösteriyorlarmış.

Shaya koltuktan kalkarken düşüncelerinden sıyrıldı. "Gitme zamanı," dedi kızıl saçlı kadın.

Madisyn nefesini üfleyerek ayağa kalktı. "Ben hazırım."

Merkür bölgesinin derinliklerinde, başka çiftleşme törenlerinin de yapıldığı bir açıklığa gittiler. Herkes Nick ve Bracken'ın etrafında bir çember oluşturmuştu. İnsanlar Madisyn'in geçmesine izin vermek için ayrılıyor, ona gülümsüyor ve geçerken kollarını ya da omuzlarını

okşuyorlardı.

Odak noktası, siyah pantolonu ve gözlerinin rengiyle uyumlu arduvaz grisi gömleğiyle son derece lezzetli görünen Bracken'dı. Kendi seçtiği bir gömlek. Kızın giydiği küçük kırmızı elbiseye baktı ve daha sonra onu becerdiğinde bunu giyeceğini söyleyen bir bakış attı.

Nick törensel sözleri söyledi. Hiçbir güçleri olmamasına rağmen bir şekilde onu etkilemişlerdi. Ya da belki de Bracken'ın duyduğu huşu ve memnuniyetti.

Tören nihayet sona erdiğinde, Bracken onu kendine çekti ve öptü. "Şu anda tek yapmak istediğim seni eve götürmek ve sana çok pis şeyler yapmak."

Gülümsedi. "Beklemek gerginliği artıracak."

"Hayır, sadece beni delirtecek."

Parti sonrası hızlı bir şekilde başladı. İnsanlar yediler, içtiler, şarkı söylediler ve derme çatma dans pistinde dans ettiler. Diğerleri masalarda oturdu ya da gruplar halinde ayakta durup sohbet etti ve güldü. Bracken onlar etrafta dolaşırken Greta'nın yanından ayrılmıyor, her bir misafirle konuşmak için çaba sarf ediyordu. Greta oldukça hoş biriydi ve eğleniyor gibi görünüyordu ama muhtemelen sadece yanında Allen olduğu için ortama karışmak için çaba sarf ediyordu.

Madisyn bunu Makenna'ya söylediğinde, dişi kurt başını salladı ve "Eğer onun üzerine basarsa çok harika olur" dedi.

Gwen kaşlarını çattı. "Zaten çiftleşmişse bu olabilir mi?"

"Teknik olarak böyle bir şey olmamalı," diye yanıtladı Makenna. "Ama bunun gerçekleştiği insanlarla ilgili hikayeler duydum."

Jaime başını salladı. "Bazıları bunların sadece efsane olduğunu söylüyor ama ben öyle olmadığını düşünmek istiyorum. Eşlerini kaybeden insanların yaşlanmak ve yalnız ölmek zorunda olmadıklarını düşünmek istiyorum. Gerçi kimseyi Dante'yi sevdiğim gibi sevebileceğimi hayal bile edemiyorum, o yüzden belki de bu gerçekten işe yaramaz."

Taryn Beta dışisinin omzuna dokundu. "Daha neşeli bir konuya geçelim. Seninle birlikte olduğum için çok heyecanlıyım."

Hamile."

"Ben de," dedi Jaime gülümseyerek. "Dante üzerimde kokusunu aldığından beri horoz gibi ötüyor. Sanki bunun süper spermi olduğu anlamına geldiğini düşünüyor."

Ally güldü. "Evet, bence erkekler bunun en erkeksi erkek olduklarının kanıtı olduğuna inanıyor."

Makenna Madisyn'in kolunu tuttu. "Ooh, sana Roma'ya romantik bir gezi kazandığını söylemiş miydin?"

"Kazanmak mı?" diye yineledi Bracken, arkadaşına bakarak. "Tatil kazanmak için bir yarışmaya mı katıldın?"

Madisyn başını salladı. "Hayır, Makenna benim adıma girdi."

Gözlerini kırptırdı. "Yarışmaya katılan Makenna'ydı ama senin adını kullandı ve o mu seçildi?"

Madisyn dudaklarını büzdü. "Evet. Hepsi bu kadar."

"Gördün mü," dedi Makenna, "şans diye bir şey var." Ryan homurdandı ve Makenna ona ters ters baktı. "Bu hiç yakışık almadı, Beyaz Diş."

Annesi ve en büyük oğulları arkasından yaklaşıırken, Vinnie iç çekerek göründü. "Sanırım bu senin," dedi Taryn'e.

Diğer kadınlar Ingrid'in kucağında tuttuğu bebeği mırıldanırken Taryn, Vinnie'nin ayak bileğinden baş aşağı tuttuğu, gülen küçük çocuğa gülümsedi. "Bu sefer ne yaptın?"

Vinnie ona, "Benimle sürekli göz göze geliyor," dedi.

Oğlunu kucaklayıp yanına yere yatıran Taryn kediye omuz silkti. "Kye bunu tüm Alfalara yapar. Genç bir alfa olarak doğası ona bu tür durumlarda baskınlığını ortaya koyması gerektiğini söylüyor."

"Evet, bunu anlıyorum," dedi Vinnie sabırsızca. "Ama kafamı çevirmediğimde bana bir çatal fırlatmak çok ileri gitmek olur."

Luke kıs kıs güldü. "Oldukça komikti."

Ingrid Vinnie'nin koluna dokundu. "Kabul etmelisin ki Tate çocukken sana bundan çok daha kötü şeyler yaptı. Bir keresinde gözüne çatal sokmaya çalışmıştı."

Luke kaşlarını çattı. "Bunu babama yapmadı; bana yaptı. Neredeyse gözümü çıkarıyordu." Kardeşine ters ters baktı. "Bu doğru değil mi?"

Tate, "Eğer tabağımdaki tavuk kanadını kapmasaydın, böyle bir şey olmayacaktı," dedi.

"Bunu sadece gazozuma sirke koyduğunuz için yaptım."

Tate omuz silkti. "Beni kızdırıyordun."

"Ne yaparak?" "Var olarak."

Vinnie iç geçirerek Bracken'a bir parmağını kaldırdı. "Bir, Slater.

Bir tanesine bağlı kalın."

"Al, biraz pratik yap." Ingrid bebek pallas kedisini Bracken'a uzattı.

Bracken, erkek bebeği kucağına aldığı anda paniğe kapılacağını tahmin etseydi, onu almayı reddederdi. Ama reddetmemişti, bu yüzden şimdi zihninde en son bir bebeği kucağına aldığı anın görüntüleri canlanıyordu. Silah sesleri, patlamalar ve acı çığlıkları duydu. Kan ve duman gördü ve-

Bracken başını salladı ve anılarıyla savaştı.

Hayır. Bugün olmaz. Bu bugün olmayacaktı.

Bebeği Ingrid'e geri itmeye gitti ama sonra durakladı. Ne oldu? Bir bebeği her kucağına aldığı anda gerçekten çıldıracak mıydı? Gerçekten de sırtına çarpan hayali bir kurşunun etkisini her zaman hissedecek miydi? Her zaman çocuğun kollarında gevşeyip ölmesini mi bekleyecekti? Bir bebeği kucağına aldığı anda verdiği tepki buysa, nasıl kendi ailesine sahip olabilirdi ki?

Kahretsin, bu berbat bir şeydi. Bunu istememişti. Geçmişin geleceğinin önüne geçmesini istemiyordu. Olanlar onun hatası değildi ve ...

Bu onun hatası değildi.

İlk kez böyle düşündüğünü ve buna gerçekten inandığını uzaktan fark ettiğinde, Bracken

kararlılığın içine yerleştiğini hissetti. Geçmişin bu günü, geleceğini ya da başka bir şeyi mahvetmesine izin vermeyecekti. Bir daha asla, asla-

Göğsünde nefesini kesen garip bir patlama oldu, sanki tam solar plexusuna yumruk yemiş gibiydi. Bağın yerine oturduğunu hissetti, Madisyn'i daha önce olduğundan çok daha net hissetti, kırmızı-sıcak uyarılmanın sistemini doldurduğunu ve kanını kalınlaştırdığını hissetti. Gözleri Madisyn'in gözleriyle buluştuğunda ve kendi gözlerinde de aynı farkındalığı gördüğünde tek istediği onunla yalnız kalmaktı. "Sanırım artık gitmemiz gerekiyor."

Yutkundu. "Evet, kesinlikle gitmemiz gerekiyor."

Herkese veda ettiler, geldikleri için teşekkür ettiler ve erken ayrıldıkları için aldıkları iyi huylu azarları kabul ettiler.

"Gerçekten şimdi gitmek zorunda mısınız?"

Dominic seslendi. Bracken adımlarını bozmadı.

"Evet."

"Ama ben ve Madisyn henüz Avustralya öpücüğümüzü almadık."

Bracken ona kaşlarını çatarak şaşkınlıkla baktı. "Ne?" "Fransız öpücüğü gibi, ama aşağıdan."

Trick Dominic'in yakasını tuttu ve onu sürüklemeye başladı. "Onu yakaladım, onu yakaladım."

Bracken başını salladı ve Madisyn'e baktı. "Onu öldürsem mi yoksa ona acısam mı bilemiyorum çünkü sonunda eşile karşılaştığında diğer tüm erkekler ona cehennemî yaşatacak." Bu düşünce onu kesinlikle neşelendirdi.

Hızla kulübeye doğru yürürken tek kelime etmediler, aralarında cinsel gerilim uğulduyordu. Ön kapıdan tökezleyerek geçtiler, ağızları kilitlendi, dilleri birbirine dolandı, elleri dolaştı. Adam öpüşmeyi kesmeden onu kucağına aldı ve üst kata, yatak odasına taşıdı.

"Elbise üzerinde kalacak." Bracken onu yatağa fırlattı ve kıyafetlerini çıkardı, bakışlarını onun üzerinde gezdirdi, sütyeninden taşan göğüslerini, elbisenin

Her kıvrımına sarılmıştı ve o uzun, pürüzsüz bacakları onu sarmalayacak kadar iyi hissettiriyordu. Öpmediği ya da dokunmadığı hiçbir yeri kalmamıştı. Bulmadığı ya da sömürmediği hiçbir erojen bölge yoktu. Eşini mümkün olan her şekilde defalarca işaretlemiş ve sahiplenmişti. Ve şimdi yine yapacaktı.

Madisyn onun uzun ve sert vücudunu görünce yutkundu. Sert kasları ve şık teniyle her kızın dizlerinin bağına çözecek bir görüntüydü. Dirseklerine dayanarak yavaşça bacaklarının açılmasına izin verdi. Adamın gözleri dantelli kırmızı külotuna kaydı ve midesini sıkıştıran karanlık, vahşi bir sahiplenmeyle parıldadı. "Bir şey mi istiyorsun, Bracken?"

Yatağın üzerine eğilerek başının iki yanına birer yumruk indirdi. "Zaten istediğim her şeye sahibim." Ağzı, açgözlü ve sahiplenici bir şekilde, kadın yatağın içinde eriyene kadar onunkini yuttu. Göğüslerini sütyeninden çıkarıp sert meme uçlarına üfleyerek kızın nefesini kesti. "Hepsi benim."

Adamın eli göğüslerini şekillendirip sıkarken Madisyn inledi. Adamın omuzlarındaki sert cüsseyi kavrayarak ona doğru eğildi. Dişlerini Madisyn'in boğazına geçiren adam, zevk-acı ile titreşene kadar meme uçlarını sıktı ve çekiştirdi. Kadın bacağına adamın kalçasına doladı. "Becer beni."

Bracken sahiplenme işaretinin üzerini yaladı, sadece onu görünce bile içinde bir tatmin duygusu kabardı. "Henüz değil." Nabzını emerek elini külotunun içine kaydırды ve bir parmağını kıvrımlarının arasından geçirdi. Onu kaygan bulunca inledi. Sonra parmağını içine soktu, amcığı parmağını sıkarken gözlerini kapattı. Aleti kıskançlıkla seğirdi. "Çok ateşli."

Parmağıyla ona işkence ederken Madisyn kasıldı ve kıvrandı. Araştırdı. Girdaplı. Alay etti. "Sikin, Bracken. Sikini içimde istiyorum." Bunun yerine, bir parmağını daha içeri soktu ve yavaşça ve derinlemesine itmeye başladı. Amı zonkluyor, daha fazlası için yanıyordu. "Bracken, cidden-" Adam meme ucunu sıcak ağzına çekip emerken ve dişleriyle sıyırırken nefesi kesildi.

Gergin tomurcuğu bir patlamayla serbest bıraktı. "Cidden, ne?" "Parmakların harika ama daha fazlasına ihtiyacım var."

"Öyle mi?" Öptü, ısırđı ve emerek vücudunda aşığı doğru ilerledi, dilini göbek deliğinin etrafında döndürmek için durakladı. Elini karnının üzerinde gezdirdi. "Bebeklerim tam burada büyüyecek."

"Kitler," diye düzeltti.

Bracken gülümsedi. "Yavrular." Kadının kıcını kavradı ve amını ağızına götürdü, kendine hizmet etmeye hazırdı. "Bu sabah senin tadına bakamadım." Kadının kıvrımlarına sokuldu ve ihtiyacının sarhoş edici kokusunu içine çekti.

"Daha sonra tadına bakabilirsin. I-"

"Sikimi istiyorsun, biliyorum. Bir dakika içinde istediğini alacaksın." Diliyle kızın klitorisine vurdu ve kız kasıldı. "Önce istediğimi alacağım." Dilini onun kaygan kıvrımları arasında kaydırđı, kremi yaladı ve horozu daha da kalınlaştı.

Çarşafı yumruklayan Madisyn, ağılıktan ölüyormuş gibi amını yedikçe sarsıldı ve inledi. Etine karşı hırılayarak yaladı, yudumladı ve dilini derinlere sapladı. Uyluklarında küçük titremeler oldu ve amcığı daha kalın bir şey için çırpındı ve ağrıyordu.

Lavlar içinden akıyor, onu içten dışa yakıyor, onu öyle sıkı sarıyordu ki neredeyse hıçkırarak ağlayacaktı. Sonra orgazmı doğrudan ona yöneldi ve-

Durdu, kalçalarını biraz indirdi.

Yatağı yumruklayarak tısladı. "Bu kadar lanet olmak zorunda mısın-" Eve çarptı. Adamın uzun, kalın siki içini doldururken kadının nefesi ciğerlerinden dışarı fırladı. Onun büyüklüğüne alışmış olsa da, aniden sahip olmak biraz yaktı. Ama umurunda değildi. Sadece daha fazlasını istiyordu.

"Bacaklarını etrafıma sıkıca sar. Aferin kızıma." Kollarını düz tutarak bir kez daha başının iki yanına birer el koyarak onun üzerine kıvrıldı. "Seni becermeme hazır mısın?"

Madisyn iç kaslarını adamın sikinin etrafında kenetleyerek ondan bir inilti çıkardı ve başını salladı. "Hazırdan da öte."

Onun sözünü dinleyen Bracken, öfkeli bir hızla içine girdi. Derinlere daldı, sertçe vurdu, ondan her şeyi talep etti. Buna asla doyamayacaktı. Ona. O seks delisi bakışına, göğüslerinin şen şakrak zıplamasına, bacaklarının etrafında kilitlenmiş hissine ve sikini sıkı sıkı iç kaslarının sıcak kenetlenmesine.

Madisyn kollarını pençeledi, boşalmak için o kadar çaresizdi ki neredeyse titriyordu. Islak bir parmak kışının tomurcuğunu yokladı

-O kadar sık yaptığı bir şeydi ki, kaslar gerçek bir direnç göstermiyor, parmağın sorunsuzca içeri girmesine izin veriyordu. Onu birkaç kez orada becermişti ve bundan düşündüğünden daha fazla hoşlanmıştı.

Doğrulan Bracken, daha sert ve daha hızlı bir şekilde vururken açısını hafifçe kaydırdı. "Gel."

Bir başparmak klitorisini çevreledi ve saf zevk Madisyn'i kırbaçladı, onu paramparça etti, boğazında bir çığlık yakaladı. Sonra aniden horozu ve parmağı gitti, yüzüstü çevrildi ve onu dizlerinin üzerine çekti.

"Bu kışı şimdi alacağım."

"Bracken-"

"Orada kal, kımıldama." Önce bir, sonra iki parmağını kullanarak kışını ona hazırladı, kaslarını gerdi, inletti. Kızın bunu kaldıracabileceğini hissettiğinde, üçüncü parmağını içeri soktu. Kız daha fazlasını isteyene kadar parmaklarını kaydırdı, itti ve döndürdü. Ancak o zaman onları geri çekti ve yerine sikinin başını koydu.

"Benim için hareketsiz ol." Yavaşça içine girdi, kadının ne kadar sıcak ve sıkı olduğunu görünce inledi. Kışının içinde kaybolan sikinin görüntüsüne bayılıyordu. Onu almak için yaratılmış olmasına bayılıyordu. Sonunda taşaklarına kadar girdiğinde kalçalarını esnetti ve kızın küçük nefesine gülümsedi.

"Bitir şu işi."

Gülümsedi. "Hoşuna gitmemiş gibi mi yapıyorsun? Yalan söylemenin anlamı yok, bebeğim." Kendini onun üzerine bırakarak kulak memesini ısırdı. "Aramızdaki bağdan ne kadar hoşlandığını hissedebiliyorum." Yavaşça kalçalarını geri çekti, ta ki sikinin sadece başı kadının kıcının içinde kalana kadar. Sonra derinlere doğru itti ve aralarındaki bağdan bir zevk dalgası yayıldı. Ağzı kıvrıldı. "Evet, hoşuna gitti."

Kalçalarını kolay bir hızda pompalıyor, onu incitmemeye dikkat ederek derine doğru itiyordu. Kısa süre sonra daha sert, daha hızlı hareket etmesini, her hamleyi karşılamak için geri itmesini talep ediyordu. Ona istediğini verdi. İhtiyacı olanı aldı.

İkisi de sınıra yaklaştıklarında, iki parmağını kabaca kadının amına soktu ve omzunu sertçe ısırdı. Kadının orgasmı, aralarındaki bağ sayesinde onu da etkiledi, kendi orgasmını arttırdı ve kadının içine boşalmadan önce sikinin kalınlaşıp zonklamasına neden oldu.

Nefes nefese, kürek kemiklerinin arasına bir öpücük kondurdu. "İyi misin?"

"Hmm."

Enerjisi tükenmiş bir halde yatağa, onun yanına yığıldı ve onu kendine çekti. "Duş. Bir dakika içinde."

"Hmm."

Bir süre orada öylece yattılar, sözsüz bir şekilde iyileşiyorlardı.

Sonunda sessizliği bozdu. "Bağ, kelimenin tam anlamıyla bir anda yerine oturdu. Yoksa bir şey mi oldu?"

"En son bir bebeği kucağıma aldığımda, kollarımda öldü."

Madisyn yüzünü buruşturdu ve bu kadar aptal olduğu için kendine lanet etti. "Oh, kahretsin. Bunu hiç düşünmemiştim. Çok özür dilerim."

Onun çenesini kavradı. "Üzgün olmanı gerektirecek hiçbir şey yok. için."

"Hayır, paniğini hissettim, ama ben senin sadece bir bebeği kucağına alma konusunda gergin-erkekler genellikle öyledir."

"Birkaç saniye için, evet, panikledim. Sinemadaki o

güne geri döndüm, Hayden'ın bana nasıl hissettirdiğini hatırladım..." Yutkundu. "İlk içgüdüm bebeği Ingrid'e doğru itmek oldu. Gerçekten. Ve sonra düşündüm ki ...

Eğer bir bebeği kucağıma alamayacaksam, bu bizim için ne anlama gelir? Ama bu sadece benim izin verdiğim anlama geliyor, değil mi? O gün olanlar trajikti ama bunun hayatımın en güzel gününe müdahale etmesine izin veremezdim. Bebeğime, bebeğimize sahip olman gibi muhteşem bir şeyden korkmama neden olmasına izin veremezdim. Sana, buna ya da başka bir şeye sahip olmayı hak etmediğimi hissettirmesine izin veremezdim."

Ve sonra Madisyn bir şeyi anladı. "Sefaleti biraz olsun benimsiyordun, değil mi?"

"Bilinçli olarak değil ama evet." Bir elini kadının sırtında gezdirerek "Kendi kendini cezalandırmak" diye mırıldandı.

"Ha?"

"Eşim olduğunu fark etmeden önce bir süre dolaşmayı planlıyordum. Jesse bana bunun kendi kendime verdiğim bir ceza olacağını söyledi. Ama kendimi cezalandırmaya çalıştığıma inanmıyordum. Belki de öyleydin. Hatta belki de bilinçaltımda kendimi bağın her bir parçasından mahrum bırakarak bunu yaptım."

"Bugün bunu durdurmak için bilinçli bir karar verdin."

"Verdim. Ve özür dilerim-"

Parmağını onun ağzına götürdü. "Yapma. Önemli değil." Ama onun yine de özür dilemek üzere olduğunu görünce, "Herhangi bir şey için özür dilemek istiyorsan, Fiat'ımı öldürdüğün için özür dileyebilirsin," dedi.

"Ne? Ben bir şey yapmadım. Eskiymi ve son günlerini yaşıyordu."

Gözlerini kısmıştı. "Nu-uh. İyi gidiyordu, sonra birden gizemli bir şekilde çalışmayı reddetti." Adamın ya aküye ya da motora -belki de ikisine birden- bir şey yaptığından emindi, böylece ertesi gün otoparklarında beliren yeni Audi'yi ona almak için bir nedeni olacaktı.

"Bazen arabalar böyle söner."

Gözlerini devirdi. "Elbette." Adam ona bakarken, sadece gözleriyle yüzünün her ayrıntısını yavaşça izlerken, "Ne?" diye sordu.

"Sana bakmayı seviyorum."

"Ben de sana bakmayı seviyorum." Onun çenesini öptü.
"Ingrid haklı. Çok güzel bir yemeksin."

Ağzı kıvrıldı. "Evet, bunu bana bir hafta önce söylemiştin." Bu anı onu gıdıkladı.

Kaşları çatıldı. "Hayır, yapmadım." Ve az önce adamın gözlerinde beliren küçük pırıltıdan hiç hoşlanmamıştı.

"Evet, söyledin. Tam olarak bu kelimeleri söyledin."

"Hayır, I gerçekten yapmadım." O oldu güzel Tabii ki hatırlardı.

"Sen yaptın."

"Ne zaman?" diye meydan okudu.

"Sen uyurken. Ayrıca gelmiş geçmiş en iyi kışa sahip olduğumu da söylemiştin." Kızın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Sonra bir sonraki nefeste bana 'Hayır, sana daha fazla sos teknesi almayacağım, bu saçmalık bitti' dedin."

Gözlerini sıkıca kapattı, yüzü kızardı. "Hâlâ bu saçmalıkları uydurduğunu düşünüyorum."

"Bilmiyorum," dedi kıkırdayarak. "Dün gece bağırmaya başladın, 'Sol! Sol! Platform dokuz ve üç çeyrek solunda!'"

Başını iki yana salladı. "Sana inanmıyorum."

Omuzları titreyerek kızın burnunu öptü. "Senin yanında uyumak her zaman eğlencelidir bebeğim."

Elini adamın yüzünde gezdirerek onu geri çevirdi ve "Her neyse" diye mırıldandı.

TEŞEKKÜRLER

I Kocama ve çocuklarıma teşekkür ederek başlamalıyım. Hem bu kitabı hem de Embers'ı aynı anda yazdım, bu yüzden

Yazma mağarasının derinliklerindeydiler ve ben kafamdaki fikirleri gözden geçirirken sürekli uyukluyorlardı. Çok sabırlıydılar ve kızım sadece bir kez bana bir şey fırlattı.

Kişisel asistanım Melissa'ya da tüm sıkı çalışması, desteği ve bana Skittles getirdiği için teşekkür etmeliyim.

Montlake Romance'deki herkese, özellikle de editörüm Lauren Plude ve bir başka çok yetenekli editör Melody Guy'a seriye harcadıkları zaman ve enerji için çok teşekkür ederim.

Son olarak ama kesinlikle en az değil, tüm okuyucularıma teşekkürler. Pek çoğunuz Anka Sürüsü serisinin başlangıcından bu yana benimle birlikte oldunuz ve çok geçmeden Merkür Sürüsü serisinin başlamasına yol açtınız. Bu okunması gereken çok fazla kitap demek, bu yüzden onlara bir şans verdiğiniz için çok teşekkür ederim! Her biriniz tek kelimeyle harikasınız.

YAZAR HAKKINDA

Fotoğraf © 2012 Steven Wright

Suzanne Wright karakterler yaratmadığı ve onların hikayelerini anlatmadığı bir zamanı hatırlamıyor. Hatta

İngiltere'de çocukken şiirler, oyunlar ve öyküler yazmayı çok severdi. Bir yetişkin olarak Wright, From Rags, Shiver, Deep in Your Veins romanlarının, Dark in You serisinin ve Phoenix Pack serisinin yazarıdır. Echoes of Fire, Mercury Pack serisinin dördüncü romanıdır. Kocas ve iki çocuğuyla Liverpool'da yaşayan Wright, ev temizliğinden nefret ettiğini ve yemek yapamadığını itiraf ediyor... ama her zaman çikolata paylaşıyor.

Beni sosyal medyada bulabilirsiniz:

Web sitesi:

www.suzannewright.co.uk Twitter:

twitter.com/suz_wright

Facebook: www.facebook.com/suzannewrightfanpage

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.